

zbirka

ANIMATOR

- 1. OH, TA DIRENDAJ. ORATORIJ 1995
- 2. PESEM, IGRA, PLES. Bansi
- 3. KDO JE KDO. Eneagram
- 4. SONCE ZA VSE. ORATORIJ 1996
- 5. BISER PLANIN. ORATORIJ 1997
- 6. JEZUSOVA CERKEV, Možje in žene za življenje sveta
- 7. VESELO SRCE. ORATORIJ 1998
- 8. PRIDI, OTROK MOJ. ORATORIJ 1999
- 9. LAVRA VIKUNJA. ORATORIJ 2000
- 10. VSAKEMU KOŠČEK NEBA. ORATORIJ 2001
- 11. UJEMI BLESK DAVNINE. ORATORIJ 2002
- 12. ALI HOČETE TUDI VI ODITI? Priročnik za birmanske voditelje ...
- 13. IZZIVALCI. Priročnik za delo v skupini
- 14. NASMEH ZA SREČO VSEH. ORATORIJ 2003
- 15. LAHKO SI ZVEZDA. ORATORIJ 2004
- 16. ŠOLA ZA ANIMATORJE. Priročnik za celostno vzgojo ...
- 17. NE SE BAT'! (Tobit in njegova plemenita dela). ORATORIJ 2005
- 18. POVEJ NAPREJ! ORATORIJ 2006

zbirka
ANIMATOR

Zbirka knjig ANIMATOR je namenjena tistim, ki se na razne načine posvečajo delu med mladimi in za mlade, kot voditelji skupin ali animatorji. Koristna pa bo tudi za mlade same in za vse druge, mlade po srcu, ki želijo odkrivati skrivnosti globljega in lepšega komuniciranja med seboj.

Vedno znova odkrivamo, kako pomembno vlogo igra skupina v življenju mladega človeka. Skupina ni zgolj kraj priložnostnih srečanj, ampak je ozračje, ki pomaga mlademu človeku pri njegovi človeški in krščanski rasti. Zato nobena resna vzgojna ponudba, najsi bo na duhovnem ali izobraževalnem, športnem ali kulturnem področju, ne more mimo skupine. Skupina omogoča mlademu človeku, da se sreča s seboj, z drugimi, s stvarstvom in z Bogom.

Za utrip skupine je pomemben vsak posamezen član. Posebno mesto in vlogo pa ima voditelj skupine ali, kakor ga radi imenujemo, animator. Življenje skupine je v veliki meri odvisno prav od njega, od njegove iznajdljivosti in iskrivosti, od njegove teoretične in praktične podkovanosti, od njegove človeške in duhovne zrelosti.

Poleg posebne karizme in usposobljenosti, ki jo imenujemo ljubezen do mladih, je za dobrega animatorja potrebna tudi osebna rast. Za delo z mladimi ne zadošča le trenutno navdušenje, kar je stvar srca, ampak je potrebno dosti teoretičnega in praktičnega znanja, kar je stvar razuma. In, resnici na ljubo, vzgoja mladih je tudi, in pogosto predvsem, stvar vere.

Spričujočo zbirko želimo salezijanci vsem, ki verjamejo v smisel vzgojnega prizadevanja, ponuditi niz priročnikov za pomoč pri njihovem versko-vzgojnem delu. Zbirka zajema dve področji: teoretično osvetljuje vlogo in pomen animatorja v mladinski skupini, hkrati pa skrbi za praktično usposabljanje animatorjev. Zato vzporedno s teorijo pripravljamo tudi priročnike za praktično delo animatorjev v pripravi različnih praznovanj in slovesnosti, pa tudi pri rednih srečanjih, dejavnostih in razvedrilu.

DON BOSKO

ORATORIJ[®] 2006

POVEJ NAPREJ!

Življenjska pot misijonarja sv. Frančiška Ksaverja,
glavnega zavetnika misijonov,
ob 500-letnici njegovega rojstva

Priročnik za oblikovanje otrok in doraščajočih

Pripravili:
salezijanci,
sestre hčere Marije Pomočnice,
animatorji in voditelji oratorijev,
Mladinski ceh

Ljubljana 2006

zbirka
ANIMATOR 18

■
POVEJ NAPREJ! ORATORIJ 2006

Priročnik za oblikovanje otrok in doraščajočih

Oratorijski portal: <http://www.oratorij.net>

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

37.018:282

POVEJ NAPREJ! : priročnik za oblikovanje otrok in doraščajočih :
Oratorij 2006 / pripravili salezijanci ... [et al.] ; [uredil Jure Babnik ;
risbe Maja Modic]. - Ljubljana : Salve, 2006. -
(Zbirka Animator, ISSN 1408-6603 ; 18)

ISBN 961-211-356-4
1. Babnik, Jure, 1976-
225320192

■
Pripravili: salezijanci, sestre hčere Marije Pomočnice, animatorji in voditelji oratorijev,
Mladinski ceh,

Uredil: Jure Babnik

Oblikovanje naslovnice: Petra Černe Oven

Oblikovanje logotipa: Mateja Jemec Lunar

Risbe: Maja Modic

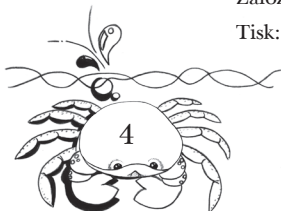
Lektoriranje: Mihaela Vodlan

Urednik zbirke: Marko Košnik

Izdajatelj: Salezijanska mladinska pastorala

Založba: SALVE d.o.o. Ljubljana, Rakovniška 6

Tisk: Tiskarna Pleško d.o.o.

ORATORIJ 2006

O

NE PREZRITE!

N

ZGODBA

Z

MOLITVE ZA OTROKE

M

KATEHEZE (A - za mlajše, B - za starejše)

K

DELAVNICE

D

IGRE

I

ANIMATORJEM (molitve animatorjev, kateheze)

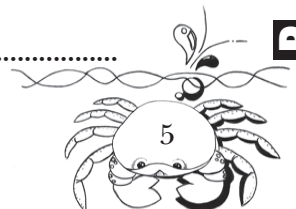
A

DODATEK (življenje sv. Ignacija Lojolskega, molitve animatorjev)

D

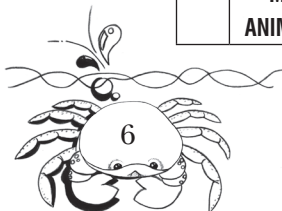
PESMI

P

VSEBINSKI PREREZ PRIROČNIKA

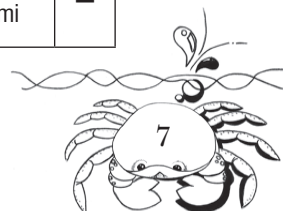
		PONEDELJEK	TOREK	SREDA
3 srečanja animatorjev v pripravi na oratorij	NASLOV ZGODBE	1. zgodba PRIJATELJI	2. zgodba OBLJUBA	3. zgodba NA POT ...
	VSEBINA ZGODBE	Francišek želi postati slaven, zato pride v Pariz, da bi študiral. Tam se sreča s Petrom Fabrom in Ignacijem Lojolskim. Ignacija sprva ne mara, a ob pogovoru z njim počasi ugotovi, da slava ni vse in da je pomembnejše služiti Bogu.	Francišek, Ignacij in Peter postanejo nerazdružni prijatelji. Z obljubo svoje življenje posvetijo Bogu ter ubogim in bolnim. Želijo iti v Sveto deželo. Začudenim ljudem na vprašanje, kdo so, odgovorijo: »Družba Jezusova.«	Družba Jezusova zaradi vojne v Sveti deželi ne more tja. Papež, ki se mu dajo na razpolago, jih prosi, naj gredo oznanjat v Indijo. Za misijon je določen Francišek. Na ladji se odpove udobni kabini in streže bolnikom. Med viharjem izgubi križ, a rakavica mu ga zopet prinese.
	OSREDNJA VREDNOTA	PRIJATELJSTVO	OBLJUBA BOGU	PRIPRAVLJENOST
	SIMBOL	vrv	zrno	popotna palica
PRED TEDENSKIM ORATORIJEM	CILJI	1. Zavedati se, da je za sklepanje prijateljstev potrebno dobro srce brez predsodkov. 2. Na oratoriju najti nove prijatelje in jim podariti zapestnico.	1. Spoznati možnost duhovnega poklica. 2. Doživeti veselje ob izpolnjevanju obljube Bogu. 3. Napisati Bogu pismo z obljubo prijateljstva in to pismo večkrat prebrati doma.	1. Spoznati, da je poslušnost staršem, učiteljem in vzgojiteljem koristna. 2. Doživeti veselje ob uboganju. 3. Ta dan se še posebej truditi za ubogljivost animatorjem.
	MISEL DNEVA	Kdor je našel prijatelja, je našel zaklad (prim. Sir 6,14).	Obljuba dela dolg.	Vedno pripravljen.
	DELAVNICE	rožice v vazi	oblečena steklenica, čutarica	domača risanka, popotniki
	IGRE	Olimpijada	Trgovanje brez meja	Zaplujmo v vodne igre
	MOLITVE OTROK	1. dan	2. dan	3. dan
	MOLITVE ANIMATORJEV	Vas sem imenoval prijatelje	Spolnil bom svoje obljube Gospodu	Vedno pripravljen

VSEBINSKI PREREZ PRIROČNIKA

ČETRTEK	PETEK	SOBOTA	
4. zgodba DOBROTA SRCA	5. zgodba ZAKLAD V LONČENI POSODI	6. zgodba BREZ MEJA	
Francišek pripluje v indijsko mesto Goa. Tam opazi veliko cerkva. Pretrse ga, ko vidi, da Portugalci izkoriščajo domačine in da Indijci zato ne sprejemajo »Boga Portugalcev«. Z dobroto osvoji srca ljudi in jim govori o dobrem Bogu, ki jih ima zelo rad in tudi od nas pričakuje, da smo drug do drugega dobri.	Francišek odpotuje na otok Paravanov, ki si svoj kruh služijo z nabiranjem biserov. Pred leti jim je nek misijonar oznanil Jezusa, a so v tem času pozabili na vero. Ob prigodi z opico, ki razbije posodo z dragocenimi biseri, Francišek Paravanom razloži, kako zelo pomembna je vera.	Francišek želi o Jezusu povedati vsemu svetu. Zato odpotuje na Japonsko. S prijateljem Anhirom voditelje prosita dovoljenja za oznanjevanje vere. Ker sta slabo oblečena in brez daril, dovoljenja ne dobita. Napako popravita pri cesarju in ta jima da dovoljenje. A Francišek želi še dlje: na Kitajsko ...	9 molitvenih srečanj za animatorje
SOLIDARNOST	VERA (JE BISER)	CERKEV	
podelitev jabolka	lončena posoda	ladja	
1. Spoznati načine, kako se vera lahko kaže v delih. 2. Deliti nekaj svojega s soudeležencem oratorija. 3. Doživeti veselje ob pomoči bližnjemu oz. delitvi z njim.	1. Spoznati, da je vera zelo dragocena. 2. Želeti skrbeti za vero in jo negovati. 3. Izdelati simbol vere in narediti sklep, kako zanj skrbeti.	1. Spoznati, da je Cerkev kraj, kjer prebiva Bog, in da je razširjena po vsem svetu. 2. Želeti si biti aktiven član Cerkve. 3. Odločiti se, na kakšen način o Jezusu povedati naprej.	6 zgodb o življenju sv. Ignacija Lojolskega
Vera brez del je mrtva (Jak 2,26).	Kdor najde biser, proda vse in ga kupi (prim. Mt 13,45–46).	Glej, prebivališče Boga med ljudmi (Raz 21,3).	
vesela opica s košarico, misijonska delavnica	lončena posoda za bonbone	avto, ladja, vlak	
Azijski nogomet	Biseri in škrti		PO TEDENSKEM ORATORIJU
4. dan	5. dan	6. dan	
Blagor mu, ki misli na slabotnega	Blagor ji, ki je verovala	Jezus je sredi med nami	

1. ORATORIJ IN NJEGOV NAMEN

Oratorij – to so dnevi veselja, razgibanih dejavnosti, pesmi, igre in tudi krščanskega življenja. To so dnevi, ki jih navadno otroci skupaj s svojimi animatorji in voditelji preživijo kar v domačem okolju (nekaj dni, cel teden ali tudi več). Mnogim staršem je program oratorija dobrodošla ponudba, da v času svoje službe niso v skrbeh za svoje otroke. Za otroke je to dobrodošla sprememba včasih v že kar zdolgočasenem počitniškem času. Za mlade animatorje pa je oratorij velik izziv, da zaslutijo vrednoto zastojnega darovanja, da vzljubijo mlajše sokrajane, da se navadijo skupinskega dela, da koristno preživijo del počitnic, da se veliko naučijo za življenje. Poleg tega je namen oratorija tudi:

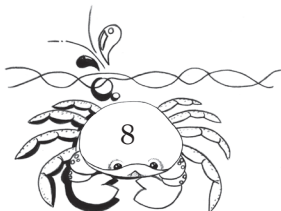
- Pomagati mladim, da bi izkusili življenje s pozitivne, sproščene plati; da bi se zavedli, kako bogato je lahko njihovo življenje.
- Obrniti pozornost mladih na to, da se resno vprašajo o tem, kako živijo nekatere človeške in duhovne vrednote.
- Spodbuditi mlade, da bi se odgovorno vključili v življenje in dejavnosti okolja, v katerem so (*družina, prijatelji, oratorij, skupina, vas, mestna četrt ...*).
- Vzgajati mlade, da bi odkrivali Boga, ki je navzoč v dogodivščinah vsakdanjosti, da bi odkrivali Boga po vsem lepem, ki se nam razodeva, da bi ga našli v bližnjem.
- Pomagati mladim, da bi na zdrav način zaziveli s seboj, z drugimi in z Bogom.

2. VSEBINA ORATORIJSKEGA LOGOTIPA

Štirje temeljni elementi oratorija so izraženi v besedah: **šola**, **dvorišče**, **dom** in **župnija**. Oratorij je **šola**, ker nas lahko nauči marsikaj za življenje; je **dvorišče**, kjer se srečujemo v veselju in razigranosti; je **dom**, ki sprejema vsakega; in končno, oratorij je tudi **župnija**, ki uvaja v življenje vere.

Temeljni elementi oratorija so izraženi tudi v oratorijskem logotipu. Nosilni elementi simbola so štirje stebri, na katerih stoji streha. **Vsak izmed stebrov predstavlja enega od elementov oratorija**. Le če je oratorij hkrati dom, šola, dvorišče in župnija, lahko trdno stoji in vzdrži.

Logotip lahko razlagamo tudi nekoliko drugače. **V strehi** s štirimi stebri lahko vidimo **dom**, hkrati pa tudi **šolo**. **Dvorišče** je ponazorjeno s **krogom**. V strehi in stebrih vidimo tudi animatorja oz. vzgojitelja, ki z rokami objame

štiri otroke (dom, ki sprejema), vsi skupaj pa stojijo na dvorišču (dvorišče za prijateljske stike). **Štirje stebri** na sredini lahko ponazarjajo tudi **župnijo**, ki je občestvo, **oz. štiri evangelije**, kar pomeni župnijo, ki evangelizira, oznanja Jezusa in njegov nauk, zapisan v štirih evangelijih.

Logotip ponazarja tudi **temeljno vzgojno metodo oratorija**. Prvi stik na oratoriju se zgodi na dvorišču (krog), kamor mladi pridejo, kjer se družijo in navežejo prijateljske vezi (štirje stebri so štiri osebe, ki stojijo na dvorišču). V strehi lahko vidimo puščico, ki mlade vodi navzgor – proti Bogu. Končni cilj oratorija je namreč voditi mlade k Bogu. K Bogu na oratoriju ne potujemo sami, ampak skupaj z drugimi (zato štirje mladi). Oratorij ni samo dvorišče (zabava) – tu se začne. Prav tako ni samo molitev – najprej je potrebno navezati prijateljske stike. Oratorij mladega upošteva v njegovi celovitosti – v človeški in duhovni rasti.

Navedene so tri razlage logotipa. Kakor vsak simbol je tudi oratorijski logotip odprt za nadaljnje razlage v svojem duhu. Naj vam spregovori!

3. AVTORJI ORATORIJA 2006

- **Idejna zasnova** – pripravljalna skupina: Jure Babnik, SDB, Marjan Lamovšek, SDB, s. Majda Merzel, HMP, s. Daniela Kordeš, HMP, Mojca Krajnc, Ivanka Kržišnik, p. Albert Bačar, DJ.
- **Zgodba Povej naprej!**: Marjan Lamovšek, SDB.
- **Molitve za otroke**: s. Marija Zabret, HMP.
- **Kateheze za mlajše**: s. Mateja Kranjc, HMP.
- **Kateheze za starejše**: Mojca Krajnc, Mojca Bertoncelj, Barbara Košenina, Ana Černe, Silvan Pipan, Marjana Kern, Marjeta Avsenik.
- **Delavnice**: Ivanka Kržišnik, Špela Božnar, Polona Rejc.
- **Igre**: Matija Kadunc, Simon Marinko, Kristian Koželj, Jure Babnik, SDB.
- **Zgodbe o življenju sv. Ignacija Lojolskega**: Berta Golob.
- **Kateheze za animatorje**: Lojze Dobravec, SDB, p. Janez Poljanšek, DJ, Mladinski ceh (Matej Cepin, Petra Pucelj, Viktorija Slovša).
- **Molitvena srečanja za animatorje**: Katarina Anželj, Martina Mohorčič, Katarina Pečar.
- **Risbe in naslovnica**: Maja Modic.
- **Pesmi**: Aleš Traven, Barbara Poredoš, Gregor Černe, Matej Kovačič, Sandi Osojnik, SDB, Peter Pučnik, SDB, Marko Mulej.

Vsem tem in mnogim drugim, ki so sodelovali in svetovali pri nastajanju priročnika POVEJ NAPREJ! (Oratorij 2006), iskrena hvala. Naj vse pri tem delu spremlja don Boskova misel: *Če hočete storiti kaj dobrega, svetega, potem vzgajajte mladino!*

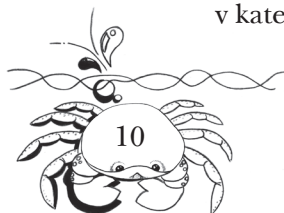
4. ZGRADBA PRIROČNIKA ORATORIJ '06

Priročnik POVEJ NAPREJ! (ORATORIJ 2006) temelji na življenjski zgodbi misijonarja in zavetnika misijonov sv. Franciška Ksaverja. Zaradi 500-letnice njegovega rojstva se nam je zdelo primerno prekiniti triletni tematski krog, po katerem bi bila letošnje leto na vrsti tematika iz literature. Za zgodbo oratorija se namreč odločamo med: svetopisemsko, svetniško in literarno tematiko.

Naslov »Povej naprej!« nas spodbuja, da o Božji ljubezni povemo vsem ljudem. Pred odhodom v nebo je Jezus apostolom naročil: »Pojdite po vsem svetu in oznanite evangelij vsemu stvarstvu« (Mr 16,15)! Apostoli so doživeli Jezusovo ljubezen, zato so veselo novico o Jezusu ponesli širom sveta. Enako so delali in delajo vsi misijonarji, izmed katerih bomo pobljze spoznali sv. Franciška Ksaverja. Oratorij pa nas ne bo približal samo Francišku, ampak tudi Bogu; obogatil nas bo z mnogimi lepimi doživetji. Povejmo jih naprej!

Zgodba o Francišku Ksaverju je razdeljena na šest delov/enot, na začetku katerih je prolog. Večina oratorijev namreč poteka teden dni. Na temo vsake od zgodb so izdelane kateheze in molitve, delno pa tudi delavnice in igre ter srečanja za animatorje in pesmi za letošnji oratorij. V dodatku najdemo še šest zgodb o življenju sv. Ignacija Lojolskega – Franciškovega tovariša, duhovnega voditelja, predstojnika in ustanovitelja jezuitov (letos obhajamo 450-letnico njegove smrti). Te zgodbe lahko služijo npr. za kak oratorijski dan med letom ali pa so ponudba tistim, ki imajo oratorij 14 dni ali tri tedne. Seveda dodatne zgodbe niso nadgrajene s katehezami in jih boste morali sami ustvariti.

- **Zgodba** – Prolog in 6 zgodb o življenju sv. Franciška Ksaverja (misijonarja in zavetnika misijonarjev).
- **Osrednja vrednota** – Vsaka zgodba ima neko osrednje sporočilo, ki je kot os oziroma rdeča nit, na katero naj se nanizajo vse ostale oratorijske dejavnosti določenega dneva.
- **Cilji** – še natančneje opredelijo osrednjo vrednoto ter so vedno treh vrst: spoznavni, doživljajski in dejavnostni. Na ciljnih je zgrajena kateheza. Prav pa je, da jih skušamo upoštevati tudi pri delavnicah, igrah in drugih dejavnostih na oratoriju. *Animatorji naj osrednjo vrednoto in cilje poznajo, da bo oratorij imel jasno vsebino in ne bo le skupek delavnic in iger.*
- **Misel dneva** na bolj privlačen način – kot nekakšen slogan – sporoča osrednjo vrednoto dneva. Primerno je, da jo otrokom razložimo (pri: molitvah otrok in animatorjev, uvodu v katehezo, katehezah). Priporočljivo je, da jo zapišemo na vidno mesto oratorija in jo na koncu dneva obnovimo.
- **Molitve otrok** – Predlog za 6 jutranjih molitev otrok. Poleg tega so dodane litanije sv. Franciška Ksaverja.
- **Kateheze** – Za vsako zgodbo sta predlagani dve katehezi: za mlajše in starejše; na začetku pa imata skupni uvod, ki je zamišljen kot skupen uvod v katehezo in ga vsem otrokom hkrati poda duhovni voditelj oratorija,

župnik ipd. Če se za skupni uvod v kateheze ne boste odločili, ga lahko uporabite tako pri katehezah za mlajše, kot pri katehezah za starejše. V vsakem primeru pa je dobro, da ga animatorji preberejo v osebni pripravi na katehezo.

- **Delavnice** – Predlaganih je več delavnic, za vsak dan ena ali dve na temo. Drugo je prepuščeno pobudi animatorjev. Uvod v delavnice vam prinaša uporaben predlog, kako z animatorji ustvariti privlačne delavnice. Poleg tega so na voljo številni pripomočki za delavnice. Pomembno je, da tudi delavnice povežemo z zgodbo oratorija.
- **Igre** – V tem poglavju letos najdemo kar 5 velikih iger. Nekaterim izmed njih so dodane tudi kratke igre. Več iger lahko najdete v drugih knjigah, nekaj tudi na oratorijskem portalu www.oratorij.net.
- **Srečanja za animatorje** – V pripravi na oratorij imate na voljo tri osnutke srečanj (katehez) za animatorje. Dve od njih se naslanjata na pismi predstojnika slovenskih salezijancev oz. predstojnika slovenskih jezuitov. Prvo razmišlja o geslu: »Družina, zibelka življenja«, drugo pa o geslu: »Goreči v duhu«.
- **Molitvena srečanja za animatorje** – so nekakšna oblika hvalnic. Sestavljene so iz: pesmi, psalma, Božje besede, svetniškega lika, dinamike in posebne animatorjeve molitve. Vsebina molitve je obarvana z osrednjo vrednoto tistega dne. Poleg šestih molitvenih srečanj za tedenski oratorij letos dodajamo še dodatnih devet molitvenih srečanj, ki jih lahko uporabite kadar koli med letom.

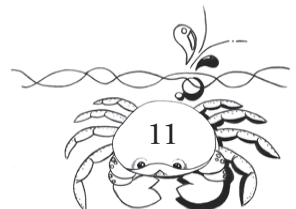
OPOZORILO:

Animator naj poskrbi, da bo notranja povezanost zgodbe, kateheze, molitev, delavnic in iger na oratoriju ostala jasna. To je namreč zagotovilo, da bo oratorij deloval vzgojno in ne bo samo igratorij. Časovno lahko priročnik prilagodimo, kot smo že omenili. Prilagoditve ne smejo prekiniti rdeče niti oratorija. Naj mladi zaslutijo, kako se lahko avantura njihovih počitnic in sploh njihovega življenja upodablja po sv. Frančišku Ksaverju.

5. NAMEN IN UPORABA PRIROČNIKA

Gradivo je namenjeno animatorjem oz. voditeljem oratorijev za delo z osnovnošolskimi otroki. Priročnik lahko uporabljamo tudi v drugačni skupini, koristen pa je tudi posameznikom za njihovo osebno rast. Uporabimo ga lahko npr. za:

- poletni oratorij,
- počitnice v hribih ali na morju,
- duhovna srečanja, duhovne vaje ipd.,
- skavtska taborjenja,

- mesečna sobotna srečanja oratorija skozi vse leto (6 + 6 enot),
- delo v raznih skupinah skozi vse leto (npr. pri verouku, pri ministrantskih srečanjih, pri duhovnih spodbudah, pri delu z otroškimi zbori, na skavtskih srečanjih ipd.).

Za poletni oratorij je gradivo sestavljeno tako, da ga lahko uporabljamo za:

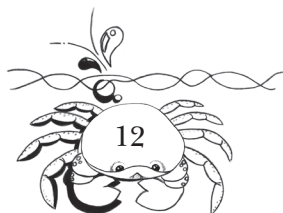
- **tedenski program** (po eno enoto/zgodbo na dan),
- **štirinajstdnevni program** (6 rednih enot in 6 dodatnih zgodb – s prilagoditvami) ali
- **tritedenski program** (prolog, 6 rednih enot, 6 zgodb iz dodatka, vsak tretji dan izpustimo zgodbo, namesto katere imamo drugo ponudbo: izleti, igre ipd.).

Priporočamo, da tisti, ki imate oratorij en teden, vse vsebinske elemente, ki jih predlaga priročnik (jutranjo molitev animatorjev, molitev otrok, zgodbo, katehezo, delavnice in igre), izvedete v enem dnevu.

6. DNEVNI RED

(z možnimi časovnimi zamiki/prilagoditvami)

- 8.00 Molitev animatorjev, priprava na dan, pričakovanje in sprejemanje otrok, igre z otroki.
- 9.00 Prihod otrok, začetek ob zastavi oratorija, petje, jutranja molitev, zgodba.
- 10.00 Skupni uvod v katehezo, kateheza.
- 11.10 Delavnice, vmes molitev Angel Gospodov.
- 12.30 Malica/kosilo. Odmor (*ponekod gredo na kosilo domov, zelo pa priporočamo kosilo/malico v sklopu oratorija, kajti tudi to je eden od močnih vzgojnih elementov*).
- 14.15 Popoldanske igre, igre brez meja, velike igre, olimpijade, bazen, skriti zaklad, kolesarska tekmovanja ipd.
- 16.00 Sklep oratorija s spuščanjem zastave, kratko molitvijo (zahvala, morda spraševanje vesti in kesanje), navodili in kratko mislijo voditelja ob slovesu dneva za *srečno!*
- 16.30 Animatorji pospravijo prostore in dvorišče ter se zberejo k preverbi dneva in zahvalni molitvi. Naj gredo pravočasno počivat, da ne bodo naslednji dan preveč utrujeni.

**NE
PREZRITE!**

1. OPOMBE K ZGODBI

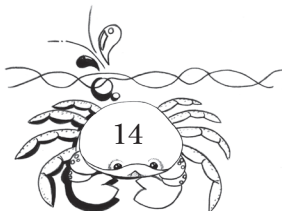
Zgodba *Povej naprej* govori o življenju in delu sv. Frančiška Ksáverja, glavnega zavetnika misijonov. Osnovna misel želi slediti evangeljskemu sporočilu: Božje sporočilo, veselje nad tem, da srečaš Boga, je treba povedati naprej. Frančišek je zato odšel v daljne azijske dežele in tam o Jezusu pripovedoval ljudem, ki o njem še nikoli niso slišali.

Zgodba želi predstaviti življenjsko pot misijonarja Ksaverja in ga prikazuje v njegovi rasti v odgovarjanju na Božji klic. Na ta način ga prikaže kot pristnega človeka, ki pa je vendarle zmogel korenito odločitev za Boga in za ljudi. Zato je Ksaver prikazan na več krajih, lahko bi rekli na več postajah svojega življenja: v Parizu, na morju, v Indiji, na Japonskem ... To pa s scenskega vidika pomeni svojevrsten izziv. Težko bi bilo za vsako enoto zgodbe pripraviti svojo sceno. Zato predlog, da se v ozadje odra nariše nekaj značilnih prizorov iz Frančiškovega popotovanja. Ladja na morju je morda takšen element, ki ne bi smel manjkati predvsem zaradi svojega simbolnega pomena, ki pride do izraza v katehezah na koncu oratorija. Ladja je simbol potovanja, zato tudi simbol Cerkve. Sicer pa naj scenski elementi (četudi zelo skromni) predstavljajo dogajalni prostor v zgodbi (soba, ladja, japonski dvor ...).

Kot se za uprizarjanje oratorijske zgodbe vedno znova priporoča, je zelo umestno dati primeren poudarek tudi kostumom (oblačilom). Mlajši udeleženci oratorija, ki največkrat ne morejo tako dobro slediti sporočilu uprizorjene zgodbe, bodo prišli na račun prav pri (tem) vizualnem elementu, pa tudi nekoliko starejši bodo zaradi tega zgodbi bolj z zanimanjem sledili. Iz istega razloga so sem ter tja v zgodbo vneseni tudi komični elementi. Nekaj jih lahko dodate še sami, vendar je pri teh rečeh potrebno biti izjemno pozoren, da zgodbe ne razvrednotimo do te mere, da postane bistvo zgodbe »štos« ne pa sporočilo, ki je seveda lahko podano tudi prek smešnih situacij.

OSEBE

- Maja-Káli** indijska deklica, recimo 12-letna, v indijskem *sariju* (dolgi, pisani obleki, od glave do peta), zagorele polti ...; ta lik se lahko spremeni tudi v moško vlogo
- Frančišek Ksaver** mož srednjih let, lahko dolgi črni obleki (recimo talar), z brado
- Ignacij Lojolski** mož srednjih let, kot Frančišek
- Peter Faber** kot Frančišek
- Gospodinja** starejša gospa, s predpasnikom ...
- Mežnarica** starejša gospa, odločna ...
- Portugalec** mož srednjih let, trgovec, s palico in klobukom, lahko tudi s pipo v ustih ...

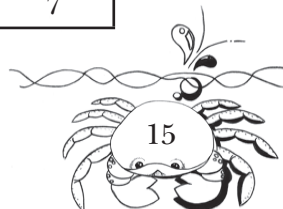
- Šila** v opico opravljen igralec (z masko, kostumom ...)
Anhiro Japonec, v beli obleki, z japonskim pokrivalom na glavi
 (nizko stožčasto pokrivalo, s trakom za pod brado)
Cesar razkošno oblečen po japonsko ...; s krono na glavi

Skupine oseb po 3 (ženske vloge lahko vsak dan uprizarjajo iste igralke, le da so drugače napravljene)

- Žena 1, 2, 3** gospe, recimo srednjih let, z ruto na glavi ...
Potnica 1, 2, 3 gospe, recimo srednjih let, z ruto na glavi ...
Deklica 1, 2, 3 indijske deklice, oblečene v revna, umazana, strgana oblačila; lahko tudi umazane po obrazu ...
Paravanke 1, 2, 3 žene, recimo srednjih let, revno oblečene, s kakšno revno posodo, kamor nabirajo školjke
Japonec 1, 2, 3 v japonski obleki; lahko le z japonskim pokrivalom; s svinčnikom za *makeup* narisati *aziatske (japonske) oči*

POJAVLJANJE OSEB

	1. zgodba	2. zgodba	3. zgodba	4. zgodba	5. zgodba	6. zgodba
Maja Káli	•	•	•	•	•	•
Frančišek	•	•	•	•	•	•
Peter	•	•				
Ignacij	•	•	•			
Gospodinja	•					
Mežnarica		•				
tri žene		•••				
dve potnici			••			
Portugalec				•		
tri deklice				•••		
opica Šila				•	•	
tri Paravanke					•••	
Anhiro						•
trije Japonci						•••
Cesar						•
skupaj	5	8	5	7	6	7

NASLOVNA RISBA

Naslovna risba oratorija otrokom sporoča Franciškovo navdušenje za pripovedovanje o Bogu.

Francišek – otrok: Francišek na risbi ni prikazan kot odrasel mož, temveč kot zvedav otrok. Prav zato se otroci hitreje poistovetijo z njim. V risbo lahko spontano prenesejo samega sebe in v svojem življenju uresničujejo, kar je živel Francišek.

Veseli Francišek: Nasmeh na obrazu, žareča lica in sijoče oči pripovedujejo, da je Jezusova ljubezen Franciška osrečila brez mej.

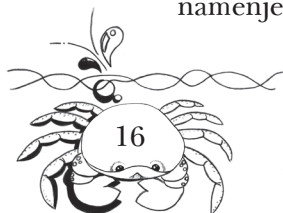
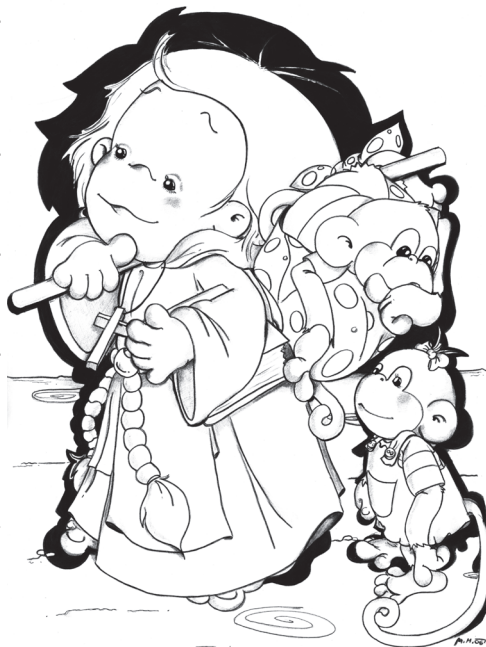
Bose noge in skromna culica: Ne samo da je Božja ljubezen Franciška osrečila – dala mu je vse, kar potrebuje. Čutil je, da kdor ima Boga, ima vse. Zaradi bogastva v duši je bil lahko skromno oblečen in ni imel nobenega premoženja – bose noge in skromna culica.

Poudarjen križ: Francišek ima okrog vratu obešen velik križ. To ni navaden, ampak misijonski križ. Dobijo ga vsi misijonarji in kaže na to, da misijonarjevo življenje pripada Kristusu. Z vsem svojim življenjem je Francišek hotel oznanjati Kristusa. Imel ga je tako rad, da je bil zanj pripravljen veliko pretrpeti. Tudi to nam sporoča križ.

Vrv, s katero je opasan: »Po tem bodo vsi spoznali, da ste moji učenci, če boste med seboj imeli ljubezen,« nam pravi Jezus. Prvo govorjenje o Jezusu je naše prijateljstvo oz. dobrota do vseh. Prvi dan oratorija je v zgodbi in katehezi predlagano razmišljanje o prijateljstvu; za simbol prijateljstva pa je vzeta vrv, ki povezuje. Vrv okrog Franciškovega pasu govori, da je Francišek velik zgled prijateljstva do vseh.

Sveto pismo pod pazduho: Rekli smo že, da je Francišek čutil, da kdor ima Boga, ima vse. V Svetem pismu je našel veliko lepih spodbud, ki so še bolj krepile njegovo prijateljstvo z Bogom. Tudi nam govori: »Vzemi in beri! Sveto pismo ti osreči življenje, saj govori o Bogu.«

Opici: Francišek ni imel rad samo ljudi, ampak je spoštoval in cenil celotno stvarstvo. V življenju mnogih svetnikov je narava sodelovala pri njihovem delu za Boga. Tudi v Franciškovem življenju beremo, da mu je rakavica prinesla misijonski križ, ki mu je v viharju padel v morje. Poleg tega opici naredita risbo pristrčnejšo in jo še bolj umeščata v svet otroka, kateremu je namenjena.

2. DA BO ORATORIJ RES VZGAJAL

Osrednji vzgojni pomen na oratoriju gotovo zavzema *oratorijska zgodba* (letos o sv. Frančišku Ksaverju). Življenje glavnega junaka je samo po sebi vzgojno, saj za otroke predstavlja zgled, ki ga je vredno posnemati. Posamezni dogodki, dejanja in pogovori v zgodbi so premišljeno izbrani z namenom, da sporočijo določene vsebine, ki so za otroke zelo pomembne. Za kvaliteten oratorij je zato bistvenega pomena, da je zgodba dobro zaigrana.

Za vsak dan oratorija je predlagana ena *osrednja vrednota*, ki je vsebovana tudi v *misli dneva* in ponazorjena s *simbolom* določenega dne (glej *vsebinski prerez* oratorija v prejšnjem poglavju). Osrednja vrednota, misel in simbol dneva torej nosijo glavno vsebinsko sporočilo določenega dne na oratoriju. Če hočemo, da bo misel dneva otroke res nagovorila in da bodo vrednoto dneva res poglobili, je zelo pomembno, da se *okrog vrednote oz. misli dneva nanizajo vse dnevne dejavnosti oratorija*. Opazili boste, da je vrednota dneva vsebovana že v molitvah za animatorje, ob njej se ustavi jutranja molitev otrok, sporoča jo dramski prizor, iz nje so vzeti cilji kateheze.

Predlagamo, da *misel dneva izobesite na velikem in lepo oblikovanem plakatu. Poleg nje naj bo simbol dneva* – simbol namreč nagovarja globlje, trajneje in bolj celostno kot samo misel (poglejte npr. jumbo plakate ob cestah – simbolna slika in kratka misel). Po dramskem prizoru je predlagan *skupni uvod v katehezo*, ki na kratko ponovi vsebino prizora in s pomočjo simbola izpostavi osrednjo vrednoto dneva. Tedaj je najprimernejši čas, da otrokom predstavite misel dneva, ki naj bo nekakšno vodilo prek celega dne. Na misel dneva lahko otroke spomnite večkrat čez dan (v katehezah, delavnicah, med igro). Seveda naj bo spomin nanjo naraven, spontan in ne prisiljen oz. za lase privlečen. Zagotovo pa naj bo misel dneva podana kot *popotnica* ob odhodu domov.

Pri izboru delavnic bodite pozorni, da bodo delavnice na nek način povezane z zgodbo oratorija. *Velike igre*, ki so predlagane v tem priročniku, povezavo z oratorijsko zgodbo že vsebujejo. Če boste pripravljali še druge igre, naj vam rdeča nit oratorija ne izgine izpred oči.

Oratorij so animatorji. Zato bo brez pomena, če boste vse lepo domislili, pripravili idealne dejavnosti, ki bodo imele jasne cilje, ne boste pa se trudili z otroki vzpostaviti prijateljskega odnosa. Največja vzgojna moč oratorija je prav v *prijateljskih odnosih med animatorji in otroki*. Da bo oratorij lahko župnija, ki evangelizira, in šola, ki vzgaja v življenje, mora najprej biti dom, ki sprejema, in dvorišče za prijateljske stike. Z drugimi besedami bi rekli: Da bo animator otrokom lahko govoril o Bogu in življenjskih resnicah, mora otroke najprej sprejeti, se z njimi igrati in postati njihov prijatelj.

3. NEKAJ IDEJ

V zvezi z letošnjo oratorijsko zgodbo vam predlagamo nekaj idej, kako lahko oratorij oblikujete v vzgojno okolje, ki bo še bolj govorilo o Francišku, o misijonih, o pripovedovanju naprej ...

Plakat/oglasna deska »Povej naprej«: Na vidnem mestu na oratoriju postavimo velik plakat, na katerega napišemo naslov Povej naprej. Na ta plakat otroci, ki imajo skupaj katehezo, vsak dan napišejo veselo sporočilo, ki bi ga radi povedali tudi drugim skupinam na oratoriju (npr.: »Dober prijatelj je več kot največji zaklad« ali »Bog nas ima neskončno rad«).

Lahko izdelamo tudi več manjših plakatov/letakov, na katere napišemo lepa sporočila in jih izobesimo po kraju; na plakate lahko tudi napišemo Oratorij 2006 v »ime kraja«.

Plakat Oratorija 2006: Na spodnjem delu plakata sta dve vrstici, ki sta sicer namenjeni informaciji o kraju in času oratorija. Otroci lahko na ti dve vrstici zapišejo spodbudno misel, ki jo želijo ponesti z letošnjega oratorija.

Oratorijski slogani: Ob izdelovanju spominskih majic, kap, zastave ali kakršnih koli drugih izdelkov na letošnjem oratoriju lahko uporabite slogane, ki so izpeljani iz naslova oratorija:

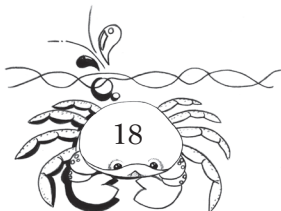
- Bog te ljubi brez mej! Povej naprej!
- Povej naprej: Bog te rad ima brez mej!
- Oratorij je O. K. Povej naprej!
- Življenju se nasmej. Povej naprej!

Intervju/anketa z župnikom in animatorji: Otroci lahko v sklopu delavnic naredijo intervju z župnikom, v katerem ga vprašajo, kaj je tisto, kar bi on želel *povedati naprej*. Na ta način damo otrokom priložnost, da se поблиže srečajo s svojim župnikom. Namesto intervjuja lahko naredimo tudi obsežnejšo anketo, v kateri vse animatorje vprašamo, kaj bi oni *povedali naprej*.

Oratorijska pošta/srečanje: Otroci oratorija lahko pošljejo pismo z lepimi pozdravi otrokom na drugem oratoriju, ki poteka v istem času. Datum oratorijev so objavljene na www.oratorij.net.

Z drugim oratorijem se lahko dogovorite tudi za srečanje s skupnim zabavnim programom.

Oratorijska pošta lahko poteka tudi med otroki in animatorji na oratoriju. Vsako jutro jo ob zbiranju deli poštar, ki govori: »Povej naprej, pošta.«

Popotna palica na izletu: Tretji dan oratorija je za simbol predlagana popotna palica. Mnogi oratoriji imajo ta dan izlet. Pred izletom oz. med njim si otroci lahko izdelajo popotne palice, ki jim pomagajo na poti. Ob tem lahko naredite tudi navezavo na Franciška, ki je bil pripravljen oditi na dolgo misijonsko pot.

Igra skriti zaklad: Četrty dan oratorija je osrednji poudarek na veri, ki je za vse nas velik zaklad. V povezavi s tem se z otroki v času za igre lahko igramo skriti zaklad.

Povabimo misijonarja: Ker je letošnja oratorijska tematika misijonska, lahko na oratorij kot gosta povabimo misijonarja/misijonarko.

4. SKUPNA MISIJONSKA AKCIJA

Letošnji Oratorij je zaznamovan z misijonsko tematiko in dobro je, če ob tem otroke vzgajamo k odgovornosti za svetovne misijone. V okviru nacionalne koordinacije Oratorija predlagamo podporo misijonski postojanki v Kambodži (Azija), v kateri med revno mladino deluje s. Ljudmila Anžič. Podrobnejši opis misijona, ki lahko služi tudi za predstavitev otrokom, bo na spletni strani www.oratorij.net. Oratoriji, ki bodo zbirali po predlaganem namenu, naj zbrani denar nakažejo na naslov:

Zavod Salesianum, Rakovniška 6, 1000 Ljubljana

TRR: 02058 – 0051334379; sklic: 00 0699; namen nakazila: Azija

V okviru dobrotelne akcije lahko na zaključni prireditvi pripravite prodajo izdelkov iz delavnic. Lahko organizirate tržnico igrač, na katero otroci prinesejo igrače, jih drug drugemu prodajo, izkupiček pa namenijo misijonom.

5. DODATNI MATERIALI ZA ORATORIJ

Na spletni strani www.oratorij.net so objavljeni nekateri dodatni že izdelani materiali, ki vam jih predlaga oratorijski priročnik. Prav tako je tam mogoče dobiti ilustracije iz oratorijske knjige.

ZGODBA

PROLOG

Maja-Káli: Hokamalá, prijatelji – pozdravljeni, prijatelji! Se vam zdi čudno, kaj? Ne bojte se me, ker imam bolj zagorela lica kot vi. Lahko greste na morje za tri tedne, ali pa za šest, ne boste nikdar takšni. Ne trudite se, lahko bi vam celo škodilo. A barva kože pravzaprav ni pomembna. Tudi barva las ne, še manj obleka ... Pomembno je, kakšno je srce!

Prišla sem, da bi vam pripovedovala o nenavadnem možu. O Francišku Ksáverju. O, on pa je imel srce! Rad je imel vse ljudi. Kogar koli je srečal, je ta zaradi njegove dobrote in prijaznosti postal njegov prijatelj. V daljni Indiji je to bilo, od koder prihajam jaz, Maja-Káli. – Tudi moje ime se vam zdi nenavadno, kaj? Zelo preprosto se da razložiti. Ob rojstvu so mi dali ime Káli, po slavni indijski boginji. Ko pa sem nekoliko odrasla in je cela moja družina sprejela krščansko vero, so me krstili in mi dali tudi ime po Mariji, Jezusovi materi. Maja-Káli, tako preprosto, pa še lepo se mi zdi! ...

Toda nočem govoriti o sebi. Čudovito zgodbo o Francišku vam moram povedati. Bil je misijonar. Velik misijonar. Tako velik, da je danes zavetnik vseh misijonarjev! V mojo domovino Indijo je prišel govorit o Jezusu, šel pa je tudi v druge dežele daljne Azije. Hotel se nam je prilagoditi vsem. Spal je v takšni revni koči kot vsi mi; niti blazine si ni dal na tla, spal je na golih tleh, si morete misliti! Učil se je našega jezika! Kako smešno je v začetku izgovarjal besede! Hahahaha! Slo nam je na smeh, pesti smo si tlačili v usta, da ne bi opazil, kako se zabavamo. Bilo nam bi hudo, če bi ga užalili, saj se je možak trudil, da bi se nam približal in nam govoril po naše.

Velik prijatelj nam je bil. Zelo smo ga vzljubili. Tako zelo, da moram njegovo zgodbo povedati naprej, vam in še mnogim drugim otrokom. In ko boš *ti* in *ti pa ti* slišal o njem, povej naprej. Kajti, kar je dobro, je treba povedati naprej. Brez mej!

A preden vam začnem govoriti, kaj vse je počel v Indiji, začnimo s tem, kako je hodil v šolo in si želel postati slaven učitelj. V kakšne pustolovščine se je spuščal, plul je po morju, hodil po neznanih pokrajinah, srečal je tigre, opice so mu skakale za vrat ... uh, koliko je vsega, kaj vse vam moram povedati; komaj čakam, a pojdemo lepo po vrsti. Torej: najprej Pariz!

1. PRIJATELJSTVO

Maja-Káli: Preden je Francišek Ksaver odšel v misijone v daljno Indijo, je obiskoval šolo v Parizu. A tedaj na misijone ni mislil, haha, vse drugo mu je slo po glavi. Želel si je, da bi postal učitelj. Sanjal je, da bo postal slaven, da ga bodo drugi občudovali. Če bi bilo zraven pa še kaj bogastva, tudi ne bi bilo nič narobe, si je mislil. V Parizu je stanoval skupaj s Petrom Fabrom, s katerim se je kmalu spoprijateljil. Nekega večera sta dobila novega stanovalca. Francišek ga zaradi zanemarjenega videza ni bil nič kaj vesel. Pa še precej starejši je bil. Takole se je dogajalo.

Ignacij (*pride s šepajočim korakom*): Pozdravljena, prijatelj. Jaz sem tukaj novi stanovalec. Me sprejmeta?

Peter: Kar izvoli, prosim.

Frančišek (*ga premeri od glave do nog in nazaj*): Kot vem, je tukaj samo za študente.

Ignacij (*hudomušno*): Ha, potem sem prišel prav.

Frančišek (*začudeno in odločno*): Kaj res? Pri teh letih? Kaj ne bi moral ostati doma in paziti na vnuke?

Ignacij (*ponudi Francišku roko*): Ignacij iz Lojole sem. Za duhovnika bom študiral. Ti si pa?

Frančišek: Francišek z gradu Ksaver. Za zdaj veš dosti.

Peter (*mu ponudi roko*): Me veseli, Ignacij, potem bova pa skupaj. Jaz sem že skoraj pri koncu. Še malo in bom posvečen v duhovnika.

Ignacij: Vidiš, jaz pa še le začenjam. Kajne, Francišek, kako čudna so pota Gospodova.

Frančišek (*ga pogleda postrani*): Pravzaprav so res čudna.

Peter: Daj, usedi se, prijatelj. Ignacij, praviš, da si?

Ignacij: Da, Ignacij. Nekoč pa sem bil Injigo. To je bilo tedaj, ko sem bil razvajen plemič. Mislil sem, da je ves svet moj. Zdelo se mi je in mnogi so me v tem potrjevali, da živim prav. Da bi bil slaven in pomemben, sem šel v vojno. Kako spretno sem vihtel meč!

Frančišek (*nagajivo*): Po tvoji šepajoči hoji bi sodil, da so to znali tudi drugi.

Ignacij: Uganil si. Ranjen sem bil. Kako sem Bogu hvaležen za ta čas!

Gospodinja (*prinese čaj*): Gospodje, gotovo bi se vam prileglo malo čaja.

Peter: Zelo ste prijazni. Pa še novemu stanovalcu bomo nazdravili.

Gospodinja: Me veseli. Dobrodošli, gospod Ignacij! (*Odide.*)

Frančišek: Kako praviš, Ignacij? Bogu hvala za čas, ko si bil ranjen. (*Posmehljivo.*) Ali si bil torej rad ranjen? Hahaha.

Ignacij: Počakaj, da ti razložim. Ranjen sem bil, zato sem dolgo časa preživel v postelji. Kmalu mi je postalo dolgčas, zato sem ogromno bral. Vse po vrsti. Štel sem knjige tako, da sem na tole dolgo vrv (*jo potegne iz potovalke*) delal vozle. Vsaka knjiga mi je bila kot

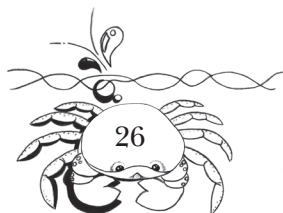

- prijateljica. In ko ni bilo več kaj brati, sem našel še tole knjžico
(*jo potegne iz žepa*).
- Frančišek** (*vzame knjžico in bere*): Hoja za Kristusom. (*Zamišljeno.*) Hm. (*Kot da je uganil.*) In ta te je tako prevzela, da si se na stara leta odločil ...
- Ignacij:** Vidim, Frančišek, da si brihtne sorte. Uganil si. Ta knjiga me je spremenila. Tudi zaradi nje sem se odločil za duhovnika. Razmišljal sem: *Kaj pomaga, če si človek pridobi ves svet, svojo dušo pa pogubi.*
- Frančišek** (*vstane, omalovaževalno zamahne z roko*): Že slišano! Stara fraza, stari, nič novega. Me sploh ne gane.
- Ignacij:** Saj jaz tega stavka tedaj tudi nisem šele prvič prebral. Res pa je, da sem ga tedaj šele razumel. Tudi ti ga boš. In ko ga boš razumel, povej naprej.
- Frančišek** (*gre k Ignaciju, odločno*): Veš kaj, Ignacij, ti bom kar naravnost povedal. Če gre človek k maši v nedeljo in da sem ter tja kaj zmoli, je to že čisto zadosti. Kaj več bi pa lahko mejilo že na pretiravanje. (*Se usede, kot da je povedal vso svojo modrost.*)
- Peter** (*gre k njemu*): No, no, Frančišek, saj vemo, da si po srcu bolj plemenit, kot sedajle bruha iz tebe.
- Frančišek:** No, ja, saj so me doma lepo vzgajali. A vse ima svojo mero. Jaz sem se odločil, da bom čim bolj slaven. Le tako človek nekaj velja. (*Peter gre na svoje mesto.*)
- Ignacij:** Škoda bi te bilo, Frančišek, da svoje dni zapraviš v iskanju kratkotrajne slave.
- Frančišek:** Pa saj si tudi ti bil plemič in si užil svoj delež slave. (*Vedoželjno.*) Povej mi, ali si bil poveljnik?
- Ignacij:** Da, poveljnik sem bil. A to je preteklost.
- Frančišek:** In si potem spremenil življenje samo zaradi ene knjžice, praviš?
- Ignacij:** Da, tako me je vodil Gospod.
- Frančišek** (*vstane začudeno, skoraj roteče maha z obema rokama pred seboj*): Kar ne morem razumeti. Da je nekdo plemič, pa tako nizko pade!
- Ignacij:** Bog vsakega človeka vodi. Po znamenjih. Tudi knjiga je lahko znamenje.
- Frančišek** (*se usede, umiri, zamišljeno*): Hm?! Kaj pa človek? Je tudi človek lahko znamenje?
- Ignacij:** Da, Frančišek. Ti si lahko znamenje meni, jaz pa tebi.
- Frančišek:** Oprosti, da ti povem naravnost. Če je človek znamenje Božje dobrote, mora biti vsaj nekoliko urejen. Praviš, da si plemič, a po tvoji obleki se to ne opazi.
- Ignacij:** Se bom potrudil. A prvo, kar si zapomni, je: glej na srce in ne na obleko.
- Frančišek:** Hvala, Ignacij. Razumel sem. A še vedno ne vem, zakaj ne bi postal slaven, zakaj bi ne bil bogat, zakaj ...

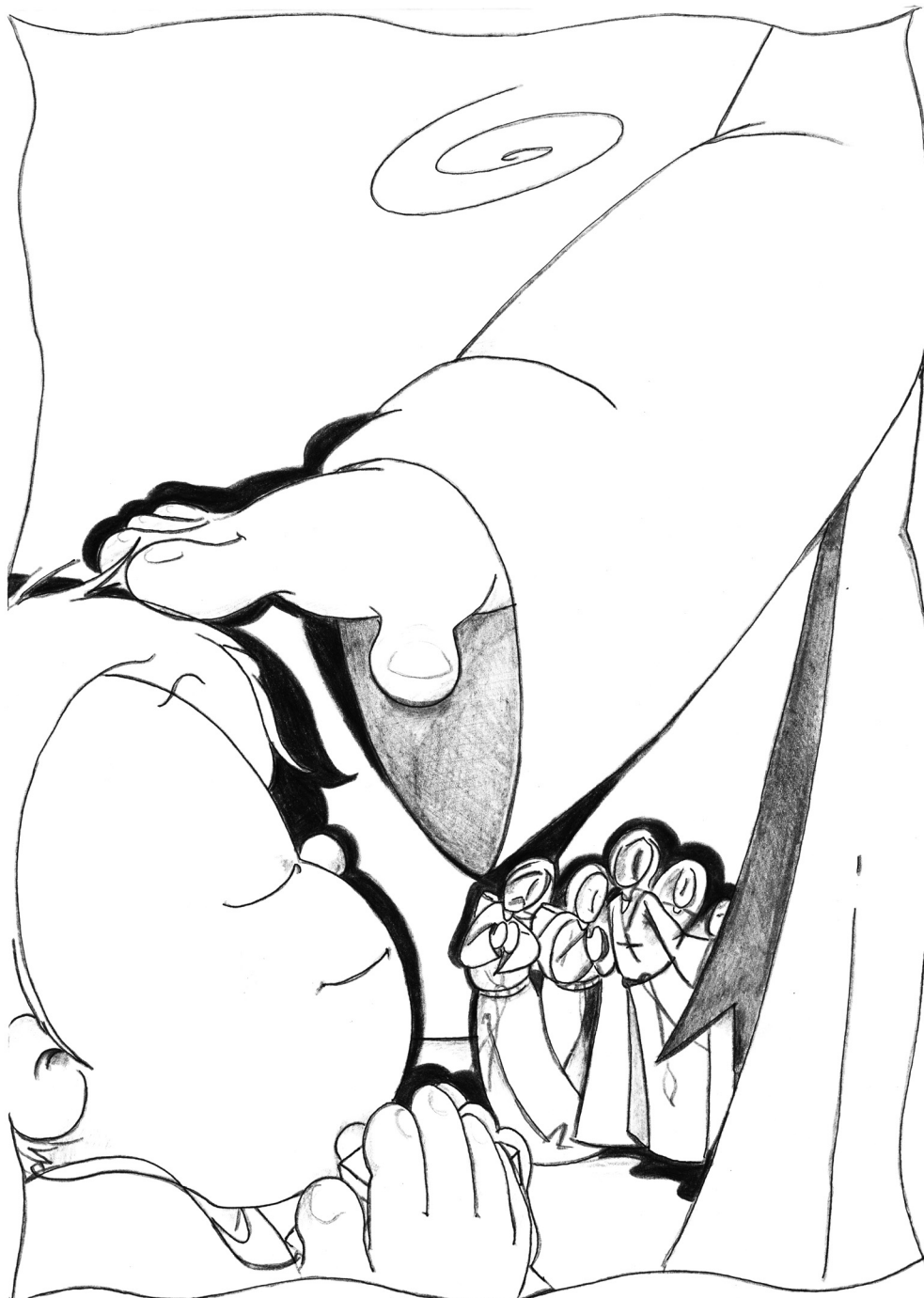

- Peter:** Za nocoj bosta imela dovolj. Jutri bo še en dan in se bosta lahko še veliko pogovarjala.
- Francišek** (*sam zase*): Kaj pa če je Ignacij Božje znamenje za mene? Ah, saj skoraj ne morem verjeti ... pa vendar! Bog me vodi k sebi po dobrih ljudeh. Saj, Ignacij je pravzaprav dober človek.
- Maja-Káli:** Kljub Petrovem opozorilu so se še dolgo v noč pogovarjali. Čeprav je Ignacij imel za sabo dolgo pot, je vztrajal v pogovoru. Francišek je ta večer marsikaj razumel. Pa tudi naslednje dneve in mesece se je ogromno pogovarjal z Ignacijem. Res je, Ignacij je bil zanj znamenje Božje dobrote in Bog je Franciška vodil k sebi prav po Ignacijevi dobroti in po njegovih nasvetih.

2. OBLJUBA

Maja-Káli: Francíšek je v naslednjih študijskih letih vse bolj pozabljal na misel, da bi postal slaven učitelj. Vedno bolj jasno je spoznaval, da mora živeti tako kot Ignacij. Ne si prizadevati za slavo in čast, ampak vedno bolje spoznavati Jezusa, moliti in pomagati bolnim in ubogim.

Ignacij, Peter in Francíšek so postali nerazdružni prijatelji. V svojo skupino so pridobili še štiri tovariše. Ko so bili tako nekaj mesecev skupaj, so se odločili, da bodo nekoč zgodaj zjutraj odšli v cerkev na bližnjem hribu. Imeli so nenavaden načrt.

Peter: Dajmo, fantje. Če hočemo biti v cerkvi pred četrto uro zjutraj, moramo kar pohiteti.

Francíšek: Pojdimo, dokler na ulicah še ni polno ljudi.

Ignacij: Pravi čas smo si izbrali, da nas nihče ne bo motil.

Peter: Pa še največji Marijin praznik je danes.

Francíšek: Ignacij, gotovo nisi izbral praznika Marijinega vnebovzvetja čisto po naključju.

Ignacij: O, veš, Francíšek, koliko časa sem že čakal na ta dan!

Peter: Poglejte, tamle je že mežnarjeva hiša. Še vse je temno.

Francíšek: Kaj misliš, da bodo nas čakali? Bom kar potrkal.

Ignacij: Saj nam drugega ne preostane, če hočemo priti v cerkev.

Francíšek (*trka na vrata in kliče*): Dobro jutro! Dobro jutro!

Mežnarica (*zakriči*): Kdo so spet ti barabini, ki motijo nočni mir?!

Francíšek: Mi smo, ključ bi radi.

Mežnarica: Vsi, ki pridejo, rečejo: mi smo. In ko jim odprem, zbežijo. Poznamo take. Počakajte do šestih. Cerkev se odpre ob šestih!

Francíšek: Mi bi radi sedaj šli v cerkev. Duhovnika Petra imamo ssabo. Dajte nam, prosim, ključ.

Mežnarica (*pride ven s kuhalnico*): No, če je pa tako, naj bo. O, saj sploh ne izgledate barabini. (*Vrže stran kuhalnico.*) Oprostite. Izvolite ključ. Pa lepo opravite.

Maja-Káli: In skupina je prišla v cerkev. Tam so imeli sveto mašo, pred obhajilom pa so naredili nekaj posebnega. Vpričo duhovnika Petra Fabra so naredili posebno obljubo. In to je bil razlog, zakaj so prišli sem tako zgodaj. Poleg besed, ki so jih govorili, so na oltar položili vsak eno pšenično zrno.

Peter (*položi na oltar, mizo ... pšenično zrno*): Obljubimo, da bomo ostali prijatelji med seboj in z Jezusom.

Ignacij (*položi na oltar, mizo ... pšenično zrno*): Stregli bomo ubogim in bolnim; ko bo mogoče, bomo odšli v deželo, kjer je živel Jezus, v Sveto deželo.

Francišek (*položi na oltar, mizo... pšeničnozrno*): Če pa ne bomo mogli iti tja, bomo na razpolago papežu, naj nas pošlje tja, kjer bomo lahko storili čim več dobrega.

Peter: Pogledjte, bratje, z današnjim dnem začenjamo nekaj novega. Smo kot pšenično zrno, ki pade v zemljo. Nekega dne se bo razraslo, postalo bo klas. Nato bodo semena iz tega klasa padla v zemljo, zrastle bo novo klasje in nato njiva žita, veliko njiv. Naša obljuba je bila iskrena, zato bo Bog dal svoj obilen blagoslov.

Francišek: Verjamem v njegov blagoslov. Dal sem se mu vsega na voljo. Hočem živeti le za Jezusa. On mi pomeni vse. Tako sem vesel. In to hočem povedati naprej.

Maja-Káli: Cel dan so nato ostali v bližini cerkve. Bili so veseli in razigrani, pogovarjali so se, kaj bodo delali v prihodnosti, koliko dobrega bodo lahko naredili svojim bližnjim. Resnično, ta dan je bil za vse izjemno pomemben. Poslej je njihovo življenje teklo povsem drugače. Na večer istega dne so se vrnili v mesto. Ljudje, ki so jih srečevali, so se vpraševali, kdo so, zakaj so tako veseli in žarečih obrazov.

Gruča žena stika skupaj glave, pogledujejo proti skupini prihajajočih.

Žena 1: Pš pš pš pš ... Ho, vidiš tamle?

Žena 2: Kaj takega danes ni v navadi.

Žena 3: Navadno so možje veseli le, če ga imajo nekoliko pod kapo.

Žena 1: Ampak tile se mi ne zdijo pijani.

Žena 2 in 3 (*odločno, v en glas*): Neee. Niso pijani!

Žena 1: Kaj bodo pijani! Saj je duhovnik med njimi.

Žena 2: Ali je potem to kakšna skupina, ki bo začela prodajati svoje nove nauke?

Žena 1 in 3: Jaaa, to bo. To!

Francišek, Peter, Ignacij (*veselo*): Dober večer!

Žena 1, 2, 3 (*začudeno*): Ddddober večer.

Žena 1 (*vpije za njimi*): Hej, kdo pa ste?

Francišek (*se zaustavi in začudeno vpraša tovariša*): Ho, saj res, kdo pa smo?

Peter: Vedno hočemo delati za Jezusa, skupaj z njim!

Ignacij: Potem je jasno. (*Odgovori ženski.*) Družba Jezusova smo.

Žena 2: No, ali vama nisem dejala, da se gredo neke nove nauke?

Žena 1: Ah, daj no daj, tudi me smo lahko družba Jezusova.

Žena 3: Da, ko ne bomo več opravljale mimoidočih. Oni so nekaj posebnega.

Žena 1: Bom šla poslušat pridigo onega duhovnika, pa vama bom točno povedala, kdo so in kakšni so.

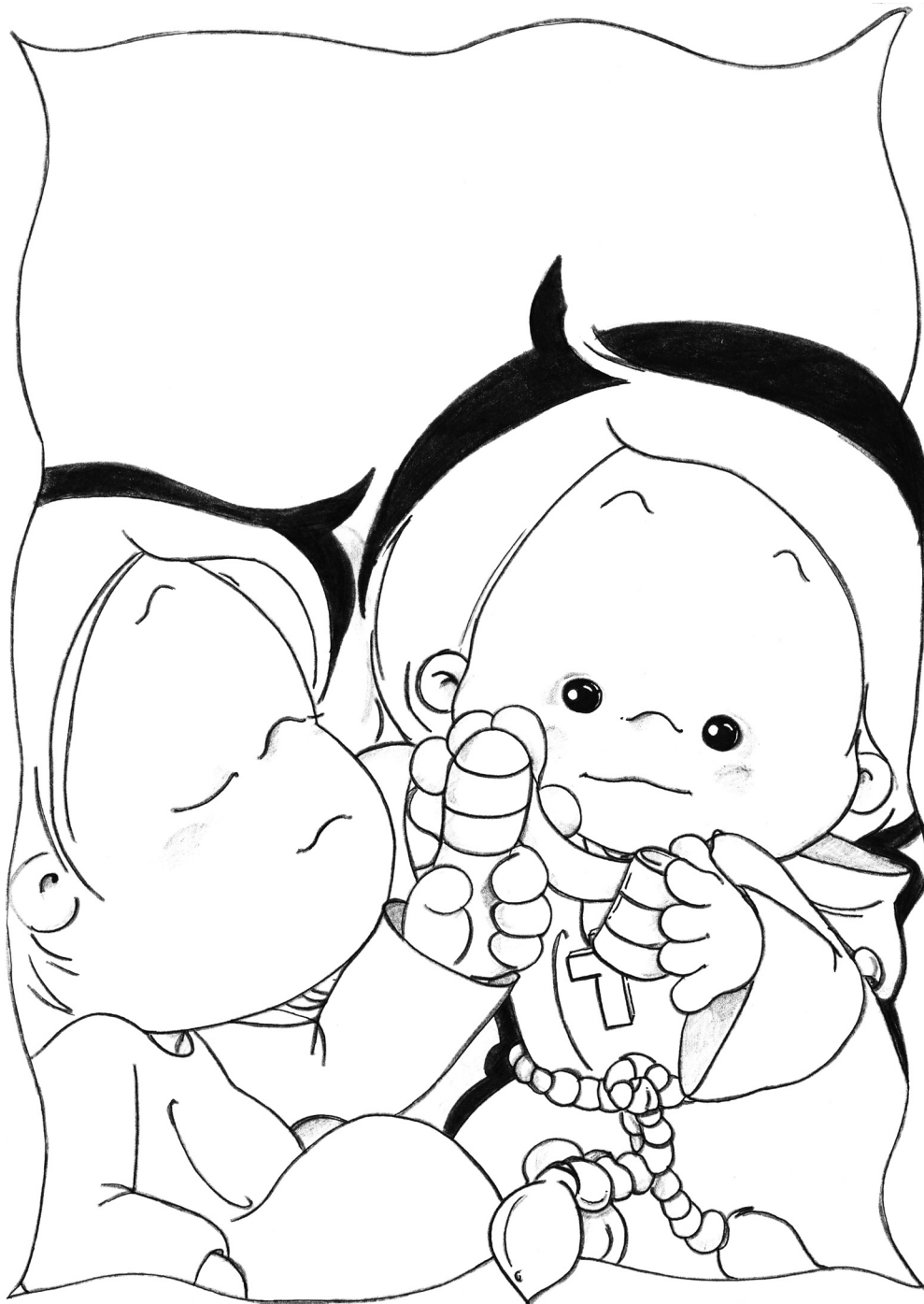

Maja-Káli: Frančišek, Ignacij in Peter so prišli v mesto. Začeli so se pripravljati na odhod v Rim, od tam pa v Sveto deželo. Niso se mogli dovolj zavedati, kako jim bo dan, ki so ga preživeli, spremenil celo življenje.

3. NA POT

Maja-Káli: No, končno, sedaj se pa začenja najlepši del moje pripovedi. Skupina, ki smo jo do sedaj spoznali, Peter, Ignacij in Francišek, se je odpravila proti Rimu. Iz Benetk so hoteli odpluti proti Sveti deželi, a preden so se vkrcali na ladjo, so dobili žalostne vesti. Ladja ne more odpluti, ker v Sveti deželi divja vojna. Toda naši prijatelji niso obupali. Začeli so skrbeti za bolne in uboge. V tem času sta Francišek in Ignacij postala duhovnika. Potem pa je Ignacij nekega dne nepričakovano poklical k sebi Franciška.

Ignacij: Francišek, nenavadno prošnjo imam zate.

Francišek: Da? Naj bo kar koli, ubogal bom.

Ignacij: Pravzaprav ima prošnjo sam papež.

Francišek: Reci, radoveden sem.

Ignacij: Ko ti bom povedal, ti morda ne bo prijetno.

Francišek: Oh, Ignacij, saj sem rekel, da je lahko kar koli. Povej že, prosim!

Ignacij: Papež želi, da bi štirje iz Družbe Jezusove odšli v misijone, v Indijo.

Francišek: Štirje? Saj to smo pa že skoraj vsi!

Ignacij: Da, zato boš za zdaj šel na pot sam.

Francišek: Prav.

Ignacij: Samo to? Ne boš pripomnil nič drugega?

Francišek: Ne. Saj sem obljubil tebi in Bogu, da hočem delati samo za Boga. Če me Bog potrebuje v Indiji, naj se zgodi njegova volja. Saj sem mu obljubil, da bom o sreči, ki jo nosim v sebi, povedal naprej. Pa naj to izvedo tudi v Indiji! Vesel sem. Naj to ve cel svet!

Maja-Káli: In Francišek je šel. V culico je spravil nekaj revne obleke in že je zopet stal pred Ignacijem – s popotno palico v roki.

Ignacij: Kako? Že odhajaš?

Francišek: Seveda, zakaj bi izgubljal čas. Sedaj sem jasno spoznal, kaj Bog želi od mene. Sedaj razumem sanje.

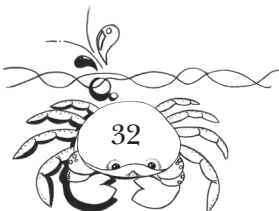
Ignacij: Kakšne sanje?

Francišek: Ah, nič posebnega. Noč za nočjo sem za vratom nosil nekega črnca in se zjutraj ves prepoten zbudil.

Ignacij: Potem res ne smeš odlašati, Francišek. Pojdi.

Francišek (*se objameta*): Zbogom, Ignacij. Verjetno se v življenju nikoli več ne bova videla. Indija je tako daleč od Rima! Zato pa si bova pogosto pisala. Ignacij, prosim, podpiši se na tale papir. Tako boš ti vedno z menoj.

Ignacij: Tudi jaz hočem imeti tvoj podpis vedno pri sebi. Drži se in Bog te blagoslovi (*ga pokriža na čelu*).

Maja-Káli: Francíšek se je vkrcal na ladjo, ki je sprejela na krov nekaj sto potnikov. V primerjavi z drugimi je Francíšek dobil udobno kabino. A je po nekaj dneh spoznal, da je ne sme uporabljati sam.

Potnica 1: Tako, gospod Francíšek? Na hodnik greste spat? Ali vam ni udobno v tej kabini? Drugi potniki bi se stepli zanjo.

Frančíšek: Poglejte, saj so v njej že nastanjeni drugi. Bolnikov vendar ne moremo pustiti kjer koli na ladji. Oni bolj potrebujejo kabino kot pa jaz.

Potnica 2: Francíšek, pridite brž. Moji prijateljici tamle je postalo slabo.

Frančíšek (*pri bolnici*): Uboga reva. Globoko dihaj. Pa tole tekočino popij in ti bo lažje.

Potnica 1: Francíšek. Pomoč potrebujejo tudi na oni strani ladje. Ti valovi nam bodo vsem spravili morsko bolezen v kosti.

Potnica 2 (*hodi, kot da bi ladjo premetavali valovi; vpije; v ozadju grmi*): Oh, Francíšek, pomagajte. Naj se nas Bog usmili. Kakšen vihar. Vsi bomo potonili.

Frančíšek: Nikar ne vreščite! Rajši molimo, da nas Bog reši iz teh valov.

Potnica 1: Uh, kakšen val je prišel sem na krov.

Frančíšek: Moj križ, moj križ!

Potnica 2: Kaj križ, da le Vas ni odneslo.

Potnica 1: Molimo, molimo, molimo!

(Vsi se nekaj časa močno oklepajo ladje, vsak na svojem koncu; premikajo se, kot da ladjo premetavajo silni valovi.)

Frančíšek (*proti morju naredi znamenje križa*): Oče nebeški, usmili se nas in te ladje, na kateri plujemo.

Potnica 1: Kkkaj? Neurje je ponehalo. Saj Vi ste svetnik?

Frančíšek: Tiho, ne govori neumnosti, da ne pride še kaj hujšega. Sicer pa, ali si videla?

Potnica 1: Da, valovi so se umirili.

Frančíšek: Ne to. Malo prej se je zgodilo.

Potnica 1: Ne vem, kaj se je zgodilo.

Frančíšek: Si videla, kako si molila, kot morda še nikoli v življenju. Kdor moliti ne zna, naj se na morje poda. Bog nam včasih dopusti tudi preizkušnjo, da se mu potem približamo v molitvi.

Maja-Káli: Ladja, na kateri je plul Francíšek, je kljub neurjem in boleznim srečno priplula v pristanišče v Goi, v Indiji. Takoj ko so se izkrcali, so doživeli nekaj nenavadnega.

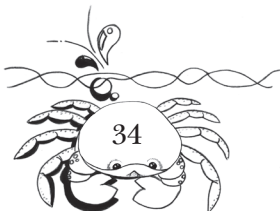
Potnica 1: Poglejte to čudo! Ali ni to Vaše?

Frančíšek: Hvala ti, rakavica, da si mi prinesla nazaj križ, ki mi je med nevihto padel v morje.

Potnica 2: Saj to je čudež! Saj sem rekla, da ste svet ...

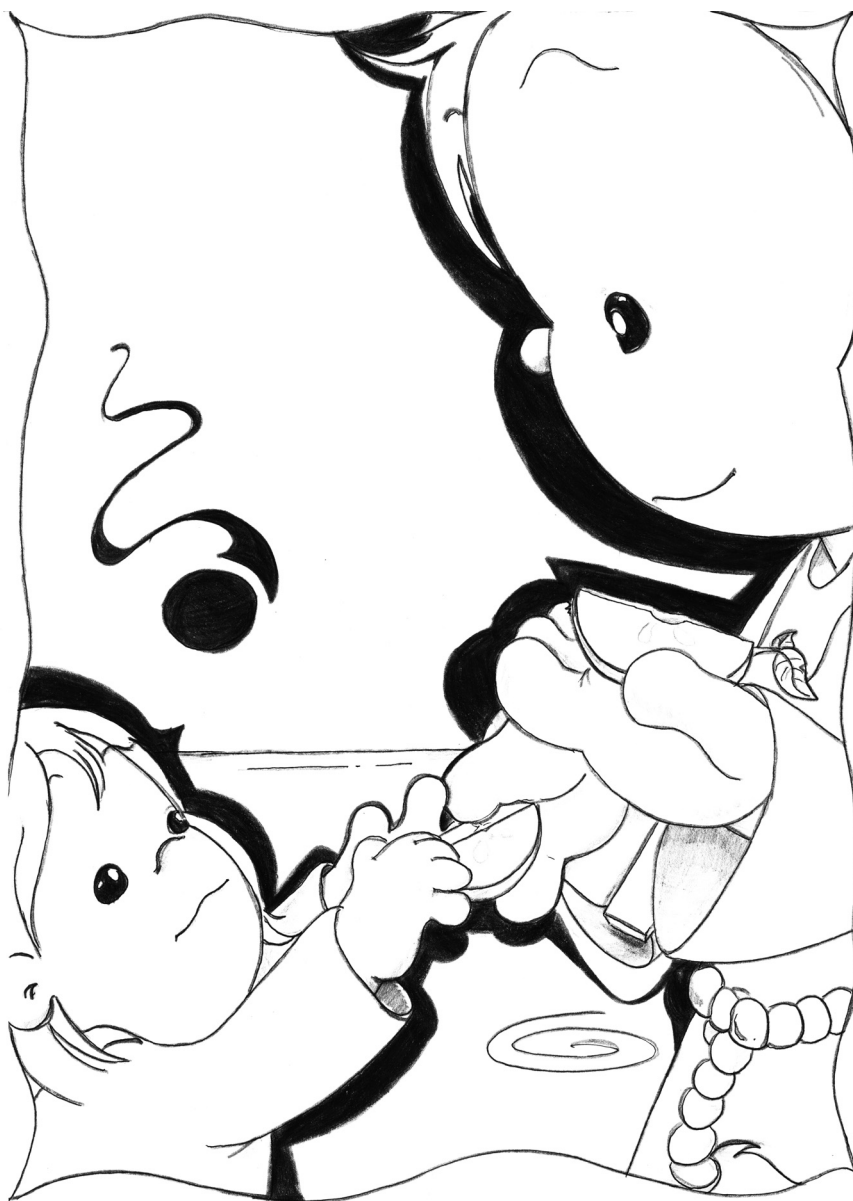

- Francišek** (*jo ostro pogleda*): Nihče ni svet, razen Boga samega. Lahko pa nam pomaga, da mu postanemo podobni. A do tja je še kako dolga pot. Vsak dan po malem, pa smo mu bližje. Pa na tole ne pozabimo (*vzame iz žepa rožni venec*). Vsak dan. Ne samo v težavah, kajne, gospa.
- Potnica 1:** Sedaj smo na kopnem, na varnem.
- Francišek:** Nikjer nismo na varnem, razen kadar smo v Božjih rokah.
- Maja-Káli:** Francišek je postal in se zazrl v mesto pred seboj. Tu bo moral začeti. Vesel je bil, da se je potovanje srečno končalo. Pa tudi križ, ki ga je dobil nazaj, mu je bil zopet znamenje, da je Bog z njim.

4. DOBROTA SRCA

Maja-Káli: Takoj ko se je Francíšek izkrcał z ladje, je šel po mestu. Opazil je, da je indijska Goa prijazno mesto. Opazil je veliko priseljencev iz Evrope. S prvim, ki ga je srečal, Portugalcem, se je zapletel v pogovor.

Francíšek: Pozdravljeni! Mi lahko, prosim, nekoliko pokažete tole mesto. Prvič sem tukaj in se ne najdem kaj dosti.

Portugalec: Prav rad, gospod.

Francíšek: Vidim, da je tole mesto zelo krščansko. Koliko cerkva in samostanov vidim!

Portugalec: Res je, a to je le videz. Tu je ogromno portugalskih trgovcev, ki so s sabo prinesli krščansko vero.

Francíšek: In kaj je v tem slabega?

Portugalec: To, da so verni samo na zunaj. Gradijo cerkve, da domačinom pokažejo svoje bogastvo in zlasti svojo moč.

Francíšek (*sam zase*): Bolje bi torej bilo, da cerkva sploh ne bi zgradili.

Portugalec: Kako, prosim?

Francíšek: Ah, nič. Vero je treba graditi v srcu. Sicer še toliko kamenja in opeke nič ne koristi.

Maja-Káli: Francíšek si je ogledal mesto, ustavil pa se je v najbolj revnem predelu. Otroci so prihiteli okoli njega in ga z zanimanjem opazovali.

Deklica 1: *Hola mala sila kola?*

Francíšek: Oprosti, nič te nisem razumel.

Portugalec: Od kod si, vprašujejo.

Francíšek: Od daleč.

Deklica 2: *Kara sina koma lana?*

Portugalec: Kaj bi rad od nas?

Francíšek: Pravzaprav nič. Le nekaj sem vam prinesel.

Deklica 1: *Hoka!*

Portugalec: Pokaži!

Francíšek: Vzemite to jabolko. (*Vzame iz žepa jabolko in ga razreže na krhleje.*)

Deklica 2: *Ho la li la lo! Hoka mala štala?*

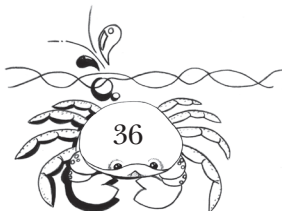
Portugalec: Pravijo, da je dobro. Pokaži jim, kaj še imaš zanje.

Francíšek (*potegne iz žepa rožni venec*): Tole.

Deklica 1 (*veselo, žarečih oči*): *Uau! Ho la li la lo!*

Francíšek: Čudovito, kajne! *Ho la li la lo.* Več boste lahko izvedeli jutri.

Maja-Káli: In res, naslednjega dne se je na tistem mestu zbralo ogromno otrok. S sabo so pripeljali tudi – ne boste verjeli – čisto pravo opico. Klicali so jo Šila.

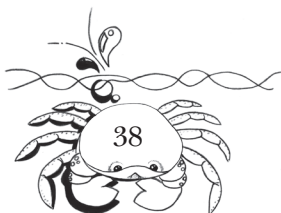
- Deklica 1:** Daj, Šila, boš skočila?
Šila (*se z roko praska pod pazduho*): U-u-u-u-u-u. (*Nato skoči z obema nogama hkrati, kot skok v daljino.*) Hook!
- Frančišek:** Kako čudovito ste jo naučili. Bravo! Ali zna jesti tudi banane?
- Deklica 2:** Kar poskusite!
- Frančišek** (*potegne iz žepa banano in jo ponudi opici, jo hitro umakne in se tako nekaj časa z njo igra, otroci pa se ob tem silno zabavajo*): Hop! Hop! Hop! ...
- Deklica 3:** Daj, Šila, zgrabi!
- Deklica 1:** Vemo, kako imaš rada banane. Potrudi se.
- Frančišek:** Hop! Na, Šila, sicer ti ne bo uspelo.
- Deklica 2:** Kako ti je ime?
- Frančišek:** Frančišek sem. Prišel sem, da bi vam nekaj lepega povedal.
- Deklica 3:** Daj, pohiti. Jaz lepe stvari zelo rada poslušam.
- Deklica 1 in 2:** Jaz tudi, jaz tudi.
- Frančišek:** No, prav. Ali ste slišale kdaj za Jezusa?
- Deklica 3:** A je to tisti, ki visi na steni v bogati hiši pri krivičnih Portugalcih?
- Frančišek** (*sam zase*): Oh, ne! Zakaj so ti Portugalci vse pokvarili! Zakaj so popačili Jezusovo podobo?
- Deklica 2:** Kaj si govoril? Nič te nismo razumeli!
- Frančišek:** Povedati sem vam hotel, da to ni tisti Jezus. On nikoli ni živel v bogati hiši. Rodil se je v revnem hlevu. Je pravičen. Predvsem pa ima zelo rad otroke.
- Deklica 1:** Potem bi pa rada slišala vse o njem.
- Maja-Káli:** In tako jim je Frančišek začel govoriti o Jezusu. Vse jim je razložil. Otroci so bili veseli, ko jim je pripovedoval zgodbe, ki jih je nekoč pripovedoval Jezus. Nekoč jih je peljal v cerkev.
- Frančišek:** Pojdimo v cerkev.
- Deklica 1:** Ali sme z nami tudi Šila?
- Frančišek:** Če se bo lepo obnašala.
- Deklica 2:** Prav gotovo!
- Frančišek:** Poglejte tam na steni Jezusa na križu. Če hočemo biti kristjani – torej Kristusovi, moramo biti dobri, prijazni in vedno moramo govoriti po resnici. Če pa nismo takšni, je Jezus daleč od nas.
- Deklica 2:** Ali potem krivični portugalski trgovci niso kristjani?
- Frančišek:** So, a na žalost le po imenu.
- Deklica 3:** Torej je biti kristjan težko?
- Frančišek:** Kdor se iz dneva v dan trudi – v majhnih dejanjih – biti dober, ljubezniv, temu pravzaprav ni težko biti kristjan. Vera v Jezusa se kaže v naših delih. Pa povejte to naprej!

Maja-Káli: Ko so otroci dobro spoznali Jezusa in krščansko vero, so se dali krstiti. Ker niso imeli drugega darila, so v zahvalo Frančišku podarili – opico.

Deklica 1: Hvala, Frančišek, da ste prišli k nam in nam prinesli vero v Jezusa.

Deklica 2: Nimamo drugega. Vzemite Šilo. Naj vas spremlja na vaših poteh.

5. ZAKLAD V LONČENÍ POSODI

Maja-Káli: Francišek ni mogel ostati samo na enem mestu, v Goi. Pripovedovali so mu o ljudstvu ob morju, o Paravanih, ki so že pred leti prejeli krščansko vero, sedaj pa tam ni bilo nobenega duhovnika in je zato vera počasi ugašala. Odločil se je, da bo šel k temu ljudstvu.

Paravanka 1: Pozdravljen, mož v črnem! Že dolgo ni bilo kakšnega tvoje sorte med nami.

Francišek: Pozdravljeni, kristjani.

Paravanka 2: Ah, kaj bi to. Brez krščanske vere prav tako dobro shajamo.

Paravanka 3: Prav nič je ne pogrešamo.

Francišek: Kaj pa pravzaprav delate? S čim se preživljate?

Paravanka 1: Školjke nabiramo.

Francišek: Jih morate pa res ogromno nabrati, ko je v njih tako malo za pojesti.

Paravanka 2: Ne, saj školjk ne jemo.

Paravanka 3: Bisere nabiramo.

Francišek: Kaj, bisere? V školjkah?

Paravanka 1: Da, mnoge školjke nosijo v sebi biser.

Paravanka 2: Te bisere zberemo in jih damo trgovcem. On pa nam za to dajo nekaj denarja.

Francišek (*sam zase*): Zopet izkoriščanje! (*Paravankam.*) Poglejte, jaz pa poznam še druge bisere.

Paravanka 3: Kaj res? Bi nam jih, prosim, pokazali?

Francišek: Veliko več so vredni kot vsi tile skupaj.

Paravanka 1: Uau! Čudovito. Še več denarja bomo zaslužili!

Francišek: Pravzaprav ima vsakdo ta biser že v sebi.

Paravanka 2: Juhu! Kje pa je?

Paravanka 3: Kakšen pa je?

Paravanka 1: Ali je že obrušen?

Francišek: Tega ne bi mogel ravno reči. Mislim, da ni obrušen. Lahko pa vam ga pomagam obrusiti. Dajte mi nekaj vaših biserov iz školjk. (*Vzame lončeno posodo in jih strese vanjo.*)

Paravanka 2: Pa pazite, da jih ne raztresete med temi kamni, težko jih bomo našli.

Francišek (*dvigne posodo*): Poglejte, vsakdo ima svoje bisere, svoj zaklad, kot v lončeni posodi.

Šila (*Francišku iztrga iz rok lončeno posodo z biseri, razposajeno skače in vrešči*): V lončeni posodi, v lončeni posodi, v lončeni posodi ...

Francišek (*za njo*): Hej, Šila, umiri se, umiri se!

Paravanka 1: Opica stara, daj nazaj bisere!

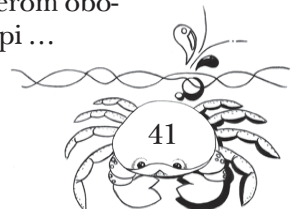
Šila: V lončeni posodi, v lončeni posodi ...

Paravanka 2: Opica! Navadna opica!

- Šila:** V lončeni posodi ... (*Nato dvigne posodo in jo s silo vrže na tla, da se razbije.*)
- Paravanka 3** (*jokaje*): Oh, ne! Koliko iskanja in koliko dela je slo v nič! Ti presneta opica!
- Paravanka 2** (*teče za opico s palico*): Ti kosmata opica ti! Sram te bodi, da se takole norčuješ iz nas.
- Frančisek:** Žal mi je, a zgodilo se je prav to, na kar sem vas hotel opozoriti.
- Paravanka 1:** To, da se posoda lahko razbije, kajne?
- Frančisek:** Da. Vsak kristjan ima zaklad – svojo vero – v lončeni posodi. Pomeni, da mora zelo paziti nanjo. Poglejte, kako zelo mora paziti, da se ta lončena posoda ne razbije in da se biseri – vera – ne razgubijo.
- Paravanka 2:** To bi nam lahko tudi brez te nesramne opice povedal.
- Frančisek:** Ali ste imele rade bisere, ki so se razgubili v pesku?
- Paravanka 3:** Kakšno vprašanje. Saj to je bil vendar ves naš zaslužek tega tedna. (*Se jezi na opico.*) Ti presneta opica, da ti ne morem drugače reči!
- Frančisek:** Sedaj razumete, kaj ste naredili s svojo vero v teh zadnjih letih. Niste je čuvali. Niste skrbeli zanjo. Zgodilo se je z njo kot s temi biseri v lončeni posodi.
- Paravanka 1:** Kako naj torej ohranjamo biser vere?
- Frančisek:** Skrbno morate bedeti nad tem, kako iz dneva v dan živite to svojo vero.
- Paravanka 2:** Kaj hočeš reči s tem?
- Frančisek:** Med seboj se morate imeti radi.
- Paravanka 3:** Jaz one tam ne maram. Vedno nabere več školjk z biseri in se nato hvali. Tega preprosto ne prenesem!
- Frančisek:** Ona se mora potruditi in ti se moraš potruditi, da se bosta imeli radi. Pa Jezusa imejte radi.
- Paravanka 3:** To je pa lažje. On sploh ni siten kot ona tam!
- Frančisek:** Jezusa imamo resnično radi, če imamo radi ljudi okrog nas. Vera je prav v tem, da svojo ljubezen do Jezusa pokažemo s tem, da imamo radi ljudi.
- Paravanka 1:** Ampak ta ljubezen do ljudi je tako težka. Naše medsebojno prijateljstvo se tako hitro skrha.
- Frančisek:** No, ali si sedaj razumela? Tudi naše prijateljstvo je v krhkih posodah. Ne smemo pustiti, da nam kdo to posodo vzame, še manj pa, da nam jo razbije. Kot je to storila Šila.
- Paravanka 2:** Saj res, opica jih še ni zadosti dobila za svojo neumnost. (*Teče za njo s palico.*) Na, sram te bodi! Ti, opica, ti! Ne zaslužiš drugega, kot da si zmeraj opica! Razbila si posodo. Izgubila bisere! Nesramnica!
- Frančisek:** Poglejte, ko sem jaz odkril biser v sebi – vero, ki mi jo daje Bog – sem bil pripravljen veliko žrtvovati, da bi s tem biserom obogatil tudi druge. Zapustil sem dom tam daleč v Evropi ...

Paravanka 1: A s tem se ne smeš hvaliti.

Frančišek: Prav imaš. A ko v sebi odkriješ tak biser – vero –, tedaj narediš vse, da o tem poveš naprej. Z dajanjem ga ne izgubiš, le še bolj si ga pridobiš!

Paravanka 3: Mi pa naše bisere iz školjk skrivamo drug pred drugim. Več jih obdržiš zase, bolj si bogat.

Frančišek: Saj pravim, da vam govorim o drugačnem biseru. Bolj ga daješ naprej, bolj o njem poveš naprej, bolj si v sebi bogat.

Maja-Káli: Še nekaj časa so se takole lovili z opico po paravanskem otoku. Frančišek Ksaver je na tem otoku naredil veliko dobrega. Ljudje so razumeli, da se morajo imeti radi med seboj in da morajo bolj čuvati vero, ki so jo prejeli. In to z vsakdanjim prizadevanjem.

6. BREZ MEJA

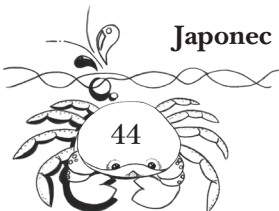
Maja-Káli: Francišek se je zelo trudil oznanjati vero po moji deželi, Indiji. Šel je tudi do mnogih bližnjih otokov in tam govoril o Jezusu in ljudi spodbujal, da naj se imajo med seboj radi. O vsem je pogosto pisal svojemu prijatelju Ignaciju. Pismo je potovalo dobrih osem mesecev in ko je dobil odgovor, je minilo že leto in pol. In vendar, prav zaradi teh pisem danes, ko mineva že 500 let od rojstva Franciška Ksaverja, o njem vemo pravzaprav veliko. V svojem misijonskem prizadevanju je Francišek močno želel, da bi ponesel krščansko vero tudi na daljno Japonsko. Neverjetno, tudi to se mu je posrečilo. Spoznal je Japonca Anhiro in ta ga je peljal v svojo domovino. Po dolgi in naporni plovi z ladjo sta prišla na Japonsko.

Anhiro: O, Francišek, kako nama je bil Bog naklonjen na potovanju.
Francišek: Da, trikrat bi se ladja skoraj potopila.
Anhiro: Tudi morskim roparjem smo uspešno ubežali.
Francišek: Sedaj je to za nami. Veseliva se, Anhiro! V tvoji domovini sva. Kako zelo sem si želel priti sem! Kako zelo sem o veri želel povedati naprej tudi v tvoji domovini.
Anhiro: Tudi jaz sem srečen, da bo moje ljudstvo postalo krščansko. Povedati ti moram, da boš tukaj imel drugačno delo kot v Indiji.
Francišek: Kako to misliš? Ali naj drugače oznanjam evangelij kot v Indiji?
Anhiro: Prav gotovo. V Indiji si učil preproste ljudi, bil si med otroki, na Japonskem pa ne bo tako.
Francišek: Kaj mi torej predlagaš?
Anhiro: Najprej bova šla k poglavarjem, k pomembnim ljudem. Postavili ti bodo mnogo vprašanj. In če boš nanje dobro odgovoril, potem si polovico dela že opravil. Sprejeli bodo krščansko vero. Za njimi pa se bodo dali krstiti tudi preprosti ljudje.

Maja-Káli: In res, Anhiro in Francišek sta se odpravila najprej k japonskim pomembnežem. Vsi skupaj so se usedli na tla v krogu in začeli razpravljati. Samo nekoliko pogledjmo, kaj se je dogajalo.

Najprej se drug drugemu »po japonsko« priklanjajo v pozdrav, nato se usedejo na tla v krogu.

Japonec 1: Francišek, povej nam, kakšen je tvoj Bog.
Francišek: Dober. Rad ima vse ljudi.
Japonec 2: Tudi Japonce?
Francišek: Seveda.
Japonec 3: Zakaj pa nam tega do sedaj še ni povedal?
Francišek: Dobro vprašanje. Bog hoče, da o njem pripovedujejo drugi ljudje. Cerkev govori o Bogu.
Japonec 1: Kje so pa ti ljudje zvedeli o njem?

Frančišek: V Svetem pismu.

Japonec 2: Zakaj pa mi nimamo Svetega pisma?

Frančišek: Ker ga še nihče ni prevedel v vaš jezik.

Japonec 1: Veš kaj, Frančišek, ti tega svojega Boga kar sam imej. Če ni toliko pogumen, da bi sam prišel k nam in da nam tebe pošilja, naj ostane tam, kjer je. Lepo se poslovimo. Ti ostani pri svojem, mi pa pri svojem.

Anhiro: Toda, gospodje ...

Japonec 2: Nasvidenje. Kar je naš poglavar govoril, je treba spoštovati. Ne moremo več razpravljati. (*Japonci vstanejo in se s sklenjenimi rokami priklonijo pred gosti ter odslovijo gosta.*)

Maja-Káli: Anhiro in Frančišek sta odšla. Razočarana. A nista odnehala. Anhiro je takoj uganil, v čem je bila napaka.

Anhiro: Frančišek, dobro si odgovarjal.

Frančišek: Zakaj naju niso torej dlje časa poslušali?

Anhiro (*se drži za glavo*): Veliko napako sva naredila.

Frančišek: Saj nisem nič narobe povedal.

Anhiro: Že takoj na začetku sva pri njih padla v nemilost.

Frančišek: Saj si mi povedal, kako naj sklenem roke in jih pozdravim.

Anhiro: Težava ni v tem. Prišla sva oblečena v navadno obleko. Predvsem pa sva pozabila na darila. Če bi vedel, koliko oni dajo na to!

Frančišek: O, nič lažjega. Najavila se bova pri samem cesarju. Oblekla se bova v slavnostna japonska oblačila, pa tudi darila mu bova nesla.

Maja-Káli: Čez nekaj mesecev ju je sprejel sam japonski cesar. Frančišek si je dal napraviti slavnostno oblačilo, ki ga Japonci uporabljajo za najbolj slovesne trenutke. Pa tudi na darila ni pozabil. Poglejmo, kako je bilo tokrat na dvoru japonskega cesarja.

Po japonsko se pozdravijo.

Frančišek: Vaša milost, japonski cesar, prinašam vam pozdrave iz daljne Evrope. Poglejte, v znamenje spoštovanja vam prinašam povečevalno steklo, da boste lažje brali, uro budilko, da se boste lahko prebudili še pred vzhodom sonca, kristalne steklenice, puško za lov divjih rac ter gosli z milimi zvoki.

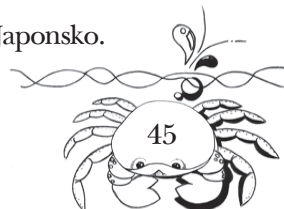
Cesar: Slavni Frančišek, zelo spoštujem tvoje darove. Daj, prisedi. Pogovoriva se; kaj te teži.

Frančišek: V vaši deželi bi rad oznanjal krščansko vero.

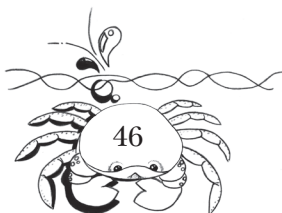
Cesar: Kaj te nagiba k temu?

Frančišek: Kot mlad študent sem spoznal, kako me ima Bog rad, kako želi, da bi bili srečni vsi ljudje.

Cesar: Pa ne, da si zato odšel v daljne kraje in prišel celo sem na Japonsko.

- Frančišek:** Seveda. O tem, kako je Bog dober, hočem povedati naprej vsem ljudem.
- Cesar:** Ali ima potemtaka tvoj Bog rad tudi Japonce?
- Frančišek:** Da, vaša milost; rad ima vse ljudi.
- Cesar:** To je dovolj. Dam ti dovoljenje, da moje ljudstvo učiš v svoji veri.
- Frančišek:** Še nekaj bi Vas prosil, cesarska visokost.
- Cesar:** Govori, prosim.
- Frančišek:** Bi mi lahko pomagali, da bi o dobrem Bogu Jezusu spregovoril tudi na Kitajskem?
- Cesar:** Lepo počasi, Frančišek. Bomo videli, če se boš tu dobro držal.
- Frančišek:** Vse bom naredil, da bi prišel tudi na Kitajsko. Če bo Bog tako hotel. Sicer pa imate prav, visokost; slaboten sem, naj pa kdo drug pove naprej, kar sem hotel jaz. Morda bo kmalu prišel čas, ko bo kdo iz Družbe Jezusove stopil na kitajska tla.
- Cesar:** Povej naprej?
- Frančišek:** Preprosto, kajne? Od ust do ust in od srca do srca naj gre sporočilo o tem, kaj je Bog pripravil tistim, ki ga ljubijo. Če to veš, ne hrani tega le zase, povej naprej!
- Maja-Káli:** Tako je Frančišek začel oznanjati krščansko vero na Japonskem. Napisal je prvi katekizem. V veliko pomoč pa mu je bil tudi An-hiro, ki ga je spremljal na vseh potovanjih po Japonski. Frančišek Ksaver je bil zelo zavzet misijonar. Zaradi njegovega prizadevanja ga je Cerkev razglasila za svetnika. On je glavni zavetnik misijonov in misijonarjev. In vsak, ki o veri pove naprej, z besedami in dejanji, je misijonar. Zato si lahko misijonar tudi ti in ti in ti ...

MOLITVE ZA OTROKE

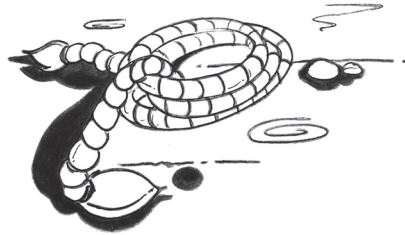

1. dan: PRIJATELJSTVO

Simbol: vrv

Pripomočki: listki z luknjami,
pisala, vrv

Možne pesmi: Sem jaz, gradim
prijateljstvo; Vsakdo mora imeti
prijatelja; Mnogo poti; Pridi k meni,
prijatelj; Ti si moj prijatelj

Pri vходу v cerkev se delijo preluknjani listki. Otroci se pred molitvijo podpišejo na listek, odložijo pisalo in listek vzamejo s seboj v cerkev (molitev za prvi dan naj bo po možnosti v cerkvi).

Pesem: Mnogo poti
V imenu Očeta ...

Brez prijateljstva bi zemlja postala planet osamljenih ljudi. Toda Bog nam je podaril še druge, da med seboj stkemo vezi prijateljstva.

Pesem: Sem jaz, gradim prijateljstvo

Dva otroka in en animator prinesejo večjo vrv, ki jo položijo pred oltar.

BERILO

Tako govori Gospod BOG: »Jaz sam sem Efrájima učil hoditi, jemal sem jih na svoje lakte, pa niso spoznali, da skrbim zanje. Pritegoval sem jih s človeškimi vezmi, z vrvicami ljubezni, bil sem jim kakor tisti, ki si vzdigujejo otroka k licu, počasi sem mu dajal jesti.« (Oz 11,3–4).

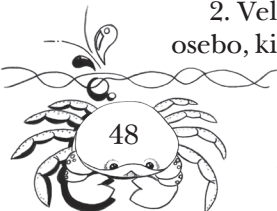
Frančišek Ksaver, ki ga bomo na tem oratoriju nekoliko bolje spoznali, je odšel na študij v Pariz, kjer je nameraval postati slaven učitelj. Za kariero je bil pripravljen žrtvovati vse svoje moči. Srečanje s precej starejšim in odločnim Ignacijem iz Lojole ga je sprva nekoliko zmedlo, kasneje pa ga je pripravilo do tega, da je začel razmišljati o tem, da smo ljudje drug za drugega Božje znamenje. Srečanje Frančiška in Petra z Ignacijem je počasi odpiralo pot do pravega iskrenega prijateljstva.

PROŠNJE

(lahko tudi spontane prošnje otrok)

1. Prišli smo na oratorij, da bi bili veseli. Prosimo te, dobri Bog, naj nam to veselje pomaga, da bomo med seboj še boljši prijatelji.

2. Veliko otrok na svetu je osamljenih. Prosimo te, dobri Bog, pošlji jim osebo, ki jih bo imela zares rada.

3. Dobri Bog, ti si naš največji prijatelj, odpri nam srce, da bomo to znali povedati naprej.

4. Veliko družin živi v sovraštvu in prepiru. Dobri Bog, pomagaj jim, da si bodo med seboj odpuščali in se spet imeli radi.

Dobri Bog, želiš nas povezati v močno navezo prijateljev med seboj in s teboj. V znamenje, da želimo biti v tej božji navezi, pritrdimo svoja imena na vrv (*lahko jih nanizamo na vrv; med tem pesem*).

Drug drugega kot pravi prijatelji izročimo Angelu varuhu, naj nas varuje vsega hudega na letošnjem oratoriju: Sveti Angel ...

Pesem: Ti si moj prijatelj

2. dan: OBLJUBA BOGU

Simbol: zrno – seme

Pripomočki: tunika za sejalca, košara s pšenico, pot – narisana ali speljana, trnje, kamni, zemlja ali manjša rjava površina, preproste ptice (izrezane iz papirja)

Možne pesmi: Glejte, sejalec; Najlepšo pesem; O, Gospod, studenec vse dobrote; Odločil sem se slediti Njemu; Stvarnik zemlje in neba; Jezus se ob morju ustavi

Pesem: Najlepšo pesem
V imenu Očeta

BERILO

Uprizorimo v dramatisirani obliki (nekdo počasi bere, sejalec oblečen v tuniko seje po sceni, ki smo jo pripravili: košara, pot, trnje, kamni, zemlja, ptice).

Sejalec je šel sejati svoje seme. Ko je sejal, je nekaj semena padlo ob pot. Pohodili so ga in ptice neba so ga pozobale. Drugo je padlo na skalo, in ko je pognalo, se je posušilo, ker ni imelo vlage. Drugo je padlo med trnje, in trnje, ki je zraslo z njim, ga je zadušilo. In spet drugo je padlo v dobro zemljo in pognalo ter obrodilo stoteren sad. (Lk 8,5–8)

Pesem: Glejte, sejalec

Seme, ki je vsejano, čaka, da vzklije in zraste. Korenine, ki jih požene v zemljo, mu omogočijo čvrsto in trdno rast. Kot je bilo seme vere rodovitno

v Frančiškovem življenju, tudi mi obljubimo Bogu, da bomo odprli svoja srca njegovemu soncu. Izročimo se Mariji, naj nam pomaga držati dano obljubo: O, Gospa moja ...

Frančišek je v naslednjih letih vedno bolj pozabljal, da hoče postati slaven učitelj. Vedno bolj je spoznaval, da mora živeti kot Ignacij. Božje seme, ki je bilo vsejano v njegovo srce, je pognalo korenine in raslo. Peter, Ignacij in Frančišek so bili znamenje Božje ljubezni tudi drugim. V tem času so že pridobili štiri somišljenike. Vsa ta družba je na praznik Marijinega vnebovzeta, v tišini zgodnjega jutra, Bogu obljubila zvestobo za vse življenje. Začeli so kovati načrte za potovanje v Rim in v Sveto deželo. Družba Jezusova, kot so se poimenovali, ni niti slutila, kako bo dana obljuba spremenila njihovo življenje.

Peter, Ignacij in Frančišek so dobra zemlja. Odgovorijo na Božji klic. Zmolimo eno Zdravamarijo za tistega oz. tisto med nami, ki ga oz. jo Gospod kliče v duhovni poklic. Zdrava Marija ...

Pesem: Stvarnik zemlje in neba

3. dan: NA POT – PRIPRAVLJENOST

Simbol: popotna palica

Pripomočki: palica (*postavimo jo na vidno mesto*), barvaste stopinje iz papirja

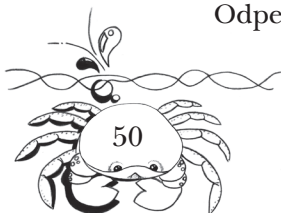
Možne pesmi: Jezus je pot; Na poti skozi življenje; Nič ne de, če so poti; Ta pot je kratka; Upaj in veruj; Hodil bom, Gospod; Zdaj sem tu, moj Bog

Želimo biti podobni Frančišku in hoditi za Jezusom. Ker se želimo odpraviti na pot za Jezusom, bomo med pesmijo (*med pesmimi*) prinesli vsak svoji dve stopinji k palici. S tem dejanjem bomo pokazali, da se hočemo tudi mi takoj, ko nas nekdo povabi za dobro, odpraviti na pot – da hočemo tisto dobro delo takoj izvršiti.

Pesem: Hodil bom, Gospod
V imenu Očeta

Odpev: Jezus je pot, resnica in življenje

Gospod, z vsem svojim srcem te iščem,
ne daj, da zablodim od tvojih zapovedi.
O tvojih ukazih hočem premisljevati
in gledati tvoja pota.

Odpev: Jezus je pot, resnica in življenje

Naredi moje korake trdne,
neпусти, da bi nad mano vladala kakšna
zloba.

Za tiste, ki ljubijo tvojo postavo,
ni nevarnosti, da bi se spotaknili.

Odpev: Jezus je pot, resnica in življenje

Tudi mi smo povabljeni, da prisluhnemo Jezusu, ki nam naroča in nas vabi, naj mu sledimo. Naj nam spregovori po svoji besedi v Svetem pismu:

BERILO

Jezus je obhodil vasi v okolici in učil. Poklical je k sebi dvanajstere in jih začel pošiljati po dva in dva. Dajal jim je oblast nad nečistimi duhovi in jim naročil, naj razen palice ne jemljejo na pot ničesar, ne kruha ne popotne torbe ne denarja v pasu, obujejo naj sandale in naj ne oblačijo dveh oblek. Govoril jim je: »Kjer koli stopite v hišo, ostanite tam, dokler ne odidete.« (Mr 6,6b–10)

Francišek, Peter in Ignacij so se odpravili na pot. V Benetkah so se želeli vkrcati na ladjo za Sveto deželo, a so izvedeli, da tam divja vojna. Zato so začeli skrbeti za bolnike. Nekega dne je Ignacij poklical Franciška ter mu povedal, da papež želi, da bi šli štirje iz Družbe Jezusove misijonarji v Indijo. Francišek je bil takoj pripravljen povezati culico in odpotovati. Kmalu je stal s svojim skromnim imetjem pred Ignacijem in ga prosil za blagoslov. Na ladji je dobil veliko udobnejšo kabino kot ostali potniki. Odstopil jo je tistim, ki so trpeli zaradi morske bolezni, sam pa je šel spat na hodnik. Količkor je mogel, je lajšal trpljenje sopotnikom. Zelo učinkovita je bila njegova molitev v nevarnosti, kar so opazili tudi drugi.

Pesem: Na poti skozi življenje

Skupaj zmolimo desetko rožnega venca: »Ki si ga devica v obiskovanju Elizabete nosila« za vse misijonarje in misijonarke. Prosimo, da bi misijonarji zmogli vedno, kot Marija, ljudem prinašati Jezusa.

Pesem: Zdaj sem tu, moj Bog

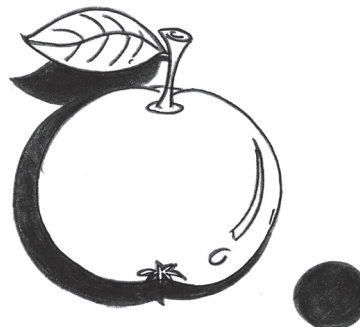

4. dan: DOBROTA SRCA – SOLIDARNOST

Simbol: prepolovljeno jabolko

Pripomočki: 11 jabolk – na vsakem je napisana (prilepljena) ena črka besede solidarnost

Možne pesmi: Ko čutiš to; Hvalnica (Vsa moja duša); Kaj čakaš, prijatelj; Ko bi ljudje ljubili se; Kadar vstaja sonce

Šest animatorjev se postavi v vrsto, drug poleg drugega. V rokah držijo jabolka, na katerih so zapisane črke besede »solidarnost« (npr. v naslednjem vrstnem redu: RN-DA-OS-SO-LI-T). Razen enega, vsi držijo v rokah po dve jabolki. Otroci morajo ugotoviti besedo (vrednoto) dneva, o kateri bo govorila molitev, zgodba in kateheza. Ko besedo z ugibanjem ugotovijo, animatorji položijo jabolka v berljivem zaporedju (SO-LI-DA-RN-OS-T) na vidno mesto.

Pesem: Kadar vstaja sonce
V imenu Očeta

Bog nas ima rad in nam daje le tisto, kar je za nas najboljše. Pomislimo, če smo pripravljeni deliti z drugimi to, kar imamo sami radi. Zahvalimo se Bogu za vse in ga prosimo, da bi imeli tudi mi veliko srce za druge ljudi: Tebe ljubim, Stvarnik moj ...

BERILO

Odlomek lahko uprizorimo v dramatizirani obliki.

Eliju se je zgodila GOSPODOVA beseda, rekoč: »Vstani in pojdi v Sarepto, ki pripada Sidónu, in ostani tam! Glej, zapovedal sem neki vdovi tam, da te bo hranila.«

Vstal je torej in šel v Sarepto. Ko je prišel do mestnih vrat, glej, je bila tam vdova, ki je nabirala drva. Zaklical je za njo in rekel: »Prinesi mi, prosim, malo vode v vrču, da bom pil!« Ko je šla, da mu jo prinese, je zaklical za njo in rekel: »Prinesi mi, prosim, še kos kruha v roki!« Rekla je: »Kakor živi GOSPOD, tvoj Bog, nič pečenega nimam, samo prgišče moke v loncu in malo olja v vrču. In glej, nabiram suhljad, da pojdem in pripravim to zase in za sina, da bova pojedla in potem umrla.« Elija ji je rekel: »Ne boj se; pojdi in pripravi, kakor si rekla, vendar naredi iz tega najprej meni kolaček in mi ga prinesi; sebi in svojemu sinu pa ga boš pripravila potem. Kajti tako govori GOSPOD, Izraelov Bog: ›Moka v loncu ne bo pošla in olja v vrču ne bo zmanjkalo do dne, ko bo GOSPOD poslal dež na zemljo.«

Šla je in storila po Elijevi besedi. In dan za dnem so imeli jesti, ona, on in njena družina. Moka v loncu ni pošla in olja v vrču ni zmanjkalo, po besedi, ki jo je GOSPOD govoril po Eliju. (1Kr 17,8–16)

Pesem: Kaj čakaš, prijatelj

Takoj po izkrcanju se je Frančišek odpravil v mesto Goa. Takoj je opazil, da so tam prijazni ljudje, kot tudi to, da je tam veliko priseljencev iz Evrope. Na zunaj so kazali svojo vero in moč tako, da so zidali samostane in cerkve. Frančišek se je s svojo preprosto dobroto in ljubeznivostjo najprej namenil oznaniti Jezusov evangelij najbolj ubogim in otrokom. Prvi korak in stik z njimi je bil prijazen nasmeh in jabolko iz popotne torbe, ki ga je razdelil. V zahvalo, da jim je posredoval vero v Jezusa, so mu otroci podarili svoj zaklad – opico.

Kot je sv. Frančišek delil to, kar je imel, tudi mi prosimo Jezusa, da bi znali biti solidarni z drugimi, da bi znali deliti in tudi podarjeno hvaležno sprejemati. V spontanah prošnjah ali zahvalah se obrnimo na Jezusa (*med prošnjami oz. zahvalami odpev LJUBI, NE ČAKAJ*).

Pesem: Hvalnica

5. dan: **ZAKLAD V LONČENI POSODI – VERA**

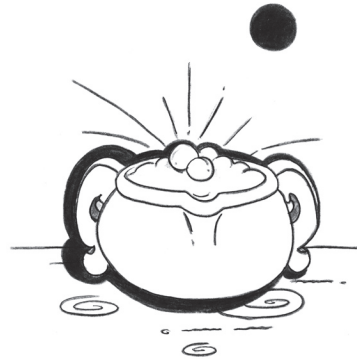
Simbol: lončena posoda

Pripomočki: kartončki z narisanimi oz. natisnjenimi vrči (v njih molitev)

Možne pesmi: Cvet dišeč; Veruj v Boga; Školjke; Upaj in veruj; Bodi hvaljen, o, Gospod; Jezus med nami prebiva

Pesem: Cvet dišeč
V imenu Očeta

Kaj vse bi dali, da bi dobili dragocen biser, nakit, zaklad? Pomislimo, kako nam je hudo, če neko dragocenost izgubimo. Se zavedamo, da smo pri krstu povsem zastonj dobili dragocen zaklad, ki se imenuje vera? Naša duša je krhka posoda, ki jo lahko poškodujejo lenoba, neubogljivost, jeza ... Pri-sluhnimo apostolu Pavlu, ki nas uči:

Ljuba Mati večnega življenja,
reši mojo dušo pogubljenja.
Zdrava Marija, Sveta Marija
(vse molimo trikrat)

BERILO

Saj ne oznanjamo sebe, ampak Jezusa Kristusa, Gospoda, sebe pa le kot vaše služabnike zaradi Jezusa. Bog, ki je rekel: »Iz teme bo zasvetila luč,« je zasijal v naših srcih. Zaklad vere pa imamo v lončenih posodah in Bog nam daje moč, da ga ohranimo. (Prim. 2 Kor 4,5–8)

Pesem: Veruj v Boga (1. kitica)

Frančišek je potoval naprej. Prišel je do ljudi, ki so se ukvarjali z zbiranjem biserov. Skoraj čisto so že pozabili na svojo vero in na Boga. Kot se je razbil vrč z biseri, ki so se porazgubili med kamenjem, je Frančišek pokazal na biser vere, ki ga lahko izgubimo. Ohranimo ga z medsebojno ljubeznijo in odpuščanjem.

Pesem: Školjke

Otroci in animatorji dobijo vrče z molitvijo, ki jih lahko odnesejo domov in jo zvečer zmoliijo (vrče lahko delimo že med pesmijo Školjke).

Priporočimo se Mariji, ki je kljub trpljenju ohranila svojo »posodo« – dušo – čisto in ni izgubila bisera vere: Ljuba Mati večnega življenja, reši mojo dušo pogubljenja. Zdrava Marija (vse 3-krat; beremo s kartončkov z vrči).

Pesem: po izbiri

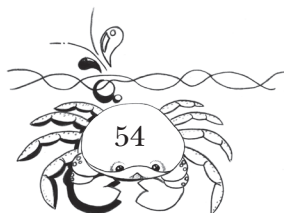
6. dan: BREZ MEJA – CERKEV

Simbol: ladja

Pripomočki: ladja (narisana na šeleshamer)

Možne pesmi: Če letal bi; Hočem s teboj;
Naša barka; Misijonar; Nočem več ur;
Po širnem svetu

Pesem: Če letal bi
V imenu Očeta

Jezus. Torej tudi Cerkev nima meja. Prisluhnilimo evangelistu Mateju, kako je zapisal Jezusove besede.

BERILO

Jezus je pristopil in spregovoril učencem: »Dana mi je vsa oblast v nebesih in na zemlji. Pojdite torej in naredite vse narode za moje učence: krščujte jih v ime Očeta in Sina in Svetega Duha in učite jih izpolnjevati vse, kar koli sem vam zapovedal! In glejte: jaz sem z vami vse dni do konca sveta.« (Mt 28,18–20)

Pesem: Po širnem svetu

V Indiji je bilo Franciškovo oznanjevanje uspešno, že se je mogel veseliti sadov svojega dela. Vendar je njegov misijonski duh hrepenel še dlje. Želel si je priti tudi na Japonsko. Z Božjo pomočjo mu je to tudi uspelo. Toda tam je moral, po prijateljevem nasvetu, najprej stopiti do vplivnih ljudi. Ni mu šlo takoj gladko, toda ko je nekoliko bolje spoznal tamkajšnje običaje in navade, se je na vsako srečanje bolje pripravil. Sprejel ga je celo sam cesar in mu dovolil širiti krščansko vero po svojem cesarstvu. Na Japonskem je napisal prvi katekizem. Danes ga vsa Cerkev slavi kot svetnika in glavnega zavetnika misijonov.

Pesem: Hočem s teboj (ena kitica)

Nekaj animatorjev z gestami kaže molitev. Otroke povabijo, da gesto ponovijo. Molitev, ki je prirejena po molitvi Matere Terezije, molita izmenjaje in počasi dva. (Molitev se lahko uporabi tudi pri zaključni sveti maši ali programu za starše.)

1. Gospod, hočeš moje roke, *(roki iztegnemo)*
da bi današnji dan pomagal ubogim,
bolnim, ki so pomoči potrebni?
2. Gospod, danes ti dam svoje roke.

1. Gospod, hočeš moje noge, *(sklonimo se naprej in se z rokami dotaknemo nog)*
da bi današnji dan obiskal tiste,
ki nimajo prijatelja?
2. Gospod, danes ti dam svoje noge.

1. Gospod, hočeš moj glas, *(animatorji rečejo na glas: POVEJ NAPREJ!; otroci ponovijo)*
da bi današnji dan nagovoril tiste,
ki so potrebni besed ljubezni?
2. Gospod, danes ti dam svoj glas.

1. Gospod, hočeš moje srce,
da bi današnji dan ljubil vsakega
osamljenega človeka, ker je človek?

*(z rokami
se dotaknemo srca)*

2. Gospod, danes ti dam svoje srce.

1. Gospod, hočeš me na ladji,
da bi povedal naprej in živel
iz tega, kar sem doživel?

*(lahko veslamo
ali pokažemo ladjo)*

2. Gospod, danes ti dam samega sebe.

1. Gospod, hočeš vse nas,
da ostanemo na ladji, ki je Cerkev?

*(s kazalcem štejemo
ali pokažemo z obema rokama
na vse prisotne)*

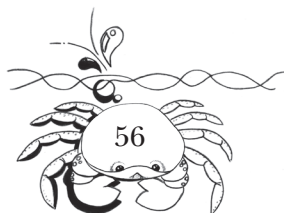
2. Gospod, smo za stvar!
Ostani z nami kot naš krmar.

Odpev: Hočem s teboj

Primimo se za roke in za vse, ki širom sveta oznanjajo vero v Boga, kot velika družina Božjih otrok zmolimo Jezusovo molitev: Oče naš ...

Povabimo otroke, da se med pesmijo ali čez dan podpišejo na ladjo, ki predstavlja Cerkev.

Pesem: Ti si moj prijatelj

LITANIJE V ČAST SV. FRANČIŠKU KSAVERJU

Gospod, usmili se!
Kristus, usmili se!
Gospod, usmili se!
Kristus, sliši nas!
Kristus, usliši nas!
Bog oče nebeški – usmili se nas!
Bog Sin, Odrešenik sveta – usmili se nas!
Bog Sveti Duh – usmili se nas!
Sveta Trojica, en sam Bog – usmili se nas!

Sveta Marija – **prosi za nas!**
Sveta Mati Božja
Sveta devic Devica

Sveti Francišek Ksaver – **prosi za nas!**
Odlični tovariš sv. Ignacija
Izvoljena posoda Jezusovega imena med pogani
Apostol Indije in Japonske
Svetla luč krščanstva
Rušilec malikovanja
Goreči branitelj prave vere
Izvoljeno orodje za širjenje večje Božje slave
Zvesti Kristusov posnemovalec
Veliki čistilec sv. Rešnjega telesa
Ljubitelj Brezmadežne Device Marije
Neutrudni delavec za zveličanje duš
Steber svete Cerkve
Luč poganov
Ogledalo prave pobožnosti
Junak v premagovanju samega sebe
Prijatelj uboštva in spokornosti
Čudoviti zgled ponižnosti
Lepa podoba vseh kreposti
Zrcalo krščanske popolnosti
Modri voditelj duš
Veliki prijatelj otrok
Oče ubogih in zapuščenih
Blagi tolažnik žalostnih
Veliki prijatelj bolnikov in prizadetih
Strah hudobnih duhov
Pribežališče potrtem in obupanem
Mogočni pomočnik umirajočim

Zavetnik in zgled oznanjevalcev vere
 Ljubitelj Jezusovega križa
 Sv. Frančišek, goreči apostol
 Sv. Frančišek, željan mučeništva
 Sv. Frančišek, zgled spoznavalcev

V naših nadlogah – **prosi za nas!**
 V dušnih težavah in potrnosti srca
 V uboštvu, lakoti in zapuščenosti
 V telesni slabosti in boleznih
 V hudih skušnjavah in grešni priložnosti
 V vseh telesnih in dušnih potrebah
 Ob uri naše smrti
 Po svoji ljubezni do ran križanega Jezusa
 Po svoji ljubezni do brezmadežno spočete Device Marije
 Po ljubezni do svojega duhovnega očeta sv. Ignacija
 Po svojem desetletnem apostolskem delu v misijonih
 Po svojem velikem trpljenju za Jezusa in duše
 Po svojem svetem življenju in smrti
 Po svojih zaslugah
 Po svojem poveličanju v nebeški slavi

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta

- prizanesi nam, o, Gospod!
- usliši nas, o, Gospod!
- usmili se nas!

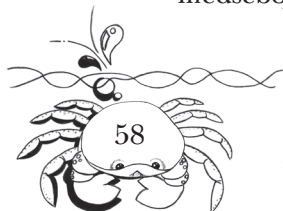
Prosi za nas, sv. Frančišek Ksaver – da postanemo vredni obljud Kristusovih!

Molimo!

O, Bog, ti si mnoge vzhodne narode privedel v sveto Cerkev po oznanjevanju in čudežih svetega Frančiška Ksaverja. Podeli nam milost, da bomo posnemali zgled njegovih kreposti in postali deležni njegove slave v nebesih. Po Kristusu, našem Gospodu. Amen.

MOLITEV K SV. FRANČIŠKU KSAVERJU

Sv. Frančišek Ksaver, združeni s teboj molimo presveto Trojico. Zahvaljujemo se ji, da ti je na zemlji podelila tolike milosti in v nebesih večno slavo. Prosimo te pri dragoceni krvi Jezusa Kristusa in pri brezmadežno spočeti Devici Mariji za milost, da bomo prav živeli in srečno umrli. Izprosi nam milost trdne vere, pravega zaupanja v Božjo previdnost in nesebične medsebojne ljubezni – v večjo Božjo slavo in zveličanje naših duš.

KATEHEZE

A – za mlajše, B – za starejše

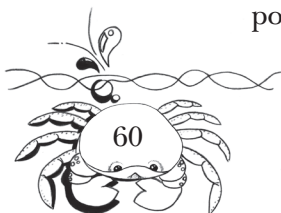
OPOZORILA K PRIPRAVI KATEHEZ

Mnogim se zdi, da so kateheze najbolj preprosta, enostavna ali pa celo zlahka zanemarljiva enota oratorija. A ravno v katehezah se skriva velika skrivnost oratorija; otroke učimo spoznavati in srečevati Boga, ki je njihov Prijatelj, Spremljevalec. Učimo jih moralnosti, ki jo bodo kot kristjani prenašali v vsakdanje življenje. Pomembno je, da jih ne učimo neresnic, še bolj pa, da jih nagovorimo k veri v dejanjih. »Ne zahtevam več, kot se zahteva od vsakega dobrega kristjana, toda skrbim, da te molitve dobro opravijo. Bolje je ne moliti, kot slabo moliti,« pravi sv. Janez Bosko. Naša naloga je, da naučimo otroke dobro moliti.

Naloga ni enostavna, zato vam tudi letos ponujamo že pripravljene kateheze.

Nekaj navodil za čim boljšo uporabo:

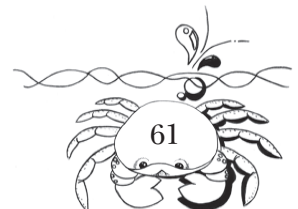
- Za vsak dan je pripravljena kateheza, ki nosi naslov zgodbe. Pod naslovom so zapisani: *misel dneva, vrednota, simbol in cilji kateheze*. Vse to je vodilo celotnega dne, posebej pa skupnega uvoda in kateheze po skupinah.
- **Skupni uvod** ima voditelj oz. duhovni vodja oratorija pred katehezo v skupinah, da povzame sporočilo zgodbe, nakaže pomen simbola dneva in uvede v pogovor o vrednoti dneva, ki se bo podrobneje razvil v skupinah. Skupni uvod je v pomoč otrokom, da bodo sporočilo bolj poglobili, in animatorjem, da katehezo lažje in boljše izpeljejo ob zastavljenih ciljeh in vrednotah. Poteka naj v dialogu z otroki.
- Kateheze so podobno kot leta doslej razdeljene na kateheze za mlajše in na kateheze za starejše. Za oboje je pomembno predvsem, da se animator nanje **dobro in pravočasno pripravi** in pripravi tudi vse potrebne pripomočke. Morda bo pri pripravi potreboval nasvete, spodbude in pomoč voditelja.
- Predlagamo, da animator v pripravi na katehezo prebere tudi skupni uvod. Če se mu zdi primerno, lahko pri katehezah za mlajše (predvsem za skupine srednje starosti) uporabi tudi kakšen element iz katehez za starejše in obratno.
- Na začetku katehez so navedeni predlogi za pesmi in pripomočki, ki jih animator potrebuje za izvedbo kateheze. **Vstopno mesto** se vrne k pogovoru o Frančišku ali se navezuje na predhodne izkušnje otrok v zvezi z vrednoto, lahko pa tudi z igro ali vajo omogoča izkušnjo, ki jih nato uvede v **oznanilo**. V oznanilu se srečamo z odlomkom Božje besede (Svetega pisma) in se pogovarjamo o tem, kako naj to Božjo besedo živimo v vsakdanjem življenju. S praktično **dejavnostjo** vrednoto utrdimo. Katehezo v skupini zaključimo z *molitvijo*.
- Opombe, ki razlagajo, kaj animator ali otroci delajo, so napisane v poševnem tisku.

- *Kateheze za mlajše* vsak dan spremlja dejavnost, pri kateri izdelujejo simbol dneva ali drug predmet. Animator podpisane izdelke hrani do konca oratorija in poskrbi, da ob zaključku otroci odnesejo svoje stvari domov, da jih bodo spominjale na doživetja in spoznanja na oratoriju. Ti predmeti so: človeška figura iz volne ali 'kosmate žice' ali balon; pismo Bogu – obljuba, popotna palica (če se odločijo, da bo vsak izdelal svojo), risba delitve jabolka, lončena posoda z biserom in ladjica.

Kateheze za starejše predvidevajo *knjižico, ki spremlja katehezo skozi vse dni*. Narejena naj bo v velikosti formata A6, po možnosti iz barvnih listov. Lahko jo izdelajo otroci sami, lahko pa jih animator pripravi vnaprej. Prvi dan naredijo naslovnico z naslovom oratorija 'Povej naprej' in osebno izkaznico. Vsak dan naj ob koncu kateheze vanjo napišejo kakšno svoje spoznanje oz. kaj bodo od tega dne o Jezusu povedali naprej. V nekaterih katehezah je pri dejavnosti predvidena še kakšna dodatna naloga. Animator naj vsak dan prinese knjižice in jih ob koncu kateheze podpisane spet zbere in shrani. Kljub temu da otroci vanje pišejo to, kar bodo povedali naprej, naj animator otrokom zagotovi, da teh knjižic nihče ne bo bral, če ne bodo sami dovolili, in naj ne bodo dostopne drugim otrokom, da bi brskali po njih. Ob koncu oratorija animator poskrbi, da vsak otrok odnese knjižico domov, lahko pa jim jih čez nekaj časa pošlje po pošti.

1. PRIJATELJI

Misel dneva: Kdor je našel prijatelja, je našel zaklad (prim. Sir 6,14).

Vrednota: prijateljstvo

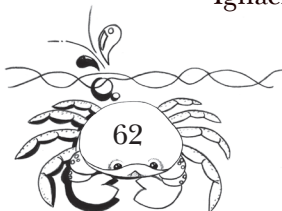
Simbol: vrvi

- Cilji:**
- Otrok se zave, da je za sklepanje prijateljstva najprej potrebno njegovo dobro srce brez predsodkov.
 - Otrok želi tudi na oratoriju najti nove prijatelje.
 - Otrok izdelava zapestnico prijateljstva, jo podari otroku, ki ga še ne pozna dobro, in se trudi postati njegov prijatelj.

SKUPNI UVOD

- V današnji zgodbi nam je Maja-Kali na kratko povedala, kaj vse je v življenju počel Francišek, potem pa smo tudi videli, kako je Francišek skupaj s Petrom v Parizu spoznal Ignacija. Kdo ve, kaj je pravzaprav Francišek počel v Parizu? V šolo je hodil.
- Želel si je, da bi postal slaven in uspešen, da bi ga drugi občudovali. Si tudi vi želite postati slavni in uspešni? Zakaj? So tisti, ki so uspešni, vedno tudi srečni? Niso. Kako to? Za resnično srečo je treba poslušati, kaj nam govori srce, ne pa samo iskati pozornost pri drugih. Ampak Francišek med šolanjem tega ni vedel in je sanjal o slavi.
- Zato mu tudi ni bil všeč Ignacij, ki je bil zanemarjeno oblečen. Je obleka res najpomembnejša? Ali velja pregovor, da obleka naredi človeka? Za Ignacija to ni veljalo.
- Ignacij ni bil navaden revež, kot je govorila njegova obleka. Kdo pa je bil? Včasih razvajen plemič, zdaj pa študent, ki je želel postati duhovnik.
- Francišku se je zdela Ignacijeva odločitev malo čudna – imel je dovolj denarja, pa se je odločil, da bi rad postal duhovnik. Zakaj se je tako odločil?
- Kakšno mnenje si je zato Francišek ustvaril o Ignaciju? Bolj slabo, zato se mu tudi sam ni pokazal takšnega, kot je v resnici bil. Kako se je Francišek obnašal pred Ignacijem? Je bil prijazen? Ne, še Peter ga je opozoril, da je Francišek v srcu bolj plemenit, kot se je postavjal pred Ignacijem.

- Zakaj pa se je tako obnašal? Ste tudi vi kdaj takšni? Ne? Po čem pa vi ocenjujete nove prijatelje? Tudi po oblačilih?
- Danes je bil v zgodbi tudi nekdo, ki Ignacija ni ocenjeval po oblačilih – Peter. Zakaj, mislite, je on razmišljal drugače? On je dal Ignaciju zares priložnost, da bi postal njegov prijatelj. In tudi Ignacij se je z veseljem pogovarjal z njim; tudi on je dal Petru priložnost.
- Rekli smo že, da je bil Francišek kar malo nesramen do Ignacija. So tudi do vas sošolci ali znanci kdaj nesramni? Kako se vi odzovete? Ste nesramni nazaj? Kaj se zgodi, če tako razmišljate? Ste videli Ignacija, ki pa ni bil nesramen, ampak se je s Franciškom rad pogovarjal? Tudi njemu je dal priložnost za prijateljstvo.
- Kaj potrebujemo za pravo prijateljstvo? *Otroci naštevajo, pred voditelja prideta Ignacij in Francišek, ki se igrata z vrvo, nato pa povežeta svoji roki v znamenje prijateljstva ter ju dvigneta visoko, da to vez vsi vidijo.* Vidite, za pravo prijateljstvo moramo biti med seboj povezani! Mi smo danes na oratoriju šele prvi dan, ampak se bomo kljub temu zelo močno potrudili postati pravi prijatelji! Se bomo potrudili? Bomo, že zdaj pri katehezah.

A – ZA MLAJŠE

Pesmi: Naš najboljši brat je Jezus; Sem jaz, gradim prijateljstvo

Pripomočki: baloni različnih barv, vodoodporni flomastri, kosmata žica ali volna, bombažne vrvice različnih barv, škarje, plakat z nasmejanim soncem, pisala

VSTOPNO MESTO

Animator sprašuje otroke, tako da se razplete pogovor: Imate prijatelje? Zakaj so vaši prijatelji? Kaj veste o njih? *Nato čim bolj slovesno pove:* Tudi mi, ki smo se zbrali na oratoriju, smo lahko prijatelji. Toda najprej se moramo dobro spoznati med seboj.

Prva možnost: Zato bo vsak od vas zdaj napihnil balon, ga zavezal in nanj napisal svoje ime (*lahko še kakšno drugo stvar, ki je značilna za otroke – posebej še, če se že poznajo po imenih*). *Otroci se z baloni žogajo, dokler animator ne da znaka, da nehajo. Takrat vsak ujame en balon. Animator začne: prebere ime, ki je napisano na balonu in poišče osebo s tem imenom. Ta potem prebere, kaj piše na njegovem balonu in poišče tisto osebo.*

Druga možnost: *na balon lahko napišemo kakšno stvar, po kateri je posameznik prepoznaven, ne napišemo pa imena. Poskušamo potem ugotoviti, čigav je ta*

balon. Ob koncu igre pa vsak na svoj balon lahko napiše tudi svoje ime. (Balone ob koncu igre animator pobere skupaj in jih shrani.)

Tretja možnost: Vsak otrok iz volne ali iz 'kosmate žice' izdelava človeško figuro, s katero se predstavi: svoje ime ... Te figure sproti povezujemo med seboj z volno – tako kot se skupina na oratoriju povezuje med seboj. (Zadnji dan pa bodo te figure in vse, kar se bo v okviru katehez izdelovalo, otroci odnesli domov. Vsi ti simboli jih bodo spominjali na oratorijske dni in doživetja.)

OZNANILO

*Animator spet vodi pogovor: V zgodbi smo se srečali s tremi prijatelji. Kate-rimi? Kako so postali prijatelji? Kaj je bilo pomembno, da so postali prijate-
lji? (Dobro srce.) Ali je to pomembno tudi za nas?*

Prisluhnimo Jezusu, kaj on pravi o tem, kaj je potrebno, da smo lahko prijatelji med seboj.

»Slišali ste, da je bilo rečeno: Ljubi svojega bližnjega in sovraži svojega sovražnika. Jaz pa vam pravim: Ljubite svoje sovražnike in molite za tiste, ki vas preganjajo, da boste postali sinovi svojega Očeta, ki je v nebesih. On namreč daje svojemu soncu, da vzhaja nad hudobnimi in dobrimi, ter pošilja dež pravičnim in krivičnim.

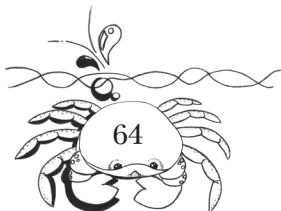
Če namreč ljubite tiste, ki ljubijo vas, kakšno plačilo vas čaka? Mar tega ne delajo tudi cestinarji? In če pozdravljate le svoje brate, kaj delate posebnega? Mar tega ne delajo tudi pogani? Bodite torej popolni, kakor je popoln vaš nebeški Oče.« (Mt 5,43–48)

Nebeški Oče je do vseh ljudi enako dober. Sonce sije na hudobne in dobre ljudi. Lahko rečemo, da ima nebeški Oče dobro srce. Zato smo prav vsi lahko njegovi prijatelji in lahko smo prijatelji med seboj. Do prijateljev je lahko biti dober, težje pa do tistih, ki so nam zoprni. Potrudili se bomo, da bomo prijazni do vseh. Vsak naj za trenutek pomisli, do koga se bo še posebej potrudil biti prijazen.

Na plakat, na katerem je narisano smejoče se sonce (smejko), nato vsak nariše (napiše) tiste osebe, do katerih se bo potrudil biti prijazen in dober, tudi če do zdaj ni bil. Ni potrebno, da otroci povedo, koga so narisali.

Zakaj si želimo imeti prijatelje? K čemu nam pomagajo? (Da postajamo boljši.)

Tudi Mihec Magone je to doživel. To je mlad fant, ki je živel v Italiji. Neka dne je srečal don Boska, ki je bil duhovnik in se je zelo rad zadrževal med fanti. Don Bosko je povabil Mihca, naj pride k njemu v oratorij. Mihec si ni dal dvakrat reči in je prišel.

Mihcu je bil takoj prvi dan določen zanesljiv tovariš, ki naj bi mu bil za angela varuha. Kadar je prišel v oratorij nov fant, se je eden izmed fantov, ki so že bili v oratoriju, bolj zanimal za novega tovariša, mu pomagal, ga posvaril, če je bilo treba. Mihec mogoče še vedel ni, da ima takega angela varuha. Za to določeni tovariš ga ni pustil izpred oči; z veliko pozornostjo in ljubeznivostjo se ga je držal povsod – v šoli, v učilnici, med odmorom – in se z njim pogovarjal, šalil in igral. Večkrat ga je moral opomniti: »Pa nikar tako ne govori, se ne spodobi; ta beseda ni lepa.« Mihec je bil včasih na tem, da vzroji, pa se je premagal in samo rekel: »Dobro, da si me opomnil. Ko bi že prej imel takega prijatelja, bi si ne nakopal slabih navad, ki se jih kar ne morem znebiti.« (J. Bosko: Trilogija zlatih fantov)

Da smo pravi prijatelji, se pokaže v tem, da si pomagamo med seboj; da se spodbujamo, da delamo dobro. Svojemu prijatelju želimo tudi pokazati, da ga imamo radi. Kaj naredimo, ko hočemo prijatelja razveseliti? Ga razveselimo samo z darilom? Kako še?

DEJAVNOST

Sedaj bomo izdelali zapestnico prijateljstva. Imeli bomo nalogo: v današnjem dnevu bom na oratoriju poiskal nekoga, ki ga še ne poznam dobro, in se bom z njim pogovarjal.

Otroci izdelajo zapestnice: s pletenjem kitke, zvijanjem vrvic ..., ki si jih nato izmenjajo znotraj skupine. Na listke napišemo imena otrok, vsak izžreba enega in temu podari svojo zapestnico.

MOLITEV

Otroci z animatorjem se v krogu primejo za roke (znamenje povezanosti, prijateljstva) in skupaj zmolijo Očenaš.

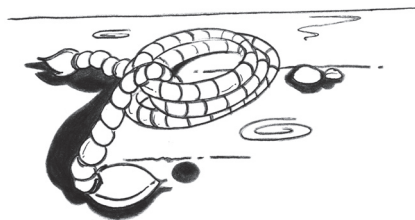
B – ZA STAREJŠE

Pesmi: Ko bi ljudje ljubili se; Ko čutiš to; Ti si moj prijatelj

Pripomočki: listi, pisala, knjižice A6 iz barvnih listov za vsakega otroka (knjižice 'Povej naprej'), nitke, perlice, škarje, rutke za zavezovanje oči za vse otroke

VSTOPNO MESTO

Animator začne pogovor: Se spomnite današnjega Ignacijevega nasveta o tem, kako naj ocenjujemo druge ljudi? Kako pa vi izbirate prijatelje? Ste bili kakšnega človeka v svojem življenju še posebej veseli? Zakaj? Mislite, da je res, da pravega prijatelja spoznaš šele v nesreči? Se je kdaj kaj podobnega zgodilo tudi vam? Najbrž se strinjate, da se je treba za trdno in dobro prijateljstvo najprej poznati? Spoznavamo se lahko na različne načine, mi pa bomo danes poskusili takole:

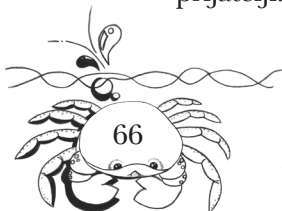
Vsak dobi list in nanj napiše nekaj vprašanj oz. trditev, ki jih pove animator. Med posameznimi vprašanji pusti presledek, da se bodo drugi lahko tja podpisovali. Na animatorjev znak vsak poskuša zbrati čim več podpisov tako, da sprašuje druge napisana vprašanja. Kdor mu odgovori pritrdilno, se mu pod to vprašanje podpiše. Po določenem času (npr. 3 minutah) animator reče 'stop' in preštejemo, koliko podpisov je kdo zbral. Namen igre pa je v tem, da otroci med seboj navežejo osebni stik in se spoznajo.

Možna vprašanja so lahko: Ali si že bil na Triglavu? Ali rad ješ zelje? Si bil že kdaj na oratoriju? Itd.

Medsebojno spoznavanje nadaljujemo tako, da vsak otrok dobi (ali izdeli) knjižico v velikosti formata A6, na naslovnico napiše naslov oratorija Povej naprej, na prvo stran pa svoje osebne podatke kot v osebni izkaznici (ime, priimek, rojstvo, bratje in sestre, hobiji, itd.). Nato na določeno stran zbere podpise vseh članov svoje skupine. Animator ob koncu kateheze knjižice zbere in shrani, ker jih bodo otroci potrebovali vsak dan.

OZNANILO

Sedaj se približno že poznamo, še bolj pa se bomo spoznali v tem tednu in tudi po oratoriju. Ne? Obljubite? Tako kot so imeli Ignacij, Frančišek in Peter priložnost, imamo tudi mi priložnost, da med seboj zares postanemo prijatelji.

Jezus želi, da smo prijatelji. V Janezovem pismu piše takole:

»Mi ljubimo, ker nas je on prvi vzljubil. Če kdo pravi: »Ljubim Boga,« pa sovraži svojega brata, je lažnivec. Kdor namreč ne ljubi svojega brata, ki ga je videl, ne more ljubiti Boga, ki ga ni videl. In od njega imamo to zapoved: Tisti, ki ljubi Boga, naj ljubi tudi svojega brata.« (1 Jn 4,19–21)

Saj veste, kako si pogosto želite, da bi slišali Boga, da bi vam kaj povedal, da bi vam pomagal? Radi ga imate in želite si delati, kot uči, ampak včasih je to tako težko ... Hitro se najde sošolec, ki vam ni všeč, ker ima lase počesane postrani ali pa ima kakšno drugo napako. Nekaj že najdemo! Boga je lažje imeti rad, ker ni tako tečen, kot so včasih naši sorodniki, pa tudi prijatelji.

Res pa je, da nas je Jezus učil, kako najprej imeti radi ljudi. Saj se spomnite, kolikim je On pomagal, jih tolažil, zdravil – nikogar ni nagnal brez razloga ali pa rekel: »Oh, ti mi pa nisi všeč, tvoj prijatelj pa ne bom.« Ne, Jezus ima rad vse ljudi. Res pa je, da nimajo vsi ljudje radi Njega.

Vi ga imate? In kako lahko to pokažete? Z dobrimi dejanji – torej tako, da imate najprej radi ljudi. Saj ste slišali, da Sveto pismo pravi: Kdor namreč ne ljubi svojega brata, ki ga je videl, ne more ljubiti Boga, ki ga ni videl.

Če smo pravi prijatelji, si pomagamo med seboj in skupaj delamo dobro. Šele potem, ko bomo pravi prijatelji, bomo začenjali živeti podobno, kot je živel Jezus.

Ko bomo prijatelji med seboj, bomo lahko tudi Božji prijatelji. In takrat nam bo lepo. O tem govori tudi pesem, ki jo bomo zapeli. *Skupina skupaj zapoje Ko bi ljudje ljubili se.*

DEJAVNOST

Vsak član skupine ob pomoči animatorja izdela zapestnico prijateljstva. Ko so zapestnice izdelane, animator otrokom zaveže oči, ti pa morajo oblikovati pare. Vsak par si izmenja zapestnici in tako sklene zavezo prijateljstva. Otroka, ki sta skupaj v paru, si povesta zgled osebe, ki je zanju pravi prijatelj in zakaj.

MOLITEV

Otroci z animatorjem se v krogu primejo za roke (znamenje povezanosti, prijateljstva) in skupaj zmolijo Očenaš.

2. OBLJUBA

Misel dneva: Obljuba dela dolg.

Vrednota: obljava Bogu

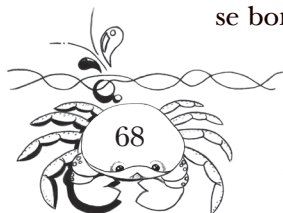
Simbol: zrno - seme

- Cilji:**
- Otrok spozna, da so duhovni poklici ena izmed oblik življenjske obljuje Bogu.
 - Otrok se veseli, da izpolnjevanje obljuje Bogu daje veselje in srečo.
 - Otrok Bogu napiše pismo, v katerem mu obljudi, da ga bo imel vedno rad in to pismo doma vsak večer prebere ob molitvi.

SKUPNI UVOD

- Ste videli, otroci, kako drugače je Francišek razmišljal danes kot včeraj! Nič več ni hotel postati slaven? Kako si je premislil? Želel je postati Jezusov prijatelj.
- Ampak ni samo čakal, kako in kdaj se bo to zgodilo, temveč je želel Jezusu nekaj obljuditi. Kdo vse je danes v zgodbi kaj obljudil? Peter, Ignacij in Francišek ter njihovi prijatelji so naredili nekaj prav posebnega. Kdo se spomni, kaj? Navsezgodaj so odšli v cerkev in tam nekaj posadili. Seme je bilo znamenje, da bodo ostali prijatelji med seboj in z Jezusom. Kaj se zgodi s semenom, ko ga posadimo? Tisto seme umre, ampak iz njega zraste nov, poln klas! Tako so tudi naši junaki rekli, da bodo darovali svoje življenje – ne bodo nabirali bogastva in iskali slave, ampak nekaj še boljšega. Še večjega!
- Odločili so se, da bodo obrodili sad – tako kot seme! Zakaj pa so bili tako veseli? Verjetno se ni lahko odpovedati vsemu, kar imaš, in hoditi za Jezusom? Zakaj so pričakovali, da bo Bog njihovo obljudo blagoslovil? Ker so zaupali vanj, ker so bili Njegovi pravi prijatelji in zato so se tudi poimenovali ... Družba Jezusova.
- Ali tudi vi kdaj kaj obljudite? Komu? Prijateljem, staršem ... Ali obljudbe vedno izpolnite? *(Če odgovorijo »ne«, povedo, kdaj obljud niso izpolnili in zakaj, nato pa skupaj ugotovijo, ali je imelo to dobre ali slabe posledice.)* Kaj ste že obljudili?
- Ste kdaj kaj obljudili tudi Bogu? Seveda ste! Vsaka molitev je obljud Bogu – v njih obljudljate, prosite ... Tudi pri sv. krstu smo oz. so naši starši obljudili Bogu. Tudi pri sv. obhajilu, pri vsaki sv. spovedi obljudimo, da se bomo poboljšali! Cel kup obljud in vsaka od njih je pomembna.

- Nekatere Bog kliče, da mu dajo posebno obljubo. Ali kdo ve, kakšno? Poznate zakrament sv. mašniškega posvečenja ali redovne obljube? Kaj ti ljudje obljubijo? Ali poznate koga?
- Vsak otrok pazi, kaj obljublja drugim in Bogu in skrbi, da svoje obljube tudi izpolni. S tem, ko smo prišli na oratorij, smo Bogu obljubili, da bomo delali na tem, da ga bomo vedno imeli radi. In tudi tega se učimo na oratoriju. *Animatorja prineseta posodo z zemljo in seme, voditelj prime seme in ga poseje, medtem pa zaključí: V imenu vseh nas danes obljubljam Bogu, da bo tudi na tem oratoriju zrastle dobro žito. Obljubljam mu, da bomo to dobro žito mi, da bomo pripravljene delati in živeti zanj. Da pa bi to lahko res čim boljše razumeli, naše razmišljanje nadaljujemo v katezezi po skupinah.*

A – ZA MLAJŠE

Pesmi: Jezus moj, ljubim te; Jezus je pot, resnica in življenje;
Ko Jezus je začel učiti

Pripomočki: plakat, barvni papirji, na katerih je narisana 'zvitok – pergament', pisala, barvice, škarje, lepilo

VSTOPNO MESTO

Animator se z otroki pogovarja: Kakšno obljubo so danes naredili Francisek in njegovi prijatelji? Ali tudi vi kaj obljubite? Komu? Kaj? Če vam prijatelj nekaj obljubi, kaj pričakujete? Kako se počutite, če izpolnite, kar ste obljubili? Kaj pa, kadar tega ne storite?

Ali ste tudi Bogu že kaj obljubili? Kaj? Kdaj ste Bogu prvič obljubili, da se boste odpovedali hudemu duhu in da boste verovali v Boga? (Pri krstu.) Takrat smo vsi mi postali Božji prijatelji, Božji otroci.

Ko rastemo, Bogu in drugim ljudem še vedno kaj obljubimo.

OZNANILO

Prisluhnimo, o čem se je Peter pogovarjal z Jezusom:

Jezus je rekel Simonu Petru: »Simon, Janezov sin, ali me ljubiš bolj kakor tile?« Rekel mu je: »Da, Gospod, ti veš, da te imam rad.« Rekel mu je: »Hrani moja jagnjeta!« Spet, drugič, mu je rekel: »Simon, Janezov sin, ali me ljubiš?« Rekel mu je: »Da, Gospod, ti veš, da te imam rad.« Rekel mu je: »Pasi moje ovce!« Tretjič mu je rekel: »Simon, Janezov sin, ali me imaš rad?« Peter se je užalostil, ker mu je tretjič rekel: »Ali me imaš rad?« in mu je rekel: »Gospod, ti vse veš, ti veš, da te imam rad.« Jezus mu je rekel: »Hrani moje ovce! (Jn 21,15–17)

Kaj je Peter odgovoril Jezusu? (Rad te imam!) Kolikokrat je Peter ponovil odgovor? Trikrat, kar pomeni, da bo ta obljuba zares držala. In vemo, da je Peter besedo držal do konca življenja, ko je umrl – tudi na križu, ker je ostal zvest temu, kar je Jezusu obljubil.

V življenju se srečamo z obljubo Bogu in obljubo ljudem. Pri poroki si mož in žena pred Bogom obljubita, da bosta celo življenje zvesta drug drugemu, pa naj se zgodi kar koli.

Ljudje, ki so v duhovnem poklicu, pa dajo svojo obljubo Bogu. Kdo pa so sploh ljudje v duhovnem poklicu? (Duhovniki, redovniki, redovnice.) Ali poznate koga? Poznate mater Terezijo?

Animator povabi otroke, da razmišljajo in odgovorijo na vprašanje: Zakaj imam rad duhovnika? Odgovore pišejo na plakat.

Pri naših treh prijateljih (Francišku, Ignaciju in Petru) vidimo, da gre za duhovni poklic. Bogu so izpovedali obljubo.

Kaj so obljubili? Kdo se spomni?

- Da bodo ostali prijatelji med seboj in z Jezusom;
- da bodo stregli ubogim in bolnim;
- da bodo šli v deželo, kjer je živel Jezus;
- da bodo na razpolago papežu, da jih pošlje tja, kjer bodo lahko storili čim več dobrega.

Kdor izbere duhovni poklic, obljubi, da hoče živeti samo za Jezusa in zeli narediti čim več dobrega za ljudi. To je velika obljuba. Ni je vedno lahko izpolniti.

Tudi ni vedno lahko možu in ženi, da izpolnita obljubo, ki sta jo dala pri poroki.

Tako obljubo lahko izpolni le tisti, ki se je že od malega naučil izpolnjevati male obljube.

DEJAVNOST

Vsakega povabim, da bi sedaj pomislil, kaj bi obljubil Bogu. Izdelali bomo vsak svoje pismo. Vanj bomo napisali svojo obljubo Bogu, da ga bomo imeli vedno radi. To pismo bo doma vsak večer vsak izmed nas prebral – ponovil svojo obljubo Bogu.

Obljuba naj bo konkretna, jasna, kratka. Na barvnih listih dobijo sliko pergamenta, ga izrežejo. Napišejo svojo obljubo. Okrasijo list – pergament. Vsak nato izdelava še kuverto.

MOLITEV

Molimo za našega župnika, za duhovnike, redovnike in redovnice: Zdrava Marija.

Skupaj zapojemo pesem: Ko Jezus je začel učiti.

B – ZA STAREJŠE

Pesmi: Zdaj sem tu, moj Bog; Na tej poti v večnost; Želel si, da bi pasel jagnjeta (Gospod, ti veš); Sejalec

Pripomočki: plakat, flomastri, listi formata A4 za vsakega otroka (različnih barv), pisala, barvice, škarje, knjžice 'Povej naprej'

VSTOPNO MESTO

Prva možnost: *Z igro kitajščina bomo poskušali ugotavljati imena različnih redov. Iz prostora pošljemo prostovoljca. Ostalim otrokom v skupini animator razdeli zloge besede enega reda, npr. fran-či-ška-ni. Ko se vrne prostovoljec, vsak otrok oz. vsaka skupinica otrok neprekinjeno ponavlja svoj zlog – vsi hkrati. Prostovoljec mora uganiti, za katero besedo gre. Še nekaj primerov redov: usmiljenke, uršulinke, lazaristi, jezuiti, salezijanci ...*

Druga možnost: Naj vam za začetek preberem zanimivo pismo, ki ga je fant pisal svojemu dekletu: Moja najdražja! Zate bi preplaval vse oceane, preplezal najvišje gore, prekopal bi tisoč rudnikov, če bi bilo treba, letel bi po zraku in klatil zvezde z neba. Pridem torej jutri – če ne bo deževalo. *Animator nekaj trenutkov počaka v tišini, da vidi odziv otrok, nato povzame bistvo: Samo govoriti, da imamo nekoga radi, ni dovolj. Ta fant je dekletu obljubljal nemogoče reči, toda poleg je zapisal, da ga bo že dež zaustavil na poti k njej. Njegova ljubezen ni bila preveč iskrena.*

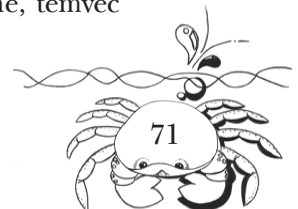
Ali vi kdaj kaj obljubite? Kdo se spomni vsega, kar je obljubil v zadnjem tednu? Je obljuba vredna več kot vsakdanja beseda? Zakaj? Svojo obljubo vedno izpolnite? Zakaj je včasih ne? Kako se počutite, kadar je ne?

Ljudje pogosto obljubljam: včasih kaj obljubimo staršem, drugič prijateljem, spet tretjič kaj obljubimo učiteljem itn. To so vsakdanje obljube, a je vseeno pomembno, da jih izpolnimo. So pa tudi večje, življenjske obljube: ko se fant in dekle poročita in tako postaneta mož in žena, si obljubita večno zvestobo, pomoč, prijateljstvo. V življenju sta res srečna le, če oba to obljubo zares izpolnjujeta. Če je ne, trpita oba, trpijo pa tudi njuni otroci, sorodniki in prijatelji.

OZNANILO

Obljuba je zato še kako pomembna!

Nekateri pa ne obljubijo zvestobe možu ali ženi, temveč Bogu. To so tisti, ki jih Bog kliče in vabi, da bi vse svoje življenje posvetili njemu. Duhovniki, redovniki in redovnice se odločijo, da ne bodo imeli družine, temveč

bodo vsak trenutek sledili Jezusu. To mu tudi obljubijo pri zakramentu sv. mašniškega posvečenja ali redovnih zaobljubah. Tudi njihova obljuba je zelo pomembna. Oni namreč darujejo svoje življenje, da bi drugim pomagali najti Boga. Podobni so semenu, ki mora umreti, da lahko obrodi obilen sad.

Tako njih kot tudi nas Bog sprašuje, ali ga imamo radi, ali ga ljubimo. Ko je bil na zemlji, je to vprašal tudi Petra. Rekel mu je:

»Simon, Janezov sin, ali me ljubiš bolj kakor tile?« Rekel mu je: »Da, Gospod, ti veš, da te imam rad.« Rekel mu je: »Hrani moja jagnjeta!« Spet, drugič, mu je rekel: »Simon, Janezov sin, ali me ljubiš?« Rekel mu je: »Da, Gospod, ti veš, da te imam rad.« Rekel mu je: »Pasi moje ovce!« Tretjič mu je rekel: »Simon, Janezov sin, ali me imaš rad?« Peter se je užalostil, ker mu je tretjič rekel: »Ali me imaš rad?« in mu je rekel: »Gospod, ti vse veš, ti veš, da te imam rad.« Jezus mu je rekel: »Hrani moje ovce!« (Jn 21,15–17)

Ko je Peter Jezusu zatrdil, da ga ima rad, ko mu je to obljubil, mu je Jezus vselej nekaj naročil. Kaj? Hrani moja jagnjeta, pasi moje ovce, hrani moje ovce – naročil mu je torej, naj skrbi za ljudi, ki zmedeni kakor ovce iščejo Boga.

Duhovniki, redovniki in redovnice svoje življenje posvetijo Bogu in si na poseben način prizadevajo, da bi izpolnili Jezusovo naročilo: Pasi moje ovce.

Ali poznate kakšnega redovnika ali redovnico?

Ali so kakšni redovniki oz. redovnice v naši župniji ali kje v bližini? Kaj veste o njih?

Katere moške in ženske redove poznate?

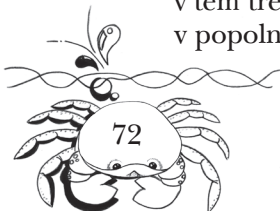
Če bi bil jaz redovnik/redovnica/duhovnik, zakaj bi bil to?

Po tem pogovoru o duhovnih poklicih se otroci zamislijo ob naslednjem vprašanju: Zakaj je duhovnik pomemben v mojem življenju? Svoja razmišljanja in odgovore napišejo na plakat.

DEJAVNOST

Jezus tudi nam govori: hrani moje ovce! Vabi nas, da tudi drugim pove-
mo, kaj Jezus uči, kaj prinaša na svet. Da, prav zares je treba povedati naprej,
če hočemo, da bo svet srečen in vesel. Ste tudi vi že kdaj kaj obljubili Bogu?
Gotovo ste – vedno kadar molite, obljubite, da boste Njegovi prijatelji in s
tem tudi, da boste lepo in dobro ravnali. Pri sv. krstu in sv. obhajilu ste obljubi-
bili, da želite Gospodu slediti in ga posnemati, pa tudi pri sv. birmi boste
obljubili, da ga ne boste zapustili ... Vse te obljube so zelo pomembne!

Počasi in premišljeno naj si vsak od vas izbere list barve, ki mu je najbližje
v tem trenutku. Animator pripravi tudi barvice, škarje in pisala. Vsak zase zdaj
v popolni tišini izdelava svojo listino obljube Bogu. Okrasite jo, kakor misli-

te, da bo izgledala najbolj slovesno. To je današnja obljuba Bogu – na list napišite, kaj mu obljublimate. In ne skrbite, list bo ostal vam, da ga doma postavite na vidno mesto, kjer vas bo spominjal na vašo obljubo, pri večerni molitvi pa ga vsak večer preberete.

Ob koncu pa vsak otrok še v knjižico 'Povej naprej' napiše tisto misel, ki ga je danes nagovorila in ki jo bo povedal naprej.

MOLITEV

Ko se pokrižajo, animator moli: Gospod, pomagaj nam, da bomo vedeli, kakšna obljuba je naša molitev in jo bomo redno tudi izpolnjevali! Danes ti obljubljam, da Te imamo radi in zato molimo: Tebe ljubim, Stvarnik moj ...

3. NA POT ...

Misel dneva: Vedno pripravljen.

Vrednota: pripravljenost

Simbol: popotna palica

- Cilji:**
- Otrok ugotovi, da je poslušati starše, učitelje, vzgojitelje zanj koristno.
 - Otrok doživi, da ubogljivost (poslušnost) prinaša veselje.
 - Otrok se bo (ta dan) trudil za poslušnost animatorjem.

SKUPNI UVOD

- Otroci, ste tudi danes pozorno spremljali zgodbo? Ste si kaj zapomnili? Kaj vam je bilo najbolj všeč?
- Najbrž se spomnite tudi, da je Maja-Kali prvi dan rekla, da ne smemo prehitevati in da bo tudi zato ona povedala vse po vrsti. Pa gremo še mi po vrsti: danes je šel Francišek na dolgo pot, v Indijo. *Na prizorišče pride animator, ki je igral Franciška in če je dobro pripravljen, se lahko tudi vključi v dialog z otroki.* Ste vi že bili kdaj v Indiji? Po kaj pa hodijo ljudje po navadi tja? Na dopust. Je šel tudi Francišek na dopust? Ne, šel je oznanjat Jezusa. Vsem je hotel povedati, kako je vesel, ker pozna Jezusa, in kaj Jezus uči, kaj veselega in dobrega prinaša ljudem!
- Ste bili vi že kdaj tako veseli, da ste to takoj morali povedati prijateljici ali prijatelju ali staršem ... pač nekemu! No, potem poznate občutek.
- Ampak, zakaj je Francišek pravzaprav odšel ravno v Indijo? Kdo ga je poslal tja? Kar sam se ni odločil, kajne? Tja ga je poslal papež, to pa mu je

povedal Ignacij. Frančišek in Ignacij sta bila prijatelja – Frančišek je ubogal, kar mu je rekel Ignacij. Kako? Se ni nič pritoževal? Tako je, prav nič se ni pritoževal: na prvo besedo in brez obotavljanja je ubogal Ignacija.

- Frančišek je vedel, da bo srečen, če bo ubogljiv in poslušen. Veste to tudi vi? Ubogate starše? Vedno? Na prvo besedo? Ali vas morajo vsaj trikrat poklicati, preden se premaknete od televizije in računalnika, da naredite, kar vas prosijo?
- Koga pa še ubogate razen staršev? Koga pa mislite, da bi morali ubogati, da bi bili prav zares srečni?
- Za danes imamo prav poseben načrt: tudi mi se bomo odpravili na pot tega dne, to pa bomo storili tako, da bomo danes še posebej ubogali in poslušali animatorje. Bomo videli, kdo zmore biti tako dober kot Frančišek?! *Voditelj jih spodbudi h katezezi v skupinah.*

A – ZA MLAJŠE

Pesmi: Po širnem svetu; Ko Jezus je začel učiti; Nič ne de, če so poti; Zdaj sem tu, moj Bog

Pripomočki: palica/palice za izrezovanje oz. krašenje, nožki oz. barve, 4 večji kartonasti krogi z luknjo v sredini (obročji), plakat, flomastri

VSTOPNO MESTO

Koga moramo ubogati? Zakaj? Kako naj bi ubogali? (Takoj!) Ali je to lahko?

Ukaze, prošnje je potrebno velikokrat ponoviti, da jih izvršimo.

Ali je še potrebno, da nas oštevajo, če smo ubogljivi, vedno pripravljeni za dobro?

Tak je bil Frančišek: ubogal je takoj. Pripravljen je bil iti daleč, v drugo deželo in tistim ljudem govoriti, povedati naprej o sreči, o Jezusu, ki ga je spoznal. Spomnimo se, to je Frančišek tudi obljubil Bogu.

OZGANILO

Jezus je imel prijatelje, ki so znali ubogati na prvo besedo. Takoj so bili pripravljeni narediti to, kar je Jezus želel od njih.

Ko je hodil ob Galilejskem jezeru, je zagledal dva brata: Simona, ki se je imenoval Peter, in njegovega brata Andreja. Metala sta mrežo v jezero; bila sta namreč ribiča. Rekel jima je: »Hodita za menoj in naredil vaju bom za ribiča ljudi.« Takoj sta pustila mreže in šla za njim. In ko je šel od tam naprej,

je zagledal dva druga brata: Jakoba, Zebedejevega sina, in njegovega brata Janeza, ki sta s svojim očetom Zebedejem v čolnu popravljala mreže. Poklical ju je in ona dva sta takoj pustila čoln in očeta ter šla za njim. (Mt 4,18–22)

Kaj sta storila Simon in Andrej? Kaj pa Jakob in Janez? Kako hitro so se odzvali Jezusovemu vabilu? TAKOJ!

Ko nas čaka nekaj lepega, velikega, smo vedno pripravljeni, da TAKOJ ubogamo. Kadar pa nam je nekaj težko narediti, pa tega nismo pripravljeni storiti takoj.

Zgodba pravi tako:

Deklica je sedela pri mizi in pisala dobre sklepe, medtem ko je mama likala perilo.

»Če bi videla, da se kdo utaplja,« je pisala, »bi se takoj vrgla v vodo, da bi ga rešila. Če bi se kje vnel požar, bi takoj začela iskati otroke, da bi jih odpeljala na varno. Med potresom me ne bi bilo nič strah hoditi med nevarnimi ruševinami, da bi koga rešila. Svoje življenje bom posvetila temu, da bom pomagala vsem ubogim na svetu ...«

Mama jo je za trenutek prekinila: »Prosim, pojdi po kruh v bližnjo trgovino.«

»Kaj ne vidiš, da pišem, mama?«

Kaj smo pa mi pripravljeni narediti? Smo pripravljeni ubogati starše? Koga še?

DEJAVNOST

Najtejmo primere, ko naj bi ubogali: doma, v šoli, na oratoriju ...

(Lahko po malih skupinicah zaigrajo nek prizor iz vsakdanjega življenja, ko ubogajo.)

Zakaj je dobro, da ubogamo? Kako se počutimo, kadar ubogamo?

Tudi tu na oratoriju želimo, da se imamo lepo, da smo veseli in zadovoljni.

Zato se trudimo, da bomo pripravljeni ubogati animatorje, voditelje. In to na prvo besedo.

Preizkusimo se v tem:

Skupaj bomo izdelali popotno palico oz. jo bomo okrasili. Palico uporabljamo, kadar se odpravimo na dolgo pot ali v hribe, da nam je v oporo in lažje hodimo. Palica, ki jo bomo okrasili, nas bo spominjala, da hočemo biti vedno pripravljeni iti na pot, na katero nas vabi Jezus. V oporo nam bo, ko si bomo prizadevali ubogati in narediti, kar je potrebno.

Otroci lahko palico krasijo z nožki; za male otroke pa noži niso primerni, zato lahko palico porišejo, popleskajo ...; če je predviden skupni pohod, lahko vsak otrok izdela svojo palico.

Na vsakega od štirih papirnatih krogov – obročev animator ali kdo od otrok napiše eno nalogo, ki je za otroke aktualna, npr.: vedno pripravljen ubogati starše, vedno pripravljen delati nalogo, vedno pripravljen pomagati doma, vedno pripravljen poslušati voditelja in animatorje. Iste naloge napišejo tudi na plakat. Okrašeno palico nekdo drži pokonci, drugi pa z določene razdalje nanjo mečejo obroče. Na plakat označujejo, kolikokrat so obroč z določeno nalogo zadeli. Vsakokrat preberejo, kaj piše na krogu, da se spodbujajo k pripravljenosti.

MOLITEV

Animator otroke povabi, da molijo s spontanimi prošnjami. Nato skupaj zapojejo eno od predlaganih pesmi.

B – ZA STAREJŠE

Pesmi: Kaj čakaš, prijatelj; Zdaj sem tu, moj Bog;

Hej, brat; Jezus se ob morju ustavi

Pripomočki: nahrbtnik/culica in popotna palica, majhni listki, pisala, listi A4, knjizice 'Povej naprej'

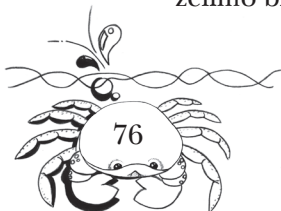

VSTOPNO MESTO

V prostoru, kjer se izvaja kateheza, so stoli postavljeni v krog, v sredi pa je nahrbtnik in popotna palica. Kaj mislite, zakaj imamo danes med nami nahrbtnik in palico? Na kaj nas spominjata, simbol česa sta? Na pot in na Frančiška, ki se je hitro odzval Božjemu povabilu in odšel na dolgo pot. Če bi vi morali na takšno pot, kaj bi vzeli s seboj? Na listke napišejo, kaj bi vzeli s seboj, če bi šli kot Frančišek v Indijo v misijone. Animator nato vleče listke iz nahrbtnika in bere. Še bolj kot materialne stvari je pomembno, da s seboj vzamemo dobro srce. To mora biti res vedno pripravljeno!

OZNANILO

Jezus je svojim učencem zaupal, da bo prišel še enkrat na svet. Takrat želimo biti na to pripravljene, kajne? Takole pravi Jezus:

»Vaša ledja naj bodo opasana in svetilke prižgane, vi pa bodite podobni ljudem, ki čakajo, kdaj se bo njihov gospodar vrnil s svatbe, da mu odprejo takoj, ko pride in potrka. Blagor tistim služabnikom, ki jih bo gospodar ob svojem prihodu našel budne! Resnično, povem vam: Opasal se bo in jih posadil za mizo. Pristopil bo in jim stregel. In če pride ob drugi ali tretji nočni straži in jih najde tako, blagor jim! Vedite pa: Če bi hišni gospodar vedel, ob kateri uri pride tat, ne bi pustil vlomiti v svojo hišo. Tudi vi bodite pripravljene, kajti ob uri, ko ne pričakujete, bo prišel Sin človekov.« (Lk 12,35–40)

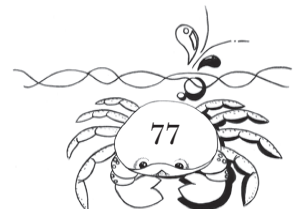
Prišel bo ob uri, ko ne pričakujemo, zato moramo biti v vsakem trenutku pripravljene na Njegov prihod. Če vas npr. mama prosi, da pospravite posodo, vi pa rečete, da jo boste malo kasneje, ker se vam ne ljubi – izgublajte čas za svojo rast. Delate na svojo škodo. Z vsakim odlašanjem tudi v majhnih stvareh, ko ne ubogate ali ne storite dobro, ki bi ga lahko, izgublajte priložnosti za to, da bi zoreli v odgovorne in samostojne ljudi. Ob koncu življenja nas bo Gospod spraševal prav po našem trudu v majhnih stvareh.

Zato naj bo naše geslo VEDNO PRIPRAVLJEN/-A. V najrazličnejših situacijah, v katerih je potrebno premagati lenobo, biti solidaren, pomagati očetu in mami, se spraviti k učenju ali stran od televizije, naj bo naš odgovor TAKOJ! Nikar ne izgublajmo časa, saj Jezus pravi: »Blagor tistim služabnikom, ki jih bo gospodar našel budne!«

Jezus nas torej vabi, da ne bi bili leni, da se ne bi izgovarjali, temveč bi poslušali tiste, ki nam hočejo dobro. Kdo vam hoče dobro? Starši, učitelji, animatorji. Njih je treba poslušati, ubogati ... takoj! Zmorete to? Boste torej tudi to povedali naprej? V teh dneh se posebej potrudite ubogati animatorje in voditelja.

DEJAVNOST

Animator razdeli otroke na dve skupini. Vsaka skupina na svoj list napiše tiste stvari, ki jih ne naredijo takoj, pa bi bilo dobro, da bi jih. Nato animator napove tekmovanje: Vsaka skupina dobi še en list, na katerem je na sredini navpično napisano VEDNO PRIPRAVLJEN. Skupini tekmujeta med seboj, katera bo hitreje in bolj izpopolnjeno sestavila križanko tako, da v vodoravne vrstice dopolni stavek 'vedno pripravljen narediti takoj ...' (npr. ... ubogati animatorje, ... pomagati očetu), ti odgovori pa se križajo z navpičnim napisom 'vedno pripravljen'.

V knjižico 'Povej naprej' vsak napiše tiste lastnosti, ki bodo njemu pomagale v življenju oz. v čem se bo potrudil biti vedno pripravljen.

Nato pa napiše še kakšno misel iz današnje zgodbe, pogovora, razmišljanja, ki jo bo povedal naprej drugim.

MOLITEV

Animator povabi otroke k spontanim prošnjam.

Nato zapojemo pesem Zdaj sem tu, moj Bog.

4. DOBROTA SRCA

Misel dneva: Vera brez del je mrtva (Jak 2,26)

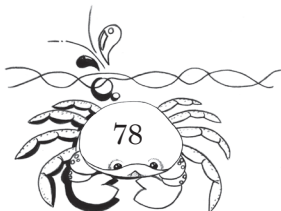
Vrednota: solidarnost

Simbol: podelitev jabolka

- Cilji:**
- Otrok spozna različne načine, kako se njegova vera lahko kaže v delih.
 - Otrok doživi, da pomoč bližnjemu (delitev z njim) prinaša veselje.
 - Otrok na oratoriju z nekom nekaj deli (mu pomaga, ga osreči).

SKUPNI UVOD

- Danes je Francišek že prispel v Indijo in tudi že začel opravljati svoje delo. Koga je najprej srečal? Prijaznega Portugalca, ki mu je razkazal mesto. In koga še? Otroke, da. Ste tudi vi bili zraven? Ne, takrat vas seveda ni bilo, ste pa danes zraven in se tudi danes lahko česa naučite od Franciška. Česa ste se naučili danes? Da ni dovolj samo govoriti, da verujemo v Jezusa, ampak da morajo naša dela to tudi pokazati.
- Kako je Francišek to pokazal? Včeraj je delal dobra dela na ladji, ko je opazil stisko bolnih in jim pomagal, danes pa je jabolko delil z otroki.
- Ali vi opazite, če gre komu slabo? Če je kdo žalosten? Če kdo v šoli potrebuje pomoč? Se takrat obrnete stran ali tako kot Francišek pomagate? Se veselite s tistimi, ki so veseli? Kadar tako delate, pokažete, da živite svojo vero.

- Kdor hoče vse imeti zase in ni pripravljen nič posoditi in deliti, ni nikoli zadovoljen. Kdor pa rad vse deli: veselje, srečo, igrače, sladkarije, barvice, igro, takšen je vesel in zadovoljen. Takšen ima vedno več sreče in veselja.
- Danes naj bo dan, ko se bomo začeli truditi, da bomo vse delili z drugimi. Začnem jaz! *Voditelj vzame jabolko, ga razreže in krhle razdeli med otroke.* Kako bomo nadaljevali, pa vam bodo povedali animatorji v katehezi po skupinah.

A – ZA MLAJŠE

Pesmi: Veruj v Boga, K tempeljski zakladnici

Pripomočki: papir in barvice

VSTOPNO MESTO

Vsak naj se spomni dogodka, ko je nekomu pomagal, delil, kar je imel ...

Komu in kaj sem naredil?

Kako ste se počutili ob takem dejanju?

Kaj pa Frančišek: kdaj je pomagal – kdaj je pokazal svoje dobro srce?
(Na ladji, otrokom.)

Kdo je kristjan? Kakšen naj bi bil dober, pravi kristjan? (Dober, ubogljiv, prijazen, govoril naj bi po resnici, pogumen, odločen.)

Ali je težko biti kristjan? Ne, če se vsak dan za to trudimo – z majhnimi dejanji. Vera v Jezusa se kaže v naših delih.

OZNANILO

Jezus je rad opazoval ljudi, ko so delali dobra dela. V templju je nekoč opazil neko vdovo ...

Sedel je nasproti zakladnici in gledal, kako množica meče denar vanjo. Mnogo bogatih je veliko vrglo. Prišla je tudi neka uboga vdova in je vrgla dva novčiča, to je en kvadrant. Tedaj je poklical k sebi svoje učence in jim rekel: »Resnično, povem vam: Ta uboga vdova je vrgla več kot vsi, ki so metali v zakladnico. Vsi so namreč vrgli od svojega preobilja, ta pa je dala od svojega uboštva vse, kar je imela, vse, kar potrebuje za življenje.« (Mr 12,41–44)

Ta žena je bila pripravljena dati vse, kar je imela, zato da bi bilo drugim lepše. Kako pa mi lahko drugim pokažemo, da nam ni vseeno zanje?

Kakšna majhna dejanja lahko storimo do tistih, ki so okrog nas?

- Žalostnega potolažim;
- posodim pisalo tistemu, ki ga nima;
- pomagam tistemu, ki nima naloge;
- pobrišem umazano mizo

Otroci naštevajo še druga konkretna dejanja.

To so drobna dejanja, s katerimi pokažem, da verujem v Jezusa, da ga imam rad. Seveda: če jih naredim z veseljem.

Danes bomo pozorni na to, da bomo opazili, kadar naš prijatelj potrebuje pomoč in mu bomo mi to storili.

Lahko se danes igra znotraj skupine igra Skriti prijatelj.

DEJAVNOST

Zgledovali se bomo po Frančišku. Imel je jabolko in ga je razdelil med otroke.

Vsak od nas bo razmislil, kako bo kaj delil z drugimi, in na list napisal sklep, kako bo nekomu storil dobro delo.

Nato vsak otrok na svoj list nariše delitev jabolka ali kakšno drugo dejanje med-sebojne delitve.

MOLITEV

Jezus, hvala ti, ker nas imaš rad in si za nas dal življenje. Pomagaj nam, da se bomo veselili, ker te poznamo, in s svojimi dobrimi dejanji tudi drugim pokazali, da nam vera v tebe daje veselje in srečo.

Pesem Veruj v Boga

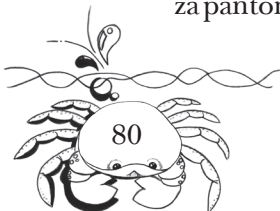
B – ZA STAREJŠE

Pesmi: Pridi k meni, prijatelj; Ne obupaj (Če misliš, da si sam); Jezus je pot; Kaj se je danes; K tempeljski zakladnici

Pripomočki: listi, svinčniki, bonboni za vse (zlatniki), manjši listki za misli, knjižice 'Povej naprej'

VSTOPNO MESTO

Animator razdeli otroke na dve skupini. Vsaka skupina napiše tri predloge za pantomimo na temo solidarnosti (kako lahko izražamo solidarnost). Eden

iz nasprotne skupine to pantomimo zaigra, drugi iz njegove skupine ugibajo. Z ugibanjem skupina prisluži bonbone – zlatnike, ki jih na koncu kateheze razdeli. Skupini se za ugibanje menjavata.

OZNANILO

Prisluhnimo, kaj je o delitvi povedal Jezus.

Jezus je sedel nasproti zakladnici in gledal, kako množica meče denar vanjo. Mnogo bogatih je veliko vrglo. Prišla je tudi neka uboga vdova in je vrgla dva novčiča, to je en kvadrant. Tedaj je poklical k sebi svoje učence in jim rekel: »Resnično, povem vam: Ta uboga vdova je vrgla več kot vsi, ki so metali v zakladnico. Vsi so namreč vrgli od svojega preobilja, ta pa je dala od svojega uboštva vse, kar je imela, vse, kar potrebuje za življenje.« (Mr 12,41–44)

Tudi vam se je doma gotovo že kdaj nabralo cel kup stvari, ki jih niste več potrebovali: obilo starih oblačil, čevljev, včasih tudi cel kup igrač. Tiste bi takoj podarili ubogim otrokom – kaj pa svojo igračo? Če bi imeli cel kup denarja, bi ga tudi nekaj darovali revnim, kajne? In potem bi mislili, da ste najboljši na svetu. Ampak ni tako. Slišali ste, da je vdova darovala vse, kar je imela in zato Jezus pravi, da je darovala več kot vsi bogataši skupaj.

Jezus nas uči, da naj si prizadevamo za iskreno in nesebično darovanje, kot je bilo darovanje uboge vdove, ki ni mislila nase. Njemu se ne zdi najbolj pomembno, da vsak večer na hitro poveste naučeno molitev, potem pa živite, kot nič ne bi bilo. Jezus nas vabi, da smo prijatelji z vsemi in da smo z vsemi tudi solidarni. Želi torej, da o veri ne bi samo govorili, ampak bi po veri tudi ravnali.

Kako smo lahko solidarni z drugimi? *Animator spodbuja otroke, da naštejejo čim več konkretnih in uresničljivih možnosti in se ne ustavljajo le ob darovanju denarja. Pogovor gre lahko v naslednje smeri:*

- sodelovanje,
- znati odstopiti boljše mesto, stvari, priložnosti drugim,
- razumevanje in prijaznost do tistih, ki so nam zoprni,
- zavest, da nisem sam na svetu in da mi vse pripada, ampak da imajo vsi enake pravice,
- vzeti si čas za pogovor z osamljenimi, npr. starejšimi,
- sočutje in molitev za ljudi z drugih delov sveta,
- varovanje narave kot solidarnost za prihodnost (odpadki, čistila),
- ...

DEJAVNOST

1. Animator se z otroki pogovarja o tem, kako smo lahko solidarni na oratoriju. Vsak zase to napiše v knjižico 'Povej naprej'. V knjižico tudi napiše kakšno misel, ki ga je danes nagovorila in jo bo povedal naprej.
2. Otroci na listke napišejo misli o solidarnosti. Te listke prilepijo na bonbone – zlatnike, ki so si jih na začetku prislužili, in si jih izmenjajo oz. razdelijo.

MOLITEV

Vsak otrok poda svojo desno roko levemu sosedu, levo pa desnemu. Animator jih povabi, da so dobro minuto v popolni tišini in poslušajo Boga. Po preteklem času moli: Kdor zares posluša Tebe, Gospod, ve, da nas kličeš k solidarnosti. Kdor Ti želi biti zares podoben, bo vse, kar ima, delil z drugimi. Pomagaj nam premagati sebičnost in nas krepi, da bomo takšni prav vsi. Po Kristusu, našem Gospodu. Amen.

5. ZAKLAD V LONČENI POSODI

Misel dneva: Kdor najde biser, proda vse in ga kupi.
(prim. Mt 13,45–46)

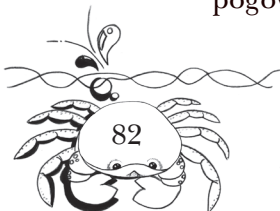
Vrednota: vera (je biser)

Simbol: lončena posoda

- Cilji:**
- Otrok spozna, da je vera zelo dragocena.
 - Otrok želi za vero skrbeti, jo negovati.
 - Otrok izdelava simbol vere (biser), v katerega zapiše, kako bo zanj skrbel.

SKUPNI UVOD

- Vam je bila danes Šila kaj všeč? Kar zanimivo je skakljala sem in tja, ampak ljudje, ki smo jih danes spoznali, je pa niso preveč marali, kajne?
- Francišek je danes spoznal še eno ljudstvo, Paravane. O čem se je pogovarjal z ženami? O biserih. O kakšnih biserih? Žene so govorile

o tistih biserih, ki jih najdemo v školjkah, Frančišek pa je govoril o čisto drugem biseru. Kaj je biser zanj? Vera. Ali ste vi vedeli, da je vera biser?

- Da, vera je najdragocenejši biser, kar jih imamo. Kaj pa pravzaprav vera sploh je? Težko vprašanje, kajne? Zato vam predlagam, da vsak večer, preden zaspate, razmisljate, kaj je vera in zakaj je vera biser.
- Ali verujete, da je Bog vedno z nami? Da nas ima rad in nam pomaga, tudi ko smo v težavah? Vedno? Tudi o tem bi se splačalo razmišljati vsak večer ...
- *Na prizorišče pride opica z lončeno posodo, voditelj se z opico malo pošali (lahko ponavlja stavek: Vera je biser), nato nadaljuje: Vsak od nas je kakor lončena posoda, ki se lahko hitro razbije in izgubi svoj biser. Zato moramo skrbeti, da bomo naš biser varovali.*
- Kako lahko varujemo biser vere?

A – ZA MLAJŠE

Pesmi: Našel velik zaklad sem; Školjke (Odrini na globoko);

Veruj v Boga

Pripomočki: glina, das masa – za lončeno posodo, material za izdelavo bisera, pisala

VSTOPNO MESTO

Kako vemo, da Bog obstaja? Ali ste ga že videli?

Podobno je z vetrom. Nikoli ga nihče ni videl, toda nihče ne more dvomiti v njegov obstoj. Vsi čutimo učinek vetra: listje na drevju se premika, prah na cesti se vrtinči, stvari se dvignejo, če je veter močan.

Nihče ni videl Boga, toda vidimo vse dobre stvari, ki jih je naredil v naravi: cvetlice, morje, reke, zvezde ...

V Boga verujemo. Vera je Božji dar. Ta dar smo prejeli pri svetem krstu.

Kako je Frančišek razlagal o veri? Kaj je potrebno z vero storiti? Zanj je potrebno skrbeti. Vera je namreč dragoceni biser, za katerega moramo skrbeti.

OZNANILO

Poslušajte, kaj se je pripetilo nekemu možu, ko je našel dragoceni biser.

Nebeško kraljestvo je tudi podobno trgovcu, ki išče lepe bisere.

Ko najde en dragocen biser, gre in proda vse, kar ima, in ga kupi. (Mt 13,45–46)

(Animator lahko ta svetopisemski odlomek pove na daljši način, lahko pa ga tudi uprizorijo z lutkami ali z dramatiziranjem, če je animatorjev več: Jezus je pripovedoval o možu, ki je bil trgovec z biseri. Ko je odkril biser, je šel in ga kupil. Potem je pri drugem prodajalcu spet kupil drugi biser. Nekega dne pa je našel zelo dragocen biser. Bil je nekaj izrednega, zelo redek primer čudovitega bisera. Ker je bil tako zelo dragocen, je bil tudi zelo drag. Če bi ga hotel kupiti, bi moral prodati vse, kar je imel. Odločil se je, da bo ta biser njegov. Prodal je vse in ga kupil.)

Kaj je storil trgovec?

Mi pravimo, da je vera biser: kaj lahko storimo za ta biser?

Kaj je naredil Frančišek? (Zapustil je domovino, drugim ljudem je pripovedoval o Jezusu; pomagal je pomoči potrebnim; bil je solidaren; izpolnjeval je obljubo – na tem mestu se lahko navežemo na vse vrednote predhodnih dni.)

Kako lahko skrbim za biser vere, ki ga imam? (Molim, prejemam zakramente: grem k maši, k spovedi ...)

DEJAVNOST

Mi smo kot lončena posoda. Lahko se hitro razbije in biser vere se zgubi. Zato moramo nanjo paziti, skrbeti.

Izdelali bomo:

1. majhno lončeno posodo (iz gline ali das mase – ne iz plastelina, ker se ne da razbiti),
2. biser – vanj bomo vpisali, kako bomo skrbeli za biser vere; dali ga bomo v svojo lončeno posodo.

MOLITEV

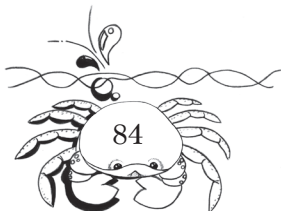
V tišini vsak v svojem srcu Jezusa prosi, naj mu da močno vero in naj nam vsem pomaga skrbno varovati dragoceni biser vere.

Skupaj zapojemo pesem Veruj v Boga.

B – ZA STAREJŠE

Pesmi: Ti si ta luč; Daj, Gospod, močno vero; Školjke (Odrini na globoko)

Pripomočki: perlice ali drug predmet, ki predstavlja biser, majhni listki, pisala, plakat z narisano školjko, Sveto pismo (po možnosti več izvodov), knjižice 'Povej naprej'

VSTOPNO MESTO

Animator po možnosti že pred prihodom otrok skrije biser nekje v prostoru tako, da se vidi, ne da bi bilo potrebno premikati predmete. Otrokom da naslednja navodila za iskanje: V prostoru je skrit biser. (Če je kateheza v večjem prostoru ali zunaj, naj omeji prostor, kjer naj iščejo.) Pokaže primer bisera. Išcite ga samo z očmi, roke pa imate na hrbtu. Predmetov se ni dovoljeno dotikati in jih premikati, ker je biser na vidnem mestu. Dovolj je, da zelo pozorno pregledate prostor. Kdor najde biser, se usede na tla, brez namigov, kje ga je našel. Igra se konča, ko vsi najdejo biser. Animator lahko na koncu tudi na svoj način preveri, če so ga res vsi našli.

Sledi pogovor o iskanju: Kaj ste občutili, ko ste iskali biser? Ste si ga želeli čim prej najti? Ste hoteli biti med prvimi? Vam je bilo težko, če vam to ni uspelo?

Kakšne bisere so iskale Paravanke, s katerimi se je srečal Francišek?

Kaj pa Francišek? Kaj se je zgodilo z biseri, ki so jih našle Paravanke?

Kaj pa z njihovim biserom vere? Zakaj? Na kaj jih je opozoril Francišek?

OZNA NILO

Tudi Jezus je govoril o iskanju biserov. Vero je primerjal z dragocenim biserom.

Nebeško kraljestvo je tudi podobno trgovcu, ki išče lepe bisere. Ko najde en dragocen biser, gre in proda vse, kar ima, in ga kupi. (Mt 13,45–46)

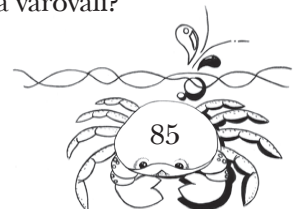
Ko je Francišek odkril ta biser: vero v Jezusa Kristusa in veselje, ki ga nosijo v sebi tisti, ki mu sledijo, se je bil pripravljen marsičemu odpovedati. Razmislite, čemu vse se je odpovedal.

Na listke napišejo stvari, ki se jim je odpovedal, nato preberejo na glas in zmečkane listke sproti zmečejo na kup ali v koš kot znamenje Francišekove odpovedi (npr. zabavi, bogastvu, domovini, družini, sorodnikom, udobju ...).

Kaj so biseri za nas? Ali je vera za nas biser? Zakaj? Kako se to vidi na zunaj? (Se to vidi v našem vedenju in dejanjih?)

Na plakat, na katerem je narisana školjka, napišejo, kar odkrijejo v tem pogovoru. V školjko narišejo biser.

Zamislite si, da imate zelo, zelo dragocen biser, ki je vreden zelo veliko premoženje? Kaj bi storili? Na kakšne načine bi skrbeli zanj in ga varovali?

Kako pa ravnamo z biserom vere? Ga varujemo? Nam je tudi tako dragocen?

Vere, ki je dragocen biser, ne izpostavljamo nevarnim situacijam. Saj ga nosimo v lončeni posodi, kar pomeni, da smo krhki in slabotni in da ga lahko izgubimo. Če hočemo obvarovati biser vere, potem moramo paziti, v kakšnem okolju se gibamo? Če smo v okolju, kjer je nevarnost, da grešimo, je v nevarnosti tudi ta biser.

Katere so nevarne situacije, kjer lahko biser izgubimo?

Kaj pa lahko storimo, da ga ohranimo? (Biti v družbi ljudi, ki pazijo na svoj biser vere, molitev, zakramenti, branje Svetega pisma in verskih knjig, dobra dela itd.)

DEJAVNOST

V Svetem pismu otroci iščejo stavke (animatorji jim po potrebi pomagajo), ki jih nagovarjajo in jih spodbujajo k skrbi za dragoceni biser vere. Napišejo jih v knjižico 'Povej naprej'.

V primeru, da Svetega pisma ne bi imeli na razpolago, v knjižico narišejo biser in zraven napišejo, kaj njim pomeni biser vere, kako ga bodo varovali in kako bodo o njem pripovedovali naprej.

MOLITEV

Zberemo se in nekaj trenutkov molimo v tišini. Nato v zbranosti vsak prebere en stavek Svetega pisma, ki ga je nagovoril. Zapišemo pesem Ti si ta luč.

6. BREZ MEJA

Misel dneva: Glej, prebivališče Boga med ljudmi (Raz 21,3)

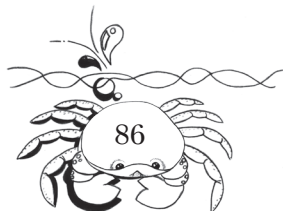
Vrednota: Cerkev

Simbol: ladja

Cilji: - Otrok spozna, da je Cerkev kraj, kjer je Bog doma, da je Cerkev razširjena po vsem svetu in da so ljudje v nebesih tudi del Cerkve.

Otrok želi biti aktiven član Cerkve.

Otrok se odloči, na kakšen način bo o Jezusu povedal naprej.

SKUPNI UVOD

- Danes je Francišek pripotoval še dlje, kajne!? Kje je bil? Zakaj ravno tam? In kako so ga sprejeli?
- Mislite, da danes na Japonskem že poznajo Sveto pismo in razumejo tisto, kar je učil Jezus? Da, tudi na Japonskem. Potem mislite, da je Cerkev razširjena po vsem svetu? Kako to? Je že od nekdanj tako? Kdo skrbi za to?
- Lahko tudi mi skrbimo, da bo Cerkev razširjena po vsem svetu? Kako? Ste že kdaj naredili kaj takšnega? Kaj pa je pravzaprav Cerkev? Je ladja, s katero skupaj plujemo skozi življenje proti nebesom. Kdo jo vodi?
- Cerkev smo vsi tisti, ki na zemlji verujemo v Jezusa in tudi tisti, ki so že umrli in so zdaj z njim v nebesih. Kaj pa lahko mi storimo, da bi se Cerkev še naprej širila in da bi za Jezusa izvedeli vsi ljudje? Kako bomo povedali naprej vse to, kar smo doživeli te dni na oratoriju? Sedaj v skupinah pri katehezah dobro razmislite, kako boste uresničili naslov letošnjega oratorija *Povej naprej*.

A – ZA MLAJŠE

Pesmi: Kdo naši barki pokazal bo kam; Ti si moj prijatelj; Misijonar

Pripomočki: papir za izdelavo ladje, pisala

VSTOPNO MESTO

Slišali smo, v katero deželo je še prišel Francišek – v katero? To je daleč. Zakaj pa je šel na Japonsko? Da bi povedal: Bog je dober. Ima rad vse ljudi.

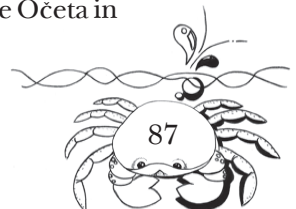
Kako pravimo tistim, ki govorijo o Bogu, o veri drugim narodom? (Misijonarji.)

Jezus sam je želel, da bi se o njem govorilo po vsem svetu. Želel je, da bi vsi ljudje vedeli, kako je Bog dober in da ima rad vse ljudi.

OZNANILO

Jezus je zato svojim učencem naročil nekaj posebnega.

Enajst učencev se je odpravilo v Galilejo na goro, kamor jim je Jezus naročil. Ko so ga zagledali, so se mu do tal priklonili, nekateri pa so dvomili. Jezus je pristopil in jim spregovoril: »Dana mi je vsa oblast v nebesih in na zemlji. Pojdite torej in naredite vse narode za moje učence. Krščujte jih v ime Očeta in

Sina in Svetega Duha in učite jih izpolnjevati vse, kar koli sem vam zapovedal! In glejte: jaz sem z vami vse dni do konca sveta.« (Mt 28,16–20)

Učenci so to naročilo izpolnili. Tudi drugi za njimi, ki so verovali v Jezusa, so to izpolnili.

Kdo je vam (najprej) govoril o Jezusu? ...

Vsi ti ljudje so misijonarji. Ni nujno, da gremo v daljne dežele govorit o Jezusu. To lahko storimo v tem kraju, kjer živimo.

Vsi, ki verujemo v Jezusa, želimo o njem pripovedovati. Med seboj smo povezani v Cerkev. To smo vsi ljudje, ki smo krščeni. Cerkev pa je tudi kraj, kjer se zbiramo k maši, k molitvi. Je Božja hiša.

DEJAVNOST

Kako lahko mi skrbimo, da bodo tudi drugi ljudje Jezusovi prijatelji?

Ali lahko to počnemo tu, na oratoriju? Kaj pa ko bo konec oratorija?

Kaj lahko počnem v Cerkvi, kaj lahko delam? V katere skupine se lahko vključim?

Cerkev je kot LADJA. Vsak ima svojo nalogo, da ta ladja lahko varno plove. Tudi jaz lahko pripomorem, da nam je lepše, če drugim z besedami in dejanji povem, da nas ima Bog rad.

Zato bo vsak izmed nas izdelal ladjo (z zlaganjem papirja, z risanjem), na zunanost pa bo napisal, kako oz. na kakšen način bo o Jezusu povedal naprej. *Otroci napišejo, kaj jim je bilo na oratoriju všeč, kaj so doživeli, kaj želijo povedati naprej. Ladjica naše sporočilo ponese v svet.*

Ladjice lahko povežemo in jih prinesemo za darovanje pri zahvalni maši.

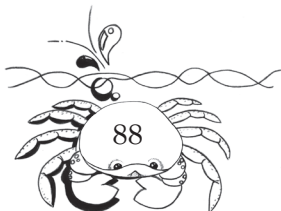
MOLITEV

V spontanah zahvalah se zahvalimo Bogu za to, kar smo doživeli ta teden.

B – ZA STAREJŠE

Pesmi: Kdo naši barki pokazal bo kam; Ko Jezus je začel učiti; Po širnem svetu (me vodi pot); Kaj se je danes; Rad bi svet naučil pesem

Pripomočki: bel in barven papir (kolaž) ali izrezane ladjice, škarje, lepilo, plakat, knjizica 'Povej naprej'

VSTOPNO MESTO

Otroci se razdelijo v dve skupini. Eni so škrti, drugi pa vile. Na tla narišemo črto. Prva skupina se postavi na eno stran črte, druga na drugo stran. Na animatorjev znak poskušajo vsi zgrabiti nekoga iz nasprotne skupine in ga potegniti čez črto na svojo stran. Vile se smejo združiti v verigo, da bi si lahko med seboj pomagale (škrti tega ne smejo). Ko nasprotnika potegnemo čez črto, pripada drugi skupini. Igra je končana, ko so vsi igralci na eni strani.

Animator naj poskrbi, da dobri (vile) zmagajo in če je potrebno, razloži, da so nekateri igrali škrate (slabe) zato, da si s pomočjo igre lažje predstavljajo, da smo v sodelovanju močnejši.

V igri smo videli, kako lahko tisti, ki so dobri, držijo skupaj in skupaj premagajo slabo. Tudi Bog vedno drži s tistimi, ki so dobri. Tako velja tudi pri nas, kristjanih. Samo če smo dobri, če smo povezani med sabo in če delamo z Bogom, lahko zmagujemo in premagamo slabo.

Kaj je tisto, kar nas privlači v slaba dejanja?
(Kadar nagajamo sošolcem in prijateljem, se kregamo, igramo igrice na računalnik ali gledamo televizijo, namesto da bi pomagali staršem, smo neubogljivi, leni, zadržujemo svoje talente

samo zase, ko nočemo deliti svojih stvari z drugimi, ki teh stvari nimajo, ko ne molimo, ne hodimo redno k maši ob nedeljah ...)

Kaj lahko vsakdo med nami naredi za to, da bo delal dobro?

(Uboga, spoštuje vsakega človeka, prosi za pomoč Boga pri molitvi, sv. maši, spovedi, pomaga, deli svoj čas in stvari, se upira slabim stvarim, si upa zagovarjati resnico in biti na strani slabotnih, razvija talente, je prijazen in odločen, ko si prizadeva za pravico, se trudi odkrivati, kaj je dobro in kaj ne ...)

Bog kliče vsakega človeka k sodelovanju v Cerkvi – nekatere kliče, da postanejo misijonarji, nekatere, da postanejo duhovniki, druge, da postanejo redovniki, redovnice, druge spet kliče, da sodelujejo v Cerkvi kot animatorji (na oratoriju), kot pevci v pevskem zboru, kot kateheti. Kako pa kliče vas?

Kako pa mislite, da lahko Cerkev pomaga človeku, da bo imel pogum in moč sodelovati v Cerkvi? (S svojo molitvijo, s podporo, pomočjo pri organizaciji raznih prireditev)

OZGANILO

František Ksaver je oznanjal Kristusa med Indijci, Japonci, Kitajci. Tako z besedo kot tudi s svojo ljubeznijo, dobrotljivostjo, ustrežljivostjo, s služenjem ubogim in odločnostjo jim je pokazal, da je krščanska vera (vera v Jezusa Kristusa) res tista vera, ki bo ljudem prinesla ljubezen, srečo, veselje, mir in razumevanje že na zemlji. Hkrati pa jim bo vera v Jezusa pomagala priti tudi v nebesa, kjer bodo srečni. Videli ste, da je, ko jim je oznanjal vero, hkrati spoštoval tudi njihovo kulturo in njihovo izročilo (recimo s tem, da je prinesel japonskemu cesarju darila, tako kot je bila na Japonskem navada, ko je nekdo želel govoriti s cesarjem). Tako je oznanjal Jezusa z besedami in dejanji, kar mu je pri oznanjevanju prineslo tudi uspeh.

Animator sam (ali pa določi enega izmed otrok) prebere odlomek:

Enajst učencev se je odpravilo v Galilejo na goro, kamor jim je Jezus naročil. Ko so ga zagledali, so se mu do tal priklonili, nekateri pa so dvomili. Jezus je pristopil in jim spregovoril: »Dana mi je vsa oblast v nebesih in na zemlji. Pojdite torej in naredite vse narode za moje učence. Krščujte jih v ime Očeta in Sina in Svetega Duha in učite jih izpolnjevati vse, kar koli sem vam zapovedal! In glejte: jaz sem z vami vse dni do konca sveta.« (Mt 28,16–20)

Jezus je rekel svojim učencem, naj gredo po svetu in naj naredijo vse ljudi za njegove učence. Torej jih je poslal, naj gredo misijonarit. Se spomnimo, kako so Jezusovi učenci oznanjali Jezusa kot Odrešenika? Kako so ljudem pokazali, da je Jezusov nauk res tisti, ki jih bo pripeljal v nebesa?

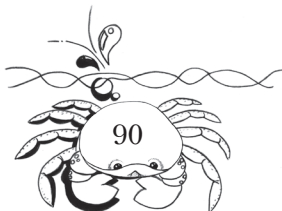
Tudi František Ksaver se je čutil nagovorjenega, ko je prebral Jezusove besede: »Pojdite torej in naredite vse narode za moje učence. Krščujte jih v imenu Očeta in Sina in Svetega Duha in učite jih izpolnjevati vse, kar koli sem vam zapovedal« (Mt 28,19–20). Na kakšen način je torej František Ksaver oznanjal Jezusa? Kako je znal pokazati ljudem, da je zanj Jezus Kristus najpomembnejši človek, ki je kdaj živel, in da je nauk, ki ga je Jezus učil, zanj ideal, ki ga želi živeti?

Ali je za nas potrebno, da gremo v misijone v Indijo, na Japonsko ali v Afriko, če hočemo oznanjati Jezusa, ali pa ga lahko oznanjamo tudi v naši župniji?

V čem in na kakšen način lahko posnemamo Františka Ksaverja v okolju, kjer živimo? Kako lahko mi že danes v našem okolju (v naši župniji, med prijatelji, v šoli) oznanjamo Jezusa?

Kaj torej lahko naredimo za Jezusa mi sami, pri nas doma, v naši župniji, v naši šoli, v naši okolici?

V katere skupine (v župniji) se lahko vključite?

DEJAVNOST

1. Vsak član skupine naj iz navadnega belega ali barvnega kolaž papirja izreže dovolj veliko ladjico, da bo lahko nanjo napisal ali narisal, kako lahko postane misijonar v svojem okolju – kako lahko v okolju, v katerem živi, služi Jezusu in oznanja njegov nauk. Te ladjice lahko potem nalepimo na velik plakat, ki naj bo predstavljen pri skupni maši ob zaključku oratorija.

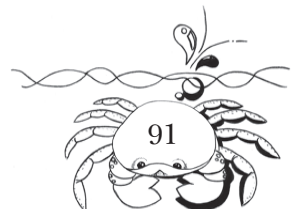
2. Skupina izdelava ladjice, ki jih lahko spusti po potoku (če ga imamo kje v okolici). Otrokom v tem primeru tudi razložimo, da se vsako naše dobro delo, ki ga naredimo za Jezusa, od nas širi tudi na druge ljudi, ki ne živijo v naši okolici, in da se tudi njih naše dobro delo dotakne (tako kot gredo naše ladjice naprej do ljudi, ki jih ne poznamo). Tudi s temi dobrimi deli lahko tako oznanjamo Jezusa (tako v naši okolici kot tudi drugim, ki jih sploh ne poznamo).

V knjižico 'Povej naprej' napišejo zahvalo za to, kar so spoznali in doživeli na oratoriju. Te zahvale lahko uporabimo za molitev ob zaključku kateheze ali pri zahvalni maši. V knjižico napišejo tudi, kako bodo odslej sodelovali v Cerkvi (v katerih skupinah) in kako bodo o Jezusu pripovedovali naprej, da se bo Cerkev širila in bo vse več ljudi spoznalo Jezusa.

!!! Animator poskrbi, da otroci ob primernem času dobijo knjižice za domov.

MOLITEV

Dobri Jezus, danes si nam pokazal, da smo vsi poklicani, da oznanjamo Tvoj evangelij, Tvojo besedo in Tvojo ljubezen vsem ljudem, ki Te še ne poznajo. Daj nam pogum, da bomo vztrajali v oznanjevanju najprej med našimi domačimi, med našimi prijatelji in sošolci, potem pa tudi med tistimi ljudmi, ki jih boš poslal na našo pot in jih sami še ne poznamo. Naj vedno zaupamo Vate, da nam boš pomagal premagovati ovire, ko bomo naleteli nanje. Pomagaj nam, da bomo povedali naprej! Po Kristusu, našem Gospodu. Amen. Slava Očetu ...

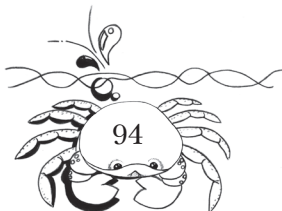

DELAVNICE

KAKO USTVARITI NAJBOLJŠE DELAVNICE?

1. **Vsebina delavnic:** Animatorji naj si delavnice izberejo sami, ker bodo bolj motivirani in ustvarjalni.
2. **Ustvarjanje delavnic:**
 - Vsak animator na tri liste napiše tri delavnice, v katerih bi sodeloval. Animatorjem damo približno pet minut časa za nalogo.
 - Vsak animator nato položi svoje ideje na tla. Ideje, ki so podobne, položimo skupaj.
 - Na tleh dobimo paleto idej. Med njimi tudi kako popolnoma noro. Ne ustrašimo se je.
 - Sledijo navodila voditelja (npr.: delavnico vodijo trije animatorji, animator osmega razreda delavnice ne more voditi sam, v delavnici ne morejo biti skupaj animatorji, ki bodo prvič na oratoriju).
 - Mladim zavrtimo glasbo in na 1, 2, 3, 4 se postavijo k delavnici, katero bi najraje vodili. Če se za eno delavnico odloči preveč animatorjev, jo razdelimo na dve enaki. Vedno ostanejo tudi posamezniki, ki morda ne vejo, kaj bi radi, ali pa se vidijo samo v določeni delavnici, ki ni na voljo. Probleme rešujemo skupaj z mladimi.
 - Vsaj delno lahko predvidevamo (če oratorija nimamo prvič) tudi starostno sestavo otrok. Zato animatorjem prej povemo, koliko delavnic bomo potrebovali za mlajše in koliko za starejše otroke.
4. **Ime delavnice** naj čim bolje predstavlja delo v delavnici. Prvi dan oratorija je potrebna kratka predstavitev delavnic.
5. **Delavnice za fante** so na oratoriju zelo dobrodošle. Torej, ne branite se dela s kladivom, izvijači ...
6. **Odgovorni za delavnice:** Nekdo izmed starejših animatorjev naj bo odgovoren za delavnice. Spremlja naj animatorje pri načrtovanju delavnic, svetuje in preverja ustreznost glede na starost otrok.
7. **Rdeča nit oratorija:** Animator naj na začetku delavnice oz. med ustvarjanjem izdelka naredi povezavo z oratorijsko zgodbo oz. z osrednjo vrednoto, o kateri se razmišlja tisti dan. Na ta način delavnica poleg veselja in razvijanja ročnih spretnosti pomaga poglobiti sporočilo oratorija. Pri delavnicah, ki so predlagane v nadaljevanju, je temu namenjen *vsebinski uvod* v delavnico. Pri delavnicah, ki jih boste ustvarili sami, naj vam pomaga vaša domišljija in Sveti Duh.

1. ROŽE V VAZI

VSEBINSKI UVOD

V oratorijski zgodbi smo videli Franciška, ki je prijateljstvo z Ignacijem najprej odklanjal in bil do Ignacija zelo nesramen. Sčasoma pa sta postala največja prijatelja. Danes bomo v delavnici izdelovali rože, ki jih bomo lahko poklonili prijateljici oz. prijatelju in ga tako razveselili.

MATERIAL

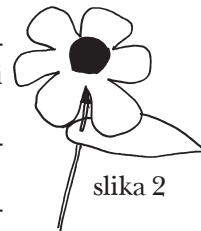
Barvni trši papir (seleshamer) za cvetove, zelen trši papir za liste, selotejp, slamice, raznobarni baloni (najbolje vodni balončki), kozarec za vazo.

slika 1

OPIS DELA – ROŽE IZ BALONOV

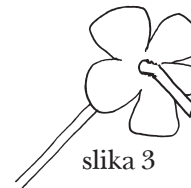
1. Balonček napihnemo približno do polovice.
2. Izrežemo cvet, ki naj ima premer približno 15 cm. V sredini cveta izrežemo luknjo, ki naj ima nekoliko manjši premer, kot je premer balončka.
3. Za rožo izdelamo še dva lista. Lista na enem koncu preluknjamo z luknjačem.
4. Ko imamo izdelane vse sestavne dele rož, balončke z lepilnim trakom prilepimo na plastične ali lesene palčke (slika 1).
5. Nato na balončke natakujemo cvetove, na stebela namestimo liste (slika 2) in rože postavimo v vazo.

slika 2

OPIS DELA – CVETОВI NA SLAMICAH

1. Izrežemo cvetove premera približno 6 cm. Na sredini jih preluknjamo z luknjačem. Tako narejene luknje so primerne za slamice za sok z rebrastim pregibom.
2. Cvetove namestimo na sredino pregiba, saj njegova narebrena površina preprečuje, da bi cvet zdrsnil z njega.
3. Pod cvetove namestimo še zelene liste, ki smo jih prav tako preluknjali z luknjačem (slika 3).

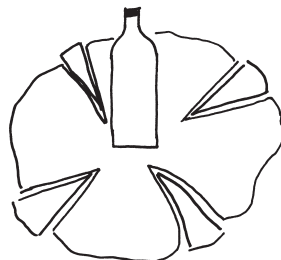
slika 3

2. OBLEČENA STEKLENICA, ČUTARA

VSEBINSKI UVOD

Naše duše hrepenijo po Bogu, ker vemo, da nas ima rad. Obljubil nam je, da nam bo vedno zvest prijatelj. Tudi mi želimo obljubiti svoje prijateljstvo. Steklenica oz. čutara, ki jo bomo izdelali, nas bo spominjala na naše hrepenenje po Bogu. Prijateljstvo z Bogom je kot voda, ki nas odžejja v vročini. Zato bomo na steklenico zapisali besede iz Svetega pisma: »O, Bog, moj Bog si ti, željno te iščem, po tebi žeja moja duša« (Ps 63,2). V steklenico pa lahko vstavimo naše pismo Bogu.

slika 1

MATERIAL

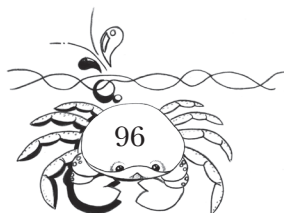
Das masa, prazne vinske steklenice, bombažna vrstica, valovita lepenka, slamica, kozarec za vlaganje, čopič, premaz za les Biotan (je na vodni osnovi), lepilo za les Mekol.

OPIS DELA

1. Das maso pregnetemo in s steklenico razvaljamo v krog debeline 5 milimetrov.
2. Krog z nožem obrežemo. Tako tudi določimo višino, do koder bo masa segala na steklenici. Steklenico položimo približno na sredino in od tam navzven zarezemo 4 majhne trikotnike (glej sliko 1). Steklenico premažemo z lepilom Mekol.
3. Vse dele dvignemo in steklenico obrnemo. Robove, ki smo jih porezali, moramo obrniti navznoter, da se skrijejo. S prsti oblikujemo das maso, da dobimo zeleno obliko.
4. S slamico lahko na straneh naredimo luknjice. Lahko oblikujemo močno držalo za močnejšo vrv, da bo steklenico možno nositi kot čutaro čez ramo.
5. Pustimo 48 ur, da se posuši. Sušimo jo obrnjeno na glavo.
6. Ko je steklenica gotova, okrasimo še zamašek. Iz das mase oblikujemo 1 cm širok trak, ki ga zvaljamo na debelino 3 milimetrov.
7. Zamašek premažemo z lepilom Mekol. Trak zvijemo v polžka do tolikšne širine, kot je širok zamašek, ter ga prilepimo na zamašek.
8. Zamašek namažemo z lepilom tudi ob straneh in preostali trak navijemo okoli zamaška. Z nožem nekoliko razpremo polžka. Sušimo 48 ur na zraku.

slika 2

- Celotno obleko in zamašek premažemo s premazom Biotan. Pustimo nekaj ur, da se posuši.
- Vrvico vtaknemo skozi luknjice in na koncu zavežemo (slika 2).

3. DOMAČA RISANKA

VSEBINSKI UVOD

Francísek se je podal na dolgo pot proti Indiji. Potoval je z ladjo in na poti videl mnoge živali. Med njimi tudi ribe. Nekaterim ljudem so bile ribe tako všeč, da so jih ujeli in jih dali v svoj akvarij. To bomo poskušali storiti tudi mi v naši risanki.

MATERIAL

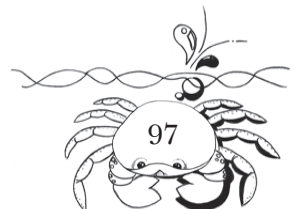
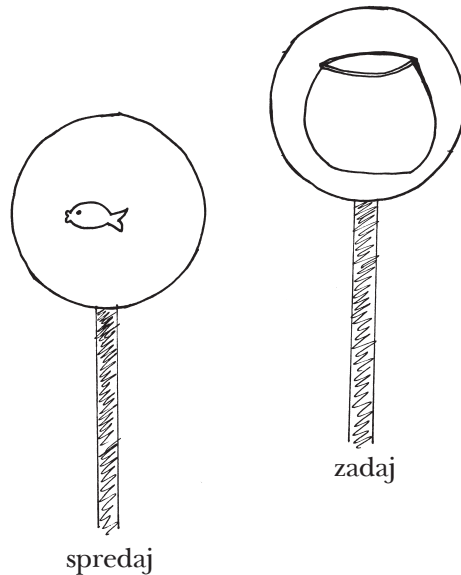
Lesena palčka (manjša ali večja – glede na velikost izdelka), bel trši papir ali beli papirnati krožniki, barvice, flomastri, svinčnik, selotejp.

OPIS DELA

- Na sprednjo stran krožnika narišemo ribo, na zadnjo stran pa posodo za ribo (glej sliko).
- Palčko pritrdimo na papirnat krožnik.
- Palčko damo med dlani in jo hitro vrtimo in pred nami bo nastala riba v posodi.

Prav tako lahko izdelamo

- rakavico na skali,
- psa v uti,
- pikapolonico na cvetu,
- mačka v košari,
- kanarčka v kletki,
- nasmeh na obrazu,
- jabolko na drevesu,
- kovanec v hranilniku.

4. VESELA OPICA S KOŠARICO

VSEBINSKI UVOD

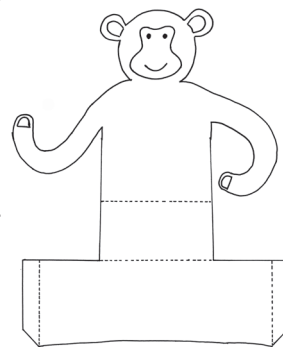
Katera žival vam je bila v današnji igri najbolj všeč? Meni je bila opica Šila. Kaj pa lastnosti ljudi? Katera lastnost ljudi iz današnje zgodbe se vam je zdela najlepša? Meni je bila najlepša Franciskova dobrota. V tej delavnici bomo združili oboje. Naredili bomo najljubšo žival, ki ima najlepšo lastnost: opico, ki nam v svoji košarici ponuja dobrote.

MATERIAL

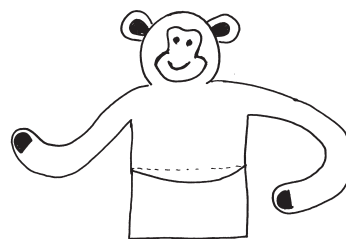
160-gramski papir (lahko različnih barv, lahko pa sive, rjave in črne barve), škarje, lepilo za papir, črn flomaster.

OPIS DELA

1. Spodnjo šablono opice povečajte na A4 list (slika 1).
2. Izdelajte trdo šablono iz 160-gramskega papirja.
3. Otroci opico obrišejo na barvast papir in jo izstrižejo.
4. Opico prepognejo po črtkanih črtah na šabloni in zlepijo v košarico (glej sliko 2).
5. Iz papirja, ki je svetlejši ali temnejši od opice, izrežejo roke in obraz opice ter oboje prilepijo na opico.
6. S črnim flomastrom opici narišejo oči in usta.
7. Opičjo košarico napolnijo s kakšnimi dobrotami.

slika 1

slika 2

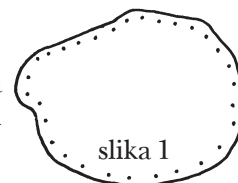
5. LONČENA POSODA ZA BONBONE

VSEBINSKI UVOD

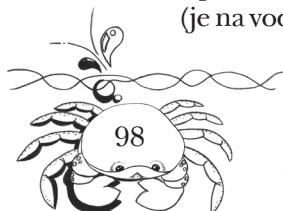
Slišali smo Franciška, ki nam je danes povedal, da imamo vero, ki je naš zaklad, v lončeni posodi. Zelo moramo paziti, da se lončena posoda ne razbije, saj je zelo krhka. Lončeno posodo bomo skušali narediti tudi mi. Vanjo bomo dali zaklad – bonbone. Ob pogledu nanjo se večkrat spomnimo, da smo tudi mi kot lončena posoda, ki v sebi nosi zaklad vere.

MATERIAL

Das masa, prazne vinske steklenice, bombažna vrstica, valovita lepenka, slamica, kozarec za vlaganje, čopič, premaz za les Biotan (je na vodni osnovi).

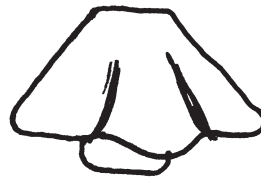
slika 1

OPIS DELA

1. Das maso pregnetemo in s steklenico razvaljamo v krog na debelino 5 milimetrov.
2. Krog z nožem obrežemo.
3. Krog položimo na valovito lepenko (valoviti del se stika z das maso) in čez krog položimo še en kos lepenke. S steklenico povaljamo čez krog, da se odtisnejo valovi lepenke.
4. Ob robu naredimo s slamico luknjice za vrvico (glej sliko 1).
5. Krog previdno obrnemo in položimo čez kozarec (glej sliko 2). S prsti oblikujemo dokončno obliko posode. Posodo pustimo 24 ur, da se dobro posuši, potem jo snamemo s kozarca in jo sušimo še 24 ur, da se nastala posoda dobro posuši tudi na notranjem delu.
6. Celotno posodo premažemo s premazom za les Bitotan. Pustimo nekaj ur, da se posuši.
7. Bombažno vrvico vtaknemo skozi luknjice in jo na koncu zavežemo v pentljo (glej sliko 3).

slika 2

slika 3

6. AVTO, LADJA, VLAK

VSEBINSKI UVOD

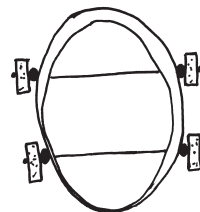
Franciškovna predanost Jezusu in dobrota do ljudi res nista imeli mej. Šel je v Indijo, na Japonsko in hotel priti na Kitajsko. Vsem je želel povedati o Jezusovi ljubezni. V delavnici bomo izdelovali avto, ladjo ali vlak. Vse to so prevozna sredstva, ki nam omogočajo, da potujemo hitro in daleč. Naj nas spominjajo, da tudi mi želimo vsem ljudem sveta povedati o Jezusovi ljubezni.

MATERIAL

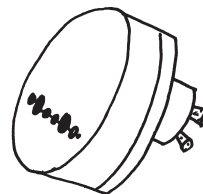
Lesene šatulje različnih velikosti, plutovinasti zamaški različnih velikosti, lesene kroglice z luknjicami, lepilo za les, akrilne barve, čopiči, lončki za vodo (za barvanje), jeklene žičke, navadne klešče, okrogle klešče, vrvica, olfa nož, kladivo.

OPIS DELA

1. Lesene šatulje položimo eno na drugo, tako da iz njih oblikujemo vozila.
2. Plutovinaste zamaške uporabimo za dimnike, luči, odbijače in ogledala.
3. Za kolesa izberemo velike zamaške, ki jih prerežemo na pol in vanje naredimo luknje.

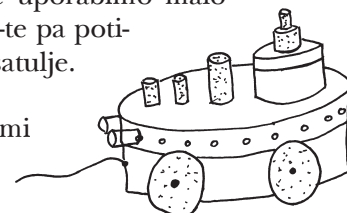
šatulja z vrha

kolesa pod šatuljo

4. V steno spodnjega dela šatulje naredimo 4 luknjice z žebljem.
5. Jekleno žico na enem koncu z okroglimi kleščami oblikujemo v zanko, nato na žičko nataknemo kolo in leseno kroglico ter žico potisnemo skozi luknji v šatulji ter na drugi strani spet dodamo kroglico in kolo ter zaključimo z zanko.
6. Na sredi vozila naredimo še eno luknjico, da skozijo napeljemo vrstico za vožnjo.
7. Pri ladjici namestimo kolesa pod šatuljo. Zanje uporabimo malo večje kroglice, ki jih nanizamo na žico, konca le-te pa potisnemo skozi luknjici, ki smo jih naredili v dno šatulje. Konca žice v notranjosti oblikujemo v zanke.
8. Vozilo zlepimo z lepilom in pobarvamo z akrilnimi barvami.

lokomotiva

DODATNE IDEJE ZA DELAVNICE

1. SKRIVNOSTNA MOČ:

- nabiranje zdravilnih rastlin,
- sušenje rastlin,
- zdravilno olje, sirup in zeliščni med,
- zeliščna skuta, maslo in mlečni napitki,
- kuhanje čajev in kompota.

2. MODNI DODATKI:

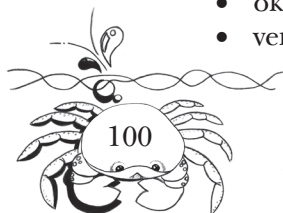
- izdelovanje prstanov,
- izdelovanje pasov,
- izdelovanje verižic,
- izdelovanje zapestnic,
- friziranje.

3. POPOTNIKI:

- izdelovanje popotne palice,
- šivanje ali lepljenje cule,
- branje in raziskovanje po zemljevidih, kompas,
- izdelovanje (lepljenje) copat iz filca,
- obisk človeka, ki se je iz daljnih krajev priselil v vaš kraj.

4. DROBNE STVARI V NARAVI:

- izdelovanje svečk iz satnic,
- mozaik iz kamnov nalepljen na lesene plošče,
- rožni venec iz semen,
- okrasitev bližnje kapelice z rožami,
- venčki iz rož za na glavo, zapestnice iz rož.

5. PALČKI RAZISKOVALČKI:

- raziskovanje drevesa, sajenje fižola v kozarčke,
- izdelovanje čistilne naprave,
- risanje s prstnimi barvami,
- poslušanje pravljice,
- obisk župnika v župnišču.

6. PRALJIČNA:

- zgodbica Mavrična ribica in izdelovanje mavrične ribice;
- zgodbica Ne zaupaj veverici, igra skriti prijatelji in pogovor;
- zgodbica Žogica nogica, izdelovanje zmaja iz cvetličnih lončkov in žogice nogice iz časopisnega papirja;
- zgodbica Mili, zgodbo otroci nadaljujejo z risanjem in izdelajo ovčko Mili;
- zgodbica Kdo je napravil Vidku srajčico, otroci z lepljenjem blaga izdelajo srajčico za Vidka.

7. IZUMITELJI NOVIH IGRAČ:

- Dno jogurtovega lončka preluknjamo in skozi luknjo spustimo vrvico, na katero na koncu navežemo kroglico (leseno, iz fimo mase, iz das mase). Vrvica naj bo dolga od 15 do 20 cm (slika 1). Z lončkom poskušamo ujeti kroglico v kozarček. Kozarček pobarvamo.
- Mobile iz kroglic ali iz lončkov (slika 2).
- Štiri v vrsto.
- Bobenček iz škatlice z dvema kroglicama na vrvi (slika 3).

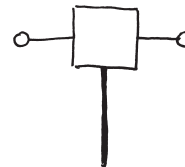
slika 1

slika 2

8. ODPADNA DELAVNICA:

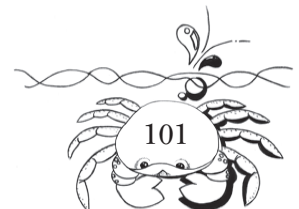
- izdelovanje papirja iz starega papirja,
- gliser iz plastenk in tetrapaka ter balona,
- barvanja steklenih lončkov z barvami za steklo,
- barvanje smetnjaka,
- popravljanje starih dežnikov.

slika 3

9. VELIKI USTVARJALCI:

- vodene risbe s prstnimi barvami,
- risanje z zobno ščetko,
- odtisi trav ali drevesnih listov,
- lončeno posodo ovijemo z volno,
- podstavki za kozarce – pobarvamo zavržene CD-je.

10. MOTORNA DELAVNICA:

- star nevozen motor najprej operemo;
- raziskujemo sestavne dele motorja, uporabljamo izvijač, kladivo in različne ključe za vijake;
- prebarvamo motor;
- izdelamo mu še kakšen dodatek (ogledalo, prikolico ...).

11. MISIJONSKA DELAVNICA:

- zbiranje znamk in učenje kakšne misijonske pesmi,
- pisanje pisma misijonarju iz domačega kraja ali od kod drugod,
- naredimo nekaj za misijonarja, ki ga bomo povabili, in se o njem pogovarjamo,
- povabimo misijonarja v delavnico, da nam predstavi svoje delo,
- izdelovanje misijonskega kriza iz gline, lesa ali pa obojega.

12. USTVARJALCI:

- knjižna kazala,
- sponke okrašene s fimo maso,
- štampljke iz krompirja ali vrvice, ki smo jo prilepili na leseno ploščico (lahko poštempljamo spodnje dele hlač),
- lampijončki iz svilenega papirja,
- vetrni zvončki – mobile iz plodov narave na veji.

13. LESNI UMETNIKI:

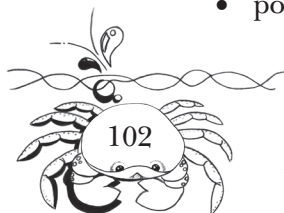
- izdelovanje ptičje hišice,
- barvanje hišice ali vžiganje v les,
- izdelovanje lesene gajbice za sadje,
- izdelovanje ladjic iz orehove lupine, koruznega ličkanja in želoda.

14. KMETIJA:

- obisk kmetije, delo na kmetiji,
- izdelovanje skute,
- sejanje žita v posode,
- raziskovanje zdravilnih in uporabnih rastlin na travniku.

15. MODELARSKA:

- izdelovanje in spuščanje letal,
- izdelovanje avtomobilov,
- rezljanje figuric (npr. tistih iz oratorijske knjige, ki jih nalepimo na vezano ploščo),
- vžiganje vzorcev s pirografom,
- izdelovanje lesene vrtavke,
- povabimo v goste kakšnega izkušenega modelarja.

IGRE

1. igra – OLIMPIJADA

OPIS IGRE

Letošnje leto je zaznamovano z zimskimi olimpijskimi igrami v mestu prvega don Boskovega oratorija – Torinu. Če kdaj, je letošnje leto primerno, da olimpijado priredite tudi na oratoriju. Da bo še bolj oratorijska, jo lahko poimenujete tudi oratorijada.

Pri izvedbi olimpijade same »športne« discipline niti niso na prvem mestu. Na vzdušje vplivata predvsem uvodna in zaključna prireditve.

Uvodna prireditve naj vsebuje vse klasične elemente uvodnih prireditvev olimpijskih iger:

- mimohod nastopajočih,
- prižig olimpijskega ognja,
- olimpijsko zastavo, ki jo obesimo ob oratorijski,
- prisego »športnikov« (otrok) in »sodnikov« (animatorjev),
- govor predsednika Mednarodnega olimpijskega komiteja,
- pesem, ki jo izberemo za himno olimpijade.

Ob tem lahko dodate kakšno plesno ali pevsko točko ali še kakšen dodatek, ki bo popestril vašo uvodno prireditvev.

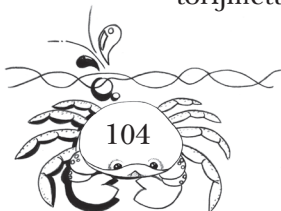
Zaključna prireditvev je lahko bolj preprosta in manj slovesna. Nekateri elementi:

- govor predsednika Mednarodnega olimpijskega komiteja,
- razglasitev naj športnika/športnice,
- podelitev nagrade za fair play,
- spustitev zastave,
- ugasnitev ognja.

Predvsem od uvodne prireditve je odvisno vzdušje, ki bo vladalo med igro. Zato je pomembno, da je narejena zares doživeto in kvalitetno. Vzemite si dovolj časa za pripravo in ne pozabite, da se bodo otroci vživeli v igro, če boste animatorji dovolj prepričljivi in navdušeni. In ne pozabite uporabiti domišljije ...

Olimpijske igre bodo sestavljene iz dveh delov, ki bosta potekala hkrati. Ekipe bodo iz svojih vrst izbrale sedem igralcev, ki bodo nastopili na turnirju v oratorijmetu, ostali pa bodo po otokih opravljali razne naloge, ki naj bodo čim bolj štafetno oz. športno obarvane. Igralci se lahko med seboj po dogovoru menjujejo; tisti, ki so npr. začeli v ekipi za oratorijmet, lahko zamenjajo mesto s članom svoje ekipe, ki je na štafetnih igrah ...

Na koncu bodo odločale šestete točke, ki jih je skupina dobila pri oratorijmetu in štafetnih igrah.

ORATORIJMET – POSEBNA OLIMPIJSKA DISCIPLINA

Oratorijmet predstavlja nekakšno mešanico ameriškega nogometa (oz. rugbyja) in baseballa. Dodatno je privlačen, ker v njem svojo vlogo igrajo tudi animatorji. Tudi če ne boste priredili olimpijade (oratorijade), ga lahko igrate v času za igre.

Za ekipo oratorijmeta *potrebujemo 7 igralcev*, ki jih ekipe izberejo iz svojih vrst. Njihove vloge so: *trije napadalci*, *dva strelca*, *branilec in detektiv*. Potrebujemo tudi *štiri žoge*: *eno nogometno*, s katero napadalci poskušajo zadeti obroče, dve *odbojgarski* (ali kakšni drugi mehki žogi), s katerima strelci skušajo zadeti nasprotnne napadalce, in *zlato žogico* (teniška žogica), ki jo mora ujeti detektiv, da konča igro.

Igro igramo na igrišču za mali nogomet ali na travniku, ki ga označimo s podobnimi merami. Igrišče predstavlja le okvir, saj pri oratorijmetu ni avtov.

Vsak zadetek z nogometno žogo v enega od obročev prinese ekipi 10 točk, ujeta zlata žogica je vredna 150 točk. Ko detektiv ujame zlato žogico, se igra konča. Sicer čas ni omejen.

Na vsaki strani so trije obroči, ki so v premeru malo večji od košarkarskega obroča in stojijo pokonci. So različno visoki. Eden naj bo na višini zgornje vratnice rokometnega gola, eden nekoliko nižji, zadnji pa nekoliko višji. *Napadalci* si nogometno žogo lahko podajajo z rokami, pri tem pa z žogo v roki ne smejo narediti več kot 5 korakov. Na gol (obroč) lahko streljajo s poljubnim delom telesa, pri tem pa ne smejo prestopiti črte, ki označuje kazenski prostor za roket. *Nasprotniki* lahko napadalce ovirajo na dva načina:

1. *branilec* poskuša prestreči podaje nasprotnikovih napadalcev;
2. *strelca* skušata katerega od nasprotnih napadalcev zadeti z odbojgarsko žogo. Ciljata pa na poseben način. Vsak strelec dobi *kij*, ki je dolg 30 cm in izgleda kot pomanjšan kij za baseball. *Odbojgarski žogici sta dve* (za vsakega strelca ena).

Strelec si z eno roko vrže odbojgarsko žogo v zrak in jo s kijem poskuša zbiti v smeri nasprotnega napadalca. Če napadalca zadene, mora ta ostati na mestu 10 sekund. Tudi če strelec zadene svojega napadalca, mora ta ostati na svojem mestu. Če napadalca zgreši, lahko po odbojgarsko žogo steče kateri koli strelec, ki žoge v tistem trenutku še nima v roki. Ko jo ujame, se postavi na poljubno mesto na igrišču, s katerega se ne sme več premakniti, dokler žoge ne udari. Če strelec zadene katerega koli drugega strelca, zadeti strelec ni dolžan mirovati. Če zadene katerega od detektivov, ga onesposobi za 20 sekund.

Kakršni koli telesni kontakt je strogo prepovedan in se kaznuje s kazenskim strelom. *Kazenski strel* se izvaja tako, da eden od napadalcev z roko strelja v enega od obročev (z mesta ali tako, da vzame prosti zalet in se odrine s črte, ki označuje devet metrov).

Kazenski strelji se izvajajo v naslednjih primerih:

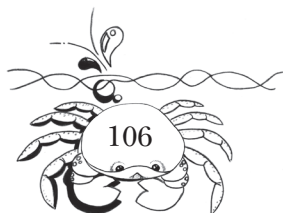
- Če kdo namerno povzroči telesni kontakt z nasprotnikovim igralcem.
- Če iskalec namerno povzroči telesni kontakt z animatorjem, ki drži zlato žogico.
- Če kateri od napadalcev prekrši omejitev 5 korakov z nogometno žogo v roki.
- Če se kateri od strelcev premika, medtem ko udarja odbojgarsko žogo.
- Če kdo uporablja neprimerne besede (preklinja, žali ali provocira nasprotnika).

Branilec se lahko giba znotraj rokometnega kazenskega prostora. Nogometno žogo, ki jo strelja nasprotni napadalec, lahko ubrani s poljubnim delom telesa. Ko brani, žogo takoj poda svojemu napadalcu. Sam pa ne sme voditi žoge in z njo napredovati.

Detektiv je najpomembnejši član moštva, saj odloča o zmagi ali porazu ekipe. Biti mora hiter in okreten igralec. Njegova naloga je **ujeti zlato žogico**. Zlata žogica leti tako, da si jo **med sabo podaja skupina animatorjev**. Animatorji si lahko zlato žogico podajajo, tečejo z njo v roki ali stojijo z njo na mestu. Detektiv lahko zlato žogico ujame le, ko leti po zraku ali če animatorju, ki bijo moral ujeti, pade iz roke. Zlata žogica je ujeta, ko jo detektiv drži v roki in ne le če jo zbije. Detektivovo gibanje ni omejeno. Namerni telesni kontakt, ki ga povzroči detektiv, pomeni prosti strel za nasprotnika. Animator, ki drži zlato žogico, jo lahko takoj poda naprej, lahko z njo steče ali pa jo ujame in ostane na mestu. Če z njo v roki steče, lahko teče 10 sekund, potem pa jo mora takoj podati drugemu animatorju. Če zlato žogico ujame in več kot 3 sekunde stoji z njo v roki na mestu, je potem 2 minuti ne sme podati nikomur. Animatorjev, ki si podajajo zlato žogico, naj bo 5–7 in naj se potrudijo, da žogice ne bo preveč lahko ujeti. Če nobena od ekip zlate žogice ne ujame po 15 minutah, naj animatorji poskrbijo, da jo bo lažje ujeti.

Še **sodniki** ... Sodniki morajo biti **štirje**. Prvi je **glavni sodnik**, ki nadzoruje celotno igro in opazuje kvaliteto posameznih igralcev. Vsaka njegova odločitev je dokončna. Ugovarjanje njegovim odločitvam pomeni še dodaten prosti strel za nasprotnika. **Prvi stranski sodnik** se osredotoči na napadalce in njihove napake sporoča glavnemu sodniku, ki odredi kazen. **Drugi stranski sodnik** nadzoruje strelce, **tretji sodnik** pa detektiva in animatorje, ki si podajajo zlato žogico.

Na koncu turnirja se ekipam podelijo točke glede na njihovo uvrstitev. Točke štejejo za skupni seštevek v sklopu olimpijade.

IDEJE ZA ŠTAFETNE IGRE

1. Obroči in frizbi

Vsak igralec v skupini dobi obroč, ki v premeru meri vsaj 1 m. Dva igralca skupine ne dobita obroča, ampak frizbi. Ta dva igralca si morata podajati frizbi na razdalji 10 m. Ostali, ki imajo obroče, skušajo nastavljeni obroče tako, da frizbi leti skozi njih. Šteje vsak obroč, skozi katerega leti frizbi. Vsak obroč, skozi katerega leti frizbi, je vreden 10 točk. Na koncu točke seštejemo. Čas omejimo na 3 minute. Igro lahko otežimo tako, da so veljavni samo meti, pri katerih je frizbi na koncu ujet, sicer štejejo vsi meti do takrat, ko frizbi pade na tla.

2. Čudno kegljanje

Vzamemo 10 kegljev (lesenih ali plastičnih ali preprosto platenk napolnjenih s peskom). Sedem jih pobarvamo rumeno, tri pa rdeče. Z razdalje 5 metrov morajo igralci z žogo podirati keglje. Pri tem pa morajo paziti, da poderejo čim več rumenih kegljev in čim manj rdečih. Vsak podrt rumen keglj je vreden + 10 točk, vsak podrt rdeč pa pomeni – 7 točk. Vsak v skupini lahko podira keglje 2-krat. Na koncu točke seštejemo.

3. Podkve

V tla zapičimo količke, ki jih označimo z različnimi vrednostmi (5 točk, 15 točk in 20 točk). Z razdalje 5 metrov morajo potem igralci metati podkev, tako da se ta ujame za količek. Vsak igralec ima dva meta. Če nimamo podkve, lahko namesto nje uporabimo obroč. Na koncu seštejemo točke.

4. Frnikole

Po določenem področju razsujemo frnikole. Igralci morajo sezuti čevlje in nogavice. V 3 minutah morajo s prsti na nogah pobrati čim več frnikol in jih prinesiti (z nogami!) v vedro na sredini. Vsaka frnikola v vedru je na koncu vredna 5 točk. Poskrbimo, da na področju, po katerem otroci hodijo bos, ni ostrih predmetov, s katerimi bi se lahko poškodovali.

5. Čevljev v vedro

Igralci poskušajo enega svojih čevljev, ki ga imajo obutega samo na pol noge, z nogo suniti oz. brcniti v vedro, ki je oddaljeno 3–5 metrov. Vsak ima 2 poskusa. Vsak zadetek v vedro je vreden 10 točk.

2. igra – TRGOVANJE BREZ MEJA

Cilj igre: Vsaka skupina, ki predstavlja eno celino, gradi mesto in trguje z drugimi celinami. Otroci se pri igri vživijo v prebivalce različnih svetovnih celin in vstopijo v logiko svetovnih odnosov. Skupina, ki je bolj iznajdljiva in se bolj trudi, na koncu zmagaja.

Čas: 1,5 ure

Prostor: zunaj ali v večjem oz. več notranjih prostorih

Št. udeležencev: do 100 udeležencev v 5 skupinah (največ 20 v vsaki skupini)

Starost: primerna za vse starosti

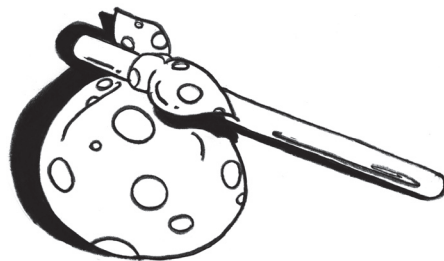
Št. animatorjev: 21 (3 na vsaki celini, 5 gusarjev, 1 na tržnici; ob manjšem številu otrok lahko tudi manj)

Pripomočki: barvni listi, 5 praznih plakatov (nanje narišemo mesta), barvice, oblačila za gusarje in menjalce, informacije o posamezni celini

UVOD V IGRO

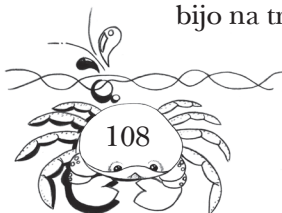
Sv. Frančiška Ksaverja je ljubezen do ljudi in do Jezusa odpeljala na različne konce sveta. Najprej je odplul v Indijo, nato v Indonezijo in nazadnje na Japonsko. Močno si je želel priti na Kitajsko.

Tudi mi bomo v tej igri spoznavali različne dele sveta. Še več, sami bomo postali prebivalci različnih celin. Nekateri od vas se bodo v tej igri spremenili v Azijce, drugi v Afričane, tretji v Avstralce, četrti v Indijance, peti v Evropejce. Poskušali bomo živeti tako, kot živijo prebivalci posamezne celine. Naloga vsake celine bo, da zgradi svoje mesto. A ker vsega ne znate izdelati sami, boste posamezne dele mesta morali kupiti. Potrebno se bo celo odpraviti na drugi konec sveta, da bi tam dobili blago, s katerim boste kupili določen del mesta. Vmes bodo na vas prežali nevarni gusarji. A brez strahu – kdor bo zavzeto delal, bo zmagal.

KRATEK OPIS

V igri so tekmovalci razdeljeni na celine. Naloga vsake celine je zgraditi svoje značilno mesto. Značilno mesto celine pred igro narišemo in razstrižemo na 10 kosov. Prebivalci celine posamezne kose mesta lahko dobijo na tržnici in jih zlepijo skupaj. Zmaga skupina, ki hitreje sestavi mesto

in ga hkrati tudi lepo izdelata (pobarva, okraši ...). Za pridobitev kosov mesta na tržnici prebivalci celine potrebujejo določene dobrine, s katerimi ga lahko odplačajo. Vsaka celina zato pridobiva dve dobrini, in sicer tako, da jih riše. Vendar za pridobitev dela svojega mesta potrebujejo dobrine, ki jih izdelujejo na drugi celini. Zato so v ekipi celine poleg risarjev tudi trgovci, ki se podajo iskat menjalca druge celini. Menjalce celin igrajo animatorji; pri njih je mogoče zamenjati svoje dobrine in dobiti tiste, ki jih potrebujejo za pridobitev dela mesta. Menjava poteka po točno določenih razmerjih, s katerimi je ekipa celine seznanjena. Vloge v igri so načrtovane tako, da v njej lahko sodelujejo otroci vseh starosti in tudi animatorji.

PODROBEN OPIS

Igra poteka na *petih celinah*, v katere so udeleženci razdeljeni: Evropa, Azija, Afrika, Avstralija in Oceanija ter Južna Amerika. Celine so razporejene po prostoru, kjer poteka igra.

Vsaka celina mora *zgraditi svoje značilno mesto*, npr. Evropa mesto z gradom in hišami, Azija tipično japonsko mesto, Afrika plemensko vas, Južna Amerika inkovsko mesto, Avstralija in Oceanija mesto na kolih oz. vodno mesto.

Vsaka skupina ima tri animatorje (lahko tudi več). Dva izmed teh sta *menjalca* (naloga pojasnjena kasneje), eden je *vodja*, ki otrokom razloži igro in predstavi celino. Če je animatorjev več, se jih enakomerno porazdeli po skupinah. Animator, ki predstavlja celino, naj se pozanima o *značilnostih celine*, da jo lahko potem predstavi otrokom in jim tako približa igro. O celini se tekom igre tudi pogovarjajo in kakšne njene značilnosti tudi dorišejo na list z mestom.

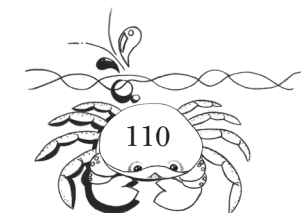
Predlagamo, da si skupina na začetku vzame približno deset minut časa, da animator pove, katero celino predstavljajo, se o celini pogovorijo, naredijo načrt oz. strategijo igre, se dogovorijo, kdo bo »pridobival« (risal) dobrine in kdo trgoval. Hkrati pojasnijo morebitna dodatna vprašanja.

Mesto, ki ga mora skupina zgraditi, je *razrezano na 10 delov*. Vsakega izmed delov se *dobi preko kombinacij dobrin*, s katerimi posamezne celine (skupine) trgujejo.

Vsaka celina prideluje svoje **dobrine**, s katerimi trguje:

- Evropa: kože, steklo;
- Azija: meso, kamen;
- Afrika: kava, diamanti;
- Avstralija: les, pšenica;
- Južna Amerika: zlato, koruza.

Vsaka celina prideluje svoje dobrine na takšen način, da *jih riše na manjše barvne papirje*. Na večjem listu so na vsaki celini narisane dobrine, ki jih prebivalci celine prerisujejo na manjše barvne papirje (npr. Evropejci prerisujejo kože in steklo). Blago mora biti lepo narisano, sicer se ga lahko pri trgovanju zavrne. Vsaka skupina ima svojo barvo listkov in s tem je onemogočeno goljufanje (da bi namreč člani druge celine risali izdelke druge celine). En listič pomeni eno mersko enoto določene dobrine, na primer listič, na katerem je narisana les, pomeni 1 tono lesa.

VREDNOSTI DELOV MEST ZA POSAMEZNE CELINE

Podane so *količine posameznih dobrin, ki jih določeno mesto potrebuje, da na tržnici dobi del svojega mesta*.

Tako na primer Evropa dobi prvi del mesta, s tem da pridelala svoje dobrine (kože in steklo), jih v trgovanju zamenja za 10 kg mesa in 5 ton pšenice ter s tem na tržnici kupi 1. del mesta.

Mesto v Evropi

1. del mesta: 10 kg mesa, 5 ton pšenice;
2. del mesta: 10 ton kamna, 5 kg zlata;
3. del mesta: 10 kg kave, 5 kg diamantov;
4. del mesta: 5 ton lesa, 10 ton koruze;
5. del mesta: 5 kg diamantov, 10 kg mesa;
6. del mesta: 5 ton lesa, 10 kg kave;
7. del mesta: 5 ton kamna, 10 ton pšenice;
8. del mesta: 5 kg zlata, 10 ton koruze;
9. del mesta: 5 kg diamantov, 10 kg mesa;
10. del mesta: 10 ton kamna, 5 kg kave.

Mesto v Aziji

1. del mesta: 10 kg kož, 5 ton pšenice;
2. del mesta: 10 kg stekla, 5 kg zlata;
3. del mesta: 10 kg kave, 5 kg diamantov;
4. del mesta: 10 ton lesa, 5 ton koruze;
5. del mesta: 5 kg diamantov, 10 kg kož;
6. del mesta: 10 ton lesa, 5 kg kave;
7. del mesta: 10 kg stekla, 5 ton pšenice;
8. del mesta: 10 kg zlata, 5 ton koruze;
9. del mesta: 10 kg diamantov, 10 kg kož;
10. del mesta: 10 kg stekla, 10 kg kave.

Mesto v Afriki

1. del mesta: 10 kg mesa, 5 ton pšenice;
2. del mesta: 10 ton kamna, 5 kg zlata;

3. del mesta: 10 kg kož, 5 kg stekla;
4. del mesta: 5 ton lesa, 10 ton koruze;
5. del mesta: 5 kg kož, 10 kg mesa;
6. del mesta: 10 ton lesa, 5 kg stekla;
7. del mesta: 10 ton kamna, 5 ton pšenice;
8. del mesta: 10 kg zlata, 5 ton koruze;
9. del mesta: 5 kg kož, 10 kg mesa;
10. del mesta: 10 ton kamna, 5 kg stekla.

Mesto v Avstraliji in Oceaniji

1. del mesta: 10 kg mesa, 5 kg kave;
2. del mesta: 10 ton kamna, 5 kg zlata;
3. del mesta: 10 kg kož, 5 kg stekla;
4. del mesta: 5 kg diamantov, 10 ton koruze;
5. del mesta: 5 kg kož, 10 kg mesa;
6. del mesta: 10 kg diamantov, 5 kg stekla;
7. del mesta: 10 ton kamna, 5 kg kave;
8. del mesta: 10 kg zlata, 5 ton koruze;
9. del mesta: 5 kg kož, 10 kg mesa;
10. del mesta: 10 ton kamna, 5 kg stekla.

Mesto v Južni Ameriki

1. del mesta: 10 kg mesa, 5 kg kave;
2. del mesta: 10 ton kamna, 5 ton lesa;
3. del mesta: 10 kg kož, 5 kg stekla;
4. del mesta: 5 kg diamantov, 10 ton pšenice;
5. del mesta: 5 kg kož, 10 kg mesa;
6. del mesta: 10 kg diamantov, 5 kg stekla;
7. del mesta: 10 ton kamna, 5 kg kave;
8. del mesta: 10 ton pšenice, 5 ton lesa;
9. del mesta: 5 kg kož, 10 kg mesa;
10. del mesta: 10 ton kamna, 5 kg stekla.

Ker *vseh dobrin, ki jih določena celina potrebuje za graditev mesta, nima na svoji celini*, je *potrebna blagovna menjava med celinami*. Menjalna razmerja so za prebivalce različnih celin različna, tako mora na primer Evropa za 1 kg mesa dati 2 kg kož in 1 kg stekla celini, ki proizvaja meso.

MENJALNA RAZMERJA ZA POSAMEZNE CELINE

Menjalna razmerja nam povedo, koliko prve ali druge dobrine na določenem kontinentu je potrebno pridelati (narisati na barvne lističe), da lahko potem s trgovanjem dobimo neko drugo dobrino, ki jo potrebujemo za zidavo mesta.

Tako mora na primer Evropa pridelati 2 kg kož in 1 kg stekla, da lahko potem to zamenja v Aziji za 1 kg mesa.

Menjalno razmerje za Evropejce:

- 1 x meso = 2 x koža + 1 x steklo
- 1 x kamen = 3 x steklo
- 1 x kava = 1 x koža + 2 x steklo
- 1 x diamanti = 3 x koža + 2 x steklo
- 1 x les = 3 x koža
- 1 x pšenica = 1 x steklo + 1 x koža
- 1 x zlato = 2 x koža + 2 x steklo
- 1 x koruza = 1 x koža + 1 x steklo

Menjalno razmerje za Azijce:

- 1 x kože = 2 x meso + 1 x kamen
- 1 x steklo = 3 x kamen
- 1 x kava = 1 x meso + 2 x kamen
- 1 x diamanti = 3 x kamen + 2 x meso
- 1 x les = 3 x meso
- 1 x pšenica = 1 x meso + 1 x kamen
- 1 x zlato = 2 x meso + 2 x kamen
- 1 x koruza = 1 x meso + 1 x kamen

Menjalno razmerje za Afričane:

- 1 x meso = 2 x kava + 1 x diamanti
- 1 x kamen = 3 x diamanti
- 1 x kože = 2 x kava + 3 x diamanti
- 1 x steklo = 3 x diamanti
- 1 x les = 3 x kava
- 1 x pšenica = 1 x kava + 1 x diamanti
- 1 x zlato = 2 x kava + 2 x diamanti
- 1 x koruza = 1 x kava + 1 x diamanti

Menjalno razmerje za Avstralce:

- 1 x meso = 2 x les + 1 x pšenica
- 1 x kamen = 3 x pšenica
- 1 x kože = 2 x les + 1 x pšenica
- 1 x steklo = 3 x les
- 1 x kava = 3 x pšenica
- 1 x diamanti = 1 x les + 1 x pšenica

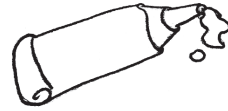

$$\begin{aligned}1 \times \text{zlato} &= 2 \times \text{les} + 2 \times \text{pšenica} \\1 \times \text{koruza} &= 1 \times \text{les} + 1 \times \text{pšenica}\end{aligned}$$

Menjalno razmerje za Južnoameričane:

$$\begin{aligned}1 \times \text{meso} &= 2 \times \text{zlato} + 1 \times \text{koruza} \\1 \times \text{kamen} &= 3 \times \text{koruza} \\1 \times \text{kože} &= 2 \times \text{zlato} + 1 \times \text{koruza} \\1 \times \text{steklo} &= 3 \times \text{zlato} \\1 \times \text{kava} &= 3 \times \text{koruza} \\1 \times \text{diamanti} &= 1 \times \text{zlato} + 1 \times \text{koruza} \\1 \times \text{les} &= 2 \times \text{zlato} + 2 \times \text{koruza} \\1 \times \text{pšenica} &= 1 \times \text{zlato} + 1 \times \text{koruza}\end{aligned}$$

POTEK TRGOVANJA

Vsaka celina ima dva svoja menjalca (animatorja), ki menjata blago in krožita po ozemlju, kjer se odvija igra. Menjalec je oblečen v značilna oblačila določene celine. Vsak menjalec menja eno dobrino. Menjalca dobita blago na svoji celini in nato potujeta po svetu in menjata. Menjalca vseskozi menjata svoje položaje, tako da jima je težko slediti. Pridobljene dobrine pa vračata nazaj na celino. Ni priporočljivo, da se skrivata tako, da ju ni mogoče najti, ampak vsaj tako, da je do njih težko priti oz. da je pot do njih dolga. Menjalec mora pri sebi imeti tudi menjalno razmerje za dobrino, ki jo menja (tovrstni pripomoček – tabelico lahko dobite na www.oratorij.net).

Prvi način pridobivanja dobrin je, da trgovci celin (to so otroci, ki ne ostanejo na celini in ne rišejo, ampak trgujejo po svetu) iščejo menjalce in želijo z njimi zamenjati blago. Ti zamenjajo blago po razmerju, ki je zapisano v menjalnih razmerjih za posamezne celine (to je fiksno menjalno razmerje in velja le, ko trgovec najde oz. sreča menjalca na svetu). Trgovec na svoji celini dobi natanko toliko dobrin, kot je potrebno, da jih zamenja pri menjalcu.

Drugi način pridobivanja dobrin pa poteka tako, da lahko trgovec pride na drugo celino in pove, da potrebuje njihovo dobrino. Tukaj je menjalno razmerje del dogovora med celino in trgovcem z druge celine. (Trgovec ponudi določeno količino dobrin in potem je odvisno od celine, ali sprejme ponudbo ali zahteva več.)

Dele mesta celine dobijo na tržnici, ki jo vodi animator (pri sebi ima list, na katerem so vrednosti za posamezne dele mest). Tržnica je na posebnem mestu in je označena z napisom. Predstavniki celine pri tržnici pove, s katere celine je in po kateri del mesta je prišel. Animator prešteje listke, pogleda, če je vse v redu in mu izroči del mesta.

NEKATERA PRIPOROČILA

Vsaka celina ima pri sebi poleg lista, na katerem so zapisane potrebe za pridobitev dela mesta, tudi menjalna razmerja, tako da lahko določenega trgovca pošlje po točno določeno dobrino, ki jo v tistem času najbolj potrebujejo.

Predlagamo, da se določi neko pametno število ljudi, ki trgujejo in rišejo. Ni dobro, če ima skupina preveč risarjev, saj je potem posledično manj trgovcev in s tem ne pridobivajo hitro delov mesta.

Dobro je, da animatorji na začetku posebej povedo, da se trgovcem bolj spleča poiskati menjalca, saj je število lističev omejeno in s tem porabijo manj lističev, kot da menjavajo s celino, ki zahteva več dobrin (več lističev). Priporočljivo je, da s celino menjajo proti koncu igre, če vidijo, da jim lističi ostajajo, ali pa vidijo, da jih nujno potrebujejo.

Časovni potek igre:

30 minut: razlaga igre, razdelitev po celinah, predstavitev celin, strategija igre;

50 minut: trgovanje, pridobivanje dobrin, risanje, barvanje mesta ...;

10 minut: dokončanje mesta, ocenjevanje in seštevek točk.

DA BO IGRA ŠE BOLJ ZANIMIVA

Po ozemlju (svetu) krožijo tudi *gusarji* (gusarji so dobro našemljeni animatorji). Gusarjev naj bo cca 5 gusarjev (po potrebi več). Če gusar ujame trgovca neke celine, se mora z njim bojevati. Če igra ne poteka prvi dan oratorija, potem gusarji tistemu, ki ga ujamejo, zastavijo vprašanje iz zgodbe o Francišku. Če trgovec pozna odgovor, mu gusar ne vzame listkov z dobrinami, če pa ne pozna odgovora, mu listke vzame. Gusar in trgovec se lahko pomerita tudi v igri. Take igre so npr. metanje na koš, streljanje v gol, zbijanje kegljev, balinanje ...

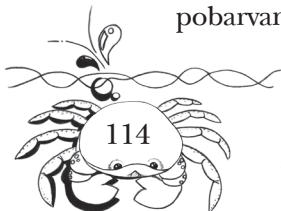
TOČKOVANJE

Skupine se ocenjuje po dveh ključih:

1. po hitrosti: prva skupina, ki zbere vse listke, dobi 10 točk, druga 7, tretja 5, četrta 3, peta 2;
2. po lepoti pobarvanega mesta: prva 10 točk, druga 7, tretja 5, četrta 3, peta 2.

To pa zato, da imajo lahko vsi možnosti za zmago, tudi tisti, ki niso hitri, ampak znajo lepo risati.

Zmaga skupina, ki zbere v seštevku hitrosti in lepote največ točk. Animator – vodja skupine meri, koliko časa so njegovi trgovci potrebovali od začetka igre, da so nabrali vseh deset delov mesta. Na koncu komisija petih članov (župnik, vodja oratorija, animator ...) določi mesta glede na lepoto pobarvanega mesta.

3. igra – ZAPLUJMO V VODNE IGRE

Tip igre: vodne igre

Čas: 1,5–2 uri

Prostor: igrišče, travnik (če bodo otroci bos, naj bo primerno očiščeno)

Št. udeležencev: do 100 udeležencev v skupinah po 10

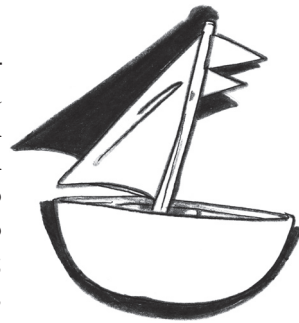
Starost: primerna za vse starosti

Št. animatorjev: 26 (10 voditeljev skupin in 14 voditeljev iger, 1 vodja celotne igre, 1 nadzornik)

Pripomočki: za vsako skupino: palica za jambor, kos blaga za jadro, plastenka za rezervoar; pripomočki za posamezne vodne igre

UVOD V IGRO

Ladja je čudoviti izum, ki ljudi vsega sveta že stoletja združuje med seboj. Videli smo, da je Frančiška ponesla do Japonske. V vodnih igrah bomo tudi mi potovali z ladjo, in sicer z motorno jadnico. Razdelili se bomo v pomorske posadke, vsaka skupina si lahko izbere svojega kapitana; svoji ladji lahko nadene lepo ime. Potovali bomo po otokih Avstralije in Oceanije; razume se, da bomo tudi mokri. To bodo vodne igre, kakršnih se še niste igrali!

OPIS IGRE

Udeleženci so v 10 skupinah in imajo na razpolago 14 vodnih iger. Skupine krožijo po otokih, na katerih se odvijajo igre, in tekmujejo.

Na začetku se otroci razdelijo v skupine. Razloži se potek igre. Posamezna skupina predstavlja ladjo. Animator člane skupine spodbuja, da se živijo v vlogo potnikov oz. mornarjev na ladji (veslajo, so postavljeni v obliki ladje ...).

Igra se začne v Avstraliji, iz katere ladje odplujejo. Še pred tem pa si morajo priskrbeti jadro (rjuha, odeja), jambor (palica) in posodo za gorivo (čim večje plastenke).

Igra v Avstraliji je preprosta: člani skupine mečejo vodne balončke v vedro z vodo oddaljeno približno 1,5 metra. Skupina ima na voljo 10 vodnih balončkov, s katerimi mora 5-krat zadeti vedro, da dobi jadro, jambor

in posodo za gorivo. Skupina, ki nalogo naredi, se lahko odpravi na pot. Seveda si mora najprej dvigniti jambor z jadrom, nekdo iz skupine pa nosi plastenko. Balončke, ki jim ostanejo, počijo tako, da čim več vode zlijejo v plastenko (posodo za gorivo).

Sledi 14 iger, ki potekajo na otokih v Avstraliji in Oceaniji. Otoki so: Nova Zelandija, Tasmanija, Nauru, Fidži, Salomonovi otoki, Papua Nova Gvineja, Maršalovi otoki, Velikonočni otok, Palau, Kiribati, Vanuatu, Guam, Tonga ter Tuvalu.

Vsak otok ima napisano ime, tako da skupina vidi, kam je prišla. Ime otoka je napisano s kreda na zid (oz. na kakšen drug vodoodporen način).

Za celotno igro oz. potovanje po otokih se določi časovni okvir npr. 1,5 ure, ko skupine sodelujejo pri igrah.

Na vsako igro (otok) gre skupina lahko samo enkrat. Lahko sodeluje pri vseh igrah, ni pa nujno. Ladja pluje od otoka do otoka. Ko pride na otok, animator razloži igro in nato ima skupina 5 minut časa, da čim bolje opravi igro. Animator zapiše rezultate skupin, ki so sodelovali pri igri na njegovem otoku, ter na koncu igre naredi seznam po učinkovitosti. Prva skupina dobi 10, druga 9, tretja 8 ... deseta 1 točko. S seštevkom vseh točk po vseh otokih dobimo zmagovalca. Skupina naj stremi k temu, da se udeleži čim več iger.

Na koncu vsake igre (po pretečenih petih minutah) so tri minute časa, da skupina zamenja otok. Prehode oznanjuje animator s piščalko. *Prehod med otoki skupina naredi na poseben način.* Voditelj igre na otoku se spomni, na kakšen način naj »plujejo« na naslednji otok (npr. v viharjem morju, ritensko, na vesla, ob polnem vetru (vsi pihajo v jadro); uporabite domišljijo).

Vsaka skupina ima enako število članov in *vsak član*, razen dveh (eden drži jambor, drugi pa plastenko) *ima preluknjane kozarce*. Na koncu vsake igre animator na otoku napolni kozarce vsem članom skupine. Ti potem čim hitreje odplujejo do drugega otoka, da ne porabijo preveč goriva (vode, ki je napolnjena v preluknjanih kozarcih). Ko pridejo do naslednjega otoka, vodo iz preluknjanih kozarcev lahko natočijo v plastenko. Animator igre pazi, da kdo ne drži luknje na kozarcu zaprte.

Če skupina napolni celo plastenko, pokliče nadzornika in si ta napiše, katera skupina je že napolnila eno plastenko. Skupina, ki je napolnila največ plastenkov, dobi na koncu 10 točk, druga 9, tretja 8 ... kot pri posameznih igrah.

Zmaga skupina, ki v skupnem seštevku (igre na otokih in polnjenje plastenkov) nabere največ točk.

OTOKI IN NJIHOVE IGRE

1. *Nova Zelandija*: pri tej igri se meče teniške žogice v vedro z vodo, največ točk doseže tista skupina, ki zadane največkrat.
2. *Tasmanija*: stiskanje vode iz gobe v plastenko. Gobo si skupina stoječa v vrsti podaja čez glavo (od prvega do zadnjega) in zadnji polni plastenko.
3. *Nauru*: podajanje kozarca, ki ga držijo z zobmi, od člana do člana skupine; roke so za hrbtom.
4. *Fidži*: skupina se razdeli v pare; par drži vodni balonček med čelom enega in drugega; skupina, ki prenese največ balončkov na določeni razdalji, zmaga.
5. *Salomonovi otoki*: zbijanje plastenke napolnjene z vodo. Ko član skupine zbijе plastenko, jo postavi nazaj in nato nastopi naslednji. Zmaga skupina, ki zbijе več plastenk.
6. *Papua Nova Gvineja*: škafo napolnimo z vodo. Vanj položimo krožnike (odvisno od velikosti škafo). Vsak krožnik je vreden določeno število točk (npr. 2, 4, 6, 8 točk). Člani skupine mečejo kovance v škafo; če zadenejo krožnik, dobijo točke. Zmaga skupina, ki doseže več točk.
7. *Maršalovi otoki*: vsak član skupine dobi plastično slamico. Naloga vsake skupine je, da njeni člani s slamico potegnejo vodo v usta in tečejo na drugo stran igrišča, kjer morajo napolniti plastenko. Kdor napolni največ plastenk, dobi največ točk.
8. *Velikonočni otok*: otroci hodijo po vseh štirih, medtem ko na svojem hrbtu nosijo poln kozarček vode. Največ točk doseže tista skupina, ki prenese največ kozarčkov.
9. *Palau*: v preluknjanih lončkih morajo prenesti vodo na drugo stran igrišča in napolniti čim več plastenk.
10. *Kiribati*: Člani skupine morajo z žlico v ustih zajemati vodo in jo prenašati na drug del igrišča, kjer jo zlivajo v posodo.
11. *Vanuatu*: zbijanje kozarcev z gasilsko brizgalko. Animator mora v treh minutah napolniti brizgalko do polovice. Zmaga skupina, ki z napol napolnjeno brizgalko zbijе največ kozarcev.
12. *Guam*: polnjenje plastenke tako, da predstavniki posamezne skupine prenašajo vodo na dlaneh.
13. *Tonga*: član skupine, ki je prvi v vrsti, zajame vodo iz vedra pred seboj v krožnik in krožnik poda nazaj nad glavo. Krožnik tako potuje do zadnjega člana sedečega v vrsti, ki vodo zlije v plastenko. Nazaj si krožnik podajajo kakor koli.
14. *Tuvalu*: Člani skupine morajo s palico, na koncu katere je bučika ali žebelj, počiti z vodo napolnjene balone, ki so privezani na višini 2,5–3 m.

4. igra – AZIJSKI NOGOMET

ali nogomet za Azijo

Čas: 1 ura

Prostor: igrišče, dvorišče ali travnik

Št. udeležencev: do 100 udeležencev (če jih je več kot 50, priporočamo dve vzporedni igri – mlajši in starejši)

Starost: primerna za vse starosti

Št. animatorjev: 6 in več

Pripomočki: 2 do 5 žog, keglji iz plastenk

OPIS IGRE

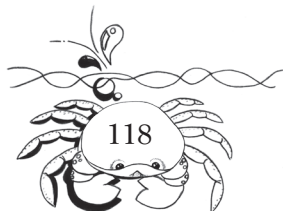
Pripravite igralno površino, kot kaže skica, ter 4 ali 8 kegljev za vsako skupino. (Število kegljev je odvisno od števila igralcev. Za skupino do 15 igralcev uporabimo 4 keglje, sicer jih uporabimo 8.) Igralce razdelimo v dve enakovredni skupini.

Člani skupine si z nogo podajajo žogo med posameznimi polji (npr. iz polja 6 v polje 4). Žoga mora potovati po tleh. Njihov cilj je, da žogo podajo do notranjih napadalcev (polje 7 za prvo skupino in polje 2 za drugo skupino). Notranji napadalec nato »strelja« na keglje in jih skuša čim več podreti. Igralci nasprotno skupine branijo svoje keglje v polju s keglji (polje 1 oz. 8).

Keglje izdelamo iz plastenk, ki jih deloma napolnimo z vodo ali peskom, da lažje stojijo. Nanje napišemo slogane, katerih vsebina je želja po razvoju in pomoči revnejšim delom sveta. V naši igri je to Azija. Bodite pozorni, da bodo slogani v igri dobili pravi poudarek. Predstavljajo namreč vzgojno sporočilo igre. Zaradi njih igra nosi naslov Azijski nogomet ali nogomet za Azijo. Slogani so sledeči:

1. Manj revščine in lakote
2. Šolo vsem otrokom
3. Enakost med spoloma
4. Zmanjšajmo umrljivost otrok
5. Izboljšajmo zdravje mater
6. Borimo se proti boleznim
7. Zagotovimo varovanje okolja
8. Sodelujmo pri razvoju

Če je skupina manjša in uporabljamo samo štiri keglje, na vsak kegelj napišemo dva slogana.

Keglje podiramo z več žogami (dve žogi za manjše število igralcev, tri za 35 igralcev, 4 za 50 igralcev). V igralnih poljih je različno število igralcev, odvisno od števila kegljev in vseh igralcev. Če igramo s 4 keglji, sta v polju notranjih branilcev (polje 1 in polje 8) 1 ali 2 branilca, v polju s keglji (polje 2 in polje 7) 2 do 3 napadalci, v polju branilcev (polje 3 in 6) 3 do 4 branilci, v polju podajalcev (polje 4 in 5) pa 4 do 5 podajalcev. Če igramo z 8 keglji, lahko število nekoliko povečamo. Če bi imeli še več igralcev, raje naredimo dve igralni površini in organizirajmo mini turnir.

Na vsaki strani igrišča naj bodo animatorji, ki pazijo, da vsak ostane v svojem polju.

Animatorji štejejo točke in pazijo, da gre žoga čim bolj po tleh. Brcanje žoge tako, da le-ta leti previsoko (nad kolena), je prepovedano.

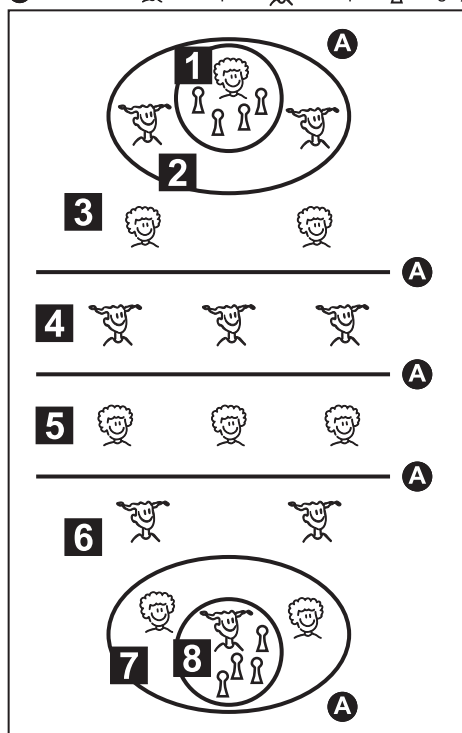
Točkovanje:

Vsaka skupina mora podreti čim več različnih kegljev (z različnimi slogani). Za vsako skupino si naredimo veliko tabelo, v kateri za vsak keglj s sloganom posebej beležimo, kolikokrat je bil podrt. Vsak podrt keglj šteje eno točko. V končnem seštevku dodatno štejejo »kompleti« vseh 8

(oz. 4) različnih kegljev. Za dodatnih 10 točk morajo biti torej podrti vsi keglji z različnimi slogani. Ni potrebno, da so vsi keglji podrti hkrati.

Opomba: Tabela s slogani naj bo velika. Ob vpisu točk k posameznim sloganom glasno povejmo, katere keglje (slogane) je skupina podrla. Na ta način bomo med igralci povečevali zavest, kako pomembno se je truditi za stvari, ki jih slogani predlagajo.

A - animator - 1. ekipa - 2. ekipa - keglj

Skica: postavitev polja

OPIS ZA UDELEŽENCE

(Udeležencem predstavite navodila za igro čim bolj doživeto – ne da bi brali.)

Marsikje na Azijski celini se nenehno borijo za stvari, ki se zdijo nam nekaj povsem običajnega in samoumevnega. V tej igri se bomo tudi mi trudili skupaj z Azijci. Borili se bomo za dobrine, ki si jih nekateri ljudje po svetu ne morejo niti predstavljati.

Razdelili se bomo v dve skupini.

Vsaka skupina ima svoja igralna polja, med katerimi si podaja žogo po tleh. Vmes je polje druge ekipe, ki skuša preprečiti podajo. Vsaka skupina podaja svojim napadalcem, ki skušajo na koncu podreti kegelj. Na kegljih so zapisani slogani, ki se zavzemajo za prikrajšane ljudi v Aziji. Vsakokrat ko podremo kegelj, se spomnimo, da hočemo po svojih močeh pomagati, da se tisto, kar je na keglju zapisano, uresniči. Vsak podrti kegelj šteje točko. Če pa se tekom igre podrejo vsi keglji, to šteje dodatne točke.

5. igra – BISERI IN ŠKRATI

Čas: 1 ura

Prostor: igrišče, dvorišče ali travnik

Št. udeležencev: do 100 udeležencev (če jih je več kot 50, priporočamo dve vzporedni igri – mlajši in starejši)

Starost: primerna za vse starosti

Št. animatorjev: 4 + 2 na 10 igralcev

Pripomočki: narisano polje, biseri, listki s številkami, (lončena) posoda za bisere, pripomočki za majhne igre, lahko tudi kostumi za škrate

OPIS IGRE

Prpravimo igralno površino (glej skico), listke s številkami od 1 do 10 ter predmete, ki simbolizirajo bisere. Razdelimo se v dve enakovredni skupini iskalcev in škratov.

Naloga skupine iskalcev je, da prek polja s škrti prinese bisere, ki jih je našla v školjkah. Škrati jim to skušajo preprečiti in jim vzeti bisere.

Vsak iskalec in škrt ima listek s številko.

Iskalec teče preko igralnega polja, v katerem so škrti. Če ga škrt ujame, primerjata vrednosti (številke) listkov. Če ima iskalec večjo vrednost (številko), ga mora škrt izpustiti (se ga ustraši), sicer se pomerita v krajši igri. Iskalec, ki uspe priti preko polja s škrti, odda biser v svojo posodo pri animatorju.

Če škrt ujame iskalca, ima višjo vrednost listka ter v kratki igri premaga iskalca, je biser njegov. Odda ga v (lončeno) posodo pri svojem animatorju.

Zmaga skupina, ki je na koncu zbrala največ bisero.

Pomembno

Iskalci izzberejo svoj listek s številko, preden začnejo teči čez polje, v katerem lovijo škrti. Če iskalec uspešno preteče polje, listek skupaj z

biserom odda animatorju. Biseri se zbirajo v škatli oz. posodi, ki simbolizira lončeno posodo. Če se iskalec in škrtat pomerita v igri, oba oddata listek s številko. Preden ponovno vstopita v igro, dobita nov listek. Na tak način preprečimo, da bi nekdo, ki je enkrat dobil listek z visoko številko, le-tega obdržal ves čas in bil zato nepremagljiv.

Kratke igre

Pripravite spretnostne igre in igre, ki so odvisne od sreče.

Ko se v igri pomeri par (iskalec in škrtat), ki je izrazito neenakovreden (npr. zelo majhen otrok bo v teku težko premagal starejšega), najjima animator, ki skrbi za kratke igre, dodeli igro, ki ni spretnostna.

Zmagovalec kratke igre svoj biser izven igralnega polja odnese v posodo z biseri.

Animatorji

Animatorji naj skrbijo, da vsak iskalec in škrtat izžreba nov listek, preden vstopi v igro. Iskalec ob vstopu dobi tudi biser.

Animatorji kratkih iger skrbijo za njihovo pravilno izvedbo. Preden par vstopi v kratko igro, odda svoja listka s številkami animatorju, ki jima dodeli igro (igra je odvisna od enakovrednosti para). Iskalci in škrtati oddajo vsak svoj biser v svojo posodo pri svojem animatorju.

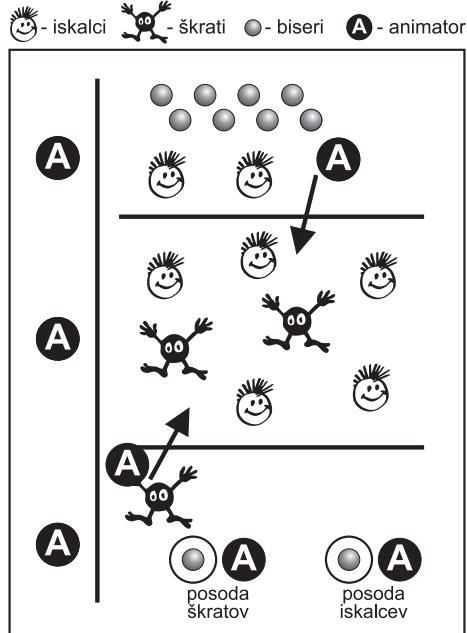
En animator skrbi, da se oddane številke prenesejo na začetek.

Pripomočki

Lističe s številkami izdelamo v zadostnem številu (dvakrat toliko, kot je igralcev). Na vsakem listku mora biti jasno napisano škrtat oz. iskalec ali vsaj Š oz. I. (Izdelane listke lahko dobite na spletni strani www.oratorij.net.)

Bisere naredimo iz tršega papirja ali pa iz kosov vrvi. Naj jih bo vsaj 5-krat toliko, kot je udeležencev. Če jih zmanjka, naj animator prešteje, koliko biserov je v posodi, število zapiše, bisere pa vrne na začetek.

Za bolj doživeto igro lahko za skupino škrtatov izdelate špičasta ušesa iz kartona, jih prilepite oz. privežete na vrvico ali elastiko ter jim jo zavežete okoli glave.

Skica: postavitve polja

PREDLOGI ZA KRATKE IGRE

V vsaki igri imamo več poizkusov.

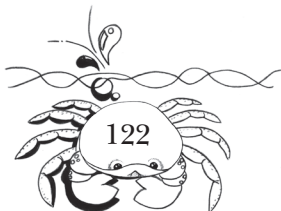
1. *Žogica preskoči oviro*: Uporabimo teniško žogico, ki jo moramo vreči tako, da s pomočjo lastnega skoka preskoči oviro ali več ovir postavljenih eno za drugo. Zmaga tisti, ki z enim metom preskoči več ovir.
2. *Skoki po eni nogi*: Preskačemo določeno razdaljo ali pa narisano pot (podobno kot pri ristancu).
3. *Ugibanje*: Ugibamo lahko skrito besedo (npr. geslo dneva, zavetnika ...); ugibamo na podlagi opisa ali brez.
4. *Ciljanje predmeta*: Ciljamo predmete (npr. plastenko); kdor jih zadane več, zmaga.
5. *Nošenje palice z dlanjo*: Določeno razdaljo moramo prehoditi tako, da imamo iztegnjeno roko, obrnjeno z dlanjo navzgor, na dlani pa navpično postavljeno krajšo palico. Lahko tekmujemo tudi v tem, kdo dalj časa zadrži palico pokonci ...
6. *Leteči biseri*: Tekmovalec iz papirja naredi predmet podoben biseru. Ob metu lahko merimo, čigav leti dlje ali kateri ostane dalj časa v zraku (lahko uporabimo balon).
7. *Met v daljino*: V daljino mečemo žogico ali kakšen predmet; zmaga, kdor predmet v 3 poizkusih vrže dlje.

OPIS ZA UDELEŽENCE

(Udeležencem predstavite navodila za igro čim bolj doživeto – ne da bi brali.)

Smo daleč v Južni Ameriki, deželi prostranega morja. Na obali so zakopane školjke, ki skrivajo bisere. Skupina iskalcev je našla bisere, ki jih želi odnesti iz svoje raziskovalne odprave. Na morskih sipinah prebivajo škrtati, ki nenehno iščejo bisere, a jih ne najdejo. Ko opazijo iskalce z biseri, jih poizkušajo ujeti. Nekatere ujamejo, a se jih ustrašijo, z drugimi pa se pomerijo v dvoboju. Kdor zmaga, vzame biser. Kdo bo na koncu imel več bisero? Škrtati ali iskalci?

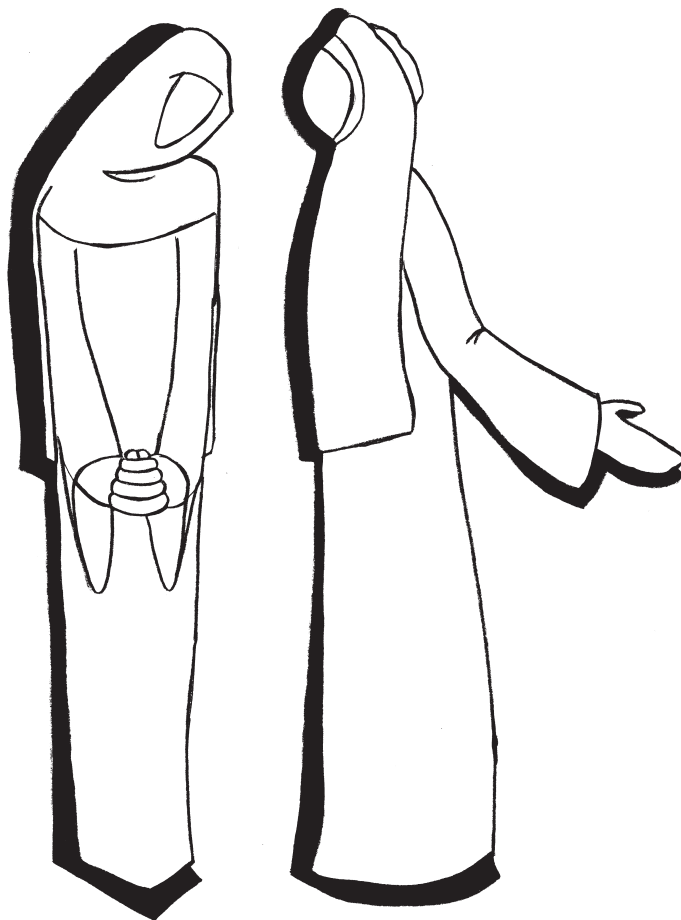
Obe skupini – iskalci in škrtati – dobita listke s številkami. Ne izgubite jih. Iskalci imate tudi biser, s katerim tečete čez polje, v katerem so škrtati. Če vas škrtat ulovi, primerjata listek. Če je na škratovem večja številka, imata igro, sicer tečete naprej ter oddate listek in biser svojemu animatorju. Če ima škrtat večjo ali enako številko kot iskalec, se pomerita v igri, ki vama jo dodeli animator, ki mu oddata listek s številko. Zmagovalec igre odnese biser v svojo posodo pri animatorju.

ANIMATORJEM

**molitvena srečanja med oratorijem
in
kateheze v pripravi na oratorij**

MOLITVENA SREČANJA MED ORATORIJEM

NASVETI VODITELJEM MOLITVE

Že pred molitvijo je potrebno pripraviti *prostor*, ki bo animatorjem pomagal k umiritvi in večji zbranosti. Vsak dan je ob molitvi pripravljen tudi predlog za *simbol*, ki naj ga odgovorni za molitev postavi na vidno mesto in razloži skupaj z osrednjo vrednoto dneva. Predlagamo, da je nekje poleg simbola tudi odprto *Sveto pismo*, in sicer na mestu, od koder bo izbran stavek določenega dne. Predlagamo, da je ta *izbrani stavek podčrtan*. Sveto pismo in simbol naj bosta na takem mestu, da bosta animatorjem dostopna ves dan. Odlomek iz Svetega pisma lahko tudi vsak dan sproti napišete na plakat in nalepite ali obesite na vidno mesto. Lahko tudi na več majhnih lističev napišete samo oznako, od kod iz Svetega pisma je izbran odlomek določenega dne. Listke pustite v kakšni košarici, da si jih animatorji lahko vzamejo in si sami še kdaj preberejo izbrani odlomek.

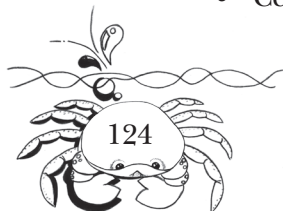
Predlagamo, da so animatorji sami odgovorni za pripravo prostora in da tudi sami vodijo molitev. V ta namen naj bo zadolžena skupinica animatorjev.

POTEK MOLITVE

Pred molitvijo se lahko zapoje živahnejša pesem, da se duše animatorjev nekoliko prebudijo. Priporočamo, da voditelj molitve oz. duhovni voditelj oratorija na začetku opozori na osrednjo vrednoto dneva in jo z nekaj besedami razloži. Vrednota dneva se odraža tudi v molitvi.

Molitve so vse dni oblikovane na enak način. Začnemo z *znamenjem križa*, ki mu sledi *umirjena pesem*, da nas razpoloži za molitev. Po pesmi preberemo *psalm*. Tu smo lahko precej ustvarjalni.

- Psalm lahko preberemo v dveh zborih.
- Lahko ga berejo izmenjaje solist in vsi ostali.
- Cel psalm lahko bere en sam.

- Posamezne vrstice psalma lahko napišemo na listke, ki jih razdelimo in preberemo v poljubnem vrstnem redu.
- Vsak lahko v tišini prebere cel psalm, nato pa na glas prebere le vrstico, ki ga je nagovorila.
- Psalm lahko pojemo.
- Lahko ga zaplešemo oziroma spremljamo z gibi ...

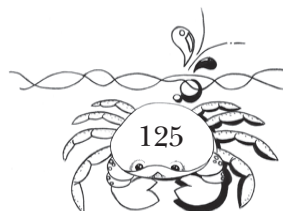
Po psalmu naj bo kakšen *trenutek tišine* (kratko), nato pa naj sledi kratek *odlomek iz Evangelija*. To je bistveni del molitve, saj nam po evangeljskih besedah govori Bog, zato je pomembno, da ga preberete razumljivo in spoštljivo. Po evangeljskem odlomku se prebere *misel svetniške osebe*. Misel sledi evangeljskemu odlomku zato, ker so vse svetniške osebe morale črpati moč za svojo vero in gorečnost v prvi vrsti iz Božje besede in iz odnosa, ki so ga imele z Gospodom. Svetniki so zgled, kako v vsakdanjem življenju živeti evangelij, k čemur so animatorji posebej povabljeni.

Po misli svetniške osebe je na vrsti *dinamika*, katere namen je vse animatorje še aktivnejše vključiti v molitev in jih zopet nekoliko »prebuditi«. Kljub temu pa naj dinamika nima večje teže od Božje besede. Po dinamiki se molitev zaključi s kratko *molitvijo za animatorje*, ki je navedena v nadaljevanju. Tudi to molitev lahko napišemo na plakat ali na manjše listke. Če voditelj presodi, da bi bilo tako boljše, jo lahko zamenja z molitvijo Tebe ljubim ali pa s katero drugo kratko molitvijo, ki vsebuje prošnjo za Božjo pomoč in varstvo v dnevu. Molitev zaključimo z živahnejšo pesmijo in z znamenjem križa oz. blagoslovom duhovnika (če je navzoč). Veliko Božjega blagoslova!

ANIMATORJEVA MOLITEV

Dobri Jezus!

Stoj mi ob strani danes, ko bom med otroke in mlade, ki so mi zaupani, prinašal veselje, ljubezen in vero vate. Naj čutim tvojo bližino, ko mi bo lepo in ko mi bo težko. S tvojo pomočjo in po zgledu svetnikov naj vse, kar delam in živim, počnem v tvojo čast in slavo. Amen.

1. dan: VAS SEM IMENOVAL PRIJATELJE

vrednota: prijateljstvo	simbol: vrv	material: klobčič vrvi ali volne
-------------------------	-------------	----------------------------------

Križ

Pesem: Ti si moj prijatelj

Psalm: Ps 63

O, Bog, moj Bog, željno te iščem, *
mojo dušo žeja po tebi.

Moje telo koprni po tebi *
kakor suha in žejna zemlja po vodi.

O tebi želim premišljevati v svetišču, *
da spoznam tvojo moč in tvojo slavo.

Tvoja bližina mi je več kot življenje, *
moja usta te bodo slavila.

Hvalil te bom, dokler bom živel, *
tebi v čast bom opravljaj molitve.

Ti boš moja radost in sreča, *
v veselju ti bom prepeval.

Tudi pri nočnem počitku se te bom spominjal, *
v zgodnjem jutru bom premišljeval o tebi.

Ti si moje trdno zavetje, *
pri tebi sem varen in srečen.

Z vso dušo se te oklepam, *
ti me držiš kot prijatelj s svojo desnico.

Božja beseda: Jn 15,15

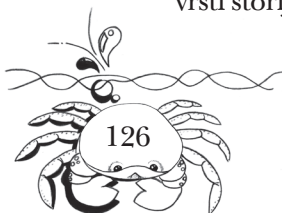
»Ne imenujem vas več služabnike, ker služabnik ne ve, kaj dela njegov gospodar; vas sem imenoval prijatelje, ker sem vam razodel vse, kar sem slišal od svojega Očeta.«

Svetniški lik: CLAIRE DE CASTELBAJAC

Claire de Castelbajac je ena izmed "svetnikov v kavbojkah". Bila je veselega značaja in globoko prepričana, da nas Bog, ki nas je ustvaril iz ljubezni, vse kliče k sreči. Njena misel je: »Svetost pomeni živeti običajne stvari z ljubeznijo, za Boga in z Bogom, z njegovo milostjo in močjo.«

Dinamika

Voditelj vzame vrv, ki si jo s preprostim vozlom naveže okrog zapestja. Vrv nato poda sosedu, ki si jo prav tako naveže okrog zapestja. Tako po vrsti storijo vsi ostali, dokler se vsi animatorji ne povežejo v trdno skupnost.

Ta povezanost naj bo simbol medsebojnih odnosov, ki jih bomo živeli na oratoriju.

Animatorjeva molitev

Pesem: Hej, brat

Križ

Opombe o svetniškem liku

Claire de Castelbajac (izg. »Kler d Kastelbazak«, 1953–1975), »svetnica v kavbojkah«, je dobesedno prekipevala od veselja, sreče in navdušenja ter ljubezni do življenja, kljub temu da je vseskozi veliko trpela zaradi bolezni. Doma je bila iz mesteca Lauret v Franciji. Študirala je restavracijsko delo v Rimu in kot restavratorka delala v Asissiju. V pismu staremu je ob priložnosti zapisala: »Ljubim življenje in verjamem, da je življenje zaljubljeno vame.« Claire je bila žejna in tudi polna ljubezni, zato jo je vodila ena sama želja: deliti ljubezen okrog sebe in tako osrečiti vse ljudi. Od tod izvira njen vesel značaj in globoka prepričanost, da nas Bog, ki nas je ustvaril iz ljubezni, vse kliče k sreči. Umrla je zaradi vnetja možganskih ovojnic.

2. dan: **SPOLNIL BOM SVOJE OBLJUBE GOSPODU**

vrednota: obljuba Bogu

simbol: zrno

material: listki, pisala

***Opomba:** Voditelj molitve naj animatorje opozori, naj bodo danes še posebej pozorni na molitve, ker bodo v dinamiki povabljeni, da povedo, kar jih je pri molitvi nagovorilo.*

Križ

Pesem: In Gospod vsejal je seme

Psalm: Ps 116

Zaupal sem v Gospoda, *
ko sem bil v največji stiski,
tudi ko sem rekel v svojem strahu: *
»Vsak človek me lahko prevara.«

Kaj naj povrnem Gospodu *
za vse dobro, kar mi je storil?
Dvignil bom zveličavni kelih *
in slavil Gospoda.

Spolnil bom svoje obljube Gospodu *
pred vsem njegovim ljudstvom.
V Gospodovih očeh je dragocena *
smrt njegovih svetih.

Gospod, hočem ti zvesto služiti, *
vedno ostati v tvoji službi.

Rešil si me, zato te bom hvalil, *
daroval ti bom hvalno daritev.

Spolnil bom svoje obljube Gospodu *
pred vsem njegovim ljudstvom,
v dvorih Gospodove hiše, *
v njegovem svetem mestu.

Božja beseda: Mt 10,32–33

»Vsakega torej, ki bo priznal mene pred ljudmi, bom tudi jaz priznal pred svojim Očetom, ki je v nebesih. Kdor pa bo mene zatajil pred ljudmi, ga bom tudi jaz zatajil pred svojim Očetom, ki je v nebesih.«

Svetniški lik: SV. DOMINIK SAVIO

Dan, ko je papež Pij IX. razglasil versko resnico o Marijinem brezmadežnem spočetju, 8. decembra 1854, je bil za dvanajstletnega Dominika Savia praznik. V molitvi se je posvetil Mariji: »Marija, darujem ti svoje srce: daj, da bo vedno tvoje. Jezus in Marija, bodita vedno moja prijatelja! Toda usmilita se, naj rajši umrem, kot pa da se mi pripeti nesreča in storim en sam greh.«

Dinamika

Odgovorni za molitev naj že pred molitvijo pripravi manjše listke, ki predstavljajo zrna. (Listki so lahko v rumeni barvi z narisanimi zrnji ali pa v obliki zrn.) Vsak animator naj vzame listek in nanj napiše besedo iz psalma ali evangelija, ki ga je med jutranjo molitvijo nagovorila. Listke obdržijo.

Animatorjeva molitev

Pesem: K Tebi, Bog, dvigam roke

Križ

Opombe o svetniškem liku

Dominik Savio se je rodil l. 1842. Pri dvanajstih letih je spoznal sv. Janeza Boska in prišel živeti v njegov oratorij v Torinu. Pod don Boskovim vodstvom je želel postati svetnik s spolnjevanjem treh kreposti: veselje, dolžnost učenja in usmiljenja, delati dobro drugim. Umrli je mlad, leta 1857. Za svetnika je bil proglašen l. 1954, goduje pa 6. maja.

3. dan: VEDNO PRIPRAVLJEN

vrednota: pripravljenost

simbol: popotna palica

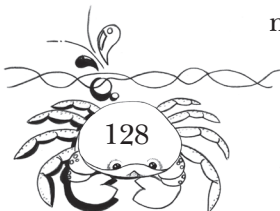
material: povabila
animatorjem

Križ

Pesem: Jezus se ob morju ustavi

Psalm: Ps 23

Gospod je moj pastir, nič mi ne manjka, *
na sončne pašnike me vodi.

Ob mirnih vodah počivam, *
poživlja me in osrečuje.
Vodi me po pravih potih, *
ker je neskončno dober.

Ne bojim se, dokler si ti ob meni, *
čeprav bi hodil po temnih dolinah.
S pastirsko palico in gorjačo me spremljaš, *
to mi je v pogum in tolažbo.

Svojo mizo pred mano pogrinjaš, *
častiš me vpricho mojih nasprotnikov.
Venčáš me in mi glavo maziliš, *
srce mi prekipeva od sreče.

S svojo dobroto in milino me obdajaš, *
z menoj si vsak čas mojega življenja.
V tvoji hiši bom prebival, *
to je moj dom za vse čase.

Božja beseda: Mr 1,16–20

Ko je šel ob Galilejskem jezeru, je zagledal Simona in Andreja, Simonovega brata, ki sta metala mrežo v jezero; bila sta namreč ribiča. Jezus jima je rekel: »Hodita za menoj in naredil vaju bom za ribiča ljudi!« Takoj sta pustila mreže in šla za njim. Ko je šel malo naprej, je zagledal Jakoba, Zebedejevega sina, in njegovega brata Janeza, ki sta bila tudi v čolnu in popravljala mreže. Takoj ju je poklical. In pustila sta očeta Zebedeja z najemniki v čolnu ter odšla za njim.

Svetniški lik: ŠKOF FRIDERIK IRENEJ BARAGA

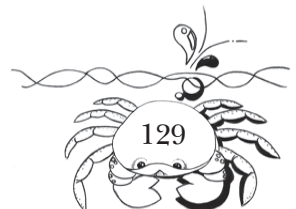
Friderik Baraga bi lahko živel udobno življenje pravnika, lahko bi tudi kot duhovnik ostal v domačih krajih, vendar ga je neka misel gnala, da je odšel oznanjevat Kristusa med Indijance v Severno Ameriko. Njegova misel, ki naj nas pospremi v današnji dan, je: »Pomisli resno, čemu si na svetu, kam greš. Ne pozabi na ono življenje, ki ti bo dano, ko umreš enkrat na svetu.«

Dinamika

Voditelj molitve ima na razpolago nekaj povabil, s katerimi pokliče vsakega animatorja posebej. Animatorjev odgovor na povabilo pa je: »Tukaj sem!« Z odgovorom potrdi svojo pripravljenost biti na razpolago in služiti drugim na oratoriju. Da bo molitev bolj osebna, naj voditelj molitve pred povabilom vedno pove ime tistega animatorja, na katerega je povabilo naslovljeno.

Povabila so lahko: »*Ime* (npr. Andreja), otroci na oratoriju te danes potrebujejo!«

»*Ime*, soanimator te prosi za pomoč!« »*Ime*, Jezus te vabi, da ga odkriješ v tistih, ki se ne vključujejo v oratorijsko dogajanje.« »*Ime*, trudi se širiti okoli sebe veselje.«

Dobro je, če voditelj molitve premisli, katera povabila so primerna oz. potrebna za animatorje njihovega oratorija.

Animatorjeva molitev

Pesem: Po širnem svetu

Križ

Opombe o svetniškem liku

Friderik Irenej Baraga (1797–1868) se je rodil v Dobrniču na Dolenjskem. Po končanem študiju prava je vstopil v semenišče in bil l. 1823 posvečen v duhovnika. Leta 1830 se je podal na misijonsko pot v Severno Ameriko med Indijance in postal l. 1853 misijonski skof. Kakor hitro se je oblikovala določena misijonska postaja, se je že začel ozirati po oddaljenih in zapuščenih krajih, da bi oznanil in prinesel Kristusa tudi njim.

4. dan: **BLAGOR MU, KI MISLI NA SLABOTNEGA**

vrednota: solidarnost	simbol: podelitev jabolka	material: ni potreben
-----------------------	---------------------------	-----------------------

Križ

Pesem: Ljubezen me spreminja

Psalm: Ps 146

Hvali, moja duša, Gospoda! *

Slavl bom Gospoda vse svoje življenje.

Prepeval bom svojemu Bogu; *

vse dokler bom živel.

Ne zanašajte se na zemeljske veljake, *

na ljudi, ker pri njih ni rešitve.

Ko izdihnejo, se povrnejo v zemljo, *

tisti dan propadejo vsi njih načrti.

Blagor mu, komur pomaga Bog naših očetov, *

blagor mu, ki v Gospoda zaupa.

Bog je ustvaril nebo in zemljo, *

morje in vse, kar v njem prebiva.

Bog je zvest na veke, *

zatiranim vrača pravico.

Gospod daje kruha lačnim; *

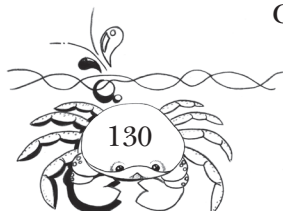
Gospod osvobaja jetnike.

Gospod odpira oči slepim, *

Gospod dviga potrte.

Gospod varuje tujce, *

Gospod podpira sirote in vdove.

Gospod ljubi pravične, *
hudobnim razdira naklepe.
Gospod bo kraljeval na veke: *
tvoj Bog bo od roda do roda.

Božja beseda: Lk 6,38

»Dajajte in se vam bo dalo; dobro, potlačeno, potreseno in zvrhano mero vam bodo nasuli v naročje. S kakršno mero namreč merite, s takšno se vam bo odmerilo.«

Svetniški lik: SV. FRANČIŠEK KSAVER

Sv. Frančišek Ksaver se je spreobrnil po sklenjenem prijateljstvu s sv. Ignacijem Lojolskim. Postal je misijonar in velja za največjega misijonarja po apostolu Pavlu ter je vzor vseh misijonarjev modernega časa. Njegova vera in dejanja temeljijo na resnični ljubezni do Boga, ki jo je opisal v pesmi Hvalnica ljubezni:

»Ko ves se ti darujem, darov za to ne pričakujem,
Saj ljubim te samo, ker si Ljubezen sama, vir vse milosti.«

Dinamika

Skupaj zmolimo molitev Očenaš, vsak za svojega desnega soseda. S tem v molitev vključimo vse animatorje, saj bo vsak molil za enega. Tudi mi sami smo vključeni v skupno molitev vseh soanimatorjev.

Animatorjem se lahko priporoči, naj se čez dan večkrat v molitvi spomnijo animatorja, za katerega so molili Očenaš. Ni potrebno, da molijo dolge molitve. Dovolj je kratek vzdih kot npr.: »Jezus, pomagaj mu/ji, da bo vesel/-a in nasmejan/-a.« Razume se, da molitev ne more nadomestiti druge oblike pomoči, ki bi jo soanimatorju lahko nudili.

Animatorjeva molitev

Pesem: Stvarnik zemlje in neba

Križ

Opombe o svetniškem liku

Frančišek Ksaver (1506–1552) je pripadal visokemu navarskemu plemstvu, med svojim misijonskim delom pa se je spustil med najnižje plasti prebivalstva, se prilagodil njihovim šegam in navadam in v svojem misijonarskem delu skušal doseči dušo vsakega. Misijonaril je v Indiji in na Japonskem, tik pred potjo na Kitajsko pa je izčrpan zbolel in umrl. Goduje 3. decembra.

5. dan: **BLAGOR JI, KI JE VEROVALA**

vrednota: vera (je biser)

simbol: lončena
posoda

material: napisani
vzkliki litanij

Križ

Pesem: Tebi, Brezmadežna

Psalm: Ps 111

Slavil bom Gospoda z vsem srcem v zboru svetih *
in ga hvalil v skupni molitvi.

Res velika so Gospodova dela, *
vredna, da jih premišljujejo vsi, ki jih ljubijo.

Veličastno in sijajno je njegovo stvarstvo, *
vekomaj je zvest svojemu delu.

Njegova čudovita dela so nepozabna, *
ves dober je Gospod in usmiljen.

Hrani in poživlja vse, ki ga ljubijo, *
svoje zaveze nikoli ne prelomi.

Svojemu ljudstvu je pokazal, da je vsemogočen, *
ko mu je dal obljubljeni deželo.

Skrbi za pravičnost in zvestobo, *
svojih zapovedi ne spreminja.
Postavil jih je za vselej, na veke, *
odsevajo njegovo modrost in resničnost.

Osvobodil je svoje ljudstvo, *
za večno potrdil svojo zavezo.

Njegovo ime je sveto in vsega spoštovanja vredno, *
poznati Boga je začetek modrosti.

Pametno ravnajo vsi, ki ga častijo, *
njegova slava traja vse čase.

Božja beseda: Lk 1,39–45

Tiste dni je Marija vstala in se v naglici odpravila v gričevje, v mesto na Judovem. Stopila je v Zaharijevo hišo in pozdravila Elizabeto. Ko je Elizabeta zaslišala Marijin pozdrav, se je dete veselo zganilo v njenem telesu. Elizabeta je postala polna Svetega Duha in je na ves glas vzkliknila in rekla: »Blagoslovljena ti med ženami, in blagoslovljen sad tvojega telesa! Od kod meni to, da pride k meni mati mojega Gospoda? Glej, ko je prišel glas tvojega pozdrava do mojih ušes, se je dete v mojem telesu od radosti zganilo. Blagor ji, ki je verovala, da se bo izpolnilo, kar ji je povedal Gospod!«

Svetniški lik: BOŽJA MATI MARIJA

In Marija je rekla:

»Moja duša povelečuje Gospoda
in moj duh se raduje v Bogu, mojem Odrešeniku,
kajti ozrl se je na nizkost svoje služabnice.
Glej, odslej me bodo blagrovali vsi rodovi,
kajti velike reči mi je storil Mogočni
in njegovo ime je sveto.«

Dinamika

Po tleh razporedimo vzklike iz litanij Matere Božje, ki so napisani na listkih. Vsak izmed animatorjev vzame listek, nato v krogu vsak prebere svoj vzklik, vsi pa odgovarjamo: Prosi za nas.

Animatorjeva molitev

Namesto te predlagamo molitev Angel Gospodov – kot prošnjo za Marijino razpoložljivost.

Pesem: Magnifikat

Križ

6. dan: JEZUS JE SREDI MED NAMI

vrednota: Cerkev

simbol: ladja

material: ni potreben

Križ

Pesem: Oče, združi nas

Psalm: Ps 67

Bog, bodi nam milostljiv in nas blagoslovi, *
pokaži nam svojo dobroto.

Naj spoznajo tvojo pot vsi na zemlji, *
naj tvoje zveličanje osreči vse narode.

O, Bog, slavijo naj te ljudstva, *
slavijo naj te vsa ljudstva.

Veselijo in radujejo naj se narodi, *
ker jih vladaš in jih vodiš po pravici.

O, Bog, slavijo naj te ljudstva, *
slavijo naj te vsa ljudstva.

Zemlja je obrodila svoje sadove, *
Gospod, naš Bog, nas je blagoslovil.

Bog je zares dober, *
zato naj ga spoštujejo vsi, ki mu služijo.

Božja beseda: Mt 18,19–20

»Resnično, povem vam tudi: Če sta dva izmed vas na zemlji soglasna v kateri koli prošnji, ju bo uslišal moj Oče, ki je v nebesih. Kjer sta namreč dva ali so trije zbrani v mojem imenu, tam sem sredi med njimi.«

Svetniški lik: BL. MATI TEREZIJA

Bl. mati Terezija nas ne nagovarja le z močjo svojega življenjskega zgle-da in predanosti ubogim, marveč tudi z molitvijo. Vabi nas k vsakdanji »avdienci pri Bogu«, hkrati pa nas spominja, da je mogoče moliti v vsakem trenutku. Njena misel je tudi ta:

Sad tišine je molitev,
sad molitve je vera,
sad vere je ljubezen,
sad ljubezni je služenje,
sad služenja je mir.

Dinamika

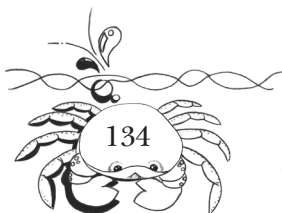
Voditelj pove prošnjo: »Vsemogočni Bog, prosim te, pošlji svojega Duha na nas.« Ob tem prime za roko svojega soseda. Ta spet ponovi isto prošnjo in prime za roko svojega soseda ... Ko vsak pove prošnjo, je krog sklenjen in vsi animatorji smo v moči Svetega Duha med seboj povezani v občestvo, v skupnost.

Animatorjeva molitev

Pesem: Tu smo zbrani

Križ**Opombe o svetniškem liku**

Blažena mati Terezija (1910–1997) je bila Albanka, rojena v Skopju v Makedoniji. Leta 1929 se je kot članica irske redovne družbe loretskih sester odpravila v Indijo, kjer je bila globoko pretre-sena nad revščino. Izstopila je iz svojega reda in se posvetila izključno negi najbolj zapostavljenih in zavrnjenih v Kalkuti. L. 1950 je formalno ustanovila nov red »misijonark ljubezni«. Od tedaj je bila mati Terezija v belem sariju z modrimi robovi neutrudna delavka v službi ljubezni in življenja. Goduje 5. septembra.

PISMI ANIMATORJEM

DRUŽINA, ZIBELKA ŽIVLJENJA IN LJUBEZNI Pismo predstojnika slovenskih salezijancev animatorjem

Don Bosko je svojim salezijancem in vsem, ki so se pridružili njegovemu delu za mladino, ob začetku vsakega novega leta namenil posebno geslo ali vezilo, ki naj bi jih spremljalo in usmerjalo pri njihovem delu. To izročilo se je ohranilo vse do današnjih dni.

Deveti don Boskov naslednik, vrhovni predstojnik salezijancev, g. Pascual Chavez, nas je ob začetku novega leta povabil, naj bi v letu 2006 namenili posebno skrb *družini*, ki je *zibelka življenja in ljubezni*. V družini se človek rodi, odrašča in pripravlja na življenje. V njej doživlja prve stike z ljudmi in s svetom. V njej se prvič sreča tudi s skrivnostjo Boga. Izkušnja družine odločilno zaznamuje celotno človekovo življenje.

K misli in odločitvi za družino je vrhovnega predstojnika spodbudila še zlasti 150-letnica smrti don Boskove mame Marjete, ki je v svojem življenju kar dvakrat izpolnila nalogo materinstva: najprej v svoji lastni družini in nato še med fanti v don Boskovem oratoriju.

1. IZKUŠNJA DRUŽINE – TEMELJNA ČLOVEKOVA IZKUŠNJA

Vedno bolj se utrjuje prepričanje, da je izkušnja družine ena temeljnih človekovih izkušenj. Človeka se dotakne že v najnežnejši dobi in ga pomembno zaznamuje za celo življenje, tako v dobrem kot v slabem.

To lahko ugotovi vsak sam ob misli na osebno izkušnjo otroštva in mladosti v družini. To na različne načine odkriva in potrjuje sodobna – zlasti psihološka in pedagoška – znanost o človeku. O tem se lahko prepričajo vsi, ki so na zelo neposreden način v vsakdanjem stiku z otroki in mladimi (vzgojitelji, učitelji, kateheti, animatorji). Vsak otrok in mladostnik je zaznamovan in nosi v sebi dobro ali slabo, osrečujočo ali bolečo izkušnjo družine. To razodeva na različne načine, še zlasti v odnosu do oseb, stvari in dogodkov – pa tudi do Boga – skratka do vsega, s čimer se srečuje.

Pomembno je, da človek z leti vedno bolj zavestno odkriva, presoja in

vrednoti svojo izkušnjo družine, v dobrem in v slabem. Tako lahko bolje spozna samega sebe, svoje možnosti in meje, odnos do drugih, do nalog, s katerimi se srečuje, pa tudi odnos do Boga in Cerkve.

Ob tem je potrebno vedeti, da je tudi Jezus, Božji sin, prišel na Zemljo v družini. V njej je preživel otroštvo in mladost. Izkušnja družine je zaznamovala tudi njega (prim. Lk 1–2 in Mt 13,55).

Tudi za Janeza Boska, za njegovo življenje in delo za mladino je bila izkušnja družine in odnosov v družini izrednega pomena. V svoji družini je doživel veliko lepega in osrečujočega, pa tudi grenkega in bolečega (zgodnja smrt očeta, nerazumevanje polbrata Antona, zgodnji odhod od doma ipd.).

2. TEŽAVE SODOBNE DRUŽINE

Kljub drugačnim prepričanjem nekaterih posameznikov in skupin (zunajzakonske skupnosti, istospolne zveze ipd.) ostaja družina tudi danes osnovna celica človeške družbe, zato jo upravičeno imenujemo zibelka življenja in ljubezni.

Prav družina omogoča človeku – tako otrokom kot staršem – izpolnitev najglobljih človekovih hrepenenj po ljubezni in sreči, ki se rojeva predvsem v medsebojnem sprejemanju in podarjanju. Dobra izkušnja družine je – poleg življenja samega – najdragocenejši dar, ki ga človek lahko prejme v mladosti.

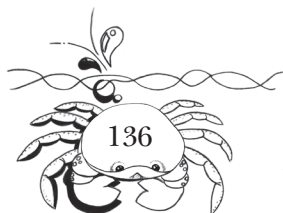
Sodoben način življenja, ki prinaša ljudem vedno večje blagostanje, je hkrati vzrok mnogih težav za življenje v družini (...). Dom postaja vse bolj le še kraj prihajanja in odhajanja ter občasnega srečevanja članov družine, kar onemogoča globlje medsebojne odnose. Kjer pa ni odnosov, tam tudi ni prenašanja vrednot in družinskega izročila – s tem pa tudi vere – iz generacije v generacijo.

Posledice takšnega načina življenja sčasoma občutijo vsi (zakonca – starša, otroci, stari starši: odtujenost, nesoglasja, napetosti, ločitev). Kakor se zdi, da so se nekatere družine – v svoji nemoči – povsem prepustile toku sodobnega načina življenja, tako se druge zavzeto trudijo za vedno višjo kvaliteto odnosov in življenja v družini, v kateri naj bi se vsak počutil kar najbolj uresničen in srečen.

3. VERJETI IN ZAUPATI V DRUŽINO

Kljub težavam, s katerimi se srečuje sodobna družina, ohranja – kot prinašalka in varuhinja življenja in ljubezni – tudi danes nenadomestljivo vlogo v družbi.

O njenem velikem pomenu za življenje in prihodnost naroda je vse bolj prepričana država (parlament, vlada, ministrstva), ki si prizadeva, da bi

izboljšala življenje družine in mladim omogočila, da bi se lažje odločali za življenje v družini in tudi za večje število otrok.

Tudi Cerkev, ki v veri sprejema Stvarnikovo zamisel o vlogi in poslanstvu moža in žene (prim. 1 Mz 1), se zaveda, da to nalogo lahko najboljše izpolnita prav v urejeni zakonski in družinski skupnosti. Urejena družina je največje zagotovilo za varnost in srečo njenih članov.

Ob tem lahko z veseljem ugotovimo, da je tudi danes veliko mladih, deklet in fantov, ki vidijo v ljubeči zakonski skupnosti in v urejenem družinskem življenju izpolnitev svojih velikih življenjskih hrepenenj. Hkrati pa se zavedajo, da se je potrebno – tako kot za vse drugo – tudi za življenje v zakonu in družini zavestno in načrtno pripravljati. Tudi Cerkev želi pri tem pomagati mladim in jih na različne načine spremljati v pripravi na zakonsko in družinsko življenje.

Veseli smo – in to potrjujejo tudi mnogi mladi – da jim je pri tem v veliko pomoč tudi vsakokratna izkušnja oratorija. Voditeljem in animatorjem pomaga spoznati, da je potrebno iskati osebno srečo v osrečevanju drugih in v darovanju za druge. Udeležencem pa omogoča osrečujočo izkušnjo druženja in medsebojne povezanosti v odprtosti, prijateljstvu in veselju. Vse pa hkrati povezuje zavest o nenehni navzočnosti Boga v človeški skupnosti (prim. Mt 18,20). Njega, ki vse združuje v eno samo družino in pomaga premagovati vse težave. To pa so temeljne prvine življenja vsake krščanske družine.

Lojze Dobravec, SDB

GOREČI V DUHU

Pismo predstojnika slovenskih jezuitov animatorjem

Veliki svetniki in veliki lopovi imajo nekaj skupnega: ne "cincajo", znajo se vreči v stvar, v dobro ali slabo. Ko se zagrejejo za neko stvar, se z vsem bitjem, z vsem žarom vržejo vanjo. Lahko rečemo, da so goreči. Goreči v duhu – to geslo smo izbrali slovenski jezuiti v jubilejnem letu, ko slavimo 500-letnico rojstva sv. Frančiška Ksaverja in bl. Petra Fabra ter 450-letnico smrti sv. Ignacija Lojolskega, ustanovitelja jezuitskega reda. Oni so bili goreči za Boga, mi pa bi se radi ob njih ogreli in vneli za vedno večje, bolj božje želje. Med njimi smo za svetnika letošnjega oratorija izbrali Frančiška, gorečega apostola in zavetnika katoliških misijonov. Kako je bilo z njegovo gorečnostjo?

OSVOJIL GA JE KRISTUS

Rodil se je 7. aprila 1506 in bil krščen v cerkvi na gradu Ksaver, po katerem je postal znan kot Francišek Ksaver. Pobožna mati ga je posvetila Mariji, potem ga je Bogu darovala pred znamenitim križem, ki velja za največjo grajsko svetinjo. Ko gledaš velikega črnega Kristusa na križu, se ti zdi, da se joka in smeji obenem, privlačita te njegov skrivnostni pogled in zavest, da je pred njim molil tudi mali Francišek in njegova družina, ko so se vsak dan zbirali k molitvi in so pred večernim počitkom zapeli molitev Salve Regina (Pozdravljena, Kraljica). Ne vemo, kako je molitev pred Križanim vplivala na dečka Franciška, gotovo pa mu je bilo blago, trpeče Jezusovo obličje blizu, ko je pozneje v Parizu, ob skrbnem in potrpežljivem vodstvu Ignacija, delal duhovne vaje. Ves skesan in poln hvaležnega čudenja se je v solzah obračal h Gospodu na križu z besedami: "Kako to, da si ti kot Stvarnik prišel do tega, da postaneš človek in greš iz večnega življenja v telesno smrt ter tako umreš za moje grehe? In jaz, kaj sem jaz storil zate, kaj delam in kaj bom storil?" Franciškovo odgovor je bil, kot vemo, velikodušen, iz ljubezni, brez "šparanja", do konca. "Ko ves se ti darujem, darov za to ne pričakujem, saj ljubim te samo, ker si ljubezen sama, vir vse milosti," je pogosto molil.

PRIJATELJI V GOSPODU

Francišek se za velike božje želje ni vnel sam, ampak v družbi z Ignacijem, Petrom Fabrom in še nekaterimi, ki so ustanovili Družbo Jezusovo (jezuiti). Imenovali so te tudi "prijatelji v Gospodu". Začelo se je v Parizu, v letih okrog 1530, v majhni sobici kolegija sv. Barbare, kjer sta skupaj stanovala Francišek in Peter. Prvi je bil uspešen študent, ljubitelj športa in željan slave, drugi pa bolj rahločuten in preprost, pripravnik na duhovništvo. Kot tretji sostanovalec se je v njuno sobo vselil študent, ki je povsod zbujal pozornost. S svojimi osemtridesetimi leti je bil precej starejši od drugih, bil je resen in zamišljen, zanemarjenega videza, nagnjen k strogosti, toda vedno uslužen in prijazen, "z veselimi očmi", predvsem pa je bil močna osebnost z izvirnimi mislimi. Francišku novi prijatelj iz Lojole najprej ni bil všeč. Motili so ga Ignacijev spokorniški duh, njegova nenavadna, pretirana ljubezen do uboštva, skrb za bolnike, obenem pa je občudoval njegovo nesebičnost, poštenost, modrost in neodvisnost duha. Sčasoma so postajali pravi prijatelji. K pravi, iskreni zaupnosti so jim pomagali predvsem pogovori, v katerih so drug drugemu odkrivali svoj notranji svet, pečat vsemu pa so dale duhovne vaje.

Francišek je imel Ignacija za "očeta svoje duše", nagovarjal ga je "oče mojega srca". Sadove svojega dela je pripisoval Ignacijevim žrtvam in mo-

litvam. Iz daljne Indije in Japonske mu je pisal kleče: "Na kolenih sem ves čas, ko pišem." Ignacijeva pisma je bral s solzami v očeh in s solzami je nanje odgovarjal. Francišek je imel zelo rad tudi Družbo Jezusovo. Zanj je bila to "sveta in blagoslovljena Družba". Svojim sobratom je pisal: "Čeprav nas je Bog ločil in smo v tako oddaljenih deželah, smo vendar edini v ljubezni in v duhu. Tisti, ki se ljubimo v Gospodu, se tako rekoč vedno vidimo, čeprav ne tako po domače, kot če bi se pogovarjali. Ta trajna duhovna navzočnost, ki jo čutim do vseh članov Družbe, je bolj vaša kot moja zasluga zaradi vaših nenehnih in od Boga sprejetih žrtev in molitev zame ... Tako ste, ljubi moji bratje v Kristusu, po spominu vedno v moji duši."

BOŽJI NEUGNANEC

Španski pesnik Penan ga po pravici imenuje "El divino Impaciente", Božji neugnanec, ki je odkrival vedno nove kraje in ljudstva, da bi se čim prej izpolnila zapoved: "Pojdite po vsem svetu in učite vse narode!" To, kar nas najbolj nagovarja pri Franciškovem delu za evangelizacijo, je nuja po oznanjevanju vesele novice. Ta ga je "vznemirjala" in spodbujala. Bil je kot ogenj, saj ogenj nikoli ne reče: Dovolj je. Ljubezen do Boga in do ljudi je občutil v srcu kot ogenj, ki si želi vedno več in več. Ni ga motilo nepoznavanje krajev in jezikov, pomanjkanje sodelavcev, neizdelanost načrtov; zanašal se je le na Boga, ki ga je poklical, naj se pridruži Jezusu Kristusu v duhovnem osvajanju sveta in odpre nova vrata za tiste, ki bodo prišli za njim. Umrl je na otoku Sancianu, od koder je zrl Kitajsko, deželo, v katero je hotel priti, jo odkriti, vzljubiti in "osvojiti" za Kristusa. Pred vrati Kitajske, kakor pred vsakim novim poslanstvom, je molil: "Večni Bog, stvarnik vseh stvari, spomni se duš, ki si jih ustvaril po svoji podobi! Spomni se svojega usmiljenja! Daj, da tudi ti ljudje kdaj spoznajo njega, ki si ga poslal, Jezusa Kristusa!"

Dragi animatorji, ki boste skušali dati ognja letošnjemu oratoriju, naj se tudi vas dotakne ta Franciškov ogenj. Naj bo tudi v vas nekaj te neugnanosti in apostolske gorečnosti, ko boste poleteli vnemali otroke in mlade za vse lepo, dobro, božje. In brez cincanja!

p. Janez Poljanšek, DJ

KATEHEZE V PRIPRAVI NA ORATORIJ

1. kateheza: **GOREČI V DUHU**

Cilji:

1. Animatorji se vživijo v oratorijsko zgodbo 2006.
2. Animatorji spoznajo vsebino zgodbe o svetem Frančišku Ksaverju in glavne osebe v zgodbi.
3. Animatorji razmišljajo o pomenu misijonov in misijonarjev za današnjo Cerkev.

Trajanje: 90 minut

**AMBIENTACIJA
V DRUGO
KULTURO**
(10 minut)

Cilj:
animatorji se vživijo
v življenje indijskih
domorodcev.

Pripomočki:
niso potrebni.

Animatorje z igro razdelimo v 2 skupini. Prvi so vaščani vasi v Indiji (je leto 1535), druga skupina pa so duhovniki, ki so prišli v Indijo pokristjanjevat te ljudi.

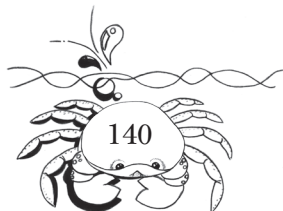
Vsaka skupina dobi nalogo, da drugo skupino skuša prepričati o pravilnosti njene vere; predstavijo drugi skupini svojo vero – pogani kristjanom in kristjani poganom (igra, pantomima, različni bogovi, čaščenje ...). Voditelj pove, da kristjani lahko preizkusijo, kako je biti pogan (pogani jih naučijo kakšne njihove plese ...). Vendar naj tudi pogani preizkusijo, kako je biti kristjan ... – jih pokristjanijo (naučijo krščanskega življenja).

**AMBIENTACIJA
V MISIJONE**
(15 minut)

Cilj: razmišljanje
o misijonih,
pokristjanjevanju.

Pripomočki: pisala,
papir.

Animatorji ostanejo v skupinah, v katerih so igrali (Indijci in duhovniki). Skupine lahko zaradi boljšega pisanja razdelimo v več manjših skupin. Prebivalci indijske vasi morajo napisati pismo sosednjim vaščanom: kaj se dogaja v njihovi vasi; kako se počutijo, odkar so sprejeli Kristusa. Skupina duhovnikov dobi navodilo, da piše pismo prijatelju duhovniku o dogajanju v Indiji: kako se počutijo, ko ljudje sprejmejo Jezusa.

Pisma preberemo in se pogovorimo o občutkih med igro.

**SPOZNAVANJE
SV. FRANČIŠEK
KSAVERJA**
(10 minut)

Cilj: umestitev zgodbe, spoznavanje življenjske poti sv. Frančiška Ksaverja.

Pripomočki: zemljevid sveta (Frančiškova pot), življenjepis sv. Frančiška Ksaverja (pismo p. Janeza Poljanska).

Voditelj pove, da je tako pisal pisma s svojih potovanj tudi nekdo, ki je v srcu kar gorel za to, da bi imelo čim več ljudi možnost spoznati Boga. To je bil sv. Frančišek Ksaver.

Voditelj vpraša, kaj animatorji vedo o njem. Povedo.

Voditelj pove Frančiškov življenjepis (povzet po pismu animatorjem p. Janeza Poljanska). Pokaže na zemljevidu, kje vse je potoval in oznanjal vero.

**PREDSTAVITEV
ZGODBE IN
GLAVNIH OSEB**
(15 minut)

Cilj: seznanjanje z zgodbo in glavnimi osebami.

Pripomočki: listi z naslovi zgodb (kolikor je skupin).

Voditelj nadaljuje: Letošnja oratorijska zgodba govori o sv. Frančišku Ksaverju in njegovih prijateljih; o njegovem življenju. Voditelj na tla postavi liste z napisanimi naslovi šestih zgodb (glej oratorijsko knjigo); v skupinah (ali posamezniki) skušajo ugotoviti, v kakšnem vrstnem redu si zgodbe sledijo (kaj si predstavljajo pod vsakim naslovom), glede na tisto, kar so že slišali o Frančišku. Sledi predstavitev zgodbe in glavnih oseb (glej vsebinski prerez na začetku oratorijske knjige).

PANTOMIMA
(15 minut)

Cilj: ozaveščanje pomena »biti goreč« animator.

Pripomočki: pismo p. Janeza Poljanska animatorjem.

Animatorje z igro razdelimo v skupine. Voditelj: P. Janez Poljanšek v svojem pismu pravi (prebere odlomek pisma):

Goreči v duhu – to geslo smo izbrali slovenski jezuiti v jubilejnem letu, ko slavimo 500-letnico rojstva sv. Frančiška Ksaverja in bl. Petra Fabra ter 450-letnico smrti sv. Ignacija Lojolskega, ustanovitelja jezuitskega reda. Oni so bili goreči za Boga, mi pa bi se radi ob njih ogreli in vneli za vedno večje, bolj božje želje. Med njimi smo za svetnika letošnjega oratorija izbrali Frančiška, gorečega apostola in zavetnika katoliških misijonov. Božji neugnanec, ki je odkrival vedno nove kraje in ljudstva, da bi se čim prej izpolnila zapoved: »Pojdite po vsem svetu in učite vse narode!« To, kar nas najbolj nagovarja pri Frančiškovem delu za evangelizacijo, je nujna po oznanjevanju vesele novice. Ta ga je »vznemirjala« in spodbujala. Bil je kot

ogenj, saj ogenj nikoli ne reče: »Dovolj je.« Ljubezen do Boga in do ljudi je občutil v srcu kot ogenj, ki si želi vedno več in več. Ni ga motilo nepoznavanje krajev in jezikov, pomanjkanje sodelavcev, neizdelanost načrtov; zanašal se je le na Boga, ki ga je poklical, naj se pridruži Jezusu Kristusu v duhovnem osvajanju sveta in odpre nova vrata za tiste, ki bodo prišli za njim.)

Kot animatorji moramo imeti vedno goreča srca, da lahko vzigamo še druga, tako kot je napisano v pismu: »Oni so bili goreči za Boga, mi pa bi se radi ob njih ogreli in vneli za vedno večje, bolj božje želje.«

Animatorji po skupinah s pantomimo predstavijo, kako so oni animatorji za otroke na oratoriju »goreči po srcu« (kako se to vidi).

**MISIJONARJI
DANES**
(15 minut)

Cilj: animatorji razmišljajo o pomenu misijonov; v povezavi z oratorijem.

Pripomočki: niso potrebni.

Debata na temo (skupaj ali v skupinah):

- Kaj pomeni biti misijonar? Misijonar na tujem, misijonar v domači župniji.
- Kje so misijonarji sploh dejavni? Kaj počnejo? Kje lahko to izvem?
- Kako sem lahko jaz misijonar? Kako lahko živim »gorečo vero« vsak dan?
- Kako sem lahko podoben sv. Frančišku Ksaverju? Pomisli na Frančiškove lastnosti (vztrajnost, vera, ljubezen do drugih; skuša biti čim bližje vaščanom).

Skupine na kratko poročajo o svojih zaključkih.

**POJDITE PO
SVETU IN UČITE
VSE NARODE**
(10 minut)

Cilj: zaključek in popotnica za nadaljnje delo.

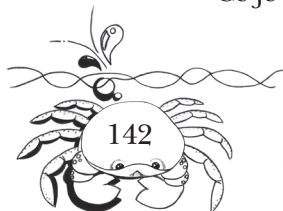
Pripomočki: Sveto pismo.

Preberemo svetopisemski odlomek Mt 28,16–20 – Pojdite in naredite vse narode za moje učence.

Molitev, v katero vključimo prošnjo, da bomo vedno znali biti Jezusovi učenci; da bomo tudi mi znali biti misijonarji otrokom in jim na zanimiv način kazati Kristusa in vero; da bodo naša srca vedno goreča.

Zaključimo s spodbudnim nagovorom p. Janeza Poljanška: »Dragi animatorji, ki boste skušali dati ognja letošnjemu oratoriju, naj se tudi vas dotakne ta Frančiškov ogenj. Naj bo tudi v vas nekaj te neugnanosti in apostolske gorečnosti, ko boste poleti vnemali otroke in mlade za vse lepo, dobro, božje.«

Če je navzoč duhovnik, podeli blagoslov.

2. kateheza: VSI RAZLIČNI – VSI NA ORATORIJU

Cilja:

1. Animatorji spoznajo lik misijonarja.
2. Animatorji razmišljajo o svoji animatorski vlogi v svetu različnih kultur.

Trajanje: 90 minut

UVOD IN DELITEV V SKUPINE (5 minut)

Cilj: Uvodno ogrevanje in delitev v skupine.

Pripomočki: niso potrebni.

Uvodna molitev.

Napoved vsebine srečanja. V uvodu povemo, da:

- bo današnje srečanje posvečeno oratoriju, vendar ne samo oratoriju,
- bo potrebno pokazati nekaj ustvarjalnosti in sodelovanja.

Na sredino sobe postavimo križ kot simbol cerkve, nekam drugam še kakšen simbol (bližnjega hriba, podružnične cerkve ali kakšnega drugega vsem poznane objekta). Animatorji se v prostor, ki predstavlja navidezni zemljevid, postavijo tja, od koder prihajajo.

Voditelj nato razdeli udeležence v skupine po pet. To stori na podlagi preštevanja ali pa kar po tem, kdo stoji bolj skupaj.

DELOVNI DAN (25 minut)

Cilj: Animatorji se vživijo v osebo, ki ima drugačen stil življenja kot oni.

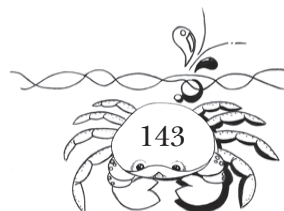
Pripomočki: portreti, prazni urniki.

Voditelj predstavi nekaj portretov ljudi z različnih koncev sveta (evropski poslovnež, kitajski kmet, kavboj, Eskim, rudar ...).

Skupine povabi, da si vsaka izbere tistega, ki jim je najbolj pri srcu oz. ki se jim zdi najbolj zanimiv. Ko so portreti izbrani, da vsaki skupini še en urnik (najbolje v formatu A3). Naloga skupine je, da si izmisli, kako bi potekal delovni dan tega človeka.

Primer urnika:

Ura	Dejavnost
5	
6	
7	
8	
9	
10	
...	

Skupine imajo za to 15 minut časa, sledi poročanje, ki ga lahko pripravijo na zanimiv način (igrano, pantomima ...).

**ZGODBE NAŠIH
OTROK**
(15 minut)

Cilj: Animatorji se
vživijo v doživljanje
otrok – udeležencev
oratorija.

Pripomočki: slike s
preteklih oratorijev, listi
z vprašanji, pisala.

Zdaj voditelj na sredino sobe postavi druge portrete, tokrat portrete udeležencev (npr. lanskega) oratorija. Če oratorij v nekem kraju poteka prvič, so to lahko tudi portreti otrok drugih oratorijev v Sloveniji. (Portrete lahko pripravite tako, da povečate dele digitalnih fotografij preteklega oratorija.)

Skupina si izbere portret enega otroka in skuša odgovoriti na vprašanja oz. dopolniti naslednje podatke:

- starost, razred v šoli,
- njegova/njena najljubša igra,
- najljubša knjiga,
- najljubši film,
- najljubša hrana in pijača,
- najboljši prijatelj,
- najlepše počitnice ...

Izmislimo si lahko tudi druge postavke.

Poročanja skupin v tem delu ni.

MISIJONAR
(15 minut)

Cilj: Animatorji
odkrivajo lik
misijonarja.

Pripomočki: vnaprej
pripravljeni plakati.

Voditelj pokaže plakat, na katerem je narisanih veliko poti, ki se med seboj križajo.

Razlaga:

Obstaja mnogo različnih življenjskih poti. Vsak hodi po svoji. Nekatere med njimi se križajo, druge ne, vendar niti dve življenjski poti nista nikoli enaki. Videli smo, kako različne stile življenja imajo ljudje z različnih koncev sveta in ljudje različnih poklicev. Poti teh ljudi se skoraj nikoli ne križajo.

Zelo različne pa so tudi tiste poti, ki se križajo. Poti otrok iz soseske, udeležencev oratorija, od katerih se nekateri videvajo skoraj vsak dan – tudi te poti so med seboj silno različne. Vsak otrok ima različne življenjske izkušnje, različne starše, različni življenjski standard, različne hobije, talente, različen Božji klic.

Zdaj voditelj pokaže slike vaše poti in mestnega križišča. Animatorje prosi, da povedo kakšno asociacijo ob vsaki od obeh slik.

Nato prebere svetopisemski odlomek:

Potem je Gospod določil še drugih dvainsedemdeset in jih poslal pred seboj po dva in dva v vsako mesto in kraj, kamor je sam nameraval iti. Rekel jim je: »Žetev je obilna, delavcev pa malo. Prosite torej Gospoda žetve, naj pošlje delavce na svojo žetev. Pojdite! Pošiljam vas kakor jagnjeta med volkove. Ne nosite s seboj ne denarnice ne torbe ne sandal in spotoma nikogar ne pozdravljajte! V katero koli hišo pridete, recite najprej: ›Mir tej hiši!‹ In če bo v njej sin miru, bo na njem počival vaš mir; če pa ne, se mir povrne k vam (Lk 10, 1–6).

Razmislek ob odlomku:

Sodobno življenje je vse prevečkrat podobno mestnemu križišču, v katerem ob srečanju z drugimi samo razmišljamo o tem, kako bi čim hitreje prišli "ven iz tega", ko morda včasih komu še malo zahupamo, vsekakor pa si na križišču ne vzamemo časa.

Jezus pa predlaga drugačen način. Predlaga, da se podamo na pot in da s seboj ne jemljemo veliko opreme. Zakaj ne? Če nisi "zaščiten", si bolj ranljiv in tako bolj odprt za srečanje s sočlovekom. Jezus o srečanjih veliko govori. Želi, da s srečanji prinašamo mir.

Ena od tematik letošnjega oratorija so misijoni. V odlomku smo slišali prav opis lika misijonarja. Misijonar je nekdo, ki ga pošilja Jezus; je nekdo, ki hodi po poti (po svetu) z odprtimi očmi; je nekdo, ki s seboj nima veliko prtljage; je nekdo, ki prinaša mir, in je nekdo, ki se nikoli ne vsiljuje.

**VLOGA
ANIMATORJA**
(20 minut)

Cilj: Animatorji na osnovi lika misijonarja razmišljajo o liku animatorja.

Pripomočki: vnaprej pripravljeni listi.

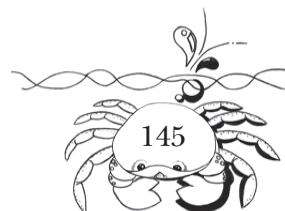
Voditeljev uvod:

Tudi animatorji smo neke vrste misijonarji. Skušajte razmisliti, kaj v konkretnem delu animatorja pomeni lastnost misijonarja, ki smo jo slišali prej.

Vsaka skupina dobi list s tabelo. Skupine imajo čas za pogovor.

Misijonar	Kaj konkretno to pomeni za animatorja?
Ga pošilja Jezus.	
Hodi po svetu z odprtimi očmi.	
S seboj nima veliko prtljage.	
Prinaša mir.	
Se ne vsiljuje.	

Delu v skupinah sledi krajši pogovor.

ZAKLJUČEK
(10 minut)

Cilj: Animatorji razmišljajo, kako bi svojo različnost lahko uporabili pri pripravi oratorija.

Pripomočki: cula (lahko tudi popotna torba ali nahrbtnik).

Na sredino prostora postavimo popotno torbo, nahrbtnik ali culo. Vsak animator napiše in pove, ali se mu je ob tem srečanju porodilo kakšno spoznanje.
Listek vrže v culo.

3. kateheza: DRUŽINA

Cilji:

1. Spoznati različne družine.
2. Spoznati, kakšna je moja družina.
3. Ustvariti družino animatorjev.

Trajanje: 100 minut

DRUŽINICE
(15 minut)

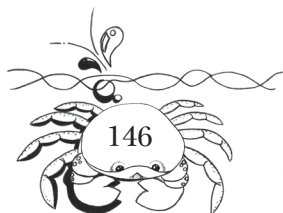
Cilj: Uvodna motivacija. Pripomočki: niso potrebni.

Animatorji se razdelijo v skupine po tri. Vsaka predstavlja družino. Dva animatorja se držita za roke in predstavljata očeta in mamo. Tretji pa je otrok in se postavi med njiju (oče in mati ga imata ujetega med rokami). Ta družina se spopada z različnimi težavami, zato se posamezni družinski člani menjavajo (princip igre "hiška"). Vzroki za menjavo:

1. Žena se odpravi na obisk k starim staršem.
2. Mož se odpravi na službeno potovanje.
3. Otrok gre v šolo v naravi.
4. Družina gre na dopust.

Voditelj naznani eno od štirih situacij in glede na to eden ali vsi iz posamezne trojice poiščejo drugo družino. V splošnem kaosu si družino skuša poiskati tudi voditelj. Tako brez družine ostane nekdo drug in zdaj si situacijo za menjavo izmisli ta.

Ob zaključku igre naj voditelj pove, da tudi animatorji hodimo po različnih poteh, vendar se vedno znova ponovno srečamo, tako na naših srečanjih kot v cerkvi pred Bogom in v molitvi. Med nami je posebna vez, ki nas združuje – Božji klic, da smo animatorji (družina animatorjev).

MOLITEV
(5 minut)

Cilj: Povezanost
z Gospodom in
razmišljanje o družini.

Pripomočki: Sveto
pismo, kitara.

Pesem: Sem jaz, sem jaz, gradim družinico ...
Svetopisemski odlomek: Mt 1,18–25.
Izročitev družine animatorjev in domačih družin Mariji.
Zdrava Marija ... Slava Očetu ... Marija, Kraljica družin – prosi za nas. V
imenu Očeta in Sina in Svetega Duha.

NEVIHTA
MOŽGANOV
(10 minut)

Cilj:
Razmišljanje o širini
pojma »družina«.

Pripomočki:
plakat in flomastri.

Na sredini prostora je plakat. Voditelj prebere spodnji vprašanji in povabi animatorje, da govorijo asociacije nanju. Nekdo asociacije zapisuje na plakat. Asociacije naj tečejo prosto, ni nujno, da so z družino vse neposredno povezane.

Vprašanji: Kakšne družine poznamo? Kaj je pomembno za vsako družino?

Na koncu nekdo naredi povzetek bistvenih elementov družine.

Preberemo odlomek iz pisma animatorjem:

»Vedno bolj se utrjuje prepričanje, da je izkušnja družine ena temeljnih človekovih izkušenj. Človeka se dotakne že v najnežnejši dobi in ga pomembno zaznamuje za celo življenje, tako v dobrem kot v slabem.

To lahko ugotovi vsak sam ob misli na osebno izkušnjo otroštva in mladosti v družini. To na različne načine odkriva in potrjuje sodobna – zlasti psihološka in pedagoška – znanost o človeku. O tem se lahko prepričajo vsi, ki so na zelo neposreden način v vsakdanjem stiku z otroki in mladimi (vzgojitelji, učitelji, kateheti, animatorji). Vsak otrok in mladostnik je zaznamovan in nosi v sebi dobro ali slabo, osrečujočo ali bolečo izkušnjo družine. To razodeva na različne načine, še zlasti v odnosu do oseb, stvari in dogodkov – pa tudi do Boga – skratka do vsega, s čimer se srečuje.«

**POGOVOR V
SKUPINAH**
(15 minut)

Cilj: Animatorji odkrivajo lik družine.

Pripomočki: vnaprej pripravljeni plakati in barvni svinčniki ali flomastri.

V skupinah po tri ali štiri se animatorji pogovarjajo o družinah, ki si jih želijo. Naloga: naštejte lastnosti družine, ki jih želite prenesti na svoje bodoče družine; in lastnosti, ki si jih v svoji bodoči družini ne želite.

Povzetek: vse skupine skupaj izoblikujejo idealno družino z vsemi pozitivnimi stvarmi, ki jih želijo imeti. To naredijo s simbolno sliko družine, ki jo na plakat nariše vsaka skupina.

**DELO S SVETIM
PISMOM**
(15 minut)

Cilj: Spoznati težave v družini kot nekaj, kar spada k njej.

Pripomočki: svetopisemski odlomki.

Sledi pogled na nekaj družin iz Svetega pisma:

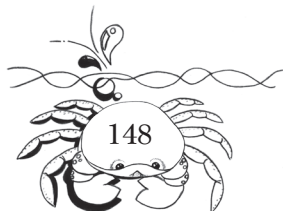
1. Egiptovski Jožef (ko ga bratje prodajo v suženjstvo in njegovo odpuščanje), 1 Mz,37;
2. Ezav in Jakob, 1 Mz 25;
3. Jezus se izgubi v templju (spor s staršema), Lk 2,41–52.

Animatorji so razdeljeni v tri skupine. Vsaka skupina dobi enega od treh odlomkov. Družino iz odlomka primerjajo z idealno družino, ki so jo opisali v prejšnji vaji. Vsaka skupina skuša najti pet razlik, torej pet odstopanj svoje svetopisemske družine od idealne. Tudi svetopisemske družine so se borile s težavami.

Preberemo odlomek iz pisma animatorjem:

»Sodoben način življenja, ki prinaša ljudem vedno večje blagostanje, je hkrati vzrok mnogih težav za življenje v družini (...). Dom postaja vse bolj le še kraj prihajanja in odhajanja ter občasnega srečevanja članov družine, kar onemogoča globlje medsebojne odnose. Kjer pa ni odnosov, tam tudi ni prenašanja vrednot in družinskega izročila – s tem pa tudi vere – iz generacije v generacijo.

Posledice takšnega načina življenja sčasoma občutijo vsi (zakonca – starša, otroci, stari starši: odtujenost, nesoglasja, napetosti, ločitev). Kakor se zdi, da so se nekatere družine – v svoji nemoči – povsem prepustile toku sodobnega načina življenja, tako se druge zavzeto trudijo za vedno višjo kvaliteto odnosov in življenja v družini, v kateri naj bi se vsak počutil kar najbolj uresničen in srečen.«

**DRUŽINSKI
ODER**
(20 minut)

Cilj: Animatorji razmišljajo o premagovanju težav.

Pripomočki: niso potrebni.

Vsaka skupina izbere eno težavo družine iz svetopisemskega odlomka in jo skuša prestaviti v današnjo situacijo s kratkim igranim prizorom.

Časa za pripravo imajo 10 minut, nato vsaka skupina odigra triminutni prizor.

Preberemo odlomek iz pisma animatorjem:

»Ob tem lahko z veseljem ugotovimo, da je tudi danes veliko mladih, deklet in fantov, ki vidijo v ljubeči zakonski skupnosti in v urejenem družinskem življenju izpolnitev svojih velikih življenjskih hrepenenj. Hkrati pa se zavedajo, da se je potrebno – tako kot za vse drugo – tudi za življenje v zakonu in družini zavestno in načrtno pripravljati. Tudi Cerkev želi pri tem pomagati mladim in jih na različne načine spremljati v pripravi na zakonsko in družinsko življenje.

Veseli smo – in to potrjujejo tudi mnogi mladi – da jim je pri tem v veliko pomoč tudi vsakokratna izkušnja oratorija. Voditeljem in animatorjem pomaga spoznati, da je potrebno iskati osebno srečo v osrečevanju drugih in v darovanju za druge. Udeležencem pa omogoča osrečujočo izkušnjo druženja in medsebojne povezanosti v odprtosti, prijateljstvu in veselju. Vse pa hkrati povezuje zavest o nenehni navzočnosti Boga v človeški skupnosti (prim. Mt 18,20). Njega, ki vse združuje v eno samo družino in pomaga premagovati vse težave. To pa so temeljne prvine življenja vsake krščanske družine.«

**DRUŽINA
ANIMATORJEV**
(20 minut)

Cilj: Animatorji razmišljajo, kako bi dobre izkušnje družine lahko uporabili na oratoriju.

Pripomočki: pismo predstojnika salezijancev animatorjem, samolepilni lističi in pisala.

Pogovor v parih ali manjših skupinah. Vprašanja:

1. Kaj pozitivnega in kaj negativnega vidim v naši, animatorski družini?
2. Kaj lahko naša animatorska družina naredi za družinsko vzdušje na oratoriju?
3. Kako se lahko naš družinski duh prenese na otroke?

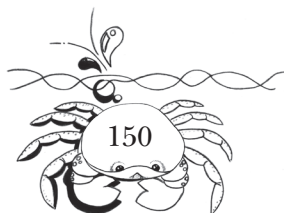
Animatorji bistvene stvari zapišejo na listke in jih nalepijo na steno ali plakat.

Vsi animatorji si ogledajo lističe. Izberejo lahko tudi nekaj najboljših ter si na podlagi te izbire zastavijo cilje za doseganje družinskega vzdušja na letošnjem oratoriju. Cilji naj ne bodo previsoki!

Ob zaključku srečanja vsak animator spregovori o nečem, kar po srečanju odmeva v njem.

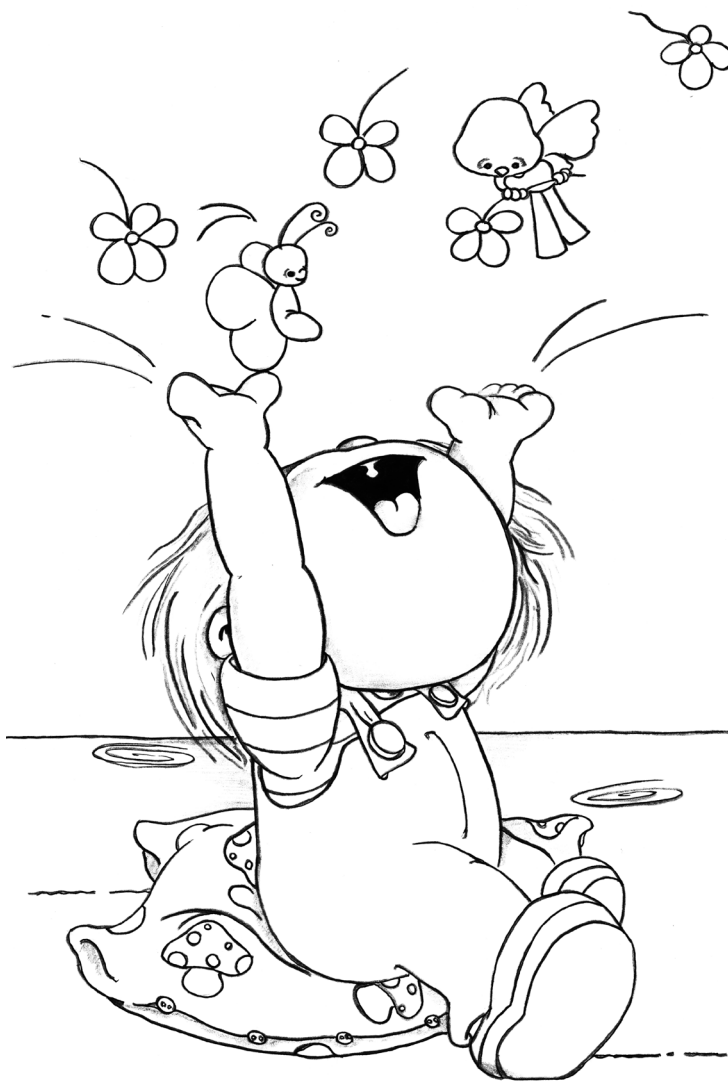
Kot popotnico animatorji dobijo na liste natisnjeno pismo predstojnika slovenskih salezijancev animatorjem (v elektronski obliki ga najdemo tudi na www.oratorij.net).

DODATEK

**6 zgodb o življenju sv. Ignacija Lojolskega
in
9 molitvenih srečanj za animatorje**

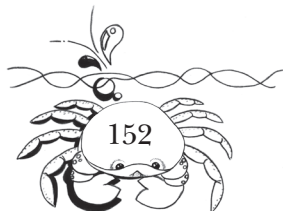

ŽIVLJENJE SV. IGNACIJA LOJOLSKEGA

USTANOVITELJA REDOVNE DRUŽBE JEZUITOV

POJAVLJANJE OSEB V ZGODBI

	1. zgodba	2. zgodba	3. zgodba	4. zgodba	5. zgodba	6. zgodba
Maja Káli	•	•	•	•		•
Ignacij	•	•	•	•	•	•
prijatelj Peter	•					
duhovnik	•					
sluga Filip		•				
služabnica		•				
frančiškan			•			
Silvester			•			
Feliks			•			
ženska				•		
moški				•		
otroci				•		
profesor				•		
menih					•	
zdravnik					•	
trije prijatelji						•••
skupaj	4	4	5	8	3	5

1. PREOBRAT

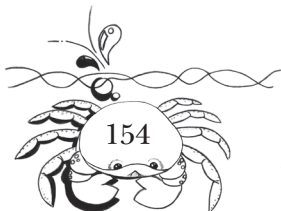
- Maja-Káli:** Saj poznate pregovor: *Človek obrača, Bog pa obrne.*
Natančno to se je zgodilo veseljaku Ignaciju. Z vseh vogalov se mu je nasmihala posvetna slava. Življenje na dvoru, kjer se vse lesketa! Vitezi! Najprej je res samo paž, a bo zanesljivo prav kmalu vitez. Klanjal se bo dvornim damam in jim poljubljaj roke.
Končno! Star je 26 let. Pred njim so viteške igre in bojni pohodi in kar se da zabavno življenje. Tedaj pa – kot da bi Bog obrnil stikalo ...
- Ignacij** (*na postelji, obvezan*): Kakor koli že, hraber sem pa bil! Pregovoril sem poveljnika, da udarimo. Bomo že sesuli te Francoze! Vseeno je dobro, da sem se prej spovedal. Navsezadnje ... No, no, dobro sem jo odnesel. Peter, Peter, kje pa tičiš?
- Peter** (*prihiti*): Ignacij, kaj želiš? Ali se počutiš slabše? Bi požirek vode? Zeliščnega čaja?
- Ignacij:** Ne. Ja. Nič, nič. Kdaj sem se pa še cmeril zaradi te noge? Vseeno bi rad, da mi pomagaš. Na bok bi se rad obrnil, pa ne gre.
- Peter:** Komaj te upam prijeti. (*Mu pomaga.*) Tvoja razmesarjena noga. Dobiti topovsko kroglo v nogo in ne umreti od strahu.
- Ignacij:** Kakšnega strahu! Vojak, vitez, varuh časti – pa strah. Kak viteški roman mi prinesi. Dolgočasim se.
- Peter:** Za božjo voljo, kje naj ga najdem. Saj si že vse prebral. Če hočeš, ti prinesem življenjepis svetnikov. Svetniki so tudi neke vrste vitezi.
- Ignacij:** Česa ne poveš! Saj častim vsemogočnega Boga, svetniki so pa dolgočasneži.
- Peter:** Ne bi rekel. Kjer je pogum, ni dolgočasja. Svetniki so pa pravi junaki. Recimo stilíti – stati ves dan na stebri, tako rekoč skoraj samo na eni nogi in častiti Boga.
- Ignacij** (*zamišljeno*): Bolje, kot pa se dolgočasiti v postelji.
- Duhovnik** (*vstopi s Svetim pismom v roki*): Ave, Ignatius! Kako se počutiš? Okrevaš? Vidiš, Bog želi, da živiš in mu služiš.
- Ignacij:** A z dolgočasenjem?
- Duhovnik:** Bolje, če z branjem.
- Ignacij:** Prijatelj Peter pravi, da sem prebral že vse, kar je viteškega pod soncem.
- Duhovnik:** Ignatius! Vsa čast vitezom, ampak še večja čast gre ...
- Ignacij** (*ga prekine*): Saj vem, kaj boste rekli: da gre največja čast Bogu. Ampak, častiti, a razumete, meni je dolgčas! Rad bi kaj bral.

- Duhovnik:** Glej no, ravno prav. Tu imaš Sveto pismo. Če ti je resnično dolgčas, ga boš zagotovo vsaj odprl. Jaz pa se za danes posla-vljam. Odmoliti moram večernice.
- Ignacij** (*vzame v roke Sveto pismo, prelistava, začne brati ...*): David! Salo-mon! Preroki! Bog nebeški, kje sem pa bil 26 let? Na eno oko sem bil slep, na eno uho gluhi! (*Si mane oči.*) Ali sem spregle-dal? Ali prav berem? (*Zatopljen v branje.*)
- Maja-Káli:** Od tedaj Ignacij vedno raje prebira Življenje Kristusovo in življenjepise svetnikov. Še vedno sanjari o junaških zgodbah iz viteških romanov. Sčasoma opazi, da v njegovo dušo prinašajo praznino, Kristusovo življenje in življenje svetnikov pa ga napolnjuje z radostjo. Še vedno pa ne more stopiti na noge. Vse kaže, da bo odslej šepal. Ranjena noga ostaja majčkeno krajša od zdrave. Vendar Ignacij ne misli več na viteško življenje. Sve-to pismo mu je odprlo popolnoma novo smer. Le kaj ga še čaka?

2. NOVA SMER

- Maja-Káli:** Nova smer. A ne gre tako zlahka. Če Ignacij ne bi bil vztrajen, bi ga premamilo lagodno plemiško življenje. Počasi je okreval, saj so domači dobro skrbeli zanj. Sveto pismo in knjiga Vita Christi (Življenje Kristusovo) sta bili zanj pravi vir navdihov. Zdaj pa načrt, treba je napraviti načrt! Brez novega načrta ne bo novega življenja. Ignacij sklene postati – svetnik.
- Ignacij:** Tako je. Odločeno. Če so zmogli drugi, bom tudi jaz! Če sem v boju ostal živ in če se mi je že mnogo prej posrečilo prepričati po-licijo, da so bile tiste naše vragolije navadne neumnosti ... Bom pa zdaj prepričal sebe, da se je treba malo spokoriti za vse neslanosti mojega vojaškega življenja. Najbolje, da pokličem sluga Filipa. Filiip!
- Filip:** Pokorni sluga. Plemeniti gospod Lojolski, kaj želite?
- Ignacij:** Sem preslišal tisti »plemeniti«. Glej, Filip, od otroških let me poznaš in veš, kakšen sem.
- Filip:** Pogumni ste. Celu drzni. Če ne zamerite ... celo precej trmasti. Joj, no, že kot otrok ste bili drugačni od mnogih vaših bratov.
- Ignacij:** Filip, veliko bisago mi pripravi.
- Filip:** Bisago? Gospod! Bisago nosijo berači. Vi ste plemič.
- Ignacij:** Plemič odhaja. Tja proti Barceloni.
- Filip:** Že, že, a ne z bisago. Pripravil bom pleteno košaro, poklical kočijaza. In kaj naj zložim vanjo? Tudi vojaške škornje?

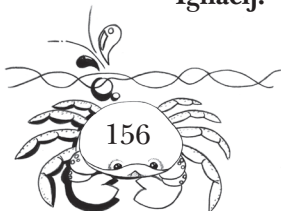

- Ignacij:** Ne bom jih rabil. Tam bom hodil bos.
- Filip:** O, Bog! Kaj govorite, gospod! Sramota, da bi kdo iz plemiškega rodu hodil bos! Tega zemlja še ni videla.
- Ignacij:** Bo pa videla zdaj. Filip, zmeraj si bil zvest in to zelo spoštujem. Pripravi bisago. Zloži vanjo nekaj perila, dva robca, ogrinjalo in sandale.
- Filip:** O, Bog, o, Bog, o, Bog ... (Odide.)
- Ignacij:** (*poklekne*) Si slišal, o, Bog? O, Bog, o, Bog, o, Boggg je ječal do-
bri stari Filip. Toda jaz sem odločen: kot svetnik ti želim služiti.
Poravnati hočem svoje dolgove do tebe, dobrotljivi Bog. Kri-
stus! Vita Christi! Kristusovo življenje. Vsaj malo mu želim biti
podoben, Kristusu Odrešeniku. Vsi svetniki Božji, pridite mi
na pomoč! Tudi jaz hočem biti kot vi.
- Filip:** (*z bisago, molči*)
- Ignacij:** Kaj je, prijatelj? Izpolnil si ukaz, hvala ti. To je bil moj zadnji
ukaz in moja zadnja želja. Hvala. Zdaj pa samo še prošnja. Naj
pride Katarina.
- Filip:** Na vašo besedo, gospod.
- Katarina:** (*vdana, preplašena*) Želite, plemič Lojolski?
- Ignacij:** Poslovila se bova.
- Katarina:** (*zajoka*) Gospod, kaj sem storila? Zakaj me odpustate? Nika-
mor nimam iti ...
- Ignacij:** Dobra Katarina! Nihče te ne odpusča. Le jaz bi ti rad segel
v roko. Odhajam in ne vrnem se tako kmalu. Mogoče nikoli
več.
- Katarina:** Moj Jezus Nazarenski! Ali greste spet v boj?
- Ignacij:** Prav res, dobra žena. V boj s samim seboj. V plemiški opravi
me ne boš več videla. Preprost človek želim biti, vdan samo še
Bogu.
- Katarina:** Joj, kaj sem doživela! Naš plemeniti Ignacij bo duhovnik!
- Ignacij:** Ne, ne. Svetnik. Puščavnik. Spokornik. Pomisli kdaj name,
zvesta Katarina.
- Maja-Káli:** Leto dni je Ignacij živel kot spokornik. Molil je po več ur na
dan. Postil in celo bičal se je. Trudil se je še bolj kot svetniki
in tako hotel postati še večji svetnik. Snoval je nove načrte.
Zazelel si je ubirati Kristusove stopinje, videti njegov rojstni
kraj, stopiti na tla Oljske gore, poljubiti zemljo Svete dežele.
Kje daleč so že sanje, da bo kot vitez poljubljal roke dvornih
dam! Ne misli več na stare čase. Hoče pa se spokoriti zaradi
nekdanjega hrepenenja po slavi. Zato vztrajno prepisuje Sve-
to pismo. Kristusove besede izpiše z rdečim črnilom, besede
Božje Matere Marije pa z modrim.

3. ROMAR

- Káli:** Ignacij se je dan na dan poglobljal v Sveto pismo. Premišljeval je o dogodkih iz Jezusovega življenja in bil znan kot velik častilec Svete Trojice. Prišel je tudi čas njegovega romanja v Sveto deželo. V glavnem je romal sam, ker je želel v tišini srca častiti Boga. Včasih se je zapletel v pogovor z drugimi romarji, ki jih je bila Sveta dežela tedaj polna.
- Frančiškan:** Takole. Le odpočijte se. Pot je bila dolga, se mi zdi. Dva meseca pozibavanja na morju. Toda zdaj ste tu, kjer je nekoč živel naš Odrešenik.
- Ignacij:** Zahvaljen, Frančiškov brat. To sta moja sopotnika, s katerima smo se spoznali na ladji (se npr. rokujejo). Silvester. Feliks.
- Frančiškan:** Bom poskrbel, da boste dobili toplo juho. Zjutraj pa poiščete svete sledi. Oljske gore ne morete zgrešiti. (*Odide.*)
- Silvester:** Kot da vse skupaj ne bi bilo resnično. Pa sem res utrujen.
- Feliks:** Jaz tudi. Jaz še bolj. Dremlje se mi. Ne bom čakal na juho. Ta frančiškan je star in počasen.
- Ignacij:** Počakaj, moj dragi brat v Kristusu, ne tako, ne tako. Sem smo priromali zaradi Jezusa Kristusa Odrešenika, ne zaradi skodelice juhe.
- Silvester:** Prav imaš. Če smo se izognili kugi v Italiji in morski boleznii in drugim težavam – ja, saj bi se lahko potopili s tisto lupino – bomo pa zdaj vendar hvaležni Bogu in tem frančiškanom, ki nam ljubljajo celo okrepcilo.
- Ignacij:** Jaz že imam načrt. Po Sveti deželi bom hodil sam zase. Na krajih, po katerih je stopal naš Odrešenik, hočem v tišini premišljevat, kako nas Bog ljubi.
- Feliks:** Tebi prija samota, meni pa ne.
- Silvester:** Ah, daj no, če sva dva, je vendar že družba. Ne bova se zgubila. Če se želi Ignacij na samem pogovarjati z Odrešenikom, mu tega ne smeva zameriti.
- Ignacij:** Feliks, rad bi, da bi me prav razumel. Res je, da smo priromali z isto ladjo. A meni je Bog v dušo položil gorečo željo, da ga v Sveti deželi častim sam zase. Seveda vama nikakor ne branim, da hodita skupaj.
- Frančiškan:** Takole, romarji. Kar v košari sem vam prinesel nekaj za pod zob. Kruh je že precej suh, a je zato bolj zdrav. Juho smo kuhali včeraj za romarje, pa je nekaj ostalo. Naj še vam tekne. Saj veste, kaj je naročil Jezus svojim učencem: *Jejte, kar se pred vas postavi.* Ni veliko, je pa toplo in naj vam tekne. Bog zegnaj!
- Ignacij:** Bog plačaj, brat frančiškan.

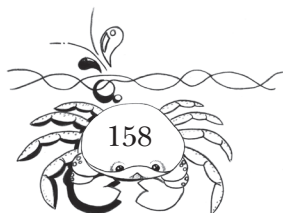
- Feliks:** Pa poskusimo, kako kuhajo v Sveti deželi.
- Silvester:** Dobro je, dobro. Okusno. Še zmanjkalo bo. Ignacij, zakaj pa ne ješ?
- Ignacij:** Nisem lačen. Razdelita si moj delež. Res ne čutim lakote. Pa tudi, če bi jo. Kaj piše v Svetem pismu: *Človek ne živi samo od kruha, ampak od vsake besede, ki pride iz božjih ust.*
- Feliks:** Že, že, ampak zakaj je pa potem Jezus pomnožil kruh za lačne množice?
- Silvester:** Molči, saj vidiš, da Ignacij že moli. Zmoliva še midva. Vsak zase, po tihem.
- Vsi:** *(Vsak zase moli, drug za drugim poležejo po tleh.)*
- Maja-Káli:** Ignacij je šel dvakrat na Oljsko goro. Z bolečino je občutil Jezusovo trpljenje. Njegov trdni sklep je bil, da stalno ostane v Jeruzalemu in obiskuje svete kraje. Hkrati je želel pomagati ljudem z nasveti. Vendar mu tega niso dovolili. Spet so bili romarji več kot dva meseca na ladji. Premetavalo jih je. Ignacij je vse težave daroval Bogu in goreče molil. Bog pa je imel za Ignacija že pripravljen veliki načrt, ki mu ga je nameraval v prihodnosti razodeti. Ustanovil bo redovno družbo z imenom Družba Jezusova. Mnogi ljudje bodo zaradi njihovega truda postali Božji prijatelji.

4. ŽIVI OD MILOŠČINE

- Maja-Káli:** Ignaciju se je porušil načrt, da bi za vedno ostal v Sveti deželi. Premišljeval je, kaj naj počne. Ugotovil je, da bo ljudem najbolje pomagal, če jim bo govoril o Bogu. Nenadoma je spoznal, da za to nima dovolj izobrazbe. Vzrok, da so ga mnogi začeli sumničiti, so bile njegove Duhovne vaje. Napisal jih je za tiste, ki bi želeli tako kot on hoditi po Gospodovi poti. Pa se je začelo zapletati. Zato zdaj že študira v Parizu. Ker je že precej star, ima kljub bistremu razumu dosti težav s študijem. Začeti mora od začetka in najprej hodi v šolo skupaj z majhnimi otroki. Večkrat je ponizan, a on vztrajno študira, in če hoče jesti, mora beračiti. Kar sam si nalaga nemogočo pokoro. Preluknja si čevlje in ko pride zima, od njih ne ostane drugega kot hladen kos zgornjega usnja.
- Ignacij:** *(Stoji, čaka, slabo oblečen.)*
- Ženska** *(pride mimo):* Kaj pa vi tukaj? Delat pojdite.
- Ignacij:** Saj delam. Rad bi pa tudi kaj pojedel. Prosim vas za kak drobiž.

- Ženska:** Kaaaaj? Če delate, potem tudi zaslužite.
- Ignacij:** Veste, jaz študiram. Rad bi kaj več vedel o Bogu.
- Ženska:** Lažnivec! Policijo bom poklicala.
- Moški:** Kaj se pa tu dogaja?
- Ženska:** Tale potepuh bi rad prišel do denarja.
- Moški:** Kdo pa ste?
- Ignacij:** Ignacij iz Lojole.
- Moški:** To mi nič ne pove. Če ste od tam, potem pojdite tja. Vsak se najbolje znajde tam, kjer je doma.
- Ignacij:** To je na Španskem. Tu v Parizu študiram. Sam se preživljam. Največ s prosjačenjem.
- Moški:** Slabo govorite francosko. Študirate pa najbrž lenarjenje. Mogoče še kradete.
- Ženska:** Prav gotovo, prav gotovo! A vidite, kakšen je! Saj ima tak obraz kot pravi lopov.
- Moški:** E, madam, tako pa ne smete govoriti. Nazadnje je vsak capin božji otrok. Jaz mu bom dal en novčič, da bom bolj zagotovo prišel v nebesa.
- Ignacij:** Bog vam povrni, dobri človek.
- Ženska:** Vse bo zapil, vam rečem.
- Otroci** (*se pripodijo*): U, spet en berač strganih hlač! Glejte berača mahedrača!
- Profesor** (*pride z druge strani*): Kako, ali vidim prav? Moj študent ali pa se motim? Homo studiosus, kaj počnete tukaj? Pa menda ja ne ...
- Ignacij:** Ne vem, kaj ste hoteli reči. Nekako pač moram preživeti. Prosjačim in ni me sram.
- Profesor:** Mondjé, moj Bog! Pa so pravili, da ste plemiškega stanu. Plemič ne berači. Kaj naj vam rečem. Pojdite, prosim, z menoj. Povabim vas na čaj in na francoski rogljiček.
- Ignacij:** Nerodno mi je. Ali vas ne bo sram v moji družbi?
- Profesor:** Mene sram? Ja, lahko bi me bilo, ker jaz ne zmorem razmišljati tako globoko kot vi. Slišal sem, da ste sestavili nekakšne Duhovne vaje. Pa tudi to vem, da so vas zatožili cerkvenim oblastem, inkviziciji.
(Odideta.)
- Maja-Káli:** A se je vse srečno izteklo. Vsi izpraševalci so onemeli nad Ignacijevim poznavanjem Svetega pisma in krščanskega nauka. Nič spornega ni bilo v tem, kar je on v Duhovnih vajah pisal o velikih in malih grehih, o milosti in o Sveti Trojici. Saj o vsem tem so ga zasliševali tudi že prej. Njegov glas in njegova gorečnost za vero sta se razširila tja daleč do Rima. Vse je kazalo, da bo tega človeka kmalu poznal ves svet.

5. BOLEZEN

Maja-Káli: Okrog Ignacija je raslo število mladih mož, ki so želeli živeti tako, kot je on priporočal v Duhovnih vajah. Ignacij pa se je še naprej preživljal s prosjačenjem. Odpravil se je celo v Anglijo in tam nabral toliko miloščine, da jo je nekaj lahko razdal. A zdaj je bolj kot kdaj prej pritisnila bolezen.

Menih: Ignacij, bojim se, da s pobožnimi vajami nekoliko pretiravate. Bledi ste. Premalo jeste. Premalo ste na svežem zraku.

Ignacij (*leži*): Ne govorite tega, prosim vas.

Menih: Kaj pa naj vam rečem?

Ignacij: Kar koli drugega.

Menih: No, prav. Lepo vreme imamo. Dobro bi bilo, da bi se čim prej pozdravili in se naužili sonca in zraka.

Ignacij: Ej, častiti menih, hodite okrog mene kot mačka okoli vroče kaše. Kaj bi pravzaprav radi?

Menih: Končno nič posebnega. Obiskat sem vas prišel. Zdravnik je omenil ...

Ignacij: Kaj?

Menih: Da vas muči želodec.

Ignacij: To je resnica. Ampak mučil me je že dostikrat. Pa je bilo bolje, pa spet slabše. Kakšne težave sem imel na romanju v Sveto deželo. Pa je vse minilo, ko sem se na Oljski gori zatopil v molitev.

Menih: To je zelo lepo. Verjamem vam.

Ignacij: No, vidite, minilo bo. Zdravniki so znani po tem, da radi pretiravajo. Ko se razpase kuga, pa so skoraj brez moči. Videl sem ljudi umirati. A jaz se smrti ne bojim.

Zdravnik (*vstopi*): Kdo tu govori o smrti?

Menih: Medicus, jaz ne!

Zdravnik: Bi rekel, da vi ne. Menihi radi živite. V samostanu ste na varnem. Pojete, molite, malo se sprehodite, nič vam, upam, ne manjka.

Menih: Menda me ne nameravate žaliti, medicus.

Ignacij: Da se mi ne bosta začela prepirati. To bi najbolj škodilo mojemu želodcu.

Zdravnik: Tako je, gospod Ignacij. Kako se počutite danes? Vročina je, to že kar opažam, popustila. Trdne narave ste. E, vi Španci!

Ignacij: Najbolj trdni, se mi zdi, so severnjaki. Še bolj trden pa je vsak, kdor zaupa v Boga.

Menih: To, to, prijatelj! Bog ima z vami še velike načrte. Kmalu boste posvečeni v duhovnika. Saj boste nekoč še svetnik! Nisem še

srečal človeka tako trdne volje, tako trdne vere, takega spokornika in tako razumnega človeka, kot ste vi. Veste, medicus (obrne se k zdravniku), prišel sem ga malo pokarat, našega bolnika. Ne samo molitev, tudi zrak in sonce sta pomembna za zdravje.

Zdravnik: Imate prav. A saj gre očitno na bolje. Zdravilo je pomagalo. Veste, neka nova mešanica ... O, bo prišel čas, ko bo medicina zmogla s sveta pregnati tudi kugo.

Ignacij: Verjamem. A ne brez božje volje.
(*Se obrne na ležišču, menih in zdravnik odideta.*)

Maja-Káli: Ignaciju je na noge pomagala tudi njegova trdna volja biti zdrav in služiti Bogu. Bog mu je podelil zdravje, saj je hotel, da ustanovi redovno družbo z imenom Družba Jezusova. Med tovariši je bil Ignacij čedalje bolj spoštovan. Do njih je bil ravnopravno prijateljski in ravnopravno prav strogi duhovni voditelj.

6. ONA PRIHAJA

Maja-Káli: Ignacij jaha na konju proti domovini. Na poti doživi veliko vznemirljivega. Ustavlja se po samostanih in zavetiščih. Nekajkrat zgreši pot in zaide. Celó v vodo pade z nekega mostu. Povsod pa govori o Bogu. Doseže, da se oblastniki zavzamejo za reveže. Doseže, da v Španiji trikrat zvoní avemarijo: zjutraj, opoldne, zvečer.

Postal je duhovnik, a še celo leto ni maševal. Želel si je s tovariši oditi v Sveto deželo in tam obhajati svojo novo mašo. A iz tega načrta ni bilo nič in Ignacij je ostal v Rimu. Družba njegovih tovarišev se je dala na razpolago papežu. Počasi je iz njih nastala redovna družba z imenom Družba Jezusova ali tudi jezuiti.

Ignacij: Dolga je ta naša pot, prijatelji.

1. prijatelj: Dolgočasna pa ne.

2. prijatelj: Veliko cerkva smo obiskáli. Povsod maševali.

Ignacij: Veliko.

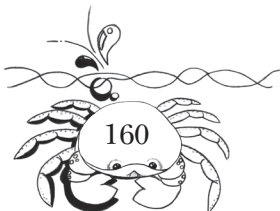
3. prijatelj: Kje si se najlepše počutil, Ignacij?

Ignacij: Kaj naj rečem? Pred vsakim tabernakljem.

1. prijatelj: Kaj pa sveti oče? In to večno mesto Rim?

Ignacij: Tudi v Španiji so velike cerkve. Ne vem, zakaj mi spomin uhaja v ...

1. prijatelj: Kaj hočemo, smo pač ljudje. Ampak odkar smo takole združeni, je lažje. Imamo svoj red. Družba jezuitov smo.

Ignacij: Tega sem res vesel, da je sveti oče Pavel III. potrdil našo skupnost. Končno se lahko oddahnemo.

3. prijatelj: Se mi zdi, da si nekoliko utrujen, Ignacij. Ali boš lahko maševal?

Ignacij: Kaj si rekel? Srčno bi želel tega ne slišati. Do zadnjega diha želim služiti Kristusu.

3. prijatelj: Nisem te hotel prizadeti. Le tvoja bledica mi ni preveč všeč.

1. prijatelj: Ah, govorimo raje o čem drugem.

Ignacij: Prav imaš.

2. prijatelj: Bodimo veseli, da se jezuitski red tako hitro širi po svetu.

Ignacij: Bog bodi zahvaljen.

1. prijatelj: In Bog ti je naklonil zdravje, dragi Ignacij, pomisli, saj vodiš Družbo Jezusovo že petnajst let.

Ignacij: Naj bo Bogu hvala.

3. prijatelj: Vseeno sem zaskrbljen zate, Ignacij.

Ignacij: Zakaj neki, lepo te prosim. Vsi smo v božjih rokah. V Svetem pismu piše, da človeku niti las ne pade z glave brez božje volje.

2. prijatelj: Ignacij govori resnico.

3. prijatelj: Kot da bi jaz tega ne vedel! Pa vseeno!

Ignacij: Prijatelji! Prosil bi vas, če me pustite samega. Rad bi bral iz Svetega pisma. Rad bi zajel iz studenca božje besede. Rad bi se v spominu tiho sprehodil čez Oljsko goro. Rad bi v miru vse premislil. Rad bi se pripravil na jutranjo zorno sveto mašo.

1. prijatelj: Če tako želiš ...

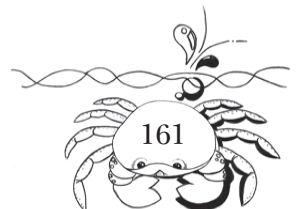
3. prijatelj: Ne bomo te motili.

Ignacij: Hvala. Molite zame. Nekoč sem bil zelo čistizeljen. Nekoč, nekoč ... Zdaj se približuje vse, kar sem kdaj doživel v vide-njih. Marija, božja Mati ...! Prihaja. Smehlja se ... Smehlja ... Smehlja ...

(Prijatelji odidejo, Ignacij omahne.)

Maja-Káli: Ignacij Lojolski je leta 1556 umrl v Rimu. V tem času je bilo po svetu že več kot tisoč jezuitov. Pokopan je v cerkvi Al Gesú. Za svetnika ga je skupaj z njegovim velikim prijateljem Frančiškom Ksaverjem razglasil papež Gregorij XV.

Že leta 1597 so jezuiti prišli tudi v Ljubljano. Prav oni so na Slovenskem postavili prve jaslice. Bi bil kdo rad podoben sv. Ignaciju Lojolskemu? Saj ni treba drugega, kot da smo vneti za dobra dela in zvesti Kristusu.

DODATNA MOLITVENA SREČANJA ANIMATORJEV

Molitvena srečanja so nadaljevanje molitvenih srečanj animatorjev med tedenskim oratorijem (v poglavju *Animatorjem*).

1. srečanje: **BLAGOR KROTKIM IN TISTIM, KI DELAJO ZA MIR**

vrednota: blagost in mir

simbol: vata

material: vata

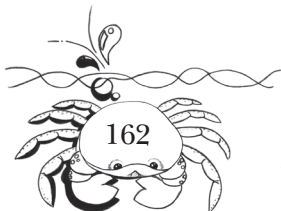
Križ

Pesem: Res je prijetno

Psalm: Ps 8

GOSPOD, naš Bog, kako čudovito je tvoje ime po vsej zemlji, *
visoko nad nebo sega tvoje veličastvo.
Celo nedolžnim in neukim otrokom si dal, da te slavijo, *
in s tem osramotil svoje sovražnike.

Ko gledam nebo, mesec in zvezde, ki si jih ustvaril, *
mislim kaj je človek, da se ga spominjaš,
Ustvaril si ga skoraj kakor angela, *
s slavo in častjo si ga ovenčal.
Dal si mu oblast nad svojimi deli; *
vse si mu podvrgel:
ovce, govedo in divje živali, *
ptice pod nebom in ribe v morju.
GOSPOD, naš Bog, kako si velik, *
kako čudovito je tvoje ime po vsej zemlji.

Božja beseda: Mt 5,3–11

»Blagor ubogim v duhu, kajti njihovo je nebeško kraljestvo. Blagor žalostnim, kajti potolaženi bodo. Blagor krotkim, kajti deželo bodo podedovali. Blagor lačnim in žejnim pravičnosti, kajti nasičeni bodo. Blagor usmiljenim, kajti usmiljenje bodo dosegli. Blagor čistim v srcu, kajti Boga bodo gledali. Blagor tistim, ki delajo za mir, kajti imenovani bodo Božji sinovi. Blagor tistim, ki so zaradi pravičnosti preganjani, kajti njihovo je nebeško kraljestvo. Blagor vam, kadar vas bodo zaradi mene zasramovali, preganjali in vse húdo o vas lažnivo govorili. Veselite in radujte se, kajti vaše plačilo v nebesih je veliko. Tako so namreč preganjali že preroke, ki so bili pred vami.«

Svetniški lik: SV. FRANČIŠEK ASIŠKI

Molitev sv. Frančiška Asiškega:

Gospod, naredi me za orodje tvojega miru. Kjer je sovraštvo, naj prinašam ljubezen; kjer je krivica, naj prinašam odpuščanje; kjer je nesloga, naj prinašam slogo; kjer je zmota, naj prinašam resnico; kjer je dvom, naj prinašam zaupanje; kjer je obup, naj prinašam upanje; kjer je tema, naj prinašam svetlobo; kjer je žalost, naj prinašam veselje. Gospod, naj se ne trudim, da bi me drugi tolažili, ampak naj sam tolažim; da bi me drugi razumeli, ampak naj sam razumem; da bi me drugi ljubili, ampak naj sam ljubim. Kajti ko dajemo, prejemo; ko odpuščamo, nam je odpuščeno; in ko umiramo, dosežemo prerojenje, prerojenje za vso večnost.

Dinamika

Vsak izmed animatorjev naj vzame kos vate in naj z njim otre čelo svojega desnega soseda. S to gesto se učimo nežnosti, spoštljivosti in zaupanja do sočloveka, ki so temeljne lastnosti za vsakega animatorja. To je bila tudi gesta, s katero je sveta Veronika otrla Jezusov krvavi obraz.

Animatorjeva molitev

Pesem: O, moj Bog, dopusti mi

Križ

Opombe o svetniškem liku

Sv. Frančišek Asiški (1182–1226) je pripomogel k veliki duhovni prenovi Cerkve v 13. stoletju. Številni so sledili njegovemu zgledu uboštva. Med redovnimi ustanovitelji je prvi, ki je v svoj program sprejel tudi misijonsko delo. Velja za prvega zahodnjaka, ki je ponesel vero narodom izven Evrope in se po Kristusovem zgledu posvetil evangelizaciji vsega sveta. Sam je potoval v Sveto deželo, Sirijo in Egipt. Posvečen je bil v diakona, v duhovnika pa zato, ker se je čutil nevredega tega daru, ni bil posvečen. Goduje 4. oktobra.

2. srečanje: IŠČITE IN BOSTE NAŠLI

vrednota: vztrajnost

simbol: mravlja

material: posoda
z blagoslovljeno vodo

Križ

Pesem: Išči dobrega Boga

Psalm: Ps 27

Gospod je moja luč in moja rešitev, *
zato se ne bojim nikogar.

Gospod je varuh mojega življenja, *
pred nikomer ne trepečem.

Preganjajo in napadajo me sovražniki, *
a se sami spotaknejo in padejo.

Če se cela vojska utabori proti meni, *
se moje srce ne bo balo.

Če se vname boj zoper mene, *
bom v Boga zaupal.

Samo to želim od Gospoda in goreče prosim, *
da bi užival njegovo naklonjenost,
prebival v njegovi hiši vse dni življenja, *
in občudoval njegovo svetišče.

Skril me bo v svoj šotor ob dnevu nesreče, *
tam mi bo dal varno zavetje.

Tako bom rešen svojih sovražnikov, *
ki me zdaj obdajajo.

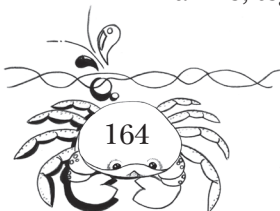
Veselo bom daroval v njegovem svetišču, *
pel in igral bom Gospodu.

Božja beseda: Mt 7,7–8

»Prosíte in vam bo dano! Iščite in boste našli! Trkajte in se vam bo odprlo! Kajti vsak, kdor prosi, prejme; in kdor išče, najde; in kdor trka, se mu bo odprlo.«

Svetniški lik: SV. STANISLAV KOSTKA

Sv. Stanislav Kostka si je želel stopiti med jezuite. Na Dunaju in v Augsburgu je bil zavržen, saj je njegova družina nasprotovala tej želji. Stanislav je vztrajal; odšel je v Rim, kjer je bil kot novinec sprejet v jezuitski red. Vodila ga je misel: »Živeti hočem, kakor je Bogu všeč; ali je to drugim všeč ali ne, tega mi ni mar.«

Dinamika

V sredini prostora naj bo posoda z blagoslovljeno vodo. Vsak animator naj se pokriža tako, da se najprej dotakne vrha glave, nato prstov na nogah in nato ramen. V tem križu je vsebovana simbolika, da nas Bog ljubi in sprejema cele, vse od glave do prstov na nogah. Spremlja nas na vseh naših življenjskih iskanjih in prizadevanjih. Zato se mu tudi vsak izmed nas zaupa cel.

Animatorjeva molitev

Pesem: Veruj v Boga

Križ

Opombe o svetniškem liku

Sv. Stanislav Kostka (1550–1568) je bil iz vplivne poljske plemiske rodbine. Želel si je stopiti med jezuite, vendar je bil na Dunaju in v Augsburgu zavržen, saj je njegova družina nasprotovala tej želji. V Rimu je vendarle postal jezuitski novinec, vendar le za kratek čas: komaj deset mesecev po vstopu v jezuitski red je podlegel vročnemu napadu. Umrl je 15. avgusta 1568, star 17 let. Je zavetnik studentov. Goduje 13. novembra.

3. srečanje: KDOR HOČE BITI VELIK, NAJ BO VSEM SLUŽABNIK

vrednota: odpoved in
posnemanje Kristusa

simbol: list drevesa

material: ni potreben

Križ

Pesem: Glej na te darove

Psalm: Ps 16

Varuj me, Gospod, k tebi se zatekam, *
ti si moj Bog, zame sreče ni brez tebe.

Zelo spoštujem tebi zveste, *
in cenim poštene na zemlji.

Tisti, ki hodijo za tujimi bogovi, *
si sami množijo bolečine.

Ne bom daroval krivim bogovom, *
ne omadeževal z njihovimi imeni svojih ustnic.

Gospod, ti si moj delež in moje veselje, *
ti vodiš mojo usodo.

Ako imam tebe, sem srečnejši in bogatejši *
kakor tisti, ki so mu odmerili najlepše posestvo.

Slavim te, Gospod, za to spoznanje, *
še ponoči me vest opominja k ljubezni do tebe.

Gospod, tebe imam vedno v svojih mislih, *
 dokler boš ti ob meni, ne bom omahnil.
 Zato se veseli moje srce in raduje moja duša, *
 a tudi moje telo bo počivalo varno.
 Moje življenje se ne bo končalo v grobu, *
 svojemu služabniku ne boš dal strohnети.
 Pokazal mi boš pot življenja, polnost veselja pri sebi, *
 večne radosti na svoji desnici.

Božja beseda: Mr 10,42–45

Jezus jih je poklical k sebi in jim rekel: »Veste, da tisti, ki veljajo za vladarje, gospodujejo nad narodi in da jim njihovi velikaši vladajo. Med vami pa naj ne bo tako, ampak kdor hoče postati velik med vami, naj bo vaš strežnik, in kdor hoče biti prvi med vami, naj bo vsem služabnik. Saj tudi Sin človekov ni prišel, da bi mu stregli, ampak da bi stregel in dal svoje življenje v odkupnino za mnoge.«

Svetniški lik: SV. MAKSIMILIJAN KOLBE

Nekega večera so v taborišču odkrili, da je pobegnil eden od zapornikov. Ker ga niso našli, so določili deset drugih, ki bodo morali zato umreti. Na mesto očeta in moža, Frančiška Gajownička, je stopil p. Maksimilijan. Nato so deset »izbrancev« odgnali v blok št. 11, blok smrti. Tu je bil krematorij, plinske celice, sobe z igračami ubitih otrok, v katere so zapirali zapornike, ki so bili obsojeni na smrt zaradi lakote in žeje. V teh celicah niso mogli niti ležati, lahko so se le naslanjali drug na drugega in čakali na odrešujočo smrt. »Posušili se boste kot tulipani,« jih je zbadal ječar.

Dnevi so minevali: pet, deset, petnajst ... Pater Maksimilijan je bil vsem oče, brat, prijatelj, spovednik. Drug za drugim so zaporniki umirali v zupanju v Božjo pravičnost in večni mir.

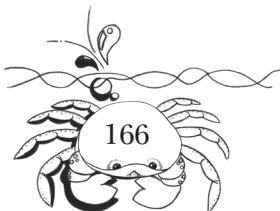
V začetku tretjega tedna so bili živi le še štirje: pater Maksimilijan in trije drugi. Celico so potrebovali za druge žrtve. V celico je vstopil zdravnik Boch. V roki je imel brizgalko s fenolom, da bi vsakemu od zapornikov dal smrtno injekcijo. Pater Maksimilijan je bil zadnji na vrsti. »Z molitvijo na ustnicah,« je pričal Borgowiec, »je ponudil roko svojemu morilcu.« Naslonjen na zid je umrl. Bilo je 14. avgusta 1941. Naslednji dan, na praznik Marijinega vnebovzeta, so njegovo telo sezgali v krematoriju.

Dinamika

Po prebranem opisu umiranja sv. Maksimilijana Kolbeja ostanemo nekaj minut v tišini v zbranem premišljevanju slišanege. S tem spoznavamo moč in »glasnost« tišine.

Animatorjeva molitev

Pesem: Mir potuje kakor reka

Križ

Opombe o svetniškem liku

Sv. Maksimilijan Kolbe (1894–1941) je kot mlad redovnik minorit ustanovil gibanje »Križarstvo Brezmadežne«. Začel je z gradnjo povsem novega mesta, posvečenega Brezmadežni, imenovanega Niepokalanow, mesto Brezmadežne. Ustanovil je številne časopise. Šest let je deloval tudi kot misijonar na Japonskem. Ob začetku 2. svetovne vojne je bil zopet na Poljskem v Niepokalanowu. Po drugi aretaciji so ga poslali v Auschwitz, kjer je umrl 14. avgusta 1941. Goduje na dan smrti, 14. avgusta.

4. srečanje: USMILI SE ME, BOG, PO SVOJI MILOSRČNOSTI

vrednota: spreobrnjenje	simbol: gosenaica – metulj	material: ni potreben
----------------------------	-------------------------------	-----------------------

Križ

Pesem: Hrepenenje po Bogu

Psalm: Ps 51

Usmili se me, Bog, po svoji milosrčnosti, *
v svojem velikem usmiljenju izbrši mojo pregreho.

Popolnoma izmij mojo krivdo, *
mojega greha me očisti.

Svojo pregreho priznavam, *
moj greh mi je živo v spominu.

Grešil sem zoper tebe samega, *
kar je zlo v tvojih očeh, sem storil.

Naj se izkaže, da si pravičen v svojih sodbah; *
tudi mene sodi v svoji pravičnosti.

Glej, človek podeduje krivdo že ob rojstvu, *
z grehom je omadeževan že od začetka.

Vem, da ljubiš odkritosrčnost, *
ko sem sam pred teboj, me učiš modrosti.

Odpusti mi grehe, da bom očiščen, *
bolj kot sneg bom bel, ko me umiješ.

Naj spet občutim radost in veselje, *
moje potrto srce naj se vzraduje.

Grešnikom bom kazal tvoja pota, *
izgubljeni se bodo vrnili k tebi.

Reši me krivde mojega greha, moj Bog in moj zveličar, *
moj jezik naj glasno opeva tvojo pravičnost.

Božja beseda: Lk 19,5–9

Ko je Jezus prišel na tisti kraj, je pogledal gor in mu rekel: »Zahej, hitro splezaj dol, danes moram namreč ostati v tvoji hiši.« In takoj je splezal dol in ga z veseljem sprejel. Ko so to videli, so vsi godrnjali in govorili: »Ustavil se je pri grešnem človeku!« Zahej pa je vstal in rekel Gospodu: »Gospod, glej, polovico svojega premoženja dam ubogim, in če sem koga v čem prevaral, mu povrnem četverno.« Jezus pa mu je rekel: »Danes je v to hišo prišlo odrešenje, ker je tudi on Abrahamov sin.«

Svetniški lik: SV. JANEZ VIANNEY

Sv. Janez Vianney je le s težavo dosegel poklic duhovnika, saj je bil trde glave za študij. Kot duhovnika pa se ga je kmalu prijel sloves tenkočutnega spovednika in voditelja duš. Po njegovem posredovanju in molitvi so se mnogi spreobrnil. Njegova misel je: »To smo, kar smo pred Bogom, nič več in nič manj.«

Dinamika

Kratko spraševanje vesti: voditelj molitve prebere vprašanje in pusti nekaj časa za razmislek. Vprašanja so: Kakšen je moj odnos do soanimatorjev? Kakšen je moj odnos do otrok, ki so mi zaupani? Kaj bi lahko še prispeval svojega pri tem oratoriju, pa sem doslej skrival, zadrževal zase?

Animatorjeva molitev

Pesem: Ko Jezus je začel učiti

Križ

Opombe o svetniškem liku

Janez Vianney, »arški župnik« (1786–1859), je odraščal v času francoske revolucije, ko so bili duhovniki in Cerkev preganjani. S težavo je studiral za duhovnika. Po posvečenju je bil imenovan za župnika v neugledni in duhovno zapuščeni vasi Ars. Z molitvijo, vsakdanjim spovedovanjem in postom je v nekaj letih svoje vaščane spreobrnil in posvetil. Daleč naokrog je zaslovel po svojih preprostih, a globokih pridigah in kot voditelj duš ter spovednik. Goduje na dan smrti, 4. avgusta.

**5. srečanje: NI MOGOČE TRPETH
BREZ LJUBEZNI**

vrednota: odprtost za življenje

simbol: sveča

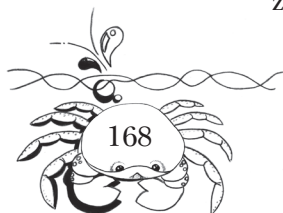
material: sveča, vžigalice

Križ

Pesem: Hrepenenje po Bogu

Psalm: Ps 86

Gospod, nagni se k meni in me usliši, *
zakaj ubog sem in nesrečen.

Ker sem ti zvest, me varuj, *
reši svojega služabnika.
Ti si moj Bog, moje edino upanje, *
usmili se me, Gospod, neprestano te kličem.
Razveseli, Gospod, svojega služabnika, *
k tebi se obračam.

Dober si in odpuščaš, *
poln usmiljenja do vseh, ki te kličejo.
Čuj mojo molitev, *
poslušaj mojo prošnjo,
v svoji stiski te kličem, *
saj me boš uslišal.

Gospod, ni tebi enakega, *
tvoja dela so neprekosljiva.
Prišli bodo vsi narodi, ki si jih ustvaril, *
molili te bodo in slavili.
Ti si mogočen in delaš čudeže, *
resnični Bog si ti edini.

Svojo pot mi pokaži, *
da bom zvest tvoji resnici.
Naj bo moje srce iskreno, *
da ti bom v spoštovanju služil.
Slavil te bom z vsem svojim srcem, *
poveličeval tvoje ime na veke.
Velika je tvoja ljubezen do mene, *
rešil si me večne pogube.

Božja beseda: Jn 15,12–13

»To je moja zapoved, da se ljubite med seboj, kakor sem vas jaz ljubil. Nihče nima večje ljubezni, kakor je ta, da dá življenje za svoje prijatelje.«

Svetniški lik: SV. IVANA BERETTA MOLLA

Sv. Ivana Beretta Molla je bila mati, ki je želela, da zdravniki za vsako ceno ohranijo življenje njenemu še nerojenemu otroku. S tem je tvegala svoje življenje in kmalu po porodu umrla. Takole preroško je razmišljala mnogo pred časom, ko je prišla vrsta nanjo: »Ni mogoče ljubiti brez trpljenja, prav tako ni mogoče trpeti brez ljubezni. Poglejte matere, ki zares ljubijo svoje otroke: koliko žrtev prevzamejo nase! Pripravljene so na vse, tudi žrtvovati svoje življenje, da bi njihovi otroci napredovali v dobrem, da bi bili zdravi in močni. Ali ni Kristus umrl na križu za nas iz ljubezni do nas? S krvavo daritvijo se potrjuje prava ljubezen.«

Molitev sv. Ivane Beretta Molla:

Jezus, obljubljam ti, da se bom podvrgla vsemu, kar mi boš namenil, le daj mi spoznati Tvojo voljo.

Moj najdražji Jezus, neskončno usmiljeni Bog, najbolj pozoren Oče duš, in še prav posebno najsižbejših, najbolj nesrečnih, najbolj slabotnih, ki jih s posebno nežnostjo nosiš v Tvojih božjih rokah, prihajam pred Te, zaradi ljubezni Tvojega svetega srca, prosit milosti, da bi vedno razumela in izpolnila Tvojo sveto voljo, milosti zaupati vate ter milosti počivati varno v času in večnosti v Tvojih ljubečih božjih rokah.

Dinamika

Voditelj molitve prižge svečo, pove zahvalo in gorečo svečo poda svojemu sosеду. Ta pove svojo zahvalo in poda gorečo svečo naprej ... Dokler se krog ne sklene.

Animatorjeva molitev

Pesem: Svetel plamen naj gori

Križ

Opombe o svetniškem liku

Ivana Beretta Molla (1922–1962) se je rodila v veliki družini. Dokončala je študij medicine in postala pediatriinja. Želela si je oditi v misijone. Poročila se je in imela že tri otroke. Ko je bila noseča s četrim otrokom, je ob maternici začel rasti tumor, ki je ogrožal otrokov razvoj in materino življenje. Zdravniki so jo postavili pred izbiro njenega ali otrokovega življenja. Rodila je deklico in nekaj dni po rojstvu umrla. Goduje 28. aprila.

6. srečanje: VESELJE JE ZNAK SRCA, KI ZELO LJUBI BOGA

vrednota: veselje

simbol: balon

material: balon,
alkoholni flomastri

Križ

Pesem: Oče, ti si Bog nebes

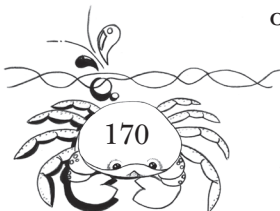
Psalm: Ps 121

Željno se oziram v višave, *
od kod mi pride rešitev.

Pomoč mi prihaja od Gospoda, *
ki je ustvaril nebo in zemljo.

Ne bo pustil, da ti spodnese noga, *
ne bo zadremal, saj je tvoj varuh.

Gospod ne zaspi in ne zadremlje, *
on varuje božje ljudstvo.

Bog bo varoval tudi tebe, *
njegova desnica bo tvoja obramba.
Ne bo ti škodilo sonce podnevi, *
ne luna ponoči.

Gospod te bo obvaroval hudega, *
Gospod bo varoval tvoje življenje.
Gospod te varuje od rojstva do smrti, *
zdaj in na veke.

Božja beseda: Lk 10,21–22

Prav tisto uro se je razveselil v Svetem Duhu in rekel: »Slavim te, Oče, Gospod neba in zemlje, ker si to prikril modrim in razumnim, razodel pa otročičem. Da, Oče, kajti tako ti je bilo všeč. Vse mi je izročil moj Oče. Nihče ne spoznava, kdo je Sin, razen Očeta, in nihče, kdo je Oče, razen Sina in tistega, komur hoče Sin razodeti.«

Svetniški lik: SV. FRANČIŠEK SALEŠKI

Sv. Frančišek Saleški je deloval kot duhovnik na južni obali Ženevskega jezera. To je bilo področje, kjer je prevladovala kalvinska smer protestantizma. Z neomajnim potrpljenjem in veliko ljubeznijo do ljudi je dosegel njihovo spreobrnjenje nazaj v katoliško vero. Njegova misel, ki naj nas spremlja v današnji dan, je: »Z nič nas svetu ne žalite Boga: to je dovolj, da boste vedno veseli na svetu.«

Dinamika

Na balon narišemo »smeškota«. Vsak animator nanj napiše eno ali več oseb, ki jih imajo radi. Vse te osebe (oz. njihova ljubezen do nas) so razlog našega veselja. Če je animatorjev več, uporabimo več balonov, ki jih potem povežemo v šopek. Voditelj lahko na koncu vpraša, če je kdo na balon napisal tudi Boga, ki nam daje nešteto razlogov za veselje.

Druga možnost: Vsak animator si v znamenje veselja na svojo majico nariše »smeškota«.

Animatorjeva molitev

Pesem: Upaj in veruj

Križ

Opombe o svetniškem liku

Sv. Frančišek Saleski (1567–1622) je bil skof in cerkveni učitelj. Odlikoval se je v potrpežljivosti in dobrotljivosti. Skrbel je za bolnike in reveže, kasneje pa tudi za vzgojo ženske mladine. Znan je kot duhovni voditelj, ki se je trudil, da bi pobožnost prinesel v življenje vsakega človeka. Do tedaj je namreč veljalo, da je lahko človek resnično pobožen samo v samostanu. S sv. Frančiško Šantalsko je soustanovil red Marijinega obiskanja, tako imenovane salezijanke. Goduje 24. januarja.

Pri sv. Frančišku Saleskem se je navdihoval tudi sv. Janez Bosko – ustanovitelj današnjega oratorija. Želel je, da se tisti, ki delajo z mladimi, posebej odlikujejo v potrpežljivosti. Zato je redovnike, ki jih je ustanovil, po sv. Frančišku Saleskem poimenoval salezijanci.

7. srečanje: NABIRAJTE SI ZAKLADE V NEBESIH

vrednota: iznajdljivost

simbol: ključ

material: narisani ključ, svinčniki

Križ

Pesem: Hočem s teboj, Gospod

Psalm: Ps 1

Blagor človeku, ki ne zaide na kriva pota, *
ne pohaja z grešniki in ne poseda s hudobneži;
veseli pa se božjih zapovedi *
ter jih noč in dan premišlja.

Tak človek je kot drevo, ki raste ob vodi, *
daje sad ob svojem času in mu listje ne ovne.
Česar se loti in karkoli dela, *
vse mu uspeva.

Ni pa tako s hudobnimi in grešniki, *
ti so kakor pleve, ki jih veter raznaša.
Ne bodo obstali ob sodbi, *
zanje ne bo mesta v občestvu svetih.

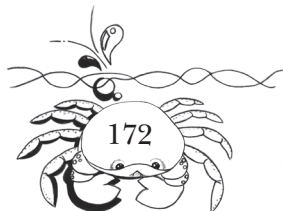
Gospod varuje pravične na poti življenja, *
pot hudobnih pa vodi v pogubo.

Božja beseda: Mt 6,19–21

»Ne nabirajte si zakladov na zemlji, kjer uničujeta molj in rja in kjer tatovi vlamljajo in kradejo; nabirajte pa si zaklade v nebesih, kjer jih ne uničujeta ne molj ne rja in kjer tatovi ne vlamljajo in ne kradejo. Kjer je namreč tvoj zaklad, tam bo tudi tvoje srce.«

Svetiški lik: SV. TEREZIJA DETETA JEZUSA

Sv. Terezija se je že kot otrok na zelo izviren način izročila Jezusu. Sama je takole opisala spomin na to: »Že precej dolgo je bilo tega, kar sem se ponudila Jezušku za igračo. Prosila sem ga, naj ne ravna z menoj kot s kako dragoceno stvarjo, ki jo smejo otroci samo gledati, nikakor pa se je dotakniti. Ne, hotela sem biti prav navadna žoga, ki se naj z njo igra božje Dete, jo premetava po mili volji po tleh, suva z nogami, jo prebode, zavrže v temen kot ali če ga veseli, vzame v svoje roke in jo tesno stisne k sebi. Z eno besedo: hotela sem razveseljevati malega Jezusa in se popolnoma brez pridržka prepustiti njegovim otroškim domislicam.«

Dinamika

Tatovi so pri svojem zlobnem početju silno iznajdljivi. Zato so priljubljena tema v mnogih filmih. Ni hudo, da so zlobni pri svojem početju iznajdljivi. Huje je, da dobri v svoje delo ne vložimo dovolj iznajdljivosti.

Zato v tej dinamiki skušamo ugotoviti (iznajti) različne in če se le da čim bolj izvirne načine, kako lahko delamo dobro. Vsak animator skuša pomisliti, na kakšen izviren način bo tisti dan dober. Svojo zamisel napiše na ključ, ki je narisano na plakatu. Tako izpolnjen ključ predstavlja ključ, ki odpre vrata do nebeških zakladov.

Animatorjeva molitev

Pesem: Ti si ta luč sveta

Križ

Opombe o svetniškem liku

Sv. Terezija Deteta Jezusa (1873–1897), »Mala cvetka«, je bila že v otroštvu z Jezusom povezana v globok odnos. Želela je postati karmeličanka, pa je bila premlada. Ker ji skof ni dal spregleda od starosti, ki bi ji omogočil vstop v samostan, se je napotila v Rim in prosila papeža Leona XIII. za sprejem. Ta jo je napotil nazaj k skofu, ki ji je tokrat dal spregled. Petnajstletna je vstopila v samostan, kjer je veliko trpela zaradi zdravja in številnih skušnjav. Mlada je umrla. Razglašena je bila za cerkveno učiteljico in zavetnico misijonov po vsem svetu. Goduje 1. oktobra.

8. srečanje: VI STE LUČ SVETA

vrednota: gorečnost	simbol: kadilo	material: kadilo, žerjavica
---------------------	----------------	--------------------------------

Križ

Pesem: Hvali svojega Boga

Psalm: Ps 26

Gospod, prisodi mi pravico, ker sem nedolžen, *
vate zaupam, ne bom opešal.

Preizkusi me in preišči, *
preglej vse moje misli in želje.

Vedno mi je pred očmi tvoja dobrot, *
vedno živim po tvoji volji.

S hudobnimi ne posedam, *
z lažnivimi se ne shajam.

Ne maram za družbo pokvarjenih, *
z malopridnimi se ne družim.

Umivam si roke v znamenje nedolžnosti, *
ko hodim okrog tvojega oltarja.

Javno opevam tvojo hvalo, *
slavim tvoja čudovita dela.
Gospod, kako rad prebivam v tvoji hiši, *
na kraju tvojega veličastva.

Ne pogubi z grešniki tudi mene, *
ne vzemi mi življenja kakor hudodelcem.
Njihovih rok se drži krivica, *
njih desnica je polna podkupnine.
Jaz pa živim pošteno in brez greha, *
usmili se me in me reši.
Gospod, hodim po ravni poti, *
slavil te bom v zboru pravičnih.

Božja beseda: Mt 5,14–16

»Vi ste luč sveta. Mesto, ki stoji na gori, se ne more skriti. Svetilke tudi ne prizigajo in ne postavljajo pod mernik, temveč na podstavek, in sveti vsem, ki so v hiši. Takó naj vaša luč sveti pred ljudmi, da bodo videli vaša dobra dela in slavili vašega Očeta, ki je v nebesih.«

Svetniški lik: ANTON VOVK

Škof Anton Vovk je bil pokončen, goreč in neustrašen pričevalec v povojnem času, ko je bila Cerkev na Slovenskem ovirana in preganjana. Že od imenovanja za pomožnega škofa ljubljanske škofije se je čutil neprimerne za to delo, kljub temu pa se je podredil božji volji in volji Cerkve. Vse svoje delo je naslanjal na misel, ki je v njegovem grbu: In Domino confido – V Gospoda zaupam. Takole je razmišljal po posvetitvi v škofa:

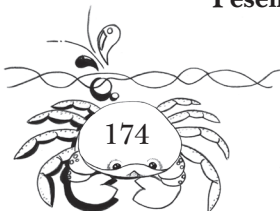
»Volja božja naj bo tudi po meni vedno čaščena, volja Cerkve pa do potankosti upoštevana. Kristusova pot na tem svetu je bila zaključena na križu. Podobno tudi pot Petrova. A prav v tem je zmaga. Tudi Cerkev božja v križu zmaguje. S pripravljenim srcem in pogumom molim, naj Bog z me noj popolnoma razpolaga, naj mi križe dopušča in pošilja. Trdno namreč zaupam, da tisti, ki breme ljudem izbere in naloži, po besedi Pavlovi, našo slabotnost tudi podpira. In Domino confido.«

Dinamika

Animatorji drug za drugim vržejo zrno kadila na žerjavico. Dejanje predstavlja našo gorečnost. Kot se kadilo uporablja in izgoreva ter ob tem širi prijeten vonj, se želimo tudi mi darovati za bližnje in jih osrečevati. Simbolika kadila je tudi v tem, da se kadilo samo od sebe ne more vžgati in darovati; potrebuje namreč žerjavico. Prav tako se človek ne more popolnoma darovati brez Kristusove pomoči.

Animatorjeva molitev

Pesem: Ti si spremenil

Križ

Opombe o svetniškem liku

Anton Vovk (1900–1963) je bil ljubljanski nadškof ter mučenec. S svojo kleno slovensko besedo in zdravo pobožnostjo se je kot duhovnik in nato kot škof posvetil dušnemu pastirstvu. V letih škofovanja je bil žrtev več poskusov umora, med drugim leta 1952, ko so ga v Novem mestu polili z bencinom in ožgali. Slovenskim vernikom je v času preganjanja ostal trdna duhovna opora. S svojim mučeniškim življenjem in zvestobo Cerkvi je postal tudi nam luč in kaziopot h Kristusu.

9. srečanje: **BLAGOR ČISTIM V SRCU**

vrednota: čistost

simbol: kozarec z vodo

material: kozarec z vodo, krožnik, brisača

Križ

Pesem: Vzemi srce moje

Psalm: Ps 54

O, Bog, poslušaj mojo molitev, *
ne umikaj se moji prošnji.
Ozri se name in me usliši, *
ne najdem utehe svoji bolečini.
Ko sovražnik vpije in grešnik preklinja, *
se bojim in trepečem.
Nesreče se kar zgrinjajo name, *
z vso silo me dušijo.
Moje srce je zbegano, *
mučijo me smrtne bolečine.
Strah in trepet prihajata nadme *
in groza me prevzema.

O, ko bi imel peruti, *
kot golob bi odletel in se umiril!
Nekam daleč bi pobegnil, *
ostal bi v samoti.
Hitro bi si poiskal zavetje *
pred viharjem in nevihto.

Za pomoč se bom obrnil k Bogu *
in Gospod me bo rešil.
Zjutraj, opoldne in zvečer bom zaupljivo molil *
in Bog me bo uslišal.
Obvaroval me bo pred sovražniki, *
obsodil bo mnogo mojih napadalcev.
Bog, ki kraljuje na veke, me bo uslišal *
in jih bo ponižal.

Božja beseda: Jn 13,8–10

Peter mu je rekel: »Ne boš mi umival nog, nikoli ne!« Jezus mu je odgovoril: »Če te ne umijem, nimaš deleža z menoj.« Simon Peter mu je rekel: »Gospod, potem pa ne samo nog, ampak tudi roke in glavo.« Jezus mu je dejal: »Kdor se je skopal, mu ni treba drugega, kakor da si umije noge; ves je namreč čist. Tudi vi ste čisti, vendar ne vsi.«

Svetniški lik: SV. MARIJA GORETTI

Nekoč je slišala ob studencu, kjer je čakala, da si natoči vode, kako sta si neki fant in dekle izmenjala nekaj opolzkih stavkov. Doma je to odkrito povedala materi in dostavila z vso možno resnobo: »Mama, raje se dam ubiti, kakor da bi sama kaj takega izrekla.« Videti je bilo, da tega ne govori zato, da bi pomirila mater, ampak iz premišljenega sklepa, da ne bo nikoli privolila v greh. Spet pa se ni slepo zanašala na lastne moči, marveč na milostno Božjo pomoč, ki jo ji daje Jezus sam.

Dinamika

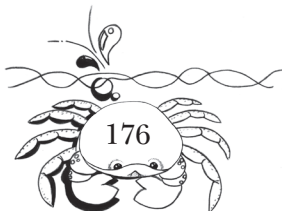
Voditelj gre z vrčkom in krožnikom od animatorja do animatorja in mu umije roke na način, kot si jih duhovnik umije ob darovanju pri sveti maši (vsakemu po prstih izlije malo vode). Spremlja ga pomočnik z brisačo. Vsak animator ob umivanju reče: »Izmij, Gospod, mojo krivdo, in očisti me mojih grehov.« (Če se zdi, da si animatorji stavka ne bi mogli zapomniti, ga lahko napišemo z velikimi črkami na vidno mesto.)

Animatorjeva molitev

Pesem: Vsi, ki upajo vanj

Križ**Opombe o svetniškem liku**

Sv. Marija Goretti (1890–1902), mučenka. Ko je bila stara 11 let, jo je neki mladenič skušal posiliti, obupno se je branila, ta pa jo je podivjan štirinajstkrat zabodel z nožem. Umrła je dan po napadu v bolnišnici, pred tem pa se odpustila svojemu napadalcu. Slednji je bil obsojen na trideset let prisilnega dela. Ščasoma se je pokesal in ko je bil izpuščen, je kot redovni brat vstopil v kapucinski red. Sv. Marija Goretti goduje 6. julija.

PESMI

Povej naprej!

Aleš Traven

1. Po - vej na - prej, da v lju - be - zni ni sov - ra - štva kr - vi. ___ Po - vej na -
 2. po - vej na - prej, da v u - pa - nju se la - žje ži - vi. ___ Po - vej na -
 3. Po - vej na - prej, da v Je - zu - su se člo - vek kre - pi. ___ po - vej na -

prej, da v lju - be - zni prav nih - če ne tr - pi. ___ Če
 prej, da v u - pan - ju ni ve - čjih skr - bi. ___
 prej, da v Je - zu - su se vsak u - mi - ri. ___

rad bi spre - me - nil ___ na zem - lji stva - ri, ___ po - vej na -
 po - vej na -
 po - vej na -

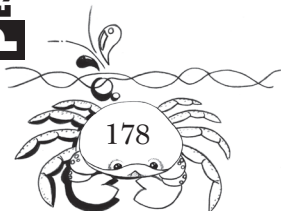

prej, da z lju - be - zni - jo se svet spre - me - ni. ___ Po - vej na -
 prej, da z u - pa - njem se svet spre - me - ni. ___ Po - vej na -
 prej, da z Je - zu - som se svet spre - me - ni. ___ Po - vej na -

prej, da z lju - be - zni - jo se svet spre - me - ni. ___
 prej, da z u - pa - njem se svet spre - me - ni. ___
 prej, da z Je - zu - som se svet spre - me - ni. ___

PESMI

Francišek

Aleš Traven

$\text{♩} = 116$ C F C

S - ta - bo mi o - zna - nja - mo to - le spo - ro - či - lo, da je fa - ca ti - sti le, ki

4 G C F

sprej - me po - va - bi - lo. Na pri - go - de z Je - zu - som, pe - smi - jo in i - gro,

7 C G C Konec C (govorjeno)

oj, Fran - či - šek, s ta - bo smo ve - se - le - ga sr - ca. Bi - ti mi - sijo nar - na tem
Tvo - jo pa be - se - do so že
Kra - tko je živ - lje - nje na o -

10 F C G

sve - tu ni lah - ko, prav - za - prav je mno - gim to po - slan - stvo pre - tež - ko.
sli - ša - li pov - sod, na Ja - pon - skem, v In - di - ji in še kje dru - god.
gro - mnem tem pla - ne - tu, kljub te - mu pre - zgo - daj dal slo - vo si te - mu sve - tu,

13 C F

Za - te pa Fran - či - šek bil to ve - lik je iz - ziv,
Mno - gim si pri - bli - žal ve - ro v Je - zu - sa Bo - ga,
Iz ne - bes zdaj spre - mljaš de - lo svo - jih mi - sijo - na - rjev,

15 C G

ki te je pov - zdi - gnil, dal sve - tni - ški ti na - ziv.
za - te vsa - ka du - ša šte - je na - še - ga sve - ta.
v cer - kvah pa gle - daš nas z Go - spo - do - vih ol - ta - rjev.

Kje si?

Monika Traven

$\text{♩} = 112$

1. Sem ho-tel te na - ri - sa - ti, pa ve-del ni - sem kak-šen si.
2. Sem ho-tel se ti zjo - ka - ti, pa solz mi ni - hče bri - sal ni.

In pi-smo ti na - pi - sa - ti, pa ni-kjer na - slo - va - ni.
Se v Tvojo-bjem po - tun - ka - ti, pa Tvo-jih ni bi - lo dla - ni. "Je kdo tam

zgo - raj?" še za - kli - čem. te od lju - di sploh kdo po - zna? Kot an-gel

utr-ne se mi mi - sel, ki na u - ho mi še-pe - ta: Ti v

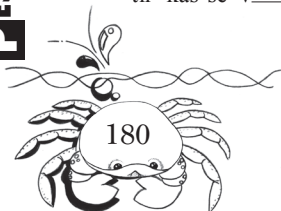

zve-zdah si in v lu - ni, v son-cu si in v mav-ri - ci. Ti sve -

tli-kaš se v sol - zi in v sre-či, ki ki - pi. Ti v

PESMI

180

Njegovi misijonarji

Barbara Poredoš

♩ = 120 A E D

1. Ti pri - šel si na svet za nas, da lju - bi - li bi te, bi - li
 2. Lu - čke tvo - je smo in tvoj kvas, ka - mor - ko - li gre mo, sve - tlo - bo
 3. Če ne ve - mo nič več, o kam, Ma - ri - ja, Je - zus, Bog že po -

4 E A D

sre - čni vsak čas. Zdaj po - ši - ljaš nas, Go - spod, da to lju -
 ši - ri - mo v nas, vsi bolj mir - ni, sre - čni so, Je - zus nas
 ma - ga - ta nam, na - ša sr - ca so spet či - sta vsa, sve - til - ni -

7 E D A A E

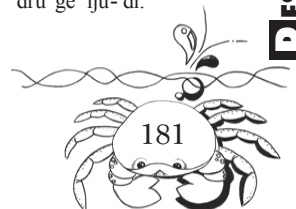
be - zen ši - ri - mo pov - sod.
 sku - paj vo - di za ro - ko. Mi, o - tro - ci
 ki na po - ti do Bo - ga.

10 D E A E D A

te - ga sve - ta, mi - sijo - na - rji do - bro - te, Kri - stu - sa, Nje -

13 E D E A E D A

go - ve lu - či bi ra - di bi - li, o - sre - či - li še dru ge lju - di.

Povej naprej!

Besedilo in glasba: Gregor Černe

Ref.: Po - vej na-prej, da ži - vel bo - ljeboš kotprej! Po - vej na prej, da Go

spod lju - bi nas brez mej! Res ne vem, za kaj bi ža - lost ka - zal na o - krog, -
La - čne - mu daj ko šček kru - ha, žej - ne - mu vo - dé, -

ra - je da - nes bom za - me njal svoj ži vljenj ski slog! - Rad po - ka - zal vse mu sve - tu
še brezdom - cu daj za - ve - tje, da o - gre je se! - Bol nim nu - di vso pod - po - ro,

bi še dru - go pot, - ki mi jo po - lo - žil je v sr - ce Go - spod! -
str - tim pa sr - ce, - da s te - boj se sku paj da - nes ve - se - lé! -

Solo: Do bro vem, da na - smeh ljudem ra - dost po da - ri, - prav za - to da - nes med lju di

no - sim ra do - sti! - Kri la naj na smehdo - bi, da se ra - zle - gal bo vse dni, - pa ve -

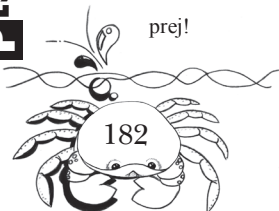

rja - mem, da o - sre - čil bom lju - di! - Konec: Pa po - vej čim - prej lju dem na -

prej! Pa po - vej čim - prej lju - dem na - prej!

PESMI

182

Odkril sem zaklad

Matej Kovačič

$\text{♩} = 180$

F d⁷ a⁷ C F

Od - kril sem za - klad, da Bog i - ma me rad. — Ne bi bi - lo

6 d⁷ a⁷ C B F C

prav, če ga dru-gim ne bi dal. — Za - to go - vo - rim, o - zna - njam in u - čim.
Za - to po - jem pe - sem, hva - lim in sla - vim.

12 d⁷ B F C C⁷ F

— Za - to se sme - jim in ve - se - lje vsem de - lim. Od - kril sem za -
— Za Kri - stu - som ho - dim — in kot On ži - vim.

18 d⁷ a⁷ C F d⁷

klad, da Bog i - ma me rad. — Ne bi bi - lo prav, če ga

23 a⁷ C B F C d⁷

dru-gim ne bi dal. — Za - to ga de - lim, a ven - dar ne izgu - bim. —

29 B F C C⁷ F

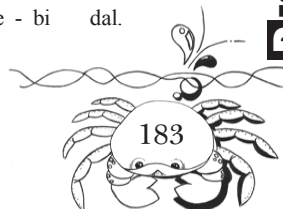
Več ko ga dam, več ga i - mam. Od - kril sem za -

34 d⁷ a⁷ C F

klad, da Bog i - ma me rad. — Ne bi bi - lo

38 d⁷ 1. a⁷ C 2. C F

prav, če ga dru-gim ne bi dal. — Od dru-gim ne - bi dal.

Naš Gospod ne spi - Psalm 121,4

(Hine to janum)

Prevod in prir.: Sandy 2005

1. Naš Go-spod ne spi _____ in dre-mlje ne. _____ On var'-je svo - je ljud-stvo I-zra-el.

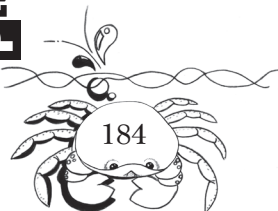
Naš Go-spod ne spi, ne spi in tu-di dre-mlje ne. _____ On var'-je te - be I - zra - el.

naš Go-spod ne spi _____ in dre-mlje ne. _____ On var'-je svo - je ljud-stvo I-zra-el.

Naš Go-spod ne spi, ne spi in tu-di dre-mlje ne. _____ On var'-je te - be, I - zra - el.

Pojte Gospodu na veke

(po italijanski: Voi tutte opere del Signore)

Prevod in prir.: Sandy 2005

1. Sla - vi - te Go - spo - da Go - spo - do - va de - la, poj - te mu hva - lo na ve -
 2. Sla - vi - te Go - spo - da vse vo - de nad ne - bom, poj - te mu hva - lo na ve -
 3. Sla - vi - ta Go - spo - da vro - či - na in o - genj, poj - ta mu hva - lo na ve -
 4. Sla - vi - te Go - spo - da no - či vse in dne - vi, poj - te mu hva - lo na ve -
 5. Sla - vi - ta Go - spo - da naj ze - mlja in mo - rje, poj - ta mu hva - lo na ve -
 6. Sla - vi - te Go - spo - da vse vo - dne ži - va - li, poj - te mu hva - lo na ve -
 7. Sla - vi naj Go - spo - da i - zvo - lje - no ljud stvo, poj - te mu hva - lo na ve -
 8. Sla - vi - te Go - spo - da vse du - še pra - vi - čnih, poj - te mu hva - lo na ve -
 9. Sla - vi - mo O - če - ta in z njim še Si - na, poj - mo mu hva - lo na ve -

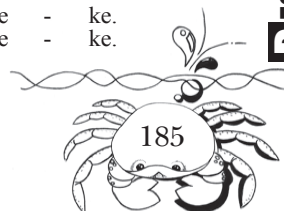
5 ke, sla - vi - te Go - spo - da vsi an - ge - li bo - žji, poj - te mu hva - lo na ve -
 ke, sla - vi - ta Go - spo - da naj son - ce in lu - na, poj - ta mu hva - lo na ve -
 ke, sla - vi - ta Go - spo - da naj mraz in pri - pe - ka, poj - ta mu hva - lo na ve -
 ke, sla - vi - ta Go - spo - da te - ma in sve - tlo - ba, poj - ta mu hva - lo na ve -
 ke, sla - vi - te Go - spo - da vse go - re in hri - bi, poj - te mu hva - lo na ve -
 ke, sla - vi - te Go - spo - da vse pti - ce pod ne - bom, poj - te mu hva - lo na ve -
 ke, sla - vi - te Go - spo - da du - hov - ni - ki bo - žji, poj - te mu sla - vo na ve -
 ke, sla - vi - te Go - spo - da du - ho - vi ne - be - ški, poj - te mu hva - lo na ve -
 ke, sla - vi - mo Du - ha sve - te - ga - e - na - ko, poj - mo mu sla - vo na ve -

9 ke, pre - le - pa ne - be - sa sla - vi - te Go - spo - da, poj - te mu hva - lo na ve -
 ke, vse zve - zde na ne - bu sla - vi - te Go - spo - da, poj - te mu hva - lo na ve -
 ke, hlad in - zi - ma sla - vi - ta Go - spo - da, poj - ta mu hva - lo na ve -
 ke, o - bla - ki in bli - ski sla - vi - te Go - spo - da, poj - te mu hva - lo na ve -
 ke, ra - stli - ne na za - mlji sla - vi - te Go - spo - da, poj - te mu hva - lo na ve -
 ke, zve - ri in ži - vi - na sla - vi - te Go - spo - da, poj - te mu hva - lo na ve -
 ke, slu - ža - bni - ki zve - st sla - vi - te Go - spo - da, poj - te mu hva - lo na ve -
 ke, vsi nje - mu po - kor - ni sla - vi - te Go - spo - da, poj - te mu hva - lo na ve -
 ke, naj sla - va do - ni mu v ne - be - sni vi - ša - vi, poj - mo mu hva - lo na ve -

13 ke, mo - či vse nje - go - ve sla - vi - te Go - spo - da, poj - te hva - lo na ve - ke.
 ke, dež ro - sa in sla - na, sla - vi - te Go - spo - da, poj - te hva - lo na ve - ke.
 ke, še sneg in le - dov - je sla - vi - ta Go - spo - da, poj - ta hva - lo na ve - ke.
 ke, ve - tro - vi vi - har - ji sla - vi - te Go - spo - da, poj - te hva - lo na ve - ke.
 ke, stu - den - ci in re - ke sla - vi - te Go - spo - da, poj - te hva - lo na ve - ke.
 ke, lju - dje vsi na ze - mlji sla - vi - te Go - spo - da, poj - te hva - lo na ve - ke.
 ke, po - ni - žni in sve - ti sla - vi - te Go - spo - da, poj - te hva - lo na ve - ke.
 ke, mo - žje vsi po - gu - mnisla - vi - te Go - spo - da, poj - te hva - lo na ve - ke.
 ke, mu čast naj od - me - va po ze - mlje ni - ža - vi, poj - mo hva - lo na ve - ke.

PESMI

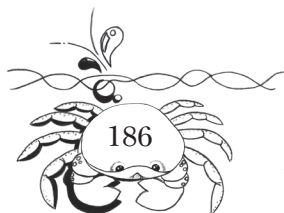

PROJEKT ORATORIJ SO PODPRLI

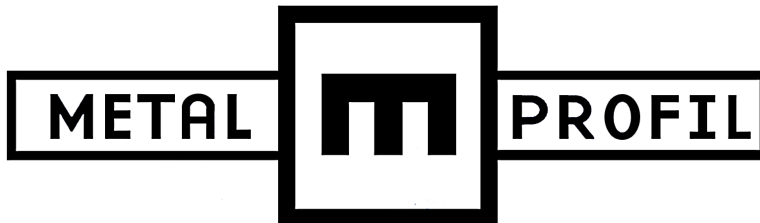
GRADBENO PODJETJE

bežigrad

PROJEKT ORATORIJ SO PODPRLI

Jarška cesta 30, 1230 Domžale

**MIZARSTVO
LUŽAR**

- Izdelava pohištva
- Projektiranje
- Glavarjeva 10, 1218 Komenda

PROJEKT ORATORIJ SO PODPRLI

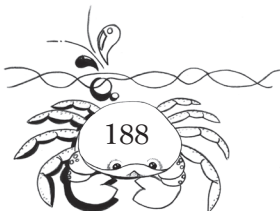

KROG

Studio za arhitekturo in grafično oblikovanje, d.o.o.
Krakovski nasip 22, 1000 Ljubljana

ELMO
ELEKTROMONTAŽNO PODJETJE d.d.

mpge d.o.o.

montažno podjetje grosuplje
taborska 13, SI-1290 grosuplje

Zavod sv. Frančiška Saleškega
Želimlje

UČILNA d.o.o.
Cesta na Brdo 43, Ljubljana

KAZALO

Vsebinski prerez priročnika	6
O Oratoriju.....	8
Ne prezrite!	13
Zgodba.....	21
Molitve za otroke	47
Jutranje molitve.....	48
Litanije v čast sv. Frančišku Ksaverju	57
Molitev k sv. Frančišku Ksaverju.....	58
Kateheze za otroke.....	59
Skupni uvod; za mlajše; za starejše	
Delavnice	93
Igre	103
Animatorjem	123
Molitvena srečanja med oratorijem	124
Pismi animatorjem	135
Kateheze v pripravi na oratorij.....	140
Dodatek	151
Zgodbe o življenju sv. Ignacija Lojolskega	152
Molitvena srečanja animatorjev.....	162
Pesmi.....	177
Donatorji Oratorija	186

